

ترجمہ قدوری
صہ
سنہ ۱۰۶۶

کتاب ترجمہ قدوری بالعربیہ
۱۷
۱۰۶۶

آیا
۱۰۶۶

١٠٤٦

عدو نف من السلطنة الجليلة سلطاننا الاعظم والحاكم المعظم
 مالك البرس والبحرين خادم الحرمين الشريفين السلطان
 بن السلطان الغازي محمد بن عبدالمعطي صاحب السيف والشمس
 وافادو بعلم واستعداد عظيم ان يعلى
 احره يوم السادس من شهر ربيع الثاني
 سنة ١٠٤٦
 الخدم المخلصين
 عمر لهما

بسم الله الرحمن الرحيم

سباسب و ستایش م خدا می تعالی را که افرید کار نجات
و روزی دهنده بندگانش و درود بر محمد و همه پیغمبرانش
او و بر محمد صلی الله علیه و سلم و بر آل او جمله و خواجها امام ابو
الحسن لفظ در وی رحمة الله علیه کتاب ساخت
در مذہب شریعت پیغمبر صلی الله علیه و سلم بحکم آیت
قرآن و اخبار نبوی و از آن مختصر قدوری نام کرد و
مقتدی اهل اسلام گشت بس طایفه از مردمان که ایشانرا
عردین داشت و طالب علم بودند در خواستن
از خواجہ امام اجل الزاهد زین المصالحین حسن بن
ابوالقاسم رضی الله عنه و عن والدیه که قدوری عزیزی را
بارسی کند چنانکه ایشانرا معلوم کرد و فرزند آن
و عیالان خود را بیاموزند و او ادام الله توفیق ایشانرا

اجابت کرد و کتاب مختصر قدوری را بارسی ترجمه کرد
تا در خواندن و بیاد گرفتن آن بر همه کس آسان گردد و
ثواب و برکات آن بر روزگار او شامل گردد **سب**
الطهارات قال الله تعالی یا ایها الذین
امنوا اذا قمتم الى الصلوة فاغسلوا وجوهکم وایده
یکم الى الموفق و امسحوا برؤسکم وارجلکم الى الکعبین
الآیه **سوال** در وضو چند چیز شستن است و چند
چیز کشیدن **جواب** سه چیز شستن و یکی کشیدن است
و روی و دست و پایی شستن و مسح کشیدن **سوال**
اگر شستن را بکشد و کشیدن را بشوید و آب باشد
یا نه **جواب** اگر شستن را بکشد و آب نباشد و اگر کشیدن
بشوید و آب باشد **سوال** حد روی که است **جواب**
از رستگاه موی پشانی تا زیر رخ و از نرینه گوش تا
گوش **سوال** سیدی که در میان دوز کفین گوش است
در شستن در آید یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم
ابوحنیفه و امام محمد رحیم الله در آید و نزدیک ابویوسف
و زعفران رحیم الله در نیاید **سوال** مسح سر چه اندازه کشید

فرضیه است **جواب** بر اندازنده موی پشانی جز از زیر ابرها بر آنجا روا
یت کرد و غیر بن شعبه رضی الله عنه که بنغاز بر علیه السلام
فرو آمد در خاک در آن گروهی بس بول کرد و او بدست کرد
و مسح بر کشید بر اندازنده موی پشانی و برد و مونه خود **سوال**
موی پشانی کدام است **جواب** به موی تیزی او سوی رویت
از موی پشانی گویند **سوال** در آیدست چند چیز است
جواب زنجیر دو دست شستن پیش از آنکه در او نذر
زند و نام خدای تعالی گرفتن در آغاز آیدست و مسواک
کردن و آب در دهن کردن و آب در بینی کردن
و مسح دو گوش کردن و خلال محاسن کردن و نزدیکی
ابو یوسف خلال انگشتان کردن و بهر اندامی را سه بار
شستن اول بار فرضیه است و دوم بار سنت است
و سیوم بار کمال سنت است **سوال** در آیدست چند چیز
مستحب است **جواب** پنج چیز نیست کردن و تمامی مسح
کردن و ترتیب نگاه داشتن و از راست گرفتن و تر
بر تر شستن شافی میگوید سه چیز درین فرضیه است
نیست کردن و ترتیب نگاه داشتن و تر بر تر شستن **سوال**

چند چیز شکننده آیدست **جواب** شانزده چیز پنج
از پیش و سه از پس و چهار انگ مکان بیدار دارد و چهار
انگ مکان بیدار دارد پنج از پیش کدام است مول و آب منی
و مزی و وادی و سنگ ریزه که بعضی مردان را بیشتر و ز
نان را که چون مستحاضه باشد و سه از پس کدام است باد و
غایط و گرم و جبار انگ مکان دارد خون و ریم و زرد
آب و قی بری دهن و چهار انگ مکان نذر در کدام است
پهوشی و دیوانگی و خواب کردن و خنده تحقق در نمازی
کردن و کوع و سجود باشد تا نماز جان بیرون رود **سوال**
قی بر چند وجه است طعام و شراب و تلخ و بلغم و خون اما
اگر طعام و شراب و تلخ قی میکند آیدست تباه شود
یا نه **جواب** نزدیک علماء ثلاثه اگر بری دهن باشد
تباه کند و اگر کم از آن باشد تباه نکند و نزدیک امام
شافعی اندک و بسیار تباه نکند نزدیک زفر اندک و بسیار
تباه کند و اگر خون بستر باشد که از معده بیرون آید نزدیک
ابو حنیفه و ابی یوسف اندک و بسیار تباه کند و نزدیک
محمد انگ بری دهن باشد تباه کند و کم از آن تباه نکند

الما اگر بلغم قی میکند نزد یک امام اعظم ابو حنیفه و محمد اندک
و بسیار تباہ نکند و نزد یک ابو یوسف اگر بری دهن باشد
تباہ کند و نزد یک امام شافعی اندک و بسیار تباہ نکند
سوال بری دهن کدامست **جواب** نزد یک بعضی علماء بری
دهن آن باشد که در دهن نگاه نتوان داشت و نزد یک
بعضی آنک سخن نتوان گفت اما اگر خون قی میکند اگر خون
روان باشد یا از دماغ نرسد و آید نزد یک علماء ما ابدت
تباہ کند و نزد یک شافعی تباہ نکند **سوال** در غسل
جنابت چند چیز فریضه است **جواب** نزد یک علماء ما سه
چیز آب در دهن کردن و آب در بینی کردن و اندامهای
را تمام شستن و نزد یک امام مالک چهار چیز همین
که گفتیم و چهارم اندام مالیدن و نزد یک امام شافعی
دو چیز نیت کردن و تمام اندامها شستن **سوال**
غسل جنابت چگونه کند سنت جلیت **جواب** نخت آنک
شوینده نی بشوید و دست خود بس اندامها نهانی خویش
را بس ابدت کند جنابت برای نماز را کند مگر دو پیرانشوید
بس آب بر سر آن ریزد سه بار بس از آن موضع دور پاهای

بشوید و اگر جای بلند باشد با بیهارا بشوید **سوال**
بر زنان در غسل جنابت واجب آید که کیسوها
خود را بکشایند یا نه **جواب** اگر آب پنج موی بتواند
رسد نیت آب را واجب آید که تعویض و زلف
نکشایند و اگر نتوانند رسد نیت آب را واجب آید
حوال سه غسلها بر حسب وجهت **جواب**
برده وجه چهار فریضه و چهار سنت و یکی مستحب
و یکی واجب چهار فریضه کدامست فرود آمدن آب
منی بر وجهی که و شسته باشد و فراهم آمدن دو
خسته یکی اگر چه آب منی نرسد و آید و یا نیاید و غسل
و حیض و نفاس و چهار سنت کدامست غسل روز
ادینه و غسل عیدین و روز عرفه و احرام گرفتن
حاجیان و مستحب که بچه کودک که بالغ شود و بسالت
بعلاقت یا کافری که مسلمان شود و واجب غسل
مرد است اما بلوغ سال نزد یک امام ابو حنیفه
پسر را بچه سال و دختر را هفده سال و قول ابو
یوسف و محمد و شافعی پسر را و دختر را تا پانزده سال

و بلوغ را علامت آنست چنانکه احتلام افتد
اگرچه دو از ده ساله باشد حکم کنند ببلوغت و یا از نهر
بو طلی آب منی فرود آید و یا دختر حمل گیرد **سوال**
غسل آدینه از برای نماز آدینه یا از برای روز آدینه
جواب نزدیک ابو یوسف از برای نماز آدینه است
و نزدیک حسن بن زیاد از برای روز آدینه است **سوال**
اختلاف این مسئله کجا ظاهر شود **جواب** آنجا که مردی
غسل کرد پیش از صبح صادق و او را حدث نرسید
و بنماز حاضر شد قول ابو یوسف ثواب بیاید زیرا
که غسل از برای نماز یافتیم و قول حسن زیاد ثواب نیاید
که در روز آدینه کرد حدث رسید اما نیافتیم اما غسل
در روز آدینه کرد و حدث رسید و ابدست کرد و بنماز
آدینه حاضر شد ثواب غسل بیاید بر قول حسن زیاد
زیرا که غسل در روز آدینه یافتیم و قول ابو یوسف
ثواب نیاید زیرا که از برای نماز نیافتیم اما اگر روز
غسل کرد و حدث نرسید و نماز حاضر شد ثواب غسل
بالاتفاق بیاید زیرا که در روز غسل یافتیم که او را حدث

نرسیده بود **سوال** در مذی و وزی غسل واجب آید یا نه
جواب غسل واجب نیاید فاما ابدست واجب آید
مذی که امت آب نشاط و یا بزنی نظر افکند و وزی
که امت آنک از بس بول قطره آب بیرون آید آب
منی که امت سفید و تیره که ذکر مرد بدان شکست کرد
سوال آبهای سم بر جنبند و جهت **جواب** بر دو وجه
مطلق و مقید مطلق چون آب آسمان و رودها و آب و جنها
و آب دریاها و جویها و پنج بدین ماند و مقید شبلیه
شود چون کل آب و آب با قلی و آب خرما و آب نشسته
و نیز و تیره و لجن بدین ماند **سوال** ابدست کردن از کلام
آب روا باشد **جواب** از آب مطلق روا باشد
از آب مقید با اتفاق روا نباشد **سوال** جامه شستن
از آب مقید روا باشد یا نه **جواب** نزد ابو حنیفه و ابو
یوسف روا باشد نزدیک محمد و شافعی روا نباشد
سوال اگر در آب پاک چیزی پاک آید ابدست کردن
از او روا باشد یا نه **جواب** نزدیک علماء این صفت
است رنگ و بوی و مزه و اگر دو صفت بکشته باشد

و یکی بر حائی باشد نکشته است ابدت کردن از رو باشد
سوال اگر در آب استاده نجاستی افتد ابدت کردن
 روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد زیرا که پیغمبر صلی الله علیه
 وسلم بفرمود نگاه داشتن آب استاده از نجاست
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا يَبُولُونَ أَحَدَكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ وَلَا
 يَغْتَسِلُونَ فِيهِ مِنْ الْجَنَابَةِ وَكَفْتُ كَيْدِي أَيْ مِنْ شِمَائِلِ
 بُولِ فِي آبِ اسْتَادَةٍ وَكَيْدِي عِنْدَ عَسَلِ دِرَانِ آبِ از جنابت
 و چیزی روشن است که چون یکی از شما از خوابگاه بیدار
 شود باید که دستهای خود را بشوید سه بار پس در او آن
 اندازد زیرا که وی نداند که دو دست خود را در خواب
 گاه کجا گذاشته باشد **سوال** اگر در آب روان نجاستی
 افتاده است ابدت کردن روا باشد یا نه **جواب**
 روا باشد اگر چه اندک است یا بسیار زیرا که نجاست
 بر روی بروالی قسرا بگیرد و پاک شود مگر آنکه اثر نجاست
 بر روی آب بید باشد **سوال** اگر در حوض نجاست
 افتد ابدت کردن در آن آب روا باشد یا نه
جواب امام ابوحنیفه را درین دو قول است یک

قول آنست که بغسل کردن بجنبانند و قول دیگر آنست که ابدت
 کردن بجنبانند و ابو یوسف را یک قولست سه بار ابدت
 بجنبانند اگر جانب دیگر بجنبند روا باشد و اگر بجنبند و آب باشد
 و محمد را دو قولست یک قول او هم چون قول ابوحنیفه است
 که باندست بجنبانند و قول دیگر آنست که محمد گفت که اگر این
 حوض هم جنبه مسجد من باشد روا باشد و اگر کم ازین
 مسجد باشد روا نباشد مسجد از اندرون کز کردنیست
 اندر پشت بود و از بیرون ده اندر ده بود و قول عبد
 الله بن مبارک و ابو مطیع بلخی اگر با نرده اندر با نرده
 باشد روا باشد و اگر کمتر ازین باشد روا نباشد قول
 ابو سلیمان مقداد جماعتی از اصحاب ما گفته اند اگر ده
 اندر ده باشد روا باشد و اگر کمتر ازین باشد روا
 نباشد و قول نصر محمد آنست که هیچکس از آب او سنگ افکند
 و اگر جانب دیگر برسد روا نباشد و اگر نرسد روا باشد
سوال زردی حوض جنب باشد **جواب** بعضی
 گفته اند یک نیزه بالا و قول بعضی گفته اند الی مقدار یک
 کز و قول بعضی جنب بلخ در آب آدمی بنهان کرد و بعضی

گفتند درم شرعی بایست تا شند اگر در آن آب بنهان
مانند و آب باشد و اگر بنهان نماند و آب نباشد و قول بعضی
بقدر آنکه بدست آب و قول بعضی آنست که بدردست
آب بر دارد اگر نه میسب آید و آب نباشد و اگر سید اینیاید
روا باشد **سوال** جانور اینی که خون ایشان روان نیست
اگر در آب بمیرند از آن آب بدست کردن روا باشد
یا نه **جواب** نزد یک علمائش روا باشد و بید
نشود چون پشه و مگس و زنبور و کزدم و ملخ و آنچه بدین مانند
و شافعی را دو قولست یک قول بید کند و قول دیگر بید
کنند و هو الاصح للتاس **سوال** جانور اینی که زنده گانی
ایشان در آب است اگر در آب بمیرند بید کند یا نه **جواب**
نزد یک علماء بید کنند چون ماهی و خوک و بچ پاری و آنچه
بدین مانند و نزد یک شافعی دو قولست یک قول که بید کنند
و قول دیگر آنست که بید کنند مگر ماهی **سوال** آب مستعمل
کار بستن روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد با اتفاق
همه **سوال** آب مستعمل که امست **جواب** آنکه از وضو
کنزاده شود و یا قربتی بسته شود آب بید است یا پاک

جواب نزد یک علماء امام اعظم ابو حنیفه بید است چون
خون و نزد یک ابو یوسف بید است چون بول جانور اینی
که گوشت ایشان بخورد و نزد یک امام محمد پاکست نه پاک
کنند چون کلاب و قول زفر اگر بدست از برای حدث کرده
باشد پاک ناپاک کنند و اگر از برای قربتی را کرده باشد
هم پاک و پاک کنند **سوال** همه پوستها بد باغت پاک
شوند یا نه **جواب** همه پوستها بد باغت پاک شوند مگر دو
پوست یکی پوست خوک از برای بیدری او را و پوست اوی
از برای حرمت او را و یک قول از ابو یوسف آنست که پوست
خوک بد باغت پاک شود و جناب از آن دو کان دیگر
سوال از مردار جنبه چیز پاکست **جواب** هشت چیز موی
و پوست و جنکال و استخوان و بیسبید و ستر سبیده
و قول شافعی بید باشد **سوال** اگر در جای نجاست
افتد چه کنند که پاک شود **جواب** نخت نجاست را
بکشند پس از آن آب پاک کنند **سوال** اگر در جای
یا موشی یا کنجشکی یا سرجه یا کروششی یا کنجشکی میافتد
و بمیرد جنبه آب باید کشید **جواب** بست دلوتاسی

دلو باید کشید اگر جاه خورده باشد دست دلو و اگر جاه بزرگ
باشد سی دلو و اگر دو موش اگر در جای افتد نزد یک
امام اعظم ابوحنیفه رضی الله عنه از نیست تاسی و نزد یک
محمد از جهل تا شست **سوال** اگر سه موش نیمه نزد یک
جواب نزد یک امام اعظم ابوحنیفه و محمد جهل دلو بکشند
و نزد یک ابو یوسف سی دلو بکشند اما اگر چهار موش نیمه نزد
نزد یک ابوحنیفه و محمد جهل دلو بکشند و نزد یک ابو یوسف
سه دلو **سوال** اگر پنج موش نیمه نزد آب بکشند **جواب**
با اتفاق جهل دلو بکشند و اگر شش موش نیمه نزد آب بفت یا
بشت یا نه همین حکم دارد اما اگر ده موش نیمه نزد تمامت آب
از جاه باید کشید **سوال** اگر در جاهی ماکیان یا کبوتر یا کرب
بمیرند و یا مانند این جنه آب باید کشید **جواب** از جهل دلو
تا شست دلو **سوال** اگر در جاهی سگی یا خوکی افتد جنه آب
باید کشید **جواب** تمامت آب باید کشید اگر چه زنده براید
سوال آدمی یا کوه سفندی بیفتد و بمیرد جنه آب باید کشید
جواب تمام باید کشید **سوال** اگر آدمی در جاهی افتد زنده
برآمد جنه آب باید کشید **جواب** بنکریم اگر جنه باشد

یا استیجا نکرده باشد تمامت آب باید کشید و اگر جنه
نبود و استیجا کرده بود دست دلو برای احتیاط باید کشید
سوال شمار دلوها شرط هست یا نه **جواب** نزد یک
علماء الی با اتفاق جهل دلو بکشند نزد یک علماء اثلث شرط
نیست و نزد یک زفر شرط است **سوال** اگر بیک دلو بیک
بار جنه آن آب میکشد که دست دلو در و کنجیده باشند
همین یک دلو روا باشد یا نه **جواب** نزد یک علماء اثلث
روا باشد و نزد یک زفر روا نباشد و روایت میکنند
حسن بن زیاد از ابوحنیفه که روا نباشد مگر که دلوها
بیای پی بکشند زیرا که بیای پی کشیدن آب جاری میگرد
سوال دلو چه مقداری باید که آب از جاه بلید شده
بکشند **جواب** دلو میانه مقداری بلید که آب از
می باید که بکشند چنانکه بر سه جامه هم کار می بندد
و مردی تنها بکشند نه نیک بزرگ و نه نیک خورده دلو
میانه **سوال** اگر جاهی چشمه دار بلید شده است هر
جنه آب از وی می کشند آب زیاده میشود بکشند
جواب درین مسأله ابوحنیفه را سه قولست یک قول

آنت که صد دلو بکشد قول دیگر آنت که دو سیت دلو
و قول سیوم آنت که تمامت آب بکشند اما حکم نگیرد
که چگونه کشند و از ابو یوسف سه قول است یک قول آنت
سنا سان آب را بیارند بر حکم ایشان آب کشند و قول
دیگر آنت که رشته را بسنجند و فرو در بند و سبک
سبک دلو چند بکشند پس بنگرند چه قدر آب کم شد پس
دیگر آب هم بر آن حکم بکشند و قول سیوم آنت بهلوی
این جاه جاهی دیگر بجا و مذ بر راز او بهنای آن بس از آن
آب می کشند درین می اندازند چون این پر شد
آن پاک شود و اما محمد را نیز دو قول است یک
قول آنت که دو سیت بنجاه دلو بکشند و قول دیگر
آنت که سیصد دلو بکشند و امروز فتوی بر قول امام
محمد است و قول بشر آنت از جاه بلیه شده پاک نشود
بسیار ندرها کند و نزد یک امام شافعی هر آبی که دو قلد
باشد بلیه نشود دو قلد دو سیت بنجاه من آب باشد
مگر آبی که رنگ بگرداند و یا مزه یا بوی آنگاه بلیه نشود **سوال**
اگر در جاهی ماکیان یا کبوتر مرده می یابند و نمی دانند که

که کی افتاده است اگر در جاهی بینا دن برک درختان
باکشتن روز کار هر سه وصف آب کشته است
باکست یا بلیه **سوال** حکم آن آب حکم باکی دارد
جواب اگر در جاهی ماکیان یا کبوتر مرده می یابند
و نمی دانند که کی افتاده است چند شب از روز غازه
گردانند **سوال** اگر نه اما سینه باشد و بنویسد یک
شب از روز غازه باز گردانند و اگر طعام بخورد باشد
سه علف ستوران کشند و اگر بیاماسیده و پوسیده
باشد سه شب از روز غازه گردانند این سه قول امام عظیم
ابو حنیفه کوفی رحمه الله علیه است و نزد یک امام ابو یوسف
و امام محمد رحمه الله علیهما هیچ نماز باز نگردانند تا تحقیق
نشود که کی افتاده است **جواب** بس خورد جاه هر
بر چند وجهت بر چهار وجهت پاک و بلیه و مکرده و مشکو
اما پاک بس خورد در او میان و جانورانی که گوشت ایشان
بخوردند و بلیه بس خورد در شک و در دکان دشتی
و مکرده بس ساکنان خانه چون موش و گروموش و مشکو

بس خورده خسر و استر و وجه پنجم بس خورده اینست که او
 را مختلف گویند **سوال** بس خورده که با کت
 یا بید **جواب** نزدیک امام اعظم ابوحنیفه و امام محمد جمعا
 اند بیدست و نزدیک ابو یوسف پاکست **سوال**
 بس خورده اسب پاکست یا بید **جواب** نزدیک امام
 اعظم ابوحنیفه و قول است یکی است که پاکست و قول
 دیگر بید اما بقول صاحب پاکست **سوال** اگر مردی
 آب مشکوک دارد و خاک با کینه و آب دیگر ندارد و
 بکند **جواب** نزدیک علما، ثلث هم ابدست و هم سیم
 بکند و در کردن ابدست و سیم خیارست هر کدام از این
 خواهد بقدریم دارد و نزدیک زفسر خیار نیست
 ابدست کند بس **سوال** **دوم**
اند بر سیم سوال سیم کردن کی روا باشد
 چون مسافر باشد که آب نیابد یا مردی که از شهر بیرون
 رفت باشد جان او و میلان شهر میلی باشد **جواب**
 میل و قدر باشد **سوال** سیک و فرسنگ را میل گویند

سوال بیمار را سیم کردن روا باشد یا نه **جواب**
 اگر داند آب بکار بستن بیماری او زیادت خواهد
 شد سیم کند روا باشد و اگر در غسل کردن در سرما
 می ترسد که او را بکشد و با او را بیمار کند روا باشد
 اما قول امام شافعی روا نباشد مگر بر کسی نخواهد مرد
 یا عضوی از اعطای او خشک خواهد شد انگاه سیم کند
 و اگر نه ابدست کند **سوال** سیم چند ضربت
جواب دو ضربت یکی بر روی یکی گردست تا او بلج
سوال ضربت چه باشد و سیم چگونه کند **جواب** ضربت
 دو دست زدن باشد بر زمین و پیش بردن و بس
 آوردن و افشاندن بس بر روی مالیدن تا
 تمام حس روی بر آید و بار دوم همچنان کند
 که سخت کرده باشد و بر هر دو دست با مال نخست
 دست راست بس دست چپ **سوال** سیم در حدت
 و خیانت یک است یا نه **جواب** یک است هر دو این
 سخن است که چون آب نیابد و مرد زن جنب باشد
 سیم کند همچنان از برای ابدست سیم کند چون

نیاید انجام تیمم کند بدل غسل باشد و اینجا بدل ابدست
 نزدیک امام اعظم ابوحنیفه کوفی **سوال**
 تیمم کردن از جبر و ابا باشد **جواب** نزدیک امام اعظم ابو
 حنیفه کوفی رحمه الله علیه و امام محمد از زمین پاک و هر چه از
 جنس زمین باشد چون خاک و ریک و سنگ و کج و اهک
 و سر و زرنج و لنج بدست رو باشد و نزدیک ابو یوسف
 روان باشد مگر خاک و بر ریک و نزدیک شافعی روان باشد
 مگر خاک **سوال** نیت در تیمم و ابدست چیست **جواب**
 نیت در تیمم فرضیه است و در ابدست مستحب و نزدیک
 شافعی هر دو جافرضیه است **سوال** تیمم را چه بشکند
جواب هر چه ابدست را بشکند تیمم را نیز بشکند و یک چیز
 دیگر دیدن آب چون قادر باشد بکار بستن **سوال** تیمم کردن
 بجاک نابک روا باشد یا نه **جواب** روا باشد مگر بجاک نابک
سوال در تیمم جنبه چیز فرضیه است **جواب** دو چیز یک نیت
 کردن و دوم ضربت **سوال** یک تیمم فرض و نقل جنبان
 که خواهد تواند گزارد یا نه **جواب** نزدیک علماء ما تواند گزارد
 هر جنبه که خواهد و نزدیک شافعی فرض یک نقل جنبان

که خواهد تواند گزارد **سوال** تیمم در شتر جنبه طر و ابا باشد
جواب سه جا روا باشد یکی بیماری را چون داند بکار بستن
 آب بیماری زیادت خواهد شد تیمم کند و دیگر نماز جنبان
 چون ولی نباشد و نماز عید چون داند اگر ابدست مشغول
 خواهد شد نماز عید فوت خواهد شد تیمم کند اما قول
 شافعی از برای نماز جنازه و نماز عید تیمم روا باشد
سوال اگر مردم در حبس باشد و وقت نماز رسید
 آب بطلبید نیافت چه کند **جواب** چون یاقت
 شد آب بنورد تیمم کند و ابا باشد **سوال** اگر وقت
 نماز آدینه تنگ رسیده باشد و بداند که اگر بایست
 ست مشغول خواهد شد نماز از وی خواهد فوت شد
 تیمم کند و ابا باشد یا نه **جواب** روا باشد مگر با ابدست
 و اگر نماز آدینه دریا بد بگذارد و اگر در نیاید نماز
 پیشین بگذارد **سوال** اگر موقوف نماز تنگ در آمده
 باشد و نمیداند که اگر از برای ابدست مشغول خواهد شد
 نماز از فوت خواهد شد تیمم کردن روا باشد یا نه
جواب روا باشد ابدست کند اگر وقت نماز دریا بد

نماز اداء کند و اگر وقت نماز دریا بد نماز بی قضا بگذرد
سوال اگر مردی در رخت خود آب فراموش کرد
یتیم کرد نماز بگذارد و او باشد یا نه **جواب** این مسئل
بر دو وجه است اگر در میان نماز یاد آمد که آب در رخت
بود بالاتفاق نماز باز کردند و اگر بعد از نماز یاد آمد
نزدیک امام اعظم و امام محمد نکرند و نزد یک ابو
یوسف بگرداند **سوال** اگر در میان دو رفیق یکی آب دارد
و دم را یتیم کردن روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد
از او بطلبد اما اگر از او خواست و نداد یتیم کرد و نماز گزارد
بعد از آن او آب میدهد نماز نکرند و اگر
نخواست یتیم کرد و نماز گزارد بس او تب میدهد
نماز باز کردند **سوال** طلب آب شرط هست یا نه
جواب نزد یک علماء ما شرط نیست مگر آنکه نشان آب
و سیر به بیند و نزد یک شافعی شرط است و البته
اعلم بالصواب **باب سیوم اندر مسح**
موزه سوال مسح موزه فریضه است
یا سنت **جواب** سنت است که بجای فریضه

می استند جایز بالنسبه چه باشد یعنی ثابت شد بخیر
من کل حدث موجب للوضوء چه باشد از هر حدثی
که واجب کننده ابدست بود اما وقتی که موزه بر
طهارت کامل پوشیده باشد مسح **سوال**
بر ابدست ناقص مسح کردن روا باشد یا نه **جواب**
روا نباشد **سوال** ابدست ناقص کدامست
از **جواب** از آن مستحاضه و حبره روان و لجن
بدین مانند **سوال** مقیم را چند شب با نروزمسح باید
کرد **جواب** مقیم را یک شب با نروز و مسافر را سه
شب با نروز **سوال** مسح موزه اگر کی تا کی تمام شود
جواب از حدث وقت حدث تا وقت حدث
و نزد یک شافعی از وقت لبس تا وقت لبس
صورت مسئله مردی با مرد ابدست و موزه در پای
کرد پس چاشتگاه او را حدث رسید مدت مسح تا کی
تمام شود نزد یک علماء ما دوم روز تا بوقت چاشتگاه
و نزد یک شافعی وقت نماز با مرد **سوال** مسح بر
ظاهر موزه کشته یا بر باطن **جواب** نزد یک علماء ما

بر ظاهر و نزدیک شافعی بر ظاهر بر باطن هم **سوال**
مسح موزه از کجا تا کجا کشد **جواب** از سر انگشتان
دست تا ساق **سوال** مسح موزه جنبه انگشت
کشد **جواب** به انگشت از انگشتان دست
و این مریض است کم ازان روا بود **سوال** بر موزه
دریده مسح روا باشد یا نه **جواب** نزدیک علماء
مادر یکی دو انگشت باشد و اگر سه انگشت و یا زیادت
از سه انگشت باشد روا نباشد نزدیک شافعی
اندرک و بسیار روا نباشد اگر چه مقدار سوزنی باشد
و نزدیک امام مالک اندک و بسیار روا باشد تا ما دایم
بموزه پاره نتوان رفت **سوال** جنب را مسح موزه
روا باشد یا نه **جواب** روا باشد **سوال** مسح موزه
چه بشکند **جواب** آنچه ابدست را بشکند و چه چیز دیگر
ست کمی در یکی و دم کشیدن موزه و سیوم گذشته
مدت **سوال** چون مدت تمام شود ابدست از سر گیر دیا پای
بشوید **جواب** نزدیک علماء ما اگر ابدست دارد پای
بشوید و الا از سر گیر **سوال** اگر مقیمی مسح کرد پس ازان

مس فرشد مقیمان تمام کند یا مسح موزه **سوال**
اگر شبانروز می کردت مسح مقیم است گذشته
باشد از سر گیر و اگر نه سه شبانروز تمام کند
جواب اگر متافری مسح کرد پس مقیم شد
مسح مساوی تمام کند **سوال** اگر یک شبانروز
تمام کند **جواب** مسح بر حسب موقر و ابا باشد
یا نه **سوال** اگر مسح بر موزه نکرده باشد
بر حسب موقر و ابا باشد **جواب** مسح بر خوبین
روا باشد یا نه **سوال** جواب این مسند بر
وجهت یکی آنست که با اتفاق روا باشد و
چه دیگر آنست که بالاتفاق روا نباشد و چه
سیوم خلافت اما آن وجه که با اتفاق روا
باشد جایی شفت یافته باشند و جلد و نعل
بسته وجه بالاتفاق روا نباشد جایی است
شفت نه یافته باشند و جلد و نعل ناست
دیک امام اعظم روا نباشد مگر آنک جلد
و نعل بسته باشند و نزدیک ابو یوسف و

و محمد روا باشد وقتی که شفت باشند روایت کرد
و نذر از امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه که بقول
ایشان بازگشته است پیش از هر که خویش
بسه روز **سوال** مسح بردستار و کلاه و روی
پوشش و دستوانه روا باشد یا نه **جواب**
روا نباشد **سوال** مسح کردن بر جبیره روا باشد
یا نه **جواب** روا باشد اگر چه بی ابدست بسته
باشد **سوال** اگر جبیره بیفتد مسح باطل شود
یا نه **جواب** اگر چه راحت باشد با مسح
باطل شود و الا باطل نشود **سوال** میان مسح
موزه و مسح جبیره فرق چیست **جواب** به فرق
است یکی آنکه مدت مسح موزه بید است
و مسح جبیره را مدت بیدانیت دو م است
که موزه بی ابدست پوشیدن و بران کشیدن
روا نباشد اما جبیره اگر بی ابدست بند و بران
مسح کند روا باشد سیوم است اگر موزه
از پای بیفتد مسح باطل شود و اگر جراحت باشد

باشد و جبیره بعد بیفتد باطل شود و پیش از هر شدن
باطل نشود و الله اعلم **باب** **سوال** چهارم اندر
حیض **سوال** اقل حیض چند است ابو حنیفه
کوفی و محمد و جمهور اقل سه روز و اکثره دو روز
ده روز و نزدیک امام ابو یوسف اقل حیض پیش از
دو نیم روز و کمتر از سه روز و اکثره ده روز و نزدیک
امام شافعی و حراد علیه اقل یک روز و اکثره پانزده
روز **سوال** خون حیض کدام است **جواب** آنچه در روایت
حیض به بیند بمقدار معلوم **سوال** آنچه زن سرخی
و زردی و سبزی و تیزگی به بیند از حیض است
یا نه **جواب** سرخی و زردی و سبزی از حیض است
و اختلاف در تیزگی است هر چه تیزگی در اول و آخر
به بیند نزدیک امام اعظم ابو حنیفه و امام محمد
حیض است و حیض نزدیک ابو یوسف اول به بیند
حیض نیست و اگر آخر به بیند حیض باشد **سوال**
از زن طایفه حیض چند چیز افکند **جواب** دو چیز بیکنند
نماز نکند و روزه ندارد و اما روزه را قضا کند نماز را

قضا کنند و شوی برود دخول کنند و کعبه را طواف
کنند و در مسجد در نیاید و قرآن بخواند و مصحف در
کنار نگیرد و اگر او را طلاق داده باشد سه حیض
عدت او تمام شود **سوال** حیض را واجب را
و قرآن روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد و در مسجد
در آمدن نیز روا نباشد **سوال** محدث را مصحف در کنار
گرفتن روا باشد یا نه **جواب** جواب روا نباشد مگر که
با غلاف بهم باشد **سوال** اگر زنی را کم از ده روز خونش
بریده شود شوی را روا باشد که دخول کند یا نه
نماز بروی کندار دال **جواب** جواز او نباشد تا غسل
کنند یا وقت نماز نوی گذارد **سوال** اگر در ده روز خون
بریده شود شوی را با او دخول حدیثی دن روا باشد
یا نه **جواب** نزدیک علماء ثلاثه روا باشد پیش از غسل
و نزدیک ز فرو شافعی روا نباشد تا غسل کنند
سوال زنی میان دو خون باکی می بیند حکم او چیست
جواب بنکریم این باکی سه جنبه خون است یا از خون
کمتر است اگر سه جنبه خونست و یا از خون کمتر است

بالاتفاق حیض باشد و اگر پیش از خونست هر طریقی
کشت بیان حیض باشد حیض است و اگر نه مستحاضه
بیان این چگونه باشد زنی یک روز خون دید
و یک روز باکی باز یک روز خون دید و دور
باکی باز یک روز خون دید سه حیض باشد اما یک روز
خون دید سه روز باکی دید باز یک روز خون
دید نزدیک امام محمد اول و آخر روز مستحاضه و
و میان باکی و نزدیک ابو یوسف سه حیض باشد
اما اگر دور روز خون دید و دور روز باکی باز
دو روز خون دید هر شش روز حیض باشد
اما اگر سه روز خون و شش روز باکی بس ازان
سه روز خون دید نه روز حیض باشد اگر سه روز
خون دید باز شش روز باکی باز یک روز خون
دید اول حیض باشد و میان باکی و آخر مستحاضه
و نزدیک صاحب سه حیض باشد **سوال** اقل باکی
جنبه است و اگر جنبه **جواب** اقل بانزده روز و اگر
حدیث **سوال** خون مستحاضه جنبه است **جواب**

خون مستحاضه پنج است هر چه کم از سه روز ببیند
 یا زیاده است از ده روز یا در حال زادت بیند
 یا در حال حمل بیند یا در یات از خون نفاس بیند
 یعنی از جصل روز حکم این همه خونها هم چون بینی
 باشد نماز را باز بگذارد و روزها را باز بدارد
 و اگر شوی دخول کند روا باشد **سوال** اگر زنی
 زیادت از ده روز خون می بیند و پوسته
 روز یا ده روز خون دیدی حکم او چیست **جواب**
 اگر این زن حادث داشت است بدان باز کرد
 و اگر نذارده و در حیض باشد باقی مستحاضه
سوال اگر زنی بالغ باشد و بد بلاغت بهم خون
 روان میشود و ماهها در آن بماند حکم حیض او
 چیست **جواب** آن هر ماهی ده روز از آن روز باز
 که خون دیده است حیض و باقی مستحاضه **سوال**
 صاحب عذر که گویند **جواب** زنی مستحاضه را
 گویند و مردی که جراحت روان دارد و یا خون
 هر وقت نماز ابدست بکشد و فرض و نفل جنسان

که خواهد بدان ابدست بگذارد **سوال** ابدست جنسان
 صاحب عذر که باطل شود به بیرون شدن وقت
 یا بدر آمدن وقت **جواب** نزد یک امام اعظم
 و محمد رحمة الله به بیرون شدن وقت نه بدر آمدن
 وقت و نزد یک ابو یوسف بهم بدر آمدن وقت
 و بهم بیرون شدن وقت و نزد یک زفر بدر آمدن
 وقت نه بیرون آمدن شدن وقت **سوال**
 اگر صاحب عذری از برای نماز با مراد ابدست
 کرد نماز جا حثت بآن ابدست نتواند نزد یک
 علماء ثلثه رحمة الله و نزد یک زفر تواند **جواب**
 اگر نماز جا حثت را ابدست کرد نماز پیشین نزدیک
 امام اعظم و امام محمد رحمة الله تواند گذارد **سوال**
 خون نفاس کدامست **جواب** هر چه از بس زادت
 بیند اما آنچه در حال فزوت بیشتر یا پیش از زادت
 مستحاضه باشد **سوال** اقل نفاس چند باشد
 و اگر چند **جواب** اقل را حد نیت و اگر نزد یک علماء
 جصل روزست و نزد یک امام شافعی رحمة الله بیست روز

و نزد امام مالک هفتاد روز اگر زنی زیادت از جهل
روز خون بیند اگر ایام معروف دارد بدان معروف خود
باز گردد و اگر ایام معروف ندارد در جهل روز نفاس
باشد باقی مستحاضه **سوال** اگر زنی در سفر زنا آورد
بیک شکم نفاس از فرزند اول باشد یا از دوم
جواب نزدیک امام اعظم و ابو یوسف از فرزند اول
باشد و نزدیک محمد و زفر از مرد دوم و الله اعلم بالصواب
باب **یتیم اندر نجاست و پاک**
سوال نماز کننده را جنس پاک باید **جواب**
هر چیز تن پاک باید و جای پاک باید و جامه پاک
باید **سوال** پاک کردن نجاست از جبهه و با باشد **جواب**
از آب مطلق **سوال** از آب مقدر و با باشد یا نه
جواب نزدیک امام اعظم و ابو یوسف و ابی یوسف و زفر
امام محمد و زفر و امام شافعی و ابی یوسف **سوال**
اگر بر موزه نجاست تن دارد رسید ببالیدن پاک شود
یا بشستن **جواب** نزدیک امام اعظم رضی الله عنه بهتر باشد
بشستن و اگر خشک باشد ببالیدن و نزدیک ابو یوسف تر

تر خشک ببالیدن و نزدیک محمد تر و خشک بشستن
سوال آب منی پاک است یا بلیه **جواب** نزدیک
علماء ما بلیه است و نزدیک شافعی پاک **سوال**
آب منی بجامه رسید ببالیدن پاک شود یا بشستن
جواب نزدیک علماء ما اگر تر باشد بشستن و اگر
خشک باشد ببالیدن **سوال** اگر نجاست با بینه رسید
ببالیدن پاک شود یا بشستن **جواب** نزدیک
ابو حنیفه و ابو یوسف و جمهوره الله ببالیدن و نزدیک
محمد و شافعی و جمهوره الله بشستن **سوال** اگر بر زمین
نجاستی رسیده باشد افتاب از آن خشک کرد
و اثر آن برد نماز گذاردن آنجا و یتیم کردن از آن
روا باشد یا نه **جواب** نزدیک علماء ثلاثه نماز گذار
دن روا باشد و یتیم روا نباشد و نزدیک زفر
و شافعی نه نماز روا باشد و نه یتیم و نزدیک امام
مالک هم نماز روا باشد و هم یتیم **سوال** نجاست
مغلفه کدام است وجه مقدار مانع جواز صلوٰه باشد
جواب خون و صم و غایط و لجن بدین ماند چون زیا

از درم شرعی شود او مانع جواز صلوة باشد **سوال**
نجاست مخفف چه مقدار مانع جواز صلوة است **جواب**
نزدیک امام اعظم ابوحنیفه و ابو یوسف قاضی
رضی الله عنهما کم از ربع نوب یا زیادت بیاید
مانع بود **سوال** نجاست مخفف که دست بول ماکولات
جواب پاک کردن نجاست بر جنبه و جهت **جواب**
یکی نجاست عینی است و دم غیر عینی است حکم نجاست
عینی است که جنبان بشوید از آن شستن عین
آن برود مگر آن که باقی ماند زایل کردن از آن در
شوار باشد و نجاست غیر عینی است که دیده نشود
حکم آنست که می شوید تا کمان شویند بر آن قرار گیرد
که پاک شد **سوال** استنجاجیت و از جرد و آبش
جواب سنت است و از سنگ و کلوخ و لنج بدین
مانند و آبش **سوال** حد استنجاجیت و کی پاک
شود **جواب** تا بشویند پاک شود غالب ظن شویند
کرد که پاک شد **سوال** استنجاجیت و جهت
جواب بر شش و جاست فریضه و واجب و سنت

مستی و کراهیت و بدعت اما فریضه را بید از درم
و واجب هم جنبه درم و سنت کم از درم
و مستحب بنگ پاک کردن و باب شستن
و کراهیت بدست راست و بطعام و کنگ
و سر کین و استخوان و بدعت بی الایش
استنجاجیت و ن و اند اعلم **باب ششم**
و قتهای نماز وقت آغاز با مراد اول کدا
مست و آخر کدام **جواب** چون صبح صادق
بدید و صبح و دست کاذب و صادق
حکم صبح کاذب است مباشرت کردن
و سحر خوردن بدان وقت و آب باشد و صبح
صادق را و آب باشد **سوال** صبح صادق
کدامست **جواب** بیداری از جانب مشرق
بیدار آید و یاد دست میشود تا جهان روشن
شود و آخر وقت نماز با مراد تا آفتاب
بر نیامده است **سوال** اول وقت نماز
بیشین کدامست و آخر کدام **جواب**

اول آنست که آفتاب بگرد و آخر وقت نزدیک
 امام اعظم رضی الله عنه چون سایه هر چیزی
 دو جنبه آن شود مگر سایه اصلی و نزدیک
 ابو یوسف و محمد رحمهما الله چون سایه اصلی
 هر چیزی یا بجنبه آن شود جنبه سایه اصلی **سوال**
 اول وقت نماز دیگر کدامست و آخر کدام
جواب اول وقت آنست که وقت نماز
 پیشین بیرون رود بر هر دو قول و آخر
 وقت تا آفتاب فرو نشود **سوال** اول وقت
 نماز شام کدامست و آخر کدام **جواب**
 اول چون آفتاب فرو شود و آخر وقت
 تا شفق غایب نشود **سوال** شفق کدامست
جواب نزدیک امام اعظم سبیدی که بعد از
 سرخی بید آید و نزدیک صاحبیه همان سرخی
سوال اول وقت چون شفق فرو شود
 و آخر وقت چون صبح صادق بد مد **جواب**
 وقت و نماز کدامست **سوال** نزدیک امام اعظم

ابو حنیفه وقت و نماز وقت نماز خفتن است
 الا آنست که تخت نماز خفتن گزارد و نزدیک
 امام ابو یوسف و امام محمد بعد از گزاردن نماز
 خفتن است و آخر وقت تا صبح صادق
جواب مستحب که ایستد وقت است از برای
 اداء نماز **سوال** نماز با مدد و در روشنی
 گزاردن و نماز پیشین اگر تا بستان باشد
 تا خیر کند تا خشک دشود و اگر زمستان باشد
 تا خیر کند اول وقت گزاردن و نماز دیگر تا خیر
 کردن اما پیش از آنکه آفتاب زرد شود
 و نماز شام تعجیل گزاردن و نماز خفتن تا خیر
 کردن تا پیش از سبک **جواب** مستحب
 در و نماز چیست **سوال** اگر در بیداری شوق باشد
 آخر شب و اگر نباشد و تر بگزارد بین نخسبد
 والله اعلم **باب** هفتم اندر بانک نماز
سوال بانک نماز چیست **جواب**
 سنت است برای پنج نماز را و نماز اوینم را و هر چه

جز آنست سنت نیت چون نماز عید و نفل
و جنازه و گرفتن ماه و آفتاب **سوال** صفت بانگ
نماز چیست **جواب** بانگ میگویند معروفات
الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر
لا اله الا الله اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمداً
رسول الله اشهد ان محمداً رسول الله حی علی الصلوة
حی علی الصلوة حی علی الفلاح حی علی الفلاح
الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله **سوال** در بانگ نماز
ترجیح است یا نه **جواب** نزدیک علماء و اهل جمعا الله
ترجیح نیت و نزدیک امام شافعی ترجیح است
سوال ترجیح چه باشد **جواب** چون اشهد ان محمداً
رسول الله باز کرد و دشمنان دین بار دیگر گوید و در
هیچ اذان زیادت نکند مگر در اذان با مداد بس
حی علی الفلاح الصلوة خیر من النوم دو بار گوید
سوال قنات مثل بانگ نمازست مگر آنک
بس حی علی الفلاح قد قامت الصلوة دو بار
گوید و بانگ نماز کشیده گوید جدا جدا و قامت

بیوسرته گوید چون اذان و قامت خواهد گفت
روی بقبله آرد چون حی علی الصلوة بر سر روی
بجانب دست چپ کند و باهش نکر داند مگر
جای بلند باشد بانگ مناره **سوال**
اگر مردی را نماز فوت شده باشد خواهد که قضا کند
چگونه کند و اگر نماز نافوت شده باشد چگونه
جواب کسی را که یک نماز فوت شده باشد بهم
بانگ نماز گوید و سیم قامت اما اگر نماز نافوت شده
باشد نخستین بهم بانگ نماز گوید و سیم قامت
و نمازی دیگر بخیار باشد خواه بجز این بانگ
نماز و قامت گوید خواه بسته کند بر قامت
جواب اگر بانگ نماز بی ایدست گوید و باشد
یا نه **سوال** اذان روا باشد اما گروه و قامت
روا نباشد **جواب** اگر بانگ نماز و قامت
جنب گوید روا باشد یا نه **سوال** اذان روا باشد
و قامت روا نباشد بگرداند **جواب** بانگ نماز
گفتن پیش از وقت روا باشد یا نه **سوال**

تر و یک امام اعظم ابو حنیفه کوفی و محمد رضی الله عنه
بی وقت هیچ بانک نماز روا نباشد و نزد یک
امام ابو یوسف و امام شافعی و امام مالک اهل
مصر رحمهم الله اگر بانک نماز با مداد در آخر شب
میگویند بیداری خلق خاص که شب رازنده وارند
روا باشد و الله اعلم **باب هفتم اندز**
شرطهای نماز سوال احکام نماز چیست
جواب شش چیز است از حدتها و پاکی از نجاستها
و ستر عورت پوشیدن و روی بقبل آوردن و وقت
و نیت **سوال** عورت مرد از کجا تا کجا است **جواب**
از ناف تا زیر زانو **سوال** زانوان عورت است یا نه
جواب نزدیک علماء نقل شده از عورت است و نزدیک
شافعی از عورت نیت **سوال** ناف از عورت است
یا نه **جواب** بالاتفاق از عورت نیت و امام شافعی
را درین مسأله خلاف نیت اما جاء دیگر گفته است
که عورت است و الا قول اصح **سوال** عورت حره کد است
هم اندام او عورت است مگر روی و دو کف دست

و دوبای و پرواتی و دست پیش نیت **سوال**
عورت آینه کدام است **جواب** آنچه عورت
مردانست عورت آینه است و شکم کبوترک
و پشت او هم عورت است **سوال** اگر مردی
جامه برنجاست دارد و جامه دیگر ندارد دو آب
نذارد که بشوید بآن جامه نماز گذارد روا باشد
یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم و ابو یوسف
رحمهم الله بخیار باشد خواه بدان جامه نماز
کند خواه برهنه و نزدیک محمد بآن جامه نماز
روا نباشد **سوال** اگر مردی جامه ندارد که
برهنه است نشسته نماز کند یا استاده **جواب**
تر و یک علماء ابو حنیفه و ابو یوسف بخیار است
خواه نشسته نماز کند خواه استاده اما افضل
آن که نشسته نماز بکند و نزدیک محمد نماز روا
نبود مگر نشسته **سوال** میان نیت و تکبیر کاری
کند یا سخنی گوید روا باشد یا نه **جواب**
روا نباشد **سوال** در نماز روی بقبل آرد یا نه

جواب روی بقصد آرد مگر بسم باشد هر جا بی
 که خواهد روی آرد و نماز گزاسد در و ابا باشد
 اگر مردی را قصد پوشیده بود چه کند **سوال**
 تحری کند و نماز بگذار **جواب** تحری چه باشد
 تحری آن باشد که در جهات بنکر و تا غالب ظن
 او بر جهتی که قصد گیرد بدلیل آن جهت نماز
 گذارد اما اگر نزدیک کسی باشد از وی بپرسد
 تحیری کردن روا باشد **سوال** اگر تحیری
 کرد و نماز کرد پس از آن معلوم شد که بخلاف
 قصد کرده است نماز ما بگرداند یا نه **جواب**
 مذہب ماکنسرداند و نزدیک شافع
 اگر قصد بس پشت افتاده باشد بگرداند
 و اگر جنب و راست افتاده باشد نگرداند
 اما اگر در نماز معلوم شد بگردد سوی قصد
 است نماز از سر بگیرد و الله اعلم **باب**
اندس **نفس** اندس **صفت نماز سوال**
 ارکان نماز جنب دست **جواب** شش چیز است

تکبیر

تکبیرة الاولى وللقیام وللقراءة والركوع
 والسجود وللتشهدة الاولى وللقیام وللقر
 خیرة و زودت برین سنت اما فعلی مصلی نیز
 ویک امام اعظم فرضت و نزدیک صاحب
 سنت است **سوال** چون مرد در نماز آید چنان
جواب دو دست و وز انگشت تا زمره
 کوشش بدارد بس تکبیر گوید **سوال**
 اگر بدل تکبیر الله اجل یا الله اعظم یا الکر
 روا باشد یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم
 ابوحنیفه و امام محمد روا باشد و نزدیک ابویوسف
 و امام مالک روا باشد مگر گوید الله اکبر
 انگاه دست راست بر دست چپ نهد زیر
 ناف و نزدیک امام شافعی زیر ناف
 بس سبحانک اللهم و محمدک و تبارک
 اسمک و تعالی جدک و لا اله غیرک بس
 بگوید اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
 و بسم الله الرحمن الرحیم **سوال**

جواب اعوذ بالله و بالله بسم الله بلند گوید یا نه
آهسته **سوال** مذهب ما و رسم نمازها آهسته
و نزدیک شافعی انجا که قرآن بلند خواند بلند باید
گفت و انجا که آهسته خواند آهسته باید گفت
جواب چون امام و لا الضالین گوید مقتدیان
امین گویند یا نه **سوال** اتفاق مذهب ما و شافعی
است که بگویند اما نزدیک علماء ما آهسته گویند
و نزدیک شافعی بلند و نزدیک مالک بگویند اصلا
جواب چون قراة تمام کرد جلند **سوال** رکوع کند
و دو دست خود را بر زانو هفت و انگشتان را
کشاده دارد **جواب** صفت رکوع کند چگونه است
جواب انگ سر را بر آورده دارد و سخت فرود
برده ندارد و در رکوع سبحان ربی العظیم
بار بگوید و این نقل است **جواب** امام از رکوع
سر بردارد و بگوید **جواب** نزدیک امام اعظم
ابو حنیفہ کو فی رضی اللہ عنہ سمع اللہ من حمدہ گوید
و مقتدیان ربنا لک الحمد گویند و نزدیک امام

ابو یوسف و امام محمد رحمہما اللہ ہر دو تسمیع و تحمید
گویند و نزدیک امام شافعی امام و مقتدی ہر دو
بگویند چنانکہ نزدیک ابو یوسف و محمد تنها
در امام نیست **سوال** مردی نماز تنها میگزارد
سمع اللہ من حمدہ و ربنا لک الحمد گویند یا نه **جواب**
نزدیک امام اعظم ابو حنیفہ کو فی رضی اللہ عنہ
سہ روایت یک روایت آنست کہ تسمیع و
تحمید الی بنسبہ کند تسمیع و یک روایت
آنست کہ تسمیع و تحمید گوید و این قول یاران او
ست و در روایت سیوم آنست کہ بسند کند
بتحمید بس تکبیر گوید و سجدہ کند و دو
دست خود را بر زمین نهد و روی میان کف
دست نهد و سجدہ کند و دو دست خود را
بر زمین نهد و روی میان دو کف دست بند
و سجدہ کند بر بینی و بر پیشانی یا نه **سوال**
نزدیک امام ابو حنیفہ روا باشد و نزدیک ابو
یوسف اقتصار روا باشد مگر بعد از **جواب**

سوال اگر سجده بر سجده دستار و پاز دتی جامه
میکنند و ابا باشد یا نه **جواب** مذهب ما را ابا باشد
و نزد یک امام شافعی را ابا باشد تا سختی زمین
در نیاید اما چون سجده کرد و یا بد که بغله کشته
و شکم را دوران خود تهی دارد و انگشتان پای را
بجانب قبله دارد و در سجده سه بار بگوید سبحان
ربی الاعلی و این اقلست در گفتن بس تکبیر بگوید
و کند و سه بار سبحان بی الاعلی گوید بس تکبیر
بگوید و راست بایستد بر سینه دو پای و در دوم
رکعت سبحان کند که رکعت اول کرده باشد
مگر اعوذ بالله بگوید و سبحانک اللهم بگوید
و دو دستها بر نهد و مکر در تکبیر اول چون
سر بر دارد از سجده دوم و در رکعت پای
جب یک ترا نزد بس بران بنشیند و پای راست
را نصب کند و انگشتان پای را سوی قبله
دارد و دو دست خود را بر دوران خود بگذرد
و انگشتان دست را یک ترا نزد و تشهد بخواند

و تشهد اینست **التحیات لله والصلوة والطیب**
السلام علیک ایها النبی و رحمة الله وبرکاته
السلام علینا و علی عباد الله الصالحین اشهد
ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا عبده
و رسوله و زیادت ازین مکتوب در مقدمه
نخستین و اگر بگوید بر قول امام کرخی سجده سهوا
جب آید **سوال** بر دو رکعت آخر چه خواند **جواب**
فالحی خواند تنها **سوال** در آخر صلوة چگونه بنشیند
جواب مذهب ما هم چنانکه اول نشسته بود
و نزدیک شافعی مستورک نشیند و مستورک آن
باشد بر سرن جب بنشیند و دو پای خویش
را بر استاکره دارد و دو کوزه بر زمین نشاند و نزدیک
یک امام مالک هر دو مقدمه مستورک نشیند
و تشهد بخواند و در دو بفرستد بر سینه عالم علیه
السلام و عا گوید بدایح تشابه للغاظ قرانت
و ادعیه مانوره و دعایی مکتوب که بلفظها مردان مانند
بس ازان سلام گوید و از دست راست خویش

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته و نیت کند بر فر
یشکان که بر دست راست او باشند و مؤمنان
بس ازان از دست جب سلام گوید هم برین مانند
و اگر مقتدی است بر دست راست نشسته باشد
یا بدست جب در سلام جب نیت امام کند
سوال چند نماز است که در بلند خوانند **جواب**
سه نماز است که در آن بلند خوانند با دعا و دو نماز
و نماز خفتن و اگر امام باشد و اگر تنها نماز گزار و خیار
باشد خواه بلند خواند که امام نفس خود خواه
آهسته خواند که با او در نماز کسی نیت **سوال**
چند نماز است که در آهسته خوانند **جواب**
دو نماز است نماز پیشین و نماز دیگر **سوال** و تر
چند رکعت نماز کند **جواب** مذہب ما سه رکعت
نماز کند که فاصله نباشد میان ایشان سلامی
و نیز دیک امام شافعی طاق بس طاق کند یک
رکعت یا سه رکعت یا پنج رکعت یا هفت یا نه
رکعت یا یازده رکعت **سوال** دعاء قنوت

چند رکعت خواند **جواب** در سیوم رکعت
بخواند در و تر پیش از رکوع و نیز دیک امام شافعی
در نماز با دعا پس از رکوع **سوال** قنوت در و تر
تمام سال خوانند یا نه **جواب** تمام سال
خوانند نیز دیک علماء ما رحمہما رتبه و نیز دیک
شافعی در آخر ماه رمضان با نزده روز
پس از رکوع خوانند در هر رکعتی فاتحه
و سوره دیگر بخوانند و چون خواهد که دعاء
قنوت خواند در و تر تکبیر گوید و دست
خود بر دار و بس دعاء قنوت خوانند
در و تر **سوال** در نماز قراة معین هست یا نه
در نماز قراة معین نیت از هر جا که باید
خواند اما اگر همه نمازها یک سوره معین
میخوانند روا باشد اما مکروه مگر آنکه بهمان
سوره میدانند **جواب** اقل قراة که نماز
بدان جایز است چه مقدار است **سوال**
تر دیک امام اعظم ابو حنیفہ کو فی رضی الله

هذه یک ایت قصیر جنانک مد نامتان با ثم نظر
واجب بدین ماند و نزد یک ابو یوسف و محمد روا
نابند مگر ایت قصیر یا انک یک ایت
طویل جنانک ایت الکرسی و ایت دین و نزدیک
امام شافعی حسب فاتحه روا باشد **سوال**
مقتدی بس امام قسرة خواند یا نه **جواب**
نزدیک علماء ثلثه خواند و نزدیک شافعی
لخواند **سوال** در نیت چند فریضه است امام
را و مقتدی را **جواب** امام را یکی و مقتدی را دو
نیت نماز خود و دوم بس امام و اگر بس امام
زنان اقتدا کرده باشند نیز نیت ایشان
فریضه است و اگر نکنند اقتدا ایشان درست
نباشد **سوال** نماز جماعت واجب است یا سنت
سنت مؤکده است یا الحدیث لقوله علیه السلام
الجماعه سنت مؤکده من سنن الهدی لا یخلف
عنها الا منافق **جواب** اولیتر مردمان با مامت
کیست **سوال** انک عالم تر باشد و اگر همه عالم باشند

انک قرآن نیکو خواند و اگر همه یکسان باشند
انک بر همین کار تر باشد و اگر همه بر همین کار باشند
انک بس بزرگ تر باشد و اگر همه برابر باشند
باختیار همه یکی بیش رود **سوال** بس فاسق
و سبده و فرزند زانی و نابینا و اعصابی
نماز روا باشد یا نه **جواب** روا باشد اما مکروه
و نزدیک مالک بس فاسق روا نباشد **سوال**
زنان را تنها جماعت کز اژدوت نماز در خانه
روا باشد یا نه **جواب** مکروه باشد اما اگر
بکنند بس بایستند سوا برابر ایستند **سوال**
اگر مقتدی یکی باشد کجا ایستد **جواب**
مقتدی بر دست راست امام بایستد برابر
و اگر مقتدی دو باشند امام پیش رود
جنانک بجماعت انبوه و مردان را بس
زن اقتدا کردن روا نباشد **سوال**
بس امام اگر مردان و زنان و کودکان و کسان
اندکی حکم ایشان خستی باشند چگونه ایستند

جواب نخستین صف مردان بس کوه کان خشتی
بس زمان **سوال** اگر زنی بهلوی مردی بایستد
و ایشان شریک باشند در نماز نماز تباها شود
یا نه **جواب** نماز مرد تباها شود اگر امام نیت امانت
زن گزارده نباشد نزد یک علماء ثلث رهم
الله اقتدا زن درست نباشد و نزد یک شافعی
و زعفرانی و ابوبکر بس امام **سوال** اگر صیغی از زمان
بس از صف مردان بایستد نماز چند کس
تباها شود **جواب** نماز مردان تباها شود اگر حیثیت
صف باشند اما اگر یک زن میان صف مردان
بایستد نماز کس تباها شود یکی از دست راست
و یکی از دست چپ و یکی از بس اما اگر دو زن
میان صف مردان بایستد نماز چهار کس
تباها شود یکی از دست راست و یکی از دست
چپ و دو از بس نزد یک امام اعظم ابو
حنیفه کوفی و امام محمد رحمهما الله و یک قول از
ابو حنیفه یوسف است که دو کان از بس تا

تا آخر صف و اگر زن در صف مردان بایستد
یکی از دست راست و یکی از دست چپ و کان
سکان تا آخر اگر حیثیت صف بود نماز با
طل شود **سوال** زانرا در نماز جماعت حاضر شدن
روا باشد یا نه **جواب** زمان جواز با لاتفاق
روا باشد مگر زانی که اهل سنه نمازده باشند
و نزد یک امام اعظم ابو حنیفه رضی الله عنه بس
نماز تباها یکی لا باس است اگر بیرون این پنج
جناح نماز با مرد و نماز شام و نماز خفتن و نزد یک
صاحب روا باشد که هر پنج نماز حاضر اینند
سوال مردان باک را بس صاحب عذر که سلسل
بول دارد و اقتدا کردن روا باشد یا نه **جواب**
روا باشد زمان باک را بس مستحاضه نماز
کردن روا نباشد و قاری را بس اُمی و پوشیده
را بس برهنه روا نباشد و سم چنین فصیح را بس
کنگ روا نباشد اما میتی مرگستوضیا ترا امامت
کنند یا شست مر اینتا ترا امامت کند

نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی و امام ابو یوسف
رحمهما الله روا باشد و نزدیک محمد روا نباشد
شد اما اگر اشارت کنند هر کج و سجود
را کنند کما اذا امت کند نزدیک علماء ثلاثه
نباشد و نزدیک زفر روا باشد **سوال**
اگر مردی فرض بس کسی اکتا کرد که قضا فرض
دیگر میکنند روا باشد یا نه **جواب** مذہب ما
روا نباشد و نزدیک شافعی روا باشد صورت
این مسئله است مردی نماز دیگر میگزارد یکی
بیامد نماز پیشین بدو اقتدا کند روا نباشد
اما اگر منزل اکتا کرد بس مستنفل روا باشد
و مستنفل بس مستفرض روا باشد و نزدیک امام
مالک روا نباشد **سوال** اگر مردی اقتدا
کرد با مامی و نماز گذارد بس از ان معلوم شد
که امام ابدست نداشت باز کرد اند نماز را ایانه
جواب نزدیک علماء ما باز کردند و نزدیک
شافعی باز نکردند **سوال** نماز کننده را در نماز

جنبه جبر کراهیت است **جواب** باریش بازی
کردن و یا با جامه بازی کردن و سنگ ریزه
کردن این مکرانک ممکن نکرد و سجده
کردن بس یکبار دست نکرد اند و پیش خود
سجده گاه راست کند و انگشت نماز انگشت
و دست بپهی گاه نهند و جامه گریار دو فرود
نهند و مربع نشینند مگر بعدری و سگوار نشینند
و جواب تمام نکوید بدست یا بزبان و نجب
راست ننکرد و لمخورد و نیامند اما اگر نخورد
و بیامشند نماز تباه شود **سوال** اگر مردی
را در نماز حدت رسید چکنه **جواب** اگر امام
بود خلیفه گیرد و برود و ابدست کند و هم بران
بنا کند و اگر از سر گیرد بهتر باشد و نزدیک
امام شافعی بس از ان محتمل شد یا بهوش گشت
یا دیوانه شد چنین کسان بعد غسل و ابدست
بنا کردند و این بود **سوال** اگر مردی در نماز
بخفت بس از ان محتمل شد یا بهوش گشت

یا دیوانه شد چنان که آن بعد غسل و ابدست
بناستوانند کرد یا نه **جواب** بناستوانند کرد و از
سر کیر مذ **سوال** اگر مردی در نماز سخن گوید نماز
تباه شود یا نه **جواب** نزد یک علمای ثلاثه رحمه
الله نماز تباه شود و خواه عمدا گوید و یا خواه نسیان
و نزد یک شافعی اگر بعد از گوید تباه شود
و نسیان تباه نشود **سوال** اگر مردی مقدار
نشست و سلام نکفت بعد از آن او را
حدیث رسید نماز تمام باشد یا نه **جواب**
نزد یک امام اعظم ابو حنیفه ابدست کند
بیاید و سلام نماز گوید اما اگر بمقدار تشهد
بنشست پس عمدا حدیث کرد یا سخن گفت
یا کاری کرد منافی نمازست با اتفاق علماء نماز
تمام باشد **سوال** اگر متیمی در نماز آب بیند
نماز او باطل شود یا نه **جواب** نزد یک علماء
ما رحمه الله باطل باشد و نزد یک شافعی روا الله
باطل نشود **سوال** اگر مقدار تشهد بنشست

بس آب دید نماز او باطل شود یا نه **جواب**
نزد یک امام اعظم ابو حنیفه باطل کرد و
و نزد یک صاحب تمام باشد همچنان اگر کسی
مسح داشت و مدت مسح بگذشت یا موزه
بعلی کشید یا امی بود قاری شد یا برهنه بود
جامه یافت یا باشارت میگذارد توانا شد
بر رکوع و سجود یا نمازی داشت گذشته یاد
آمد یا امام قاری بود و او را حدیث رسید یا امی را
خلیفه کرد یا نماز با مداد میکند از افتاب
بر آمد یا مسح بر جیره کرده بود پس بیفتاد
یا مستحاضه بود وقت نماز دیگر اندر آمد درین
همه دو از ده مسئله نزد یک امام اعظم نماز
باطل شود و نزد یک صاحبیه باطل نشود
و الله اعلم **باب** **دوم اندس**
نمازهای قضا **سوال** اگر مردی را نماز فوت شد
مثل خفته بماند یا فراموش کرده باشد پس از
خواب بیدار شد یا از فراموشی یاد کرد و بگذرد

جواب همان وقت که از خواب بیدار شد
یا یاد کند گذشته را از نماز وقتی مقدم
دارد اگر وقت باشد و اگر وقت تنگ باشد
نخست وقتی کند پس گذشته **سوال** ترتیب
نماز چند چیز ساقط شود **جواب** سه چیز یکی
وقت تنگ و نسیان و کثرت نوائت تنگی وقت
چنانکه مردی را نماز خفتن فوت شده باشد
و وقت نماز با مداد تنگ رسیده و میدانند که اگر
بنماز خفتن مشغول خواهد شد نماز با مداد قضا خواهد
شد نخستین نماز با مداد کند و نسیان چنانکه
مردی نمازی با مداد گذارد پس از آن یاد آمد
که نماز خفتن نگذارده است و همچنین نماز
بیشتر گذارد و یاد آمد که نماز با مداد نگذارده است
همان نماز یا دامه بگذارد و نمازی بگذارد
است باز نکرده اند و کثرت نوائت نزدیک امام
اعظم و ابو یوسف رحمهم الله شش نماز است که
هفتم را وقت در آید و نزدیک اما محمد رحمه الله

بج نماز ششم را وقت در آید و الله اعلم
باز ده **سوال** چند وقت نماز است که در آن نماز گزار
در روز و شب **جواب** سه وقت یکی بر آمدن
آفتاب دوم استوائیوم فرود شدن
آفتاب درین سه وقت هیچ نماز و انباشد
یعنی قضا را هیچ کدام روا نباشد مگر نماز دیگر
آن روز که فوت می شد بوقت فرود شدن
آفتاب و اگر بگذرد و با باشد **سوال** بعد از
نماز با مداد آفتاب براید بعد از نماز دیگر
تا آفتاب فرود شود و نفل گذاردن روا بود
یا نه **جواب** نزدیک علماء ثلاث روا بود
و نزدیک امام شافعی نفل که اوسب دارد
روا باشد چون دو رکعت سنت نماز با مداد و دو
رکعت طواف **سوال** بعد از نماز با مداد تا افت
براید و بعد از نماز دیگر تا آفتاب فرود نشود قضا نوا
ئیت و سجده تلاوت روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد

و اگر کند رو باشد بعد از صبح صادق
 نماز نفل رو باشد یا نه رو باشد و الله اعلم
باب دوازدهم اندر نماز نفل
سوال در شبانروز چند رکعت نماز سنت است
جواب در سنتها سه روایت است یک روایت دوزده
 رکعت سنت است و بر روایت دیگر شانزده رکعت
 و بر روایت سیوم بیست دو رکعت اما دوازده رکعت
 سنت است چگونه است دو رکعت نماز با عدد و چهار رکعت
 نماز پیش از فرض و دو بس از فرض و دو رکعت
 نماز شام و دو رکعت بعد از نماز خفتن اما در روایتی
 که شانزده رکعت است و شانزده سیمین که یاد کردیم
 و چهار رکعت سنت نماز دیگر اما در روایتی سیوم که است
 دو رکعت است چهار رکعت پیش از نماز خفتن و چهار
 رکعت بس از نماز خفتن **سوال** نماز نفل شب و روز
 دو کاینی کند یا چهار کانی **جواب** نزدیک ابو حنیفه
 شب و روز چهار کانی **سوال** اگر پشت رکعت نماز یک
 سلام کند رو باشد یا نه **جواب** نزدیک ابو حنیفه رضی الله

عن شب روز باشد و زیادت از هشت مکروه رو
 ز از زیادت چهار کانی مکروه **سوال** قراة
 در نماز فرض چند رکعت فرض است **جواب**
 نزدیک علماء ما در دو رکعت اولی و در رکعت آخرین
 میسر است اگر خواهد ساکت باشد و خواهد بخواند و اگر
 خواهد تسبیح کند و نزدیک امام شافعی در چهار رکعت
 بخواند و نزدیک حسن بصری در یک رکعت و نزدیک
 مالک سه رکعت بخواند **سوال** قراة در نفل چند
 واجبست **جواب** در سه رکعتها و در وتر هر سه رکعت
سوال اگر مردی در نماز نفل شروع کرد پس از آن
 بشکست قضا واجب آید یا نه **جواب** نزدیک علماء
 ثلثه واجب آید **سوال** اگر مردی چهار کانی شروع
 دو رکعت واجب آید یا نه **جواب** واجب آید
سوال اگر مردی نماز نشسته میگذارد و قادرست
 که ایستاده گذارد رو باشد یا نه **جواب**
 نزدیک علماء ما رو باشد و نزدیک شافعی رو باشد
 اگر مردی نماز نفل ایستاده شروع کرد پس

از آن نشسته بی عذر تمام کند روا باشد یا نه
نز و یک امام اعظم روا باشد و نزد یک صاحبیه روا
نباشد **سوال** نماز نفل بر پشت ستور کردن روا
باشد یا نه **جواب** اگر بیرون مصرست با اتفاق روا باشد
و اگر درون مصرست نزد یک امام اعظم ابو حنیفه کوفی
رضی الله عنه و محمد روا نباشد و نزد یک ابو یوسف روا
باشد و الله اعلم بالصواب **باب سیزدهم**
اندر سجده سهو **سوال** سجده سهو کی واجب آید **جواب**
در نماز زیادت خواندن یا نقصان **سوال** نزد یک ابی
سجده سهو کی کند پیش از سلام و نزد یک شافعی
پیش از سلام **جواب** سجده سهو بجز لازم آید **سوال**
چون زیادت کند در نماز فعلی که جنس نماز باشد
یا ترک شود فعلی مسنون را بخواند فاتحه را یا در
تشمه فاتحه خواند یا دعاء قنوب بگردد و تر یا در
جماعه کانی تشهد اول بنشیند یا تکبیرات عیدین
نیارد و یا جایی که بنده باید خواند آهسته خواند
و یا جای که آهسته باید خواند بلند خواند جایی

ایستاده باید بنشیند و یا جایی که باید نشسته با
یستد درین همه سجده سهو واجب آید **سوال**
سهو امام بر مقتدی سجده سهو واجب آید یا نه **جواب**
واجب آید اما اگر امام نیارد مقتدی هم نیارد **سوال**
سهو مقتدی بر امام واجب آید یا نه **جواب** واجب نیاید
سوال اگر مردی قعد فراموشش کرد برخواست پس باید
آمد بکند **جواب** بنکریم که بنشین نزد یک است
یا بایستادن اگر بنشینت نزد یک باشد بنشیند
و اگر ایستادن نزدیک باشد بایستد سجده سهو
واجب آید **سوال** اگر مردی در قصد آخرین نشست
بفراموشی در رکعت پنجم برخاست چگونه کند **جواب**
در رکعت پنجم اگر بسجده مقید نگردد است باز کرد
بنشیند سهو بیگردد و اگر بسجده مقید کرد با اتفاق
فرض باطل کرد و اما اگر یک رکعت با آن گذاردش
رکعت شد نزد یک ابو حنیفه و ابو یوسف رحمہ اللہ علیهما
نفل کرد و نزد یک محمد باطل است **سوال** بفرسجده
مقید کرد و بنعامت سر نماز باطل کرد و یا برداشتن

جواب نزدیک ابوسف نهماوت و نزدیک محمد برداشتن
فائده این مسئله کجا پیدا آید در صورتی که اگر مردی
سر بسجده مقید کرد پیش از آنکه سر بردارد و در وقت
رسیدن نزدیک محمد ابدست کند سیاید و مقدره بیارد
و سلام گوید نماز درست باشد و نزدیک ابویوسف
باطل باشد **سوال** اگر مردی در مقدره اخیرین نشست
بس رکعت پنجم برخواست بظن آنکه مقدره اولست
چگونه **جواب** تا سر بسجده مقید نگردد باشد باز گردد
بنشیند سجده سهو بیارد و اگر بسجده مقید کرد یک
رکعت دیگر بان ضم کند نماز تمام باشد و در رکعت
زیاد یاتی فضل باشد **سوال** اگر مردی را در نماز تنگ
افتاد یعنی دانند که چند رکعت نماز گزارده است سه رکعت
کرده است یا چهار رکعت چگونه **جواب** بنکریم او را
این سنگ اول بار افتاده است یا بارها می افتد
اگر اول باشد از سر گیرد و اگر بارها باشد تجزئ
کند نماز کند و اگر تجزئ خاطر قرآن می گیرد بنا بر یقین
جناح اگر تنگ در دو رکعت یا سه افتاده است از دو

گیرد و اگر از سه رکعت یا چهار افتاده است سه
گیرد بر کمین و الله اعلم بالصواب **باب چهاردهم**
اندس نماز بیماران سوال اگر مردی بیمار است افتاده
نماز نمی تواند کرد چگونه **جواب** نشسته کند بر رکوع
و سجود و اگر بر رکوع و سجود نتواند کرد با اشارت
کند سجود فرود تر از رکوع کند **سوال**
اگر نشسته نماز نمی تواند کرد سهوی قبله کرد چگونه
بسان خفته نماز کند و پایها سوی قبله آرد اشارت
بر رکوع و سجود کند **سوال** اگر بسان خفته نماز نمی
تواند کرد بر بهلوی با اشارت روا باشد **جواب**
نزدیک علماء مار و انباشد و نزدیک امام زین العابدین
اشارت کند و اگر بچشم نمی تواند ساقط شود **سوال**
اگر مردی بایستادن قادر نیست بر رکوع و سجود ایستاده
نماز کند یا نشسته **جواب** نشسته تمام کند بر رکوع
و سجود و اگر رکوع نتواند کرد با اشارت کند و اگر
با اشارت نتواند بسان خفته کند **سوال** اگر مردی
از نماز گذاردن تنگ دست شد هم بران کند روا باشد

یا نه **جواب** اگر بر رکوع و سجود میکرد و نزدیک امام
اعظم و ابو یوسف هم بر آن بنا کنند **سوال** اگر در بی هوش
شد و در بی هوشی او را نماز یافت شد چون بی هوش
باز آمد قضا کند یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم ابو حنیفه
کوفی رضی الله عنه و ابو یوسف اگر شبانروز تمام بی هوش
بود کم از آن قضا واجب آید و اگر شبانروزی زیادت
بگذرد قضا واجب نیاید زیرا که چون از شبانروز بگذرد
حکم آن چون جنون باشد و حد بی هوشی بیش از شبانروز
نیست و الله اعلم **باب** **پانزدهم اندک**
سجده تلاوت **سوال** سجده تلاوت در قرآن چند جایست **جواب**
چهارده جایی آخر اعراف و رعد و نمل و بنی اسرائیل
و مریم و حج و فرقان و نمل و الم تنزیل و ص و حسم
و سجده و النجم و اذ السماء انشقت و اقرا و نزدیک شافع
در حج دو جایست و در ص نیست **سوال** سجده تلاوت
جیت **جواب** نزدیک علماء ما واجبست و نزدیک شافع
سنت **سوال** سجده بر که واجب آید **جواب** بر خواننده و شنونده
اگر چه قصد شنیدن دارد یا نه **سوال** اگر امام سجده تلاوت

بخوانند بر مقتدی واجب آید یا نه **جواب** واجب
آید اگر امام بسیار و مقتدی نیز بسیار و اگر امام نیارد
مقتدی هم نیارد **سوال** اگر قومی در نماز اند اجنبی
آیت تلاوت بشنود سجده هم در نماز آید یا نه **جواب**
باتفاق بعد از نماز آید و اگر در نماز آید نزدیک
امام اعظم نماز روا باشد و سجده محسوب **سوال**
اگر مردی آیت سجده تلاوت در نباشد و نزدیک آید
بخواند و سجده نکرد و باز با نماز محل سجده در نباشد
و نزدیک محمد نماز تباه شود و سجده محسوب باشد
چند سجده واجب آید **جواب** یک سجده بسیار و
از هر دو محسوب باشد **سوال** اگر آیت تلاوت بخواند
و سجده نکرد پس هم در نماز همان آیت را بخواند
بار دیگر سجده واجب آید یا نه **جواب** واجب آید **سوال**
اگر مردی یک آیت سجده در مجلس بارها بخواند چند سجده
واجب آید **جواب** یکی واجب آید مگر مجلس بدل کند **سوال**
سجده تلاوت چگونه کنند **جواب** دستها بر نیارد و تکبیر
کوبند پس سجده کنند پس تکبیر کوبند پس سجده کنند پس

حاشا بر روز است

کتبیر گویند سر برار نزد شهید بنشیند سلام نکونید
و نزد یک امام شافعی شهید بنشیند و سلام گویند
والله اعلم **باب** **شنا زهم اندر نماز**
مسافران سوال مدت سفر که بدان احکام بگرد و چند
شبانه روز راه برفتن شتر بار کرده یا بیاده
رو که میان رود و بکشتی حکم نکنند و قاصدی که بتجمل
رود و اید **سوال** مسافر که چند رکعت فرض است
اما اگر مسافر هر چهار رکعت بگذارد بنکریم که
قصد اول نشسته بود یا نه اگر نشسته بود دور
رکعت از فرض بود و دور رکعت نفل بود و اگر
نشسته هر چهار رکعت باطل کرد و نزد یک
امام شافعی هر چهار رکعت از فرض باشد
سوال مسافر را در کانی گذاردن کی روا باشد **جواب**
چون از ابادانی شهر جدا شود چهار کانی انگاه
گذارد که بمهر خود باز یا نیت اقامت با نروده
روز کند اما اگر در شهری در رفت و نیت اقامت
با نروده روز نکرد و میگوید که امروز یا فردا

یادرس

یا درین پنج روز سفر خواهم کرد دو کانی اگر چه ساها
بماند **سوال** اگر لشکری در راه حرب رفت و نیت
اقامت با نروده روز کرد مقیم شود یا نه **جواب**
نزد یک امام اعظم ابو حنیفه و امام محمد مقیم نشود
و نزد یک ابو یوسف اگر خانی کلین فرس و ایند
مقیم باشند و الا مسافر **سوال** اگر مسافری در نماز
مقیم در آید روا باشد یا نه **جواب** اگر وقت بر جای
باشد روا باشد چنانکه مقیم نماز دیگر میگذارد
افتاب فرس و شود روا باشد که مسافر در نماز
او در آید **سوال** اگر مسافری مقیم را اقامت میکنند
روا باشد یا نه **جواب** روا باشد چون سلام
بگوید مقیمان نماز خود تمام کنند و مستحب است
اورا که اقامت کند که مرایشان را گوید که نماز
خود را تمام کنید که ما گروه سفر یا نیم **سوال**
چون مسافر در شهر خود در آید نماز چند کانی کند
جواب چهار کانی کند اگر چه نیت اقامت ندارد
سوال اگر مسافر بمهر خود در آمد بی از امان نیت اقامت

کند مقیم شود یا نه **جواب** مقیم شود و نماز چهار گانه کانی گذارد
سوال اگر در مدینه از شهر خود بیرون آید و بمصر دیگر
رفت ساکن شد از آنجا بسفر بیرون آمد بدان شهر
آمد که نخست خانه داشت بدان خان آمد نماز چهار
گانه کانی کند یا دو گانه نماز مسافرانه کند **سوال** اگر مسافری
نیت اقامت کرد بکرمنا و بنا و باز ده شبانروز مقیم
شود یا نه **جواب** مقیم نشود مگر یک مقام نیت کند
باز ده شبانروز **سوال** اگر مردی را در سفر نماز فوت
شده است در حجر جنبه کانی کند **جواب** دو گانه کند
و اگر در حجر فوت شده باشد چهار گانه لازم شود **سوال**
عاصی و مطیع در سفر برای صلوة برابر هستند یا نه
جواب نزدیک علماء مایکسانند دو گانه گذاردن در
دیک امام شافعی عاصی چهار گانه گذاردن و مطیع
و را دو گانه **سوال** عاصی در سفر اگر گویند **جواب**
اگر راه بزنند و مسلمانان را بکشند در سفر و مطیع اگر
بجای رود یا تجارت **سوال** حج کردن میان دو نماز
روا باشد یا نه **جواب** فعلا روا باشد و وقتا

روا باشد فعلا چنانکه نماز پیشین آخر وقت
کند و نماز دیگر اول وقت کند و وقت هر دو یکجا
کند روا باشد و وقتا چنانکه نماز دیگر و نماز پیشین
کند روا باشد مگر روز عرفه میان عرفات و یا
نماز شام در وقت نماز خفتن کند روا باشد
مگر در مزدلفه **سوال** در کشتی نشسته نماز گزاردن
روا باشد کسی را که ایستادن می تواند یا نه **جواب**
نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی روا باشد و نزدیک
ابو یوسف و محمد روا باشد اما کسی را که ایستادن
نمی تواند بالاتفاق روا باشد و الله اعلم **باب**
هفتم اندر نماز جمعه سوال
و جوب نماز جمعه شرط است **جواب** پنج شرط
شهر جامع و سلطان و وقت و خطبه و جماعت
و خارج از وقت نماز پیشین روا نباشد و در نماز
گاه شهر روا باشد و خطبه کند میان هر دو وقاعد
فاصله دارد **سوال** خطبه ایستاده خوانند یا نشسته **جواب**
ایستاده خوانند یا ایستاده **سوال** اگر نشسته میخوانند

روا باشد یا نه **جواب** روا باشد اما مکروه **سوال** اگر بر ذکر
خدا ی نقلی پسند کند روا باشد یا نه **جواب**
نزدیک امام اعظم روا باشد و نزدیک ابو یوسف
و محمد روا نباشد مگر که خطبه کند که اندر عصر و خطبه گویند
و نزدیک شافعی روا نباشد مگر بی شرط محمد و ثنا و درود
و دعا و آیت قرآن و نصیحت بر همین کاری **سوال**
اقل جماعت که بدان نماز ادینه روا باشد چند است
جواب نزدیک امام اعظم سه تن جز امام و نزدیک
امام ابو یوسف قاضی و امام محمد و روشن جز امام و نزدیک
امام شافعی جمعی است جز امام و نزدیک امام مالک
یک تن جز امام **سوال** در نماز جمعه امام قسرة بلند
خوانند یا نه **جواب** بلند خوانند و سوره تعیین
نیست **سوال** نماز ادینه بر سر فروبند و زن واجب
است یا نه **جواب** واجب نیست اما حاضر آیند
و نماز کنند از فرض وقت محسوب باشد **سوال**
مسافر و بنده و بیمار را روا باشد که روز جمعه امامت
کنند یا نه روا باشد اما مکروه **جواب** اگر مردی روز جمعه

نماز پیشین در خانه گذارد پیش از نماز ادینه بی علة
روا باشد یا نه **جواب** روا باشد با کراهیت و نزدیک
زفر روا نباشد **سوال** اگر مردی نماز پیشین در خانه
گذارد پس بیرون آمد تا در نماز جمعه در آید نمازی که
در خانه ادا کرده است باطل شود یا نه **جواب** این مسند
بر سه وجه است یک وجه با اتفاق باطل شود و وجه
دوم با اتفاق باطل نشود و وجه سوم اختلاف است
اما وجهی که با اتفاق باطل شود آنست که مردی
در خانه نماز گذارد پس از آن بیرون آمد تا نماز جمعه
در یابد و امام نماز نکرده بود با امام نماز گذارد
نمازی که در خانه کرده بود باطل شود **سوال** وجه
دوم که با اتفاق باطل نشود آنست که مردی
در خانه نماز گذارد پس از آن بیرون آمد برای نماز جمعه
و امام نماز گزارده بود با اتفاق نمازی که در خانه
گزارده بود باطل نشود اما وجهی که اختلاف
آنست که مردی نماز در خانه کرد بیرون آمد و امام را
نیافت نزدیک امام اعظم بیرون آمدن

باطل سود و نزدیک ابو یوسف و محمد باطل نشود
تا امام در نیاید **سوال** اگر معذور روز جمعه بجماعت
نماز پیشین میگذارد و او باشد یا نه **جواب** روا باشد
اما مکروه و حکم اهل رندان بهمین است **سوال**
اگر دی روزی آدینه امام را در میان نماز دریافت
در آید یا نه **جواب** بدایح در آید و فوت شده را قضا کند
سوال اگر مردی روز جمعه امام را در تشهد یا در سجده در پشت
نماز آدینه گذارد یا نماز پیشین **جواب** نزدیک ابو یوسف
نماز آدینه کند و نزدیک محمد اگر رکعتی کامل در یابد
نماز آدینه گذارد و اگر نه نماز پیشین **سوال** چون امام
از برای خطبه بیرون آید روز جمعه نماز گذاردن و سخن
گفتن روا باشد یا نه **جواب** نماز گذاردن بالاتفاق
روا نباشد اما سخن گفتن نزدیک امام اعظم
هم روا نباشد و نزدیک صاحبیه روا باشد و چون
امام بخطبه خواندن مشغول شد نماز گذاردن و سخن
گفتن روا نباشد بالاتفاق و چون مؤذنان بانگ نماز
آدینه گویند روا نباشد بیچ و شر اگر در مردمان

روی و سوی قبله از نزد و چون از خطبه فارغ نشود
قامت گویند پس از آن نماز گذاردن و الله اعلم
باب هر دو هم اندر دو غیر **سوال**
مستی در روز فطر چیست **جواب** پیش از
خروج بنماز طعام خوردن و غسل کند و خوشش
بوی کند و جامه های نیکو بپوشند و روی سوی بنماز
گاه آرند **سوال** در نماز عید تکبیر کویان روند
یا نه **جواب** باتفاق تکبیر کویان روند و نزد
دیک ابو یوسف و محمد رحمهما الله بخیارند خواه است
گویند خواه بلند **سوال** نماز نفل پیش از نماز
عید روا باشد یا نه **جواب** نزدیک علماء و رحمهما الله
روا نباشد و نزدیک امام شافعی روا باشد **سوال**
وقت نماز عید کی در آید و کی بیرون آید **جواب**
چون آفتاب بر آید تا زوال وقت نماز عید است
و چون زوال بگذرد وقت بیرون رود **سوال**
نماز عید چند رکعت نماز بگذارد **جواب** دو رکعت
امام امامت کند و قراة بلند خواند و در هر رکعتی

فاتحه با آیتی حمد بخواند **سوال** تکبیرات عید چند است
جواب قول عبد الله بن مسعود نه تکبیر است پنج در
 اول رکعت و چهار در دوم رکعت حاصل هر رکعتی
 سه تکبیر زیادت گوید چنانکه در رکعت اول پنج گوید
 یکی تکبیر افتتاح و یکی از ان رکوع و سه زیادت
 گوید یکی تکبیر و این قول امام اعظم است و عبد الله
 عباس را سه قول است یک قول که در نوزده تکبیر
 هفت در اول و پنج در دوم و قول دیگر سیزده تکبیر
 هفت در اول و شش در دوم و قول سیوم چون قول
 عبد الله بن مسعود نه تکبیر و قول امیر المؤمنین
 علی رضی الله عنه در عید فطر یازده تکبیر است
 شش در اول و پنج در دوم و در عید اضحی پنج تکبیر
 است سه در اول و دو در آخر **سوال** نخست تکبیر
 گوید با قراة خواند **جواب** قول عبد الله بن مسعود نخست
 تکبیر گوید پس قراة خواند و امر و زعمه جای تکبیر
 بر قول عبد الله عباس میگویند زیرا که خلافت
 بخواند عباس با رکعت فرزندان او قول جد خویش

یا قراة صح

گفتند

گفتند و در همه شهرها فرمان فرمودن تا امروز
 بماند و قول علی رضی الله عنه است که هر دو رکعت
 نخست قراة خوانند پس تکبیر گویند **سوال**
 خطبه پس از نماز گویند یا پیش از نماز **جواب**
 پس از نماز خطبه خوانند و مردمان را صدقه فطر
 و احکام آن بیاموزند **سوال** اگر مردی را نماز
 عید فوت شد با امام قضا کند یا نه **جواب**
 نزد یک علما نیشتر رحمة الله قضا واجب نیاید
 و نزد یک شافعی واجب آید که تنها گذارد هم
 چنانکه با امام گذاردی **سوال** اگر ماه بوشیده
 شد بر مردمان و جماعت نزد یک امام گواهی
 دهند بر ویتة همدال پس از و اول نماز عید گذارد
 روا باشد یا نه **جواب** ان روز نماند دوم روز
 بگذارند اما اگر دوم روز عذری شد چنانکه
 باران متواتر شد یا خوفی حادث شد سیوم
 روز نماز را و انباشد **سوال** مستحب در عید
 اضحی چیست **جواب** غسل کنند و خشبویسی کنند

رد

و جامه های نیکو پوشد و روی سوی نماز گاه ار دو
کتبیر گوید و تا خیر دارد اکل و شرب را
تا از نماز فارغ شود **سوال** در عید اضحی چند
رکعت نماز کنند **جواب** دو رکعت چنانکه در عید
فطر و خطبه کند امام پس از دو خطبه و مردمان را
قربانی کردن و تکبیرات تشریف بیاورد اما
اگر روز اول فوت شد دوم روز نماز کند و اگر
روز دوم بعد از فوت شد سیوم روز نماز
کنند و بعد از این روا نباشد **سوال** تکبیر تشریف
کی آغاز کنند و ختم کی کنند **جواب** با اتفاق عرفه
پس از نماز با مداد آغاز کنند اما ختم رسول امیر المؤمنین
علیه رضی الله عنه است که نماز دیگر آخر ایام تشریف
و ان بیست سه وقت نماز باشد و این قول ابو یوسف
و محمد و حماد الله گرفته اند و قول عبد الله مسعود رضی
الله عنه نماز دیگر روز عید ختم کنند و این قول را
امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه گرفته است
سوال تکبیرات تشریف کی واجب آید **جواب**

تذکر

نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه بر
بنج شرط مقیم یاید و مهر یاید و جماعت یاید و ان
جماعت مردان یاید و نماز او فرض یاید نه تطوع
و نزدیک صاحبیه بر هر که نماز فرض واجب آید تکبیر
تشریف بروی واجب آید و تکبیرات جنین
گویند الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله
والله اکبر الله اکبر و لله الحمد و نزدیک امام شافعی
زیادت نکوید و الله اعلم **باب نوزدهم**
اندس نماز گرفتن آفتاب **سوال** گرفتن آفتاب چگونه
نماز کنند **جواب** نزدیک علماء ثلثه رحمهم الله امام
دو رکعت نماز امامت کند چنانچه نفل در هر رکعتی
یک رکوع و نزدیک امام شافعی در هر رکعتی دو
رکوع اول رکوع کند پس راست بایستد بار
دیگر رکوع کند **سوال** در نماز کسوف قراة بلند
خوانند یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی
رضی الله عنه آهسته خوانند و نزدیک ابو یوسف
و محمد و شافعی بلند خوانند با اتفاق قراة حلوی

کنند چون از نماز فارغ نشود دعا گوید تا آفتاب بکشد
امامت نماز کسوف که کند امام نماز
جمعه یا کسی که امام صحیح باشد اگر مردی نماز کسوف
تنها میگذارد و او باشد یانه روا باشد و در
گرفتن ماه و آفتاب خطبه نیامده است و الله اعلم
باب بیستم در نماز باران خواستن
سوال در باران خواستن نماز حسون
آمده است یانه **جواب** نزد یک امام اعظم ابوحنیفه
کوفی رضی الله عنه نماز جماعت نیامده است و اگر تنها
گذارد و او باشد دعا گوید و استغفار کند و نزدیک
ابو یوسف و محمد امامت مردمان را کند و بگذارد
دو رکعت نماز و قراة بلند خواند پس از آن خطبه
گویند و روی بقصد آرد دعا کند امام ردا خود
بگرداند و قوم نگرداند و نزدیک شافعی امام و قوم
ردا بگرداند **سوال** اهل کتاب چه بودان و ترسیان
و اهل ذمه در باران خواستن حاضر میشوند یانه **جواب**
مذهب ما حاضر نشوند و نزدیک شافعی و مالک اهل

کتاب را با خود یار کنند و دعا کنند و بحال الله اعلم
باب بیستم در نماز باران
خواستن سوال مستحب است در ماه رمضان
بعد از خفتن تا جمع شوند مردمان بس بگذارند ایشان
با امام پنج تراویح و هر تراویح دو سلام یعنی چهار
رکعت و میان تراویح مقدار یک تراویح بنشینند
و دعا گوید پس و ترجماعت بگذارد و بیرون
از ماه رمضان و ترجماعت نیامده است و الله اعلم
باب بیستم بکیم اندر نماز تراویح
سوال نماز خوف چگونه کند **جواب**
چون خوف سخت باشد امام خلق را دو گروه کند
یک گروه بس او اقتدا کند و گروه دیگر بر روی عدو
روند بس بگذارند با این طایفه یک رکعت نماز باد و
سجده چون امام سر از سجده دوم بردارد این کس
گروه که با امام اقتدا کرده بود بر روی عدو روند
و گروهی که بر روی عدو بودند بس امام آیند امام با
ایشان نماز یک رکعت بگذارد و یا دو سجده چون سر

سراز سجد دوم بر دارد تشهد نشیند و سلام
نماز بدهد و آن گروه سلام نماز نکوبند بر روی عذر
روند گروه اول بیایند یک رکعت بگذارند قرآه
نخوانند و تشهد نشیند سلام کوبند و بر روی عذر
روند بس این طائفه آخرین بیایند بگذارند یک
رکعت با دو سجده و قرآه خوانند و تشهد نشیند
سلام کوبند و بر روی عذر و این
حکم انجامست که مسافر باشند اما اگر مقیم باشند امام هم
دو طایفه کند طایفه اول دو رکعت نماز کند و با طایفه
دوم نیز دو رکعت نماز کند **سوال** ز غام شام چگونه
کنند **جواب** هم دو طایفه کند اما بر گروه اول دو رکعت
نماز کند و با گروه دوم یک رکعت نماز کند و در حال
نماز قتال نکنند و اگر قتال بکنند نماز تباه شود اما اگر
خوف سخت باشد سواران نماز تنها کنارند هر آنجا
که میروند بگذارند اذان را و رکوع و سجود بر
جانب که باشد و چون قادر باشد بر توجهم توجه کنند
والله اعلم بالصواب

باب بیست سیوم اندس نماز جنازه سوال
چون کسی را وفات نزدیک رسید بکنند **جواب** روی سوی
قبله کنند و بهلوی راست بخوابند و شهادتین تلقین
کنند اما نکوبند که بگو چون وفات کرد زنج او بپسندند
و چشمهای او بخوابانند و جامها از وی بکشند و بر
عورت او جامها باره بپسند بس ابدست بدهند او را
و اب در دهن و در بینی بکشند بس اب بر او بریزند و
تخت او را خوش بوی کنند طاق طاق و اب را بر ک
کنار و یا ایشان بچوشند و اگر بر ک کنار و ایشان
نباشد بر اب تازه باک اقتصار کنند و سر محاسن
او را بر ک خیر بشویند بس بهلوی چپ بخوابند
و اب ریزند تا اب زیر تخت دیده شود بس بهلوی
راست بخوابند همچنان می شویند تا اب زیر تخت
رسد بس نباشند و تکبیر کنند و بمانند کم او را
بر می مالند اگر چیزی بیرون آید همان موضع را بشویند
غسل از سر بگیرند بس بر کوه اندام بهفت کنند بس در
کفن کنند و حنوط در سر و محاسن جامه باره بپسند

و نزدیک علماء انشا رحمة الله و نزدیک زفس در محض و
عشق نهند و کافور در سجده جای و سوراخ بینی نهند
و پیشانی مالند و پنج بدین مالند و سنت در کفن مرد
انت که در سه جامه بچند از او بپیراهن و لفاف
و اگر اقتضای کفن بر دو جامه روا باشد و چون خواهند
که لفاف بر او کشند آغاز بجانب کف برسد از آن بجانب
راست پوشانند پس اگر می ترسند که کفن بر او کشند
خواهند که کفن در زن را بر پنج جامه بچند از او
و پیراهن و دامن و خرقة که بدان بستان بندند
و لفاف که از سر تا پای باشد و پیراهن از کتف
تا زیر زانو و اک بسته جامه بسته کفن روا باشد
پیراهن و خرقة که کفن در دامن و پیراهن و لفاف نهند
موی را شانه نکنند و محاسن را نیز شانه نکنند و ناخن
کم نکنند و کفن او را خوش بوی کشند پیش از آنکه به
بچسند و چون از کفن فارغ شوند نماز کنند **سوال**
اولی ترین مردمان که باشد با امامت **جواب** نخست سلطان
اگر حاضر آید و اگر حاضر نشود امام محکمت بس ولی و اگر جز

سلطان و بریت نماز گذارده باشد ولی نماز را باز کرد
نزد او کردی گزاده باشد پس از هیچ کس را روا نباشد
که باز کرداند و اگر میت را دفن کردند و برو نماز گذار
ده اند بر کور او سه شب از روز نکند از **سوال** نمازخانه
مکون کنند **جواب** امام امامت چهار تکبیر گوید اول
تکبیر حمد و ثنا گوید سبحانک اللهم و مجدک و تبارک اسمک
و تعالی جدک و لا اله غیرک الحمد لله الذی احیاناً نائم
احمد ثنا و الیه النشور و دفن تکبیر در دو پیغامه صلی
الله علیه و سلم اللهم صلی علی محمد و علی آل محمد
بنیک و صغیک و خیرک من خلقک کما صلیت و با
رکت و رحمت و ترحمت علی ابراهیم و علی ال ابراهیم
فی العالمین ربنا انک حمید مجید و در تکبیر سیوم
و عا گوید من نفس خود را و میریت را و مرجه سماوات
اللهم اغفر لی و لوالدتی و لجميع المؤمنین و المؤمنات
و المسلمین و المسلمات الاحیاء منهم و الاموات اللهم
اغفر لینا و میتنا و شاهدنا و غایبنا صغیرنا و کبیرنا
و ذرنا و انشینا اللهم حیثه منا فاجبه علی السلام

ومن توفيت من اتوفه على الايمان اللهم لا تحرمنا
احبسه ولا تغتنا بعبده واعف له وتجاوزة اگر
میت صغیر باشد بگوید اللهم اجعله لوالدیه شفیعاً
و در چهارم تکبیر سلام گوید **سوال** نماز جنازه
در مسجد گزاردن روا باشد یا نه **جواب** نزد یک
علماء ماکروه باشد و نزد یک شافعی روا باشد
سوال جنازه چگونه بردارند **جواب** چون بردارند نزد
علماء چهار گوشه بردارند بر سر نهند و نزد یک
شافعی میان بردارند و شتاب روزه آقا بویه نروند
چون برسند بر سر تربت مکر و هست مردمان را که پیشینند
پیش از آنک میت را بنهند از گردنهای دمان بس کور
را بجا و نذوح کنند و مردمان را در به نذاز جانب قبله
و روی سوی قبله کنند آنس که بنهد بگوید بسم الله
و علی ملا رسول الله و کرهما بکشایند و خشت حام
راست کنند و خشت بخسته و خوب نهند مکر و هست
و درنی نمودن علماء فالاباس گفته اند بس خاک برو کنند
سوال کور را چگونه بردارند **جواب** نزد یک علماء ما رحمهم

جوشیده بردارند و نزد یک شافعی بس بردارند **سوال**
اگر چه بزرگ و بزرگ او را بشنویند و برو نماز کنند یا نه
جواب اگر با بگنماز بعد از آن گفته باشند نام
نهند و بشنویند و سعی کفن کنند و نماز گزاره نذر بر و اگر
بانک نماز ناکفته باشند نام نهند و نشنویند و خسر و
ببخند و نماز نکرارند و ادا علم **باب بیست**
چهارم اندر شنبه شهید کیست **جواب** آنک او را مشرکان
بکشند و یا در جنگ جای گشته یا بنده و اثر جراحیت
ایرین حیثیت برو باشد و یا مسلمان بظلم کشته که
بکشتن او قصاص واجب آید و **سوال** شهید
را شنویند و نماز کنند یا نه **جواب** نزد یک علماء ما بشنویند
و نماز بگذارند و نزد یک شافعی نشنویند و نه نماز کنند
و نزد یک حسن بصری هم بشنویند و هم نماز کنند **سوال**
اجنبی شهید شد او را بشنویند یا نه **جواب** نزد یک امام
اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه بشنویند و صبی سمن
حکم دارند **سوال** خون شهید را بشنویند یا نه **جواب**
نشنویند خون او را و جامه او را پوشیده دارند از وی

گنشد امام چه چیز از شهید بکشند جامه نبیه دار و موزه
 و سلاح موتش را بشویند و نماز کند و موتش
 آنست که چیزی خورده باشد یا آشامیده و یا زنده بوده
 باشد بحدت کشتن نماز او عاقل باشد و یا زنده
 از جنگ جای برداشته باشد بخانه او زده **سوال**
 اگر مردی در حد زدن و یا در قصاص کشته شد
 او را بشویند یا نه **جواب** بشویند و نماز گزارند و اگر
 از باغیات و یا قطع ندهند و الله اعلم **باب**
بیت پنجم اندر نماز کعبه **سوال** نماز گزار در آن خانه کعبه روا
 باشد یا نه **جواب** نزدیک علماء مارجم الله فرص و نفل
 روا باشد و نزدیک شافعی هر دو روا نباشد و نزدیک
 امام مالک نفل روا باشد و فرض روا نباشد و اگر امام
 درون خانه کعبه امامت کند هرگز روی یا پشت او سوی
 امام باشد نماز او روا نباشد و هرگز است و یا روی
 سوی امام نباشد نماز او نماز روا باشد **سوال** در مسجد
 حرام امامت روا باشد یا نه **جواب** روا باشد حلقه کنند
 کرد بر کرد و خانها کعبه استند و اگر کسی خانه کعبه نزدیکتر

باشد از امام نماز روا باشد چون جانب امام نشود
سوال بر بام خانه کعبه نماز گزاردن روا باشد یا نه
جواب نزدیک علماء رحمهم الله روا باشد و نزدیک
 شافعی روا نباشد مگر پیش ستری باشد و الله
 اعلم بالصواب **باب** **بیت ششم اندر**
زکوة **سوال** زکوة بر کج واجب
جواب بر آزاد و بالغ و مسلمان و عاقل چون
 مالک نصاب باشد و ملکی تمام و سال برو بگذرد
 زکوة واجب آید **سوال** بر کودک و دیوانه و مجنون
 زکوة واجب آید یا نه **جواب** نزدیک علماء مارجم
 الله واجب نیاید و نزدیک شافعی بر کودک واجب
 آید چون ولی دارد **سوال** اگر مردی مال دارد و وام
 دادنی دارد زکوة بر او واجب آید یا نه **جواب**
 اگر مال برابر دین است زکوة بر او واجب نیست و اگر
 مال بیشتر از دادنی باشد فاضل را زکوة بدهد اگر
 نصاب برسد **سوال** در خانه بودنی و جامه و پوشیدنی
 و ستور برنشستی و بنده خدمتی و سلاح کار بستنی

زکوة واجب اید یا نه **جواب** نزدیک علماء مارحمهم الله
 واجب نیاید و نزدیکی شافعوی واجب اید **سوال**
 زکوة بی نیت وقت ادا را و ابا باشد یا نه **جواب**
 روا نباشد مگر نیت کند وقت معارن ادا یا معارن
 حد اگر در اندازه **سوال** اگر مردی جمله مال خود را صدقه
 میکند و نیت زکوة یعنی کند از کردن او زکوة برآید
 یا نه **جواب** نزدیک علماء مارحمهم الله ساکت شود فرض
 او و نزدیک شافعوی رحمه الله ساکت نشود و الله اعلم
باب بیست هفتم اندر زکوة شش
سوال مضایب شتران برای وجوب زکوة چند است
جواب پنج کم از پنج واجب نیاید چون پنج باشد باشد
 و چهاریتی و سال برایشان بگذرد یک کوسفند **جواب**
 اید از پنج ناقه همین حکم دارد و چون ده شوند دو آید
 کوسفند واجب اید از ده چهارده همین حکم است
 و چون با نوزده شوند سه کوسفند واجب اید و تا نوزده
 ده همین حکم دارد و چون بیست شوند چهار کوسفند واجب
 تا بیست چهار همین حکم داشت چون بیست پنج شوند

بنت مخاض واجب آید و تا سیسی پنج همین حکم دارد
 و چون سی شش شوند بنت لبون واجب اید و تا جهل
 پنج همین حکم دارد و چون جهل شش شوند حق **جواب**
 اید تا ششست همین حکم دارد و جو شست یک شوند
 جذعه واجب آید تا هفتاد پنج همین حکم دارد و چون
 هفتاد شش شوند دو بنت لبون واجب اید و تا
 نوزده همین حکم دارد و چون نوزده شوند دو حق
 واجب و تا صد و بیست همین حکم دارد و چون صد و
 بیست بس از آن فریضه از سر گیرد و چنانکه گفته آمد
 صد و بیست و پنج شود یک کوسفند واجب اید و
 حق و در ده و دو کوسفند با دو حق و در با نوزده
 سه کوسفند و در بیست چهار کوسفند و در بیست
 پنج بنت مخاض واجب با دو حق و تا در صد و پنجاه
 همین حکم دارد و چون پنجاه یک شد حق واجب
 آید بس از آن حساب از سر گیرد و در پنج کوسفند با
 حق و در ده دو کوسفند واجب اید با سه حق
 و در با نوزده سه کوسفند واجب اید با سه حق

در بیت چهار کوسفند با سه حق و در سی و شش
بنت لبون با سه حق و تا دو بیت همین حکم دارد
و چون دو بیت یک شتر چهار حق واجب آید پس
از آن حساب از سر گیرد چنانکه در بنجاه بعد از صد و
بنجاه گرفته شد و شتر بختی و عربی در وجوب زکوة
برابرست و الله اعلم **باب بیست هشتم**
زکوة و سوال نصاب بقر برای وجوب زکوة چند
ست **جواب** سی کم از سی واجب نیاید و چون سی باشد
واجب نیاید و جرائبی باشد و سال بر آن بگذرد بیع یا
تبیع واجب آید بیع کوساله یک سال را گویند بای
در دو م نهاده و تا سی حکم همین دارد و چون جهل شد
ستن و یا سته واجب آید و مستن کوساله دو سال
را گویند بای در سیوم نهاده چون از جهل زیادت
شود از امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه قول
ست یکی آید که واجب آید تا بنجاه نشود و چون بنجاه شد
سه و ربع سته واجب آید و قول دیگر آنست که حساب
بدهد مثلا چون جهل یک سته و ربع سته و

و چون جهل دو سته و نصف سته و در جهل
سه سته و ثلثه ارباع سته و باقی سم برین قیاس
کنند تا شست شود و چون شست شد و تبیعه
واجب آید و قول سیوم آنست که هیچ واجب نیاید
و این قول ابو یوسف و محمد است و تا شست نه همین
حکم دارد و چون هفتاد شد سته و تبیع واجب آید چون
هشتاد شد دو سته واجب آید تا هشتاد نه همین
حکم دارد و چون نود شد سه تبیعه واجب آید تا نود نه
همین حکم دارد و چون صد شد دو تبیعه و یک سته و
حجب آید و سم برین قیاس میدهند در هر سی تبیع و در هر
جهل سته و حکم کا و بیش و بقر برابر است و الله اعلم
باب بیست نهم اندما زکوة کوسفند
سوال نصاب کوسفندان برای و
جوب زکوة چندست جهل کم از جهل واجب نیاید
چون جهل باشد و جرائبی باشد و سال بر آن بگذرد
یک کوسفند واجب آید و تا صد بیست همین حکم دارد
چون یکی بران زیادت شود دو کوسفند آید و تا نود

همان حکم دارد و چون یکی زیادتش بر دوست
کوسفتند واجب آید پس ازال هر صدی که زیادت
میشود کوسفتند دیگر واجب آید پیش و برای زکوة
یک نیت و اداعلم **باب سی ام اندلس**
زکوة اسبان سوال زکوة اسبان واجب است یا نه
جواب این مسأله بر سه قولست به بینم این همه نرند
یا ماده و یا نر و ماده اینجسته اند اگر همه زیادتند بالاتفاق
واجب نیاید و اگر همه ماده اند بنزدیک امام اعظم
بر روایت ابو الحسن کرخی ای ابو جعفر طحاوی واجب
نیاید و بر روایت ابو الحسن کرخی واجب آید و اگر نر و
ماه اینجسته اند نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رحمه الله
علیه زکوة دهند بخیارست اگر خواهد هر سبی را یک
دینار دهد خواه قیمت کند از دوست در مخرج درم بد
هد و نر و یک ابو یوسف و محمد رحمهم الله در اسب
و خر و اسب زکوة واجب نیست مگر آنک برای
تجارت خریده باشد **سوال** در اسب بجان و کوه
سال کان و کوسفتند بجان زکوة واجب آید یا نه

جواب در نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی و امام
محمد رحمهما الله واجب نیاید مگر آنک با ایشان بزرگان
اینجسته باشند و نزدیک ابو یوسف واجب آید چنان
آنک کبار **سوال** اگر مردی را مسند واجب شده
است بتبعه دارد و بکنند که حکم مسند از او بر خیزد
بتبعه واجب شده است مسند بدهد و ده دم از او بستاند
جواب اگر زکوة بقیمت میدهد و واجبند یا نه
نزدیک علماء مار و ابابشه و نزدیک شافعی روایتند
هم از عین واجب آید **سوال** زکوة در عوامل واجب
آید **جواب** نزدیک علماء مار و ابابشه واجب نیاید و نزدیک
مالک رحمه الله واجب آید **سوال** موشی که در خانه میخورد
مصدق تواند که کزنده گیرد یا نه **جواب** میان گیرد نه کزنده
و رداله **سوال** اگر مردی بخصاب داشت در اول بسزیا
دت در اثناء سال شده ضم کند چون از جنس مال باشد
چنانک کاو داشت زیادت شد اما اگر کاو داشت
کوسفتند یافت یا استریافت در میان سال ضم نکند
و نزدیک شافعی در سه سال احوال ضم کند **سوال**

سایه کدام است **جواب** آنکس پیشتر سال حریده باشد زکوة واجب نیاید **سوال** زکوة در نصاب گنجهت یا در عفو **جواب** نزد یک امام اعظم ابو حنیفه کوفی و امام ابو یوسف رحمهما الله در نصاب و نزد یک امام محمد سم در نصاب و هم در عفو چنانکه مزی هشتاد و کوفند داشت که لعل شد نزد یک امام اعظم ابو یوسف حنیفه کوفی رضی الله عنه و امام ابو یوسف قاضی رحمه الله علیه تمام کوفند واجب آید و نزدیک محمد رحمه الله علیه نیمی کوفند واجب آید اما اگر صد و بیست داشت هشتاد هلال شد نزد یک امام اعظم ابو حنیفه کوفی و امام ابو یوسف رحمهما الله کوفند واجب آید **سوال** اگر سال تمام شود یا نه شد و مال هلال شد زکوة ساقط شود و نزدیک امام شافعی رحمه الله ساقط شود **جواب** اگر مالک نصاب پیش از آنکس سال بگذرد زکوة بگذرد زکوة میدهد روا شد باین **جواب** نزد یک علماء ما روا باشد و نزد یک شافعی روا نباشد و الله اعلم بالصواب

باب سی و یکم اندس زکوة نقره
سوال زکوة نقره چند است
جواب دو بیت درم نقره و اگر کم از آن باشد واجب نیاید و چون دو بیت درم باشد و سال بر آن بگذرد پنج درم واجب آید و نزدیک ابو یوسف و محمد رحمهما الله از دو بیت پنج زیادت شود بحباب آن زکوة بدهد اگر نقره در سیم غالب شود است حکم او نذر باشد و اگر غالب در نقره باشد حکم او نقره باشد و اگر غالب در غش باشد حکم او غرض باشد و غرض چون برای تجارت رو باشد اگر قیمت او بنصاب رسد زکوة واجب آید و الله اعلم
باب سی و دوم اندس زکوة زر
سوال نصاب زر چند است **جواب**
 بیست مثقال و اگر کم از آن باشد زکوة واجب نیاید و چون بیست مثقال باشد و سال بر آن بگذرد نیم مثقال واجب آید و در زیادت از بیست مثقال نزدیک امام اعظم رحمه الله هر چهار مثقال که زیادت شود

دوقیراط واجب آید و نیز دیک ابو یوسف و محمد رحما
الله بحساب بدهد اناج زیادت شود از بیست منقال
سوال در زر و نقره نوانه ده و بیسرایه و اوندک
از ان ساختن یا شند زکوة واجب آید یا نه **جواب**
نزدیک علماء ما رحمهم الله واجب آید و نیز دیک شافعی واجب
نیاید مگر در نازده و الله اعلم بالصواب **باب**
سی و سیوم اندر زکوة زر و تجارت زکوة در عرض واجب
آید یا نه **جواب** چون بنصاب رسد از برای تجارت را و
جب قیمت کنند از ابد اناج شود مرد در ویشانرا و نیز دیک
شافعی قیمت کنند بد اناج مالک سود دارد **سوال**
اگر مردی در اول سال و آخر سال نصاب کامل داشت
در میان نقصان شده بود زکوة واجب آید یا نه **جواب**
نزدیک علماء ما رحمهم الله واجب آید و نیز دیک شافعی
واجب نیاید **سوال** اگر مردی چیزی عرض دارد و چیزی
نقره دارد و ضم کند زکوة بدهد یا نه **جواب** بالاتفاق
ضم کند اما نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله
عنه ضم کند بقیمت و نزدیک ابو یوسف و محمد رحما الله

ضم کند یا جزاء جنایک مردی هشت منقال زر داشت
و صد درم نقره و قیمت هشت منقال صد درم می
رصد نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه
ضم کند و نزدیک امام ابو یوسف و امام محمد ضم نکند
و همچنین قیمت ده دینار صد و پنجاه درم نقره
است ضم کند نزدیک امام اعظم ابو حنیفه و نزدیک
صاحبه ضم نکند و الله اعلم **باب سی و**
چهارم اندر زکوة زر و زمین سوال عشر از چه واجب آید
جواب نزدیک امام اعظم هر چه از زمین بر آید اندک
و بسیار و سال بسال ماند و از سیلاب خورد ده باشد
یا از باران عشر در واجب آید مگر در سه چیز هستیم
و گیاه ولی و نیز دیک ابو یوسف و محمد رحما الله
واجب نیاید مگر میوه باشد که سال بسال ماند و پنج
وسیق برسد و هر وسیقی شست صاع باشد و صاعی
چهار من باشد جمله هزار دو بیت من باشد **سوال**
در خضرات عشر واجب آید یا نه **جواب**
نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی واجب آید و

وزن دیک ابو یوسف و محمد رحما الله واجب نیاید
سوال ایچ در بیمانه اگر بد لو خرد و یا بد لو بزرگ آب
داده باشند در آن واجب آید یا نه **جواب** نصف عشر
واجب آید **سوال** ایچ در بیمانه نیاید چون زعفران
و انبیین عشر واجب آید یا نه **جواب** نزد یک امام ابو یوسف
واجب نیاید تا پنج و سبب برسد وزن دیک محمد اگر نوبه
باشد و پنج تنگی و اگر زعفران باشد پنج من **سوال**
در انبیین عشر واجب آید یا نه **جواب** نزد یک امام اعظم رحمه
الله در اندک و بسیار واجب شود وزن دیک ابو یوسف
رحمة الله بهیچ واجب نیاید تا از قاق برسد یعنی بنجاه
من وزن دیک امام محمد رحمه به پنج انسراق و فریق
سی و شش رطل باشد و رطل صد و بیست در کم سنگ
احت و نیست در خارج زمین خسراچی عشر و الله اعلم
باب بی پنج اند من یجوز الصدقة
الیده ومن لا یجوز زکوة دادن بک واجب روا باشد
جواب هشت کرده بود مذکر این از زکوة میدادند
یکی از آن در وقت خلافت ابو بکر صدیق رضی الله

عند ساقط شده است اما هفت کرون در ویش مسکین
و غارم و عامل و غازی که در ویش باشد و راه کدیرین
در ویش نزدیک علماء ما رحمهم الله است که چیزی اندک
دارد و مسکین است که چیزی ندارد و عامل گماشته
سلطانرا گویند و غارم انک بر و و امها برامده باشد
و مکاتب انک خویش تن را بجال باز خرد و مالک
نخیار باشد اگر خواهد هر هفت کرده را دهد
و اگر نه بر یک اقتصار کند و از امام شافعی رحمه الله
و قولست یک قول همچون علماء ماست دیگر است
که از هر طائفه سه تن باید داد انگاه روا باشد
سوال اگر مردی از مال زکوة بنده میخرد و او را
میکند و یا مسجدی را بنا میکند و یا مرده را کفن میدهد
و یا پیری و بنده را میدهد روا باشد یا نه **جواب**
سوال بالتفاق روا نباشد **جواب** اگر زن مرثوی خود
خود را زکوة میدهد روا باشد یا نه **جواب** نزد یک
امام اعظم ابو حنیفه کوفی رحما الله روا باشد ایلی روا باشد
وزن دیک ابو یوسف و محمد رحما الله روا باشد و اگر

مکاتب خود را و یا بنده خود را و صیغه را کربنده او غنی
باشد زکوة میدهد و انباشد **سوال** اگر فرزندان
هاشم را زکوة دهد و انباشد یا نه **جواب** ر و انباشد
و فرزندان هاشم ال علی و ال عباس و ال جعفر و ال عقید
و ال حارث بن عبد المطلب و موالی ایشانند اگر زکوة
مردی زکوة مال کرد و ریشی داد پس از آن روشن گشت
که تو کتر است یا هاشمی است یا کافر است یا در تار یکی
و ادب از آن معلوم شد بنده اوست و یا پسر او
محبوب باشد یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم ابو حنیفه
کوفی و امام محمد رهما الله محبوب باشد و نزدیک امام ابو
یوسف محبوب نباشد اما اگر مکاتب او و یا بنده او
بود با اتفاق ر و انباشد و زکوة دادن ر و انباشد
مگر کسی را مالک نصاب باشد و اگر کم از نصاب باشد
ر و باشد اگر چه صحیح و کاسب باشد **سوال** نقل زکوة از
شهری بشهری ر و انباشد یا نه **جواب** ر و انباشد مگر که
اهل آن شهر محتاج تر از اهل این شهر باشند و یا در آن
شهر او را قرابتی ضعیف باشد و الله اعلم بالصواب

باب سی و هشتم اندر صدقه
فطر سوال صدقه فطر بر کس واجب
و واجب آید یا نه **جواب** بر آزاد و مسلمان مالک نصاب
باشد و این نصاب او فاضل باشد از خانه بودنی و
جامه پوشیدنی و متاع خانه و اسب و سلاح **سوال**
صدقه فطر چند کس را واجب آید **جواب** از آن نفس خود
و اولاد صغار و بنده کانی که از برای خدمت را باشند
سوال صدقه فطر از آن زن اولاد کبار واجب آید
یا نه **جواب** واجب نیاید اگر چه در نفقه او باشند و صدقه
فطر مکاتب و بنده تجارتی واجب نیاید **سوال**
اگر بنده ایت شرکت میان دو کس صدقه فطر واجب
آید یا نه **جواب** مرتب ما بر هیچ واجب نیاید و نزدیک
شافعی بر هر دو واجب آید **سوال** اگر مسلمی بنده کافر
دارد صدقه فطر واجب آید یا نه **جواب** نزدیک علما ما رحمهم
الله واجب آید و نزدیک شافعی واجب نیاید **سوال**
صدقه فطر چه واجب آید **جواب** از کدم نیم صاع و از خرما
و یا از انکور و یا مقدار الی جو یا اقط صاع تمام **سوال**

صاع به مقدار کوسید **جواب** نزدیک امام اعظم ابو
حنیفه کوفی و امام محمد رضی الله عنهما هشت رطل است
از آن عراق و نزدیک ابو یوسف رحمه الله سب رطل و ثلثی
از رطل **سوال** صدقه فطر کی واجب آید یا نه **جواب**
چون صبح صادق برسد از روز و پیش از صبح صادق
صدقه فطر واجب نیاید اگر کافر یا مسلمان شد
و یا نرسد زنی تولد شد بعد از طلوع صبح صدقه
فطر واجب نیاید **سوال** صدقه فطر کی دهند **جواب** مستحب
است نخست صدقه فطر بد بعد روی بخاز آرد
و اگر پیش از روز فطر تاخیر دارند پس از آن قطع
نشود و والد اعلم **باب** **بیت اندر**
روزه سوال روزه بر چند وجه است **جواب**
بر دو وجه است یکی آنکه تعلق دارد بزمان و دیگری آنکه
تعلق ندارد بزمان اما آنکه تعلق دارد بزمان چون روزه
ماه رمضان و نیت از شب تا پیش از زوال
روا باشد و آنکه تعلق ندارد چون قضا، ماه رمضان
و محرمانه نامعین و کفارت ظهار نیت نکرد و صبح بد

بجز از شب نکر و انباشت تا اگر نیت نکرد و صبح
بیدار و انباشت اما نیت روزه نفل تا قبل از زوال
روا باشد **سوال** بر مردمان واجبست که نسبت نهم ماه
شعبان ماه نوبت بپند یا نه **جواب** واجبست که بپندند
اگر دیده اند روزه دارند و الا سستی روزه شعبان
تمام کنند پس روزه دارند **سوال** اگر مردی تنها دید
روزه بروی واجب آید یا نه **جواب** روزه واجب
آید اگر چه قاصی بر کواهی او حکم نکند **سوال** برای روزه
ماه رمضان کواهی حسد کس باید **جواب** اگر در آسمان
علتی باشد کواهی یک کس درست باشد از هر دوازده
یا بیست یا ازاد و اگر در آسمان علتی نباشد کواهی
یک کس درست نباشد تا جمع ابنوه کواهی ندهند
که کواهی ایشان تمام اهل شهر را خبر شود **سوال**
وقت روزه از کی تا کی باشد **جواب** از وقت صبح
صادق تا فرود شدن آفتاب **سوال** روزه چیست
جواب باز بودن از خوردن و شامیدن و مجامعت
کردن روزه بانیت اگر صایمی بنسب یا بخورد یا

یا بیاض آمد و یا جماعت کرد در روزه تباہ نشود و اگر گمان
برد که روزه تباہ شده است پس ازال بعد بخور و
روزه بشکند قضا واجب آید و کفارت واجب نیاید
سوال اگر روزه داری بخت پس محتمل شد یا بر زنی
بنکریت بشوید آب منی از او نرسد و آمد یا سر برو
غن چرب کرد یا جامت کرد یا سرم کشید یا بوس
داد و روزه تباہ شود یا نه **جواب** تباہ نشود اما اگر قبلاً
آب منی نرسد و آمد روزه تباہ نشود قضا واجب
آید و کفارت بی و قبله صایم را اگر این نتواند بود
نزدیک امام اعظم مکروه باشد و نزد یک امام ابو
یوسف و محمد مکروه نیست **سوال** اگر روزه داری یک
راقی آید روزه تباہ شود یا نه **جواب** تباہ نشود اما
یری و هین باشد روزه تباہ شود **سوال** اگر روزه
داری سنگ یا آهن پاره فرو برد در روزه تباہ نشود
یا نه **جواب** روزه تباہ نشود قضا واجب آید بی کفارت
سوال اگر روزه دار جماعت کرد از دوراه و یا
بخورد و یا بیاض مید و یا انج غدارا شاید و یا دا

روراست آید چه واجب آید **جواب** قضا و کفارت هر دو
واجب آید **سوال** کفارت چگونه دهد **جواب** مثل کفارت
ظهار برده از او کند و اگر نتواند شست مسکین
را طعام دهد هر یکی دو من کند و اگر نتواند دو
ماه روزه دار **سوال** اگر دو فرسخ جماعت کرد و آب
منی نرسد آمد قضا و کفارت واجب آید یا نه **جواب**
قضا واجب شود بی کفارت **سوال** جز ماه رمضان اگر در
روزه را تباہ کند قضا و کفارت واجب شود یا نه **جواب**
کفارت واجب نشود مگر تباہ کردن روزه دار را خفتن
کرد و یا در بینی چیزی جگانشد و یا وارد کند بجا
سگم رود یا بدماغ رسد روزه باطل شود یا نه **جواب**
نزدیک امام اعظم رحمه الله باطل شود و نزد یک امام
یوسف و محمد رحمه الله باطل نشود **سوال** اگر سوراخ ذکر
روزه چیزی جگانشد روزه تباہ شود **جواب** نزد یک امام
اعظم و محمد رحمه الله روزه تباہ نشود و نزد یک امام
ابو یوسف رحمه الله تباہ شود **سوال** اگر روزه داری چیزی
بخشد بر بان روزه فاسد شود یا نه **جواب** فاسد نشود

مکروه باشد و همچنین اگر زنی روزه داده چیزی مینخاید برای
کودک خود را و کسی دیگر نیست مکروه باشد اما در حلق
روزه و در خاک راه یا غبار یا یک یا دو دانه آتش روزه
فاسد نشود **سوال** اگر مردی در ماه رمضان بیمارست یا روزه
دارد یا نه **جواب** اگر می‌تواند که بر روزه داشته باشد بیماری
او زیادت خواهد شد بخورد و قضا کند **سوال** مسافر
روزه داشته باشد یا افطار **جواب** نزدیک علماء اما
روزه فاضله و نزدیک شافعی افضل افطار است **سوال**
اگر بیماری یا مسافر بیمه روزه واجب آید یا نه **جواب** اگر بیماری
بی از آنکه بصحت شود بمرد یا مسافری بی از آنکه مقیم
شود روزه واجب نیاید اگر مرض صحت یافت یا مسافر
مقیم گشت پس از آنکه بمرد و ماند واجب آید بقدر صحت
و قامت **سوال** قضا ماه رمضان پوسته دارند یا برکنده
علماء فاختیار است اگر خواهد پوسته دارند و اگر خواهد
برکنده دارد و نزدیک شافعی پوسته دارد **سوال**
اگر مردی را قضا واجب بود در رمضان دیگر در آمد نخست
قضا دارد و یا روزه ماه رمضان **جواب** نزدیک علماء ما

رحمها الله نخست روزه ماه رمضان دارد بعد
از آن قضا ما کند **سوال** اگر زنی حمل دارد و یا
کودکی را شیر می‌دهد و بر کودک خود می‌تواند
که بدهد خوابد **جواب** بخورد و قضا کند و
اگر شیر فر توت است و قاعد نیست بر روزه داشتن
بخورد و طعام بدهد هر روز بمکین چنانکه طعام
در کفارت دهند و اگر نهم در و بر و قضا ماه رمضان
است و وصیت بدان کرده است ولی از برای او
طعام دهد روزی مکین را نیم صاع کند و
یا صاع از جو **سوال** اگر مردی در نماز تطوع در آمد
و یا روزه تطوع نیت کرد پس نماز تباه کرد و قضا
واجب آید یا نه **جواب** نزدیک علماء ما رحم الله قضا و
جب آید و نزدیک شافعی رحمه الله واجب نیاید
سوال اگر کودکی بالغ شد و کافر یا اسلام آورد
در اثناء ماه رمضان چگونه **جواب** باقی روزه مساک
ارند پس روزه و گذشته را قضا نیت **سوال** اگر مردی
در ماه بهوش شد قضا واجب آید یا نه **جواب** آن روزه

که در بهوشی سنده است قضا کن روزه واجب نیت
 و بعد قضا واجبست **سوال** اگر دیوانه در بعضی از
 ماه رمضان بهوش آمد گذشته را قضا کند یا نه
جواب قضا واجب آید **سوال** اگر زنی در ماه رمضان
 حیض شد روزه بکشد یا نه **جواب** روزه بخورد قضا
 بر او اما اگر حیض شد یا مسافری مقیم شد اما که
 کند **سوال** اگر مردی سحر خورد و بکشد آنک صبح ندیده
 است و یا روزه بکشد و بکشد آنک افتاب فرود
 شده است پس از آن معلوم شد که صبح ندیده است
 یا آنک افتاب فرود شده است حکم آن چه باشد
جواب قضا واجب است **سوال** اگر مردی ماه شوال
 تنها دید روزه کشاید یا نه **جواب** روزه نکشاید
 اگر در آسمان علت باشد گواهی درست نباشد
 مگر دو مرد عادل یا یک مرد و دو زن گواهی دهند
 اگر در آسمان علت نیست روا نباشد تا جمعی انبوه
 گواهی ندهند که بخبر کردن ایشان تمامی شهر را خبر شود
 و الله اعلم **باب** سی و هشتم اندک اعتکاف

سوال اعتکاف چیست **جواب** مستحب است و اعتکاف
 در یک کردن است در مسجد باروزه و نیت اعتکاف
سوال بر معتکف چند چیز حرامست **جواب**
 سه چیز و طی و لمس و قبضه **سوال** معتکف را از مسجد بیرون
 آمدن روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد مگر حاجتی
 چون بول و غائط و نماز ادینه **سوال** معتکف را در
 مسجد بیع و شری روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد
 چون کالا در مسجد نباشد و اگر در مسجد حاضر کند مکروه
 باشد **جواب** سخن خیر روا باشد **سوال** اگر معتکف مجامعت
 کند شب یا روز اعتکاف او باطل شود یا نه **جواب**
 باطل شود و اگر واجب کرد انید بر نفس خود روزها
 لازم شود بر وی اعتکاف شبه و نتایج اگر چه
 نکرده باشد نتایج را و الله اعلم **باب**
سی و اندم حاج سوال حج بر که واجب آید **جواب**
 بر زاده و بالغ و عاقل و صحیح چون قادر باشد
 بر زاد و راه که آن زیادت باشد از خانه بودنی
 و جامه پوشیدنی و نفقه عیال تا آنگاه باز کرد

معتکف را سخن گفتن روا نباشد یا نه صحیح

بیاید و راه ایمن و راه ایمن باشد **سوال** زن را بی ذو
 رحم محرم حج رفتن روا باشد یا نه **جواب** اگر میان
 او و میان مکه شبانه روز راه باشد روا باشد
سوال موافقتی که آن روا باشد مردمان را کی بگذرند
 مگر محرم حبه دست **جواب** پنج است اهل مدینه را
 ذوالحلیفه و اهل عراق را ذات عرق و اهل شام
 را حنظل و اهل نجد را قرن و اهل یمن را یلمم
 و اگر احرام مقدم دارند ریش از آنک بمواقفت
 رسد روا باشد **سوال** اگر مردی را بمیقات
 جای باشد از احرام از کجا گیرد **جواب** از مسجد
 عایشه رضی الله عنها اما اگر خانه بکده باشد برای حج
 را از احرام و از برای عمره را از مسجد عایشه رضی الله
 عنها **سوال** اگر مردی خواهد که احرام گیرد چگونه **جواب**
 غسل کند یا ببرد و غسل افضلست و دو جامه بپوشد
 از زار و رداء و بوی خوش کند اگر موجود باشد و
 دو رکعت نماز کند و بگوید اللهم انی ارید
 الحج فیسری و تقبله منی ای بار خدای میخواهم

حج کنم پس آسان کن مرا و بیدیر از من و آسان کردان
 بر من و پیش آنک بیک گوید آن الحمد و النعمه لک
 و الملك لک لا شریک لک و لا یبغی ان یخل بشی
 هذه الکلمات و چیزی ازین زیادت نکند اگر بکند
 روا باشد **سوال** محرم کی شود **جواب** چون بیک
 گوید محرم شود برهیزد از آنچه هفتی کرده است
 مجامعت و فحش گفتن و حضومت کردن بر و و نکال
 نکند و اشارت نکند سوی او و دلالت نکند
 برو و بپوشد و از او نیز دستار بندد
 و کلاه نهد و قبا بپوشد و موزه بپوشد مگر آنک نعلین
 نیابد چون بپوشد باره کند فرد ترازش تا لنگ بپوشد
 و بپوشد سر را و روی را و خوش بوی نشاید و تن را
 سر را و موی تن خویش را و قصر نکند ریش را و فرود
 نیارد ناخن خویش را و بپوشد جامه رنگ کرده
 از زعفران یا از معصوم که آنک بشتن رنگش
 برفته باشد و بلا باس گفته اند علماء ما رحمهم الله در غسل
 و در آمدن بحام و به میان در میان بستن و در سایه

دیوار و در سایه محل نشستن و نه شوید سر خویش را
بر گل جنیر و ونه ریش خود را و هر گاه که در بلند برود
و یا از بلند می فرود آید و یا شتر سوار به بیند در سحر
گاه و یا در مکر و در جون جون کعبه را معاینه کند تکبیر گوید
و تهلیل آغاز کند و بحجر الاسود روی آرد تکبیر
گوید دست بر آرد و حجر الاسود بنویسد و اگر تواند
بی انگ زنج رسد حنمائی بس طواف خانه کعبه بیفت
گشت بکند در سه گشت نخت بیوید و چهار دیگر
بر رفتار خود و هر باری که بحجر اسود اسلام آرد و
ختم طواف با سلام بحجر اسود کند چون طواف
فارغ شود بمقام ابراهیم آید و در رکعت نماز کند
و اگر آنجا گذاردن دشوار باشد هر جا که آسان باشد
بگذارد و در حرم دو رکعت نماز کند و این طواف
قدوم است و سنت است واجب نیت و براهل مکه
طواف قدوم نیت و چون از طواف فارغ شود از در
صفایه و ن آید و بر کوه صفایه بیرون رود و روی قبله
آرد و تکبیر گوید و تهلیل و درود فرستد بر پیغمبر

صلی علیه و سلم و حاجتی که دارد بخواهد پس از آن جا فرود
آید بمرود رود بر رفتار خود رود تا بسطن وادی
برسد بس پشتا بد بیویه تا بمروءه رسد و بر کوه مروءه
شود نگوید زنج بر کوه صفا گفته است و بمروءه ختم کند
بس بکس کن شود هر بار در خانه کعبه رود طواف کند
و پیش از ترویبه یک روز از آن هفتم ذی الحجه باشد
اما بیرون آید و خطبه کند در خطبه مردان را بیرون آمدن
بمنا و نماز عرافات و وقوف عرافات و باز
گشتن از عرافات بیاموزد بس نماز با مداد
روز ترویبه هشتم ذی الحجه بکند بس بمنا
رود و شب در مناه کند بس روی باشد و نماز با مداد
روز عرفة بمنا کند بس روی سوی بعرفات آرد و
آنجا باشد تا آفتاب بگردد چون آفتاب بگشت امام
خطبه کند و در خطبه مردان را و وقوف عرافات و وقوف
مزدلفه و انداختن بیرون آمدن بمنا و نماز عرافات
و وقوف عرافات و باز گشتن از عرافات بیاموزد
و وقوف عرافات و وقوف مزدلفه و انداختن سنگها

و طواف زیارت و قرآن کردن بیاموزد و چون از خطبه
فارغ شود امامت کند نماز پیشین و نماز دیگر بیک
با یک نماز و دو قامت بگذارد اما اگر مردی در رحل
خود تنها نماز میگذارد و وزن دیگر امام اعظم ابوحنیفه
کوفی رضی الله عنه هر نمازهای بوقت خود کند و وزن دیگر
صاحبیه رحهما الله جمع کردن روزه باشد روز عسرف
اگر چه تنها در حد خود میگذارد و چون از نماز فارغ
شود روی بموقف آرد و وزن دیگر کوه بایستد هر
جایی که باشد مگر در عسرفه عرفه نام جایست اینجا نشاید
استاد و مستحبی مر امام را آنست که غسل کند پیش از آنکه
وقوف عسرفات کند و بر اهل ایستد جایی که بلند تر باشد
بخوانند مردمان را مناسک بیاموزد و جهد کند در دعا گفتن
تا آفتاب فرو نهد پس اذان امام و قوم از عسرفات
باز گرداند و بر رفتار خود بر و نهد تا بمنزله برسد و شب
در منزل نهد و مستحب آنست بزودیک کوه فرو دایند
که آن جایی را میقد گویند پس امامت کند نماز شام
و نماز خفتن بیک با یک نماز و اقامت اما اگر مردی نماز

شام را در پس راه ستر و نهد کند نزد یک امام اعظم
ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه روا باشد و نزد یک
ابو یوسف و محمد رحهما الله روا باشد و چون صبح صادق
بدمد امام امامت کند پس اذان بایستد و مر
دعان نیز با او بایستد پس دعا گویند در منزل نهد
و وقوف ایند در منزل نهد هر جایی که ایستد
و ای باشد مگر بطن نام جایی پس چون آفتاب
بر آید و قوم را روا باشد باز گردد بمنار و نهد
رمی حجاره آغاز کنند هفت سنگ در حمره
العقبه بیند از ندر پس انگشتا و بهر سنگ
تکبیر گویند پس بیند از ندر سنگ را از بطن
وادی هفت سنگ مانند سنگ حدق یعنی حوزد
و بهر سنگی تکبیر گوید فرستد و نهد و ایستد
نزدیک ان بنگه بگذارد و برد و قطع کند بیک را
در اول سنگ اذان تسربانی کند اگر خوش آید
پس اذان خلق کند یا قصیر اما خلق افضلست پس
اذان همه چیز حلال شود مگر زنان پس بگد آید بهمان

روز یا دوم روز یا سیوم روز بس طواف
کند و طواف هفت گشت بکند و این طواف
را طواف زیارت گویند و این طواف فریضه
است در حج اگر در طواف قدم سعی آورده باشد
درین طواف سعی کردن زنان بروی حلال شوند و تا
خیر داشتن این طواف مکروهست نزد یک امام اعظم
ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه اگر تاخیر دارد چون واجب
آید بس از آن باز گردد بمناسبت ایام میم شود و دوم
روز عید چون آفتاب بگردد باز سنگ اندازد
بیت یک سنگ هفت در حرمه الاولى و ایجا بایستد
و دعا گوید بعد از تکبیر بس از آن هفت سنگ دیگر
اندازد و مانند آن و یقف عند هایغ بایستد نزدیک
آن چون روز دوم شود هفت سنگ بیندازد
در حرمه العقبه بعد از گشتن آفتاب همچنین روز
سیوم نیز سنگ باندازد و هفت سنگ با
ندازد و هفت در حرمه العقبه در اول روز بیت یک
در سه روز دیگر هر روزی بیت یک روز **سوال**

60
اگر سه روز پیش از زوال سنگ باندازد و او
باشد یا نه **جواب** نزد یک امام اعظم ابو حنیفه
کوفی رضی الله عنه بعد از صبح روا باشد **سوال**
پیش از سنگ انداختن اگر بیک نقل کند روا
باشد یا نه **جواب** مکروه باشد اما چون بیک
رسد بجنب فرود آید بجنب نام موضعی است
و طواف آن در هفت گشت بکند و بنویسد این
طواف را طواف صدر گویند یعنی باز گشت
و طواف صدر واجب است مگر بر اهل مکه
بس از آن باز گردد بسوی خانه خود اما اگر محرمی
در مکه در آید و روی بعضی فرات آرد بایستد
برای قدم را بروی حیثی واجب نیاید
سوال وقت حج از کی تا کی است **جواب** پیش از
زوال روزی عرفه تا صبح صادق روز عید و اگر
مردی بگذشت بعضی فرات و او خفته بود و یا بهوشی
بروی بود و ندانست که بعضی فرات او و توقف
محبوب باشد و حکم زنان در حج همچون حکم مردانست

مکرانک سر برهنه کنند و او بلند بیک مگویند و بنویسند
 سعی نکنند خلق نکنند و قصر نکنند و الله اعلم
باب چهل و نهم اندر قرآن
سوال قرآن فاضل تر یا افسر او تمتع پس
 افسر او و نزدیک شافع رحمة الله تحت افسر او
 پس قرآن صفت قرآن آنکه دور کعبت نماز گذار
 و بس بیک گوید از حج و عمره از میقات جای
 و بس از صلوة مگویند اللهم انی اريد العمرة
 و الحج کتم بس آسان کردان بر من و سیر از من بس
 چون در مکه در آید آغاز کند طواف خانه کعبه هفت
 کشت بگردد و در کعبه کشت نخت بیوید و چهار
 دیگر بر رفتار خود برود بس پشتا بد میان صفا و مروه
 و افعال عمره بچین است بس چون از عمره فارغ شود گویند
 را ذبح کند و کاوشتر برای هفت کس را باشد و این
 را دوم قرآن خوانند و اگر کسی را میسر نکرد روز
 دارد سه حج یکی پیش از ترویج پنج روزه دوم ترویج
 و سیوم روزه هفت دیگر چون از مکه باز کرد

بسوی خانه خود و اگر در مکه بعد از فراغ حج روزه
 میدارد و روزه باشد اما اگر سه روز از وی فوت
 شد تا روزه عین نجر بگذشت پیش روزه محسوب
 نباشد و اگر قارون در مکه نیاید و روی بعسفات
 او در افض عمره شود یعنی بر اندازد باطل شود و
 بر دوم واجب آید برای واجب آید و الله اعلم
باب چهل و نهم اندر تمتع
سوال تمتع فاضل تر یا افسر او فاضلتر از تمتع و نزدیک
 ابو یوسف و محمد رحمهم الله تمتع فاضلتر **سوال** تمتع بر چه
 وجهست **جواب** بر دو وجهست یکی آنست که هدیه
 راند و دیگر آنکه هدیه نراند **سوال** صفت تمتع چیست
جواب آنکه احرام گیرد از میقات برای عمره و در
 مکه در آید و طواف خانه کعبه کند و پشتا بد میان صفا
 و مروه و حلو کند یا قصر و از عمره حلال شود تا روز
 ترویج چون روز ترویج شود احرام گیرد از برای
 حج را از مسجد و بکنند این بکنند حاجیان و بر دوم
 واجب آید و اگر دوم تمتع نراند ده روز روزه دارد

در حدیثی که از امام اعظم و شافعی
 در حدیثی که از امام فاضلتر است

سه در حج و هفت جون باز خواهد گشت جناب از
برای دوم قرآن را کف تیم و این صفت تمتع است
که هدیه نراند ه بود اما تمتع که هدیه را نذخت حرام
گیرد پس هدیه او شتر باشد در گردن او شکیزه
گنجه یا نعلین گنجه بند **سوال** کهان او و کوشه
او بشکافند یا نه **جواب** نزد یک امام اعظم ابو حنیفه
کوفی رضی الله عنه شکافند و نزد یک ابو یوسف
و محمد بن حماد الله بشکافند جانب راست چون در لید
در مکه خانه کعبه را طواف کند ببردیده طلال بنود تا
احرام گیرد و حج را و نزدیک و اگر پیش از ترویبه پیش
از ترویبه احرام گیرد روا باشد و بر وز حج واجب
آید **سوال** کی شود **جواب** چون طلق کند از هر دو حلال
شود و از اهل مکه را روا نباشد تمتع و قرآن ایشان را
خاص فرادست **سوال** اگر تمتعی باز کرد و بجای پیش فرایغ
هدیه و عمره نداده باشد تمتع او باطل شود **جواب**
این سئوال بر وجهت یکی انک بالاتفاق باطل
شود و دوم انک بالاتفاق باطل نشود و وجه سوم

در حج و هفت جون باز خواهد گشت جناب از

اختلاف است اگر بخانه خود باز کرد و در حرم خود نزدیک
امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه باطل نشود
و نزد یک ابو یوسف و محمد باطل شود اگر مردی
احرام گرفت برای حمره پیش از ماهها حرام
اگر گشت پیش از ماه سوال کرده باشد و چهار در ماه
سوال آرد و تمتع بود و اگر چهار گشت پیش از سوال
آورد و ماه باشد و گشت در ماه سوال آرد و تمتع
نباشد و ماهها حرام چهار است ذوالعقده
و ذی الحجه و محرم و رجب و ماهها حج سوال
و ذوالعقده و ذی الحجه است اگر پیش از ماهها
حج احرام گرفتن غسل کند الی گیر در روا باشد احرام
او و حج آورده باشد و اگر نه فی حائضه نزد یک
احرام گرفتن غسل کند و احرام گیرد جناب
حاجیان دیگر کنند بکنه مگر طواف خانه کعبه نکنند
تا پاک نشود و اگر حائضه بعد از وقوف و پس طواف
زیارت باز کرد و بخانه رود و نیزک طواف صدر و زنج
بر روی واجب نیاید و الله اعلم **باب** چهل دوم جنابت

اختلاف است

سوال اگر محرمی بوی خوش کند بر روی چه واجب آید
جواب کفارت واجب آید اگر عضوئی کامل زیادت
از عضو باشد دم واجب آید و اگر کم از عضو بوی
خوش کند بر روی صدقه واجب آید اگر جائه روخت
پوشیده باشد و یا روزی تمام سرپوشه دوم واجب
آید اما ربیعی و اگر کمتر از روز باشد صدقه واجب
آید اما ربیعی از سر موی طلق کند زیادت دو
واجب آید اگر کمترین حلق کند صدقه واجب آید
و اگر کم از پنج انگشت ناخن فرود آرد چه واجب آید
اگر پنج ناخن متفرقه از دو دست و یا از دو بامی
بردند و یک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رحمة الله
و ابو یوسف رحمة الله صدقه واجب آید و نزد یک
محمد واجب نیاید **سوال** اگر محرمی بوی خوش میکند
و یا موی سر حلق میکند و یا جامه بجز موی پوشه
بکند **جواب** بخیار است اگر خواهد که سفتی قسریان
کند و اگر خواهد شست مسکین را سه صاع طعام دهد
و اگر خواهد روزه دارد **سوال** اگر محرمی قبت دهد

و یا لمس آرد بشهوت چه واجب آید **جواب** دم و
جب خواه انزال شود خواه نشود و اگر مجامعت
میان یکی ز دو راه اگر پیش از عسرفات باشد
حج او تباہ شود و بر روی دم واجب آید و آن سال
جنایح حاجیان دیگر حج کنند بکنند و سال دیگر هم قضا
واجب آید و نیت بر و کرد اگر زن را چون حج درود
برای قضا و نزدیک شافعی روا نباشد اما بس
از وقوف عسرفات مجامعت کند حج وی تباہ
نشود و بر روی بدن واجب آید و بدن شسته
و یا کا وقت باطنی باشد و اگر مجامعت کرد در میان
افعال عمره و پیش از آنکه چهار طواف کند عمره وی
تباہ شود و این عمره تمام کند بس بار دیگر قضا
کند دم واجب آید اما اگر چهار گشت طواف
عمره تا کند بس بار دیگر آورده بود عمره تباہ
نشود و کوسفندی واجب آید و اگر محرمی بنسیان مجامعت
کرد حکم او همچون حکم عمدا باشد و اگر طواف قدوم بی
آبدست کند بر و صدقه واجب آید و اگر جنب کند بدنه

واجب آید و افضل است که باز کرد اند طواف را ان
زمان که در مکه است و ذبح نیست برو و اگر طواف صد
محدث کند صدقه واجب آید و اگر جنب کند کوسفند
واجب آید و اگر ترک آورد سه طواف کعبه و یا کم ازین
برو کوسفند واجب آید و اگر چهار طواف تارک بشد
محمدم باشد تا طواف از دینرا اگر تارک شد سه طواف
را از طواف صدقه یعنی بازگشتن برو صدقه واجب
آید و اگر تارک شد طواف صدرا تا چهار طواف
ازان برو کوسفند واجب آید و حج او تمام بشد و اگر میرود
پیش از ماه عسرفردم واجب آید و اگر انداختن سنگ
بگذار در سه روزها دیده واجب آید و اگر یکروز
بگذار در سه دم واجب آید و اگر تارک شود انداختن حجر
العقبه و در روز نحر دم برو واجب آید و اگر تاخیر
دارد خلق بگذار دایام نحر نزدیک امام اعظم رضی الله
عنه دم واجب و اگر طواف زیارت تاخیر کند تاروز
نحر بکدر دهم برین خلاف باشد اما اگر محرمی شکاری
بکشد و یا راه زنی کند کسی را حرام واجب آید خواه بعدا

خواه بنیان حرام واجب آید **سوال** حرامیت
جواب نزدیک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله
عنه و ابو یوسف رحمة الله علیه است که شکاری
قیمت کند اینجا بکشته اینجا بپیرانی باشد یا ابادالی
نزدیک باشد اینجا باشند قیمت عدل کند
بس ازان او محرم باشند در قیمت اگر خواهد
بدان قیمت هدی بخرد و ذبح کند اگر قیمت
او بهمدی رسد و اگر خواهد طعام بخورد و بس
آن طعام را بمساکین صدقه کند بهر مساکین را نیم
صاع کندم و از خسر ما و انگور و جو صاع تمام
و اگر گداز روزه دارد نصف صاع کندم را یک
روزه یا از صاع مذکور یک روزه و اگر کم از نصف
صاع فاضل آید او مختار باشد اگر خواهد صدقه کند
و یک روز کامل روزه دارد و نخب و نزدیک
امام محمد رحمة الله علیه اگر این شکاری را مثل باشد
واجب آید چنانکه اگر آهوا بکشد کوسفندی واجب
آید و اگر محرمی شکاری را جراحت اگر دیاموی او را بکند

یا ببرد عضو از اعضای شکاری ضمان نقصان
 واجب آید و اگر بکند بر پرند یا بید و یا میها شکار
 یا جانک از قدر و دیدن بیرون آید قیمت کامل واجب
 آید و اگر بشکست بیضه شکاری را قیمت بیضه واجب
 آید و اگر از بیضه جوزه مرده بیرون آید قیمت آن و
 جب آید و اگر محسرو می زاع و یا غلیوان یا کرک
 یا باز یا گزوم یا موش را بکشد هیچ واجب نیاید
 و اگر بس را بکشد صدقه واجب آید بدین پنج خواهد
 و ملخ را همین حکم است اگر خرما در ملخ صدقه کند روا
 باشد یا نه **جواب** خرما در عواض ملخ بهتر باشد زیرا
 جز یا دست و اگر محرمی جانور را بکشد که گوشت
 ایشان واجب آید جبرائی که از قیمت کوفتند
 ایشان واجب آید **سوال** تکبیرات تشریف کی واجب
 آید **جواب** نزد یک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رضی
 الله عنه بر پنج شرط مقیم باید و مهر باید و جماعت باید
 فان جماعت مردان باید و نماز او افرصن باید نه تطوع
 و نزد یک صاحبیه بر سه شرط نماز فرض واجب آید و

تکبیرات

تکبیرات تشریف بروی واجب آید و تکبیرات
 چنین گویند و الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر
 الله اکبر لا اله الا الله و الحمد و نزه و یک شافع زیادت
 الله بگویند و الله اعلم بالصواب بگذارد و اگر
 محتاج است بخوردن شکاری بس شکار را بکشد
 حرام است واجب آید اگر محرمی کوفتند یا ذبح کند
 و یا کاه و یا شتر و یا ماکیان او و یا بط لگری
 یعنی خاکمی را بس کوفتند و یا کبوتر بر دار یا باموزه
 و یا آهوبره خاکمی را بکشد بروی حرام است واجب
 آید و اگر محرمی شکاری را ذبح کرد بس و بیح
 حکم او میت دارد و خوردن آن حرام باشد اما اگر
 محرم بخورد و شکاری ذبح کرده غیر محرم باشد
 غیر محرم اگر او راه نمونی نکرده است و نفرموده
 است تا با بس کوفتند از خوردن او را و اگر کسی محرم
 میت صید حرام بکشد جزاء او واجب آید و یا ببرد
 گیاه حرام را و یا درختی را که ملک کسی نیست
 و نه مال کسی نکرده باشد قیمت واجب آید و اگر قارنی

جایت کند بر وی دو دم واجب آید وی از برای حج و رمی برای عمره مگر آنکه میقات بی احرام بگذارد مفرد و قارون در آن یکسانست و اگر دو محرم از برای کشتن شکاری یکی شوند بر هر دو جسر کامل واجب آید و اگر جسر واجب آید و اگر محرم شکار را بخرد و بفروشد بیع و شتر باطل باشد **سوال**
باب چهارم **جمل سیوم اندام حصار**
 محصر کی شود **جواب** چون محرم در راه بیمار شود و یا در راه حج خوف باشد نتواند رفت حلال شود بر وی صلاحها و وقتی که کوفتند تا در حرم قسربان کند و وعده کنند روزی برای قسربان را چون آن روز بر سر او را حلال شدن روا باشد و اگر قارن باشد دو دم فرستد و ذبح دم روا نباشد مگر در حرم و اگر در روز عید ذبح کنند نزدیک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رحمه الله روا باشد و نزدیک صاحب روا نباشد مگر روز عید **سوال** اگر عمره را احرام گرفته باشد محصر باشد هر وقت که خواهد ذبح کند روا باشد **جواب** روا باشد

و اگر حج است چون حلال شود او را سال دیگر بر وی قضا واجب آید و اگر محصر است بعمره قضا عمره واجب آید اما اگر قارنی هدیه فرستد و وعده کند فذلان روز قریالی کنید پس احصار از وی زاید شود بنکر که اگر حج و هدیه هر دو دریا بد حلال شدن بر وی گذشته و اگر هر دو در نیاید و هدیه دریا با بد و حج در نیاید حلال شدن روا باشد و اگر حج دریا بد و هدیه در نیاید استحسان که حلال نشود و اگر در مکة محصر نشود و و توف و طوف نکرده باشد محصر شده باشد و اگر قارن شود بدر یا قاتن یکی ازین و الله اعلم **باب** **جمل**
چهارم اندام فوائت سوال وقت حج از کی تا کی باشد **جواب** پس از زوال روز عرفه تا صبح صادق روز عید و هر که در نیافت بافعال عمره بیرون آید یعنی طواف بکند و بیاید و سال دیگر حج را قضا کند و دم واجب نیاید و بر و عمره فوت نشود و در تمام روا نباشد بیاید حج مکروه است کردن عمره روز عرفه و روز عید بخبر و

روز ایام تشریف و عمره سنت است و افعال عمره نیز سنت
است احرام و طواف و سعی و الله اعلم بالصواب

باب چهارم در آنچه از حج اندک است

سوال اقل هدی چیست **جواب** یک گوسفند و هدی
از سه چیز روا باشد شتر و گوسفند و گاو **سوال** چند
سال روا باشد **جواب** شش روا باشد شش سال
باشد گوسفند یک سال پای در دوم نهاده و از گاو دو
سال پای در سیوم نهاده و از شتر سه سال پای
در چهار نهاده مگر زینه از پیش شش ماه روا باشد
و هدی گوسفند و دم بریده روا باشد اگر پیشتر بریده
پای و کور و اعور یعنی یک چشم کور و اغر و گنگ
که بمسک نرسد اما اگر دیرانه باشد و یا بی سرون گاو باشد
گفته اند **سوال** در همه جنایات گوسفند روا باشد
یا نه **جواب** روا باشد مگر دو موضع یکی آنکه طواف
زیارت جنب کرده باشد و دوم آنکه بعد از وقوف
حجامت کند درین هر دو جنایت روا نباشد مگر شتر
و گاو **سوال** شتر و گاو از چند کس محسوب باشد **جواب**

از هفت کس محسوب باشد چون نیت قربت دارند
اما اگر یکی نیت گوشت کند از پنج کس محسوب نباشد
سوال چند هدی است که خوردن آن روا باشد
جواب چهار هدی است که خوردن آن روا باشد
چون دم تمتع و دم قران و اضحی و تطوع که در
خانه کعبه رسد و چهار دیگر است که خوردن آن روا باشد
دم نذر و دم کفارتها و دم احصا و تطوعی که بمحل
نرسد و روا نباشد ذبح کردن هدی تطوع
و تمتع و قران مگر در روز عید باقی به وقت که ذبح
کند روا باشد و صدقه کردن بر سگینان حرم خرابینان
روا نباشد و واجب نیست تعریف هدایا بتقلید
و تقلید کردن بستن را گویند یعنی در کردن هدی
چیزی بیند و تجلیل اشعار بهدایا واجب نیست
یعنی پوست هدی نخون بنا لاید و افضل در قربان
خسر شتر محض است و در گاو گوسفند ذبح اولی است
که بنفس خود ذبح کند اگر داند و صدقه کند جل و مهار
او مرد و قصاب را ازان ندهد اگر مردی شتر و یا گاو

قربانی را می راند و عاجز نشود بر نشستن آن روا
باشد که بر نشیند و اگر می تواند رفتن بیاید و انباشد
که بر نشیند و اگر هدی شتر شیر دار باشد و انباشد
که بدوشه از اجناس کند که شیر از وی منقطع شود
آب سرد بر بستن او زنده و اگر هدی را نشد پس
در راه هلاک شد اگر تطوع باشد واجب نباشد
که جای او دیگر خورد و اگر از برای واجب باشد بجای
او دیگر بخورد و اگر عیب کثیر دید واجب آید که دیگر خرد
و معیوب را ایج خواهد بکند و اگر خواهد بفروشد
و اگر خواهد بسمل کند و اگر خواهد بخشد و اگر بدین در راه
حج هلاک شد و اگر از تطوع باشد نماز نماند بکند
و رنگ کند و فعل بر نداد و البصفی و و نمورد و از آن گوشت
او و نه جزاء او از توانگران و اگر بدین از برای واجب
باشد بجای او دیگر روا باشد واجب آید برین معیوب
ایج خواهد بکند و هدی تطوع و منعه و قران را و انباشد
که کردن بیند و دم جنایات و دم احصار بیند
و الله اعلم بالصواب **باب** جهل ششم

اندلس بیوع سوال بجز منقعه شود **جواب** یا بحباب
و قبول چون هر دو لفظ ماضی بود و این سلب بر
وجهت یک و جرد و انباشد جنان که کوید فرو ختم
دیگری کوید خسریدم این هر دو لفظ ماضی و دوم
مستقبل و انباشد جنان که کوید نفس و شتم و دیگری
کوید بخسرم یا یکی ماضی و دوم مستقبل جنان که کوید
فرو ختم و دیگری کوید بخسرم **سوال** اگر ایجاب حاصل
آمد و قبول حاصل نیامد حکم این چه باشد **جواب** مشتری
بخیار باشد خواه قبول کند خواه رد کند **سوال**
اگر پیش از قبول یکی از مجلس بر حاست ایجاب باطل شود
آقا چون ایجاب و قبول حاصل آمد پیش هیچ کس را خیار
نباشد مگر بعضی و بیان دیده خریدار باشد چون به
بیند خیار باشد و الا عراض المشار الیهما لا یحتاج
الی معرفت مقدارها فی جواز البیع صورۃ سئل انت
مردی کوید این قند شکر با این قند جام بدست تو
فرو ختم اگر چه نداند که این جنه است و یا چگونه است
روا باشد و لا یمان امل طلقه لا یتصح الا ان تکون

معرفة القدر والصفة صورة این است اگر مردی
گوید این کالا بر دست تو فروخته بدانچه آرزو داری این
کتاب فسر و ختم بهما این کتاب دیگر بیع روا
نیاست تا قدر و صفت نکوشد قدر است که گویند
صدرم یا دویست درم یا هزار درم و صفت آنست
که گویند جیتل سعودی یا قراری مسیقی و آنچه
بدین مانده حاصل درین هر دو مسئله است که اگر
کالا بقدر و صفت ندانند چون کالا حاضر باشد ایشان
کنند بفروشد روا باشد و اگر نشنند قدر و صفت تا
معین نکند روا نباشد **سوال** بیع بنقد و نسیه
روا باشد یا نه **جواب** روا باشد چون مهلت میدکشد
اما اگر ثمن را مطلق بگوید فسر و ختم بصد درم
روا باشد و لکن سیم شهره و آن افتد و اگر سیم
شهره و آن مختلف بیع فاسد باشد مگر که یکی معین
کند **سوال** بیع طعام و جنوب بکیل و زنان روا باشد
یا نه **جواب** روا باشد با و ندرت معین فروشد یا نوزن
سنگی معین که نمی دانند وزن به مقدار است ضم روا

سوال اگر مردی راس کندم را بنزدار فقیری بدری فروشد
روا باشد یا نه **جواب** روا باشد نزد یک امام اعظم رضی
الله عنه و در یک فقیر روا باشد مگر که تمامی فقیر روا
باشد مگر که تمامی فقیر را نام برد و نزدیک ابو یوسف
رحمهم الله بر یک فقیر افتد و اگر بفروخت رمد کو سفند
از راهر کو سفندی بدری یا کر باسی بهر گزی بدری و سی
نکند و در کل فاسد باشد **سوال** اگر مردی راس کندم
بصد درم خرید بدانچه صد فقیر است بس ازان نمود
آید یا صد ده حکم آن چه باشد **جواب** اگر نمود آید مشتری
بخیار است اگر خواهد بنود درم بستاند و اگر خواهد در
کند اگر صد ده باشد زیادت مر با بیع روا باشد و اگر
بخشید جامه بدانچه ده گز است به درم یا صد گز بصد درم
بس این جامه بدانچه ده گز است این کل را ثمن مشتری
بخیار باشد اگر خواهد جامه را بکل ثمن بگیرد و اگر خواهد
رد کند و اگر جامه را بیشتر از مستمی یافت زیادت
مشتری را باشد با بیع را خیار نباشد اما اگر جامه خرید
بدانچه ده گز است به درم بهر گزی بدری بس زیادت

یافت یا نقصان اگر نقصان یافت او بخیار باشد
اگر خواهد بمقابلت بشن بستاند و اگر خواهد زد کند و اگر
زیادت یا بد مشتری بخیار باشد و اگر خواهد جمله ببرد
بهرگز بدری و اگر خواهد فسخ کند بیع **سوال** اگر مردی
فروخت بقیه جامه را بدایخ درین ده جامت صد درم
بهر جامه ده درم کم یافت یا بیش هر جامه ده کم یافت
حکم این چه باشد **جواب** اگر ناقص یافت روا باشد بیع
بمقابلت جامه که هست و اگر زیادت یافت فاسد شود
سوال اگر مردی سرای فروخت بنا ساری بد را اید یا نه
جواب در اید اگر چه نام نبرده باشد و اگر فروخت امین
را در اید ایچ در دست از نخل و شجر اگر چه نام نبود
و گشت در بیع امین در نیاید مگر آنک نام برد و اگر فروخت
خرما و یا درختی که میوه دارست جبهه ان مر با بیع را باشد
مگر آنک شرط نکرده است با بیع مشتری را گویند میوه
فرو داد و درخت تسلیم کن **سوال** بیع بنجته و خام
بر سر درخت روا باشد یا نه **جواب** روا باشد مشتری
یرا در حال واجب اید که فرو داد در روانی باشد و این

و این بیع فاسد بود **سوال** اگر مردی میوه بر سر درخت
و در طی چند استثناء کرد و جنات آن میوه که بر سر در
خت است فروختم مگر بیت من یا سی من روا باشد
یا نه **جواب** روا نباشد حذف میوه بریده که خرمن باشد
و بیع خطه در خوشه و یا با قلی در پوست **سوال** اگر مردی
سرای فروخت فقل لکید در بیع در اید یا نه **جواب**
در اید اگر چه نام نبرده است **سوال** مزد میمون بر که **جواب**
آید **جواب** بر با بیع روا باشد و مزد سنجیدن و بهای مشتری
واجب آید **سوال** اگر مردی کالا خسرید نخست کالا قبض
کند یا شمن تسلیم کند **جواب** نخست شمن کس بیع قبض
کند و اگر شمن شمن فروخت و یا بیع بیع برابر تسلیم
کنند **باب** **چهل هفتم اندر اخبار شرط**
سوال حیار شرط در بیع روا باشد یا نه **جواب**
نزدیک امام اعظم ابو خلیفه کوفی رضی الله عنه سه روز
یا کم از سه روز زیادت ازین روا نباشد و نزدیک
صاحبه هر چند روز محبت دهد روا باشد چون مدت
معلوم باشد **سوال** اگر حیار مر با بیع را باشد کالا از

ملک بایع بیرون آید یا نه **جواب** بالاتفاق بیرون آید
و نزد یک امام اعظم ملک مشتری شود اگر مشتری قبض
کرد پس ازان از دست او هلاک شد یا عیسی حالت شد
براست مشتری شمس بر مشتری واجب آید **سوال**
اگر مردی کالایی بخرد بر شرط ضیا و در مدت ضیا
اجازت و فسخ بی حضور خصم تواند کرد یا نه **جواب** نزد یک
امام اعظم و محمد رحمهما الله اجازت تواند و فسخ نتواند و
نزد یک ابو یوسف اجازت و فسخ تواند کرد و نزد یک
زفر هر دو تواند کرد **سوال** اگر مردی را خیار شرط بود
وفات یافت • خیار باطل شود یا بورش نقل شود
یا نه **جواب** باطل شود اگر سببه فروخت بدایخ خیار است
یا نویسنده پس ازان خلاف پد است مشتری بخیار است
اگر خواهد با جمیع بها بگیرد و اگر خواهد رو کند و ادا علم
باب **جمله هشتم اندر خیار رویت**
سوال اگر مردی کالایی نادیده خرید و او را خیار باشد
یا نه **جواب** بخیار باشد اگر خواهد جمیع بها بگیرد و اگر خواهد
رو کند اما اگر کالایی نادیده فروخت بایع خیار رویت

باشد **سوال** اگر مردی را س کندم بدید خسرید و باجه
بجیده خرید ظاهران بدید یا کینه نک خسرید در روی
بدید یا اسب و ستور خسرید روی یا سرین کا
او بدید یا خانه خسرید صحن او بدید و حجره آن ندید
خیار مشتری باطل شود یا نه **جواب** نزد یک علماء ما
رحمهما الله باطل شود و بیع نابینا و اباب است مر او را
ساقط شود **سوال** خیار مشتری بجه باطل شود **جواب**
اگر کالائی جیشدنی باشد بچیدن و اگر مالیدنی
باشد بمالیدن اگر ابنویدن لے باشد یا بنویدن
و در عقار ساقط نشود تا صفت نکند مر او
را و اگر بفرخت ملک دیگری را بی فرمان مالک
بخیار باشد اگر خواهد اجازت کند بیع را و اگر خواهد فسخ
کند مر او را اجازت دهد چون مسعود علیه باقی و
متعاقدان بجا و اگر مردی یکی از دو جامه بدید پس
بخوردید هر دو را رد کند و اگر ببرد کسی که او را خیار رویت
بود باطل شود ازان بخسرید بعد از مدتی اگر کالای
بران صفتی که دیده بود بیاد شد بخیار نباشد

مر او را با بیس **جمل نم اندر خیار عیب**

سوال اگر مطلع مشتری در عیب درمی بیند
او را خیار باشد یا نه **جواب** خیار باشد اگر خواهد
بجمع بها قبول کند و اگر خواهد رد کند و نیاید مر او را
که نکاه ندارد و نقصان بگیرد **سوال** نقصان ثمن کدامست
جواب آنک عرف عادت بازرگانان عیب داند **سوال**
کزیر با و در عیب باشد یا نه **جواب** عیب است
اگر بول کردن در بستر در ضوع عیب است تا بالغ نشده
است چون بالغ شد عیب نباشد مگر آنک پس از بلوغ
معاودت کند **سوال** بوی دهن و بوی بغل عیب است
یا نه **جواب** در کینزک عیب است و در غلام عیب نباشد
مگر که در ری یا علتی باشد **سوال** زنا و فسر زندان زنا
عیب است یا نه **جواب** در کینزک عیب است و در غلام
عیب نباشد مگر آنک آن فعل از وی بسیار رود
سوال اگر مردی کالای خرید بس در دست وی عیبی
حادث شد بس از آن واقف شد بر عیب قدیم که تزویج
بایع بوده است رد تواند که بایع رضا دهد یا نه

ن

جواب رد تواند کرد مگر بایع رضا دهد و عیب بستاند
و اگر جابر خرید و انرا ببرد و بدو عیب و یا بست خرید را
روغن ایخت بس مطلع شد بر عیبی روا باشد که عیب
باز گردد و بایع را روا نباشد که گوید بیع شکم کن
ثمن بستان **سوال** اگر مردی بنده خرید بس از آن
بنده را ازاد کرد و یامر و مطلع شد بر عیبی مشتری را
روا باشد که بنقصان عیب باز کرد یا نه **جواب**
روا باشد و اگر بنده خرید و بکشت یا طعامی خرید
و بخورد و بس مطلع شد بر عیبی نزد یک امام اعظم
بنقصان باز نکرد و نزد یک صاحب باز کرد اما
اگر طعامی خرید و بعضی بخورد و بس مطلع شد نزد یک
امام اعظم رحمة الله خود را بنقصان گیرد و نزد یک
محمد رحمة الله علیه خورده و باقی مانده را نقصان کند
و نزدیک زفسر رحمة الله خورده را هیچ واجب نیاید و
باقی را نقصان کند **سوال** اگر مردی بنده فروخت
بس از آن مشتری فروخت بس بر عیب
مشتری را روا باشد که بر بایع رد کند یا نه

جواب اگر مشتری بکلمه قاضی ستمده است روا باشد
 که رد کند بر بیع اول و اگر بی حکم قاضی قبول کرده است
 روا نباشد که رد کند بر بیع خود و اگر مردی بنده خرید
 و شرط کرد که از همه عیبها بینه اشرد و انباشد که رد
 کند بعی اگر چه عیبی نگردیده است جمله عیوب را و
 فشرده است از اول الله اعلم **باب بیع نجا نام**
اندک بیع فاسد سوال بیع بر جنب و جهت
جواب بر سه وجهت جایز است ثمن و مثنی هر دو
 حلال باشد و باطل است هر دو حرام باشد
 و یا ثمن حرام باشد و ثمن حلال و فاسد است
 ثمن حرام باشد و مثنی و مثنی حلال چون خمر و خوک
 و از او وام ولد و مدبر و مکاتب **سوال** بیع ماهی در
 آب و پرند در بهوار و اباشد یا نه **جواب** روا نباشد
 همچنین بیع حمل و نتاج روا نباشد حمل بار آدمی
 را گویند و نتاج بار استوران را گویند و بیع شیر
 در بستان و هشتم در بشت میش و گزی از جامه و تیر
 و سقف خانه و زدن صیاد روا نباشد **سوال** بیع

مزایب روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد و صورت است
 که خسر را بر سر درخت بخرد ما ندیده بفسر و شور و انباشد
 با نداشتن سنگ در کانا و باییدن کانا **سوال** بیع جامه از دو
 جامه روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد تا معین نکند و اگر مرد
 بنده فروخت بشرط آنکه مشتری آزاد کند یا مدبر کند
 و یا مکاتب کند و یا تبری کند و یا ام ولد کند در نهما هم
 بیع فاسد باشد و همچنین اگر بنده فروخت بنده را بشرط آنکه
 یکماه بیع را خدمت کند یا سه ای بی فروخت بشرط آنکه یکسال
 ساکن شود و یا بشرط آنکه قرضی دهد مشتری را یا هدیه
 دهد و یا کالایی کند یا سه ماه تسلیم کند بیع فاسد باشد
 و اگر بی فروخت امر را و حمل استثنای آن بیع نجس است و یا
 مشتری جامه خرید بشرط آنکه بیع بدوزد و یا نعلین خرد
 که بیع سخت کند درین مسأله بیع فاسد باشد **سوال** اگر مردی
 درین محل بیع کرد روز از روز شرط برای سیم و یا مچاله
 و یا روزی که روزه دارد نترسایان روزه دارند و یا روز
 زی که عید جهودان باشد روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد
 مگر بیع و مشتری آن روز بداند **سوال** اگر بشرط آن فروشد

که بنا، وقت کندم در وان و یا خر سه گرفتن و یا وقت
چیدن خر و یا وقت باز آمدن قافلہ حاجیان و بهر
بیع روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد اما اگر باسقاط نصب
اجل بجهول رضا دهد چون پیش از مهلت روا باشد **سوال**
اگر مشتری بیع را در بیع فاسد قبض کند به استوری با بیع
و در عقد و عوض باشد بهر یکی از ایشان را مکمل باشد
ملک مشتری شود یا نه **جواب** ملک شود و بر مشتری
قیمت واجب آید و اگر جای دیگر فروش بیع نافذ باشد
و اگر کالا بر جای باشد عقد رافع کند و روا باشد **سوال**
اگر مردی از او دینده را بیک بیع فاسد روا باشد
یا نه **جواب** این مسأله بر سه وجه است اول در بنده بالاتفاق روا
باشد و در دیگر بالاتفاق روا نباشد و چه سیوم خلافت
اما آن وجه که بالاتفاق روا باشد چنانکه گوید بهر دو رافع و ختم
بهر از درم این را با نصد وان وجه که اتفاق روا نباشد
چنانکه گوید بهر دو رافع و ختم بهر از درم معین نکرده چند
او را روا نباشد چنانکه گوید بهر دو رافع و ختم بهر از درم
یکی را از ایشان با نصد نیز و یک امام اعظم روا نباشد

و نیز یک صاحبی روا باشد و در از او بمهر احوال
روا نباشد و اگر مردی دو کوسفند بیک بیع فروشد
یکی مردار و یکی مذبوح سم برین اختلاف باشد
اگر بنده و مدبر را بیک بیع فروشد روا باشد یا نه
در بنده اجنبی را و یا کالائی اجنبی بی دستوری او
فروشد بیع با جارت ملک موقوف باشد **سوال**
بیع نجش و سیوم روا باشد یا نه **جواب** مکروه باشد
زیرا چه رسول صلی الله علیه و سلم نمی کرده است نجش
برافزودن کالا بایست باشد و سیوم حشری را
کردن بر حشریدار باشد **سوال** پیش رفتن کاروان
برای بیع و شری روا باشد یا نه **جواب** رسول صلی الله علیه
و سلم نمی کرده است مکروه باشد و اگر اهل شهر محتاج
بکالا باشند بدست اهل روستا فروختن منہی است
مکروه باشد اما بیع فاسد نشود و در وقت بانک نماز
اوین بیع و شری صحیح حکم دارد **سوال** اگر مردی دینده
دارد و بهر دو لحم محرم باشند اگر بر آنگه فروشد
روا باشد یا نه **جواب** این مسأله بر سه وجه است اگر بهر دو صغیر

باش میان ایشان جدائی نکنند و اگر هر دو را بگیرد باشد با
کراهیت روا باشد و اگر یکی صغیر باشد و یکی کبیر باشد نزد
امام اعظم رحمه الله علیه مکروه باشد و نزد دیگر ابویوسف
و محمد بن حماد رحمه الله مکروه نباشد و الله اعلم **باب پنجاه**
یکم اندس اقلت سوال اقلت در بیع روا باشد
یا نه **جواب** بمثل ثمن اول روا باشد و اگر شرط کند زیاد
یا نقصان آن شرط باطل باشد **سوال** اقلت حیث **جواب**
فسخ است در حق متعاقدین گویند و بیع است در حق جبر
ایشان چون شفیع و واجب شفیع چنانکه مردی خانه فروشد
بس شفیع شفور تا کند بس بایع و مشتری بیع اقلت کنند
شفیع تواند که خانه ببرد زیرا که این اقلت در حق اوبیج است
و در حق متعاقدین فسخ است و واهب چنانکه مردی کالا را
بفروشد اگر واهب خواهد که رجوع کند نتواند بس بیع را
اقلت کند و واهب رجوع میکند نتواند زیرا که در حق
اوبیج است و در متعاقدین فسخ **سوال** اگر ثمن هلاک شود
اقلت **تواند یا نه جواب** توانند و اگر بیع هلاک شود اقا
نتواند کرد اما اگر بعضی بیع هلاک شود و بعضی مانند نزد دیگر امام

امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه و ابویوسف
رحمهما الله در باقی اقلت تواند کرد و نزد دیگر امام
محمد رحمه الله علیه نتواند کرد و الله اعلم
باب پنجاه دوم مراتج و تولیه
سوال مراتج حیث و تولیه حیث **جواب**
مراتج نقل کردن ملک است بعقد اول
بثمن اول زیادتی ربح و تولیه نقل کردن ملک است
بعقد اول بثمن اول زیادتی مراتج و تولیه درست
نیاید مگر در کالائی که عوض او را بمثل باشد چون درم
و دینار و مکیل و موزون **سوال** اگر مردی قصار
یا صباغ و یا آسپان و یا علم کرد و یا ریش تار
بند را بر اصل کا لازم کند و خسرد گوید روا باشد
یا نه **جواب** خسرد گفتن روا نباشد اگر برامه
گوید روا باشد **سوال** اگر مشتری مطلع شود بر
خیانت در مراتج یا در تولیه زیادتی را رجوع
کند یا نه **جواب** نزد دیگر امام اعظم ابو حنیفه کوفی
رضی الله عنه در مراتج بخیار باشد اگر خواهد بجمع بها

بستانند و اگر خواهد در وقت و در تولید زیادت را باز
 ستانند و نزد یک ابو یوسف رحمة الله در هر دو خط
 کند یعنی باز گیرد و نزد یک محمد رحمة الله در هر دو خط
 نکند یعنی باز نگیرد **سوال** اگر بخشد کالای بی را که آن
 نقل است پیش از قبض بیع روا باشد یا نه **جواب**
 روا نباشد تا قبض نکند و اگر خانه خردیده است
 و یا زمین نزد یک امام اعظم و ابو یوسف پیش از قبض
 فروختن روا باشد و نزد یک خریدگی و یا وزنی جایی
 دیگر فروختن پیش از آن که کیل کند یا وزن کند و انباشت
سوال تصرف در ثمن پیش از قبض روا باشد یا نه **جواب**
 روا باشد **سوال** مشتری را و ابا باشد که مرابع را زیادت
 کند در ثمن یا نه **جواب** روا باشد و زیادت در بیع نیز
 روا باشد که یا بیع بکند و خط از ثمن سم و ابا باشد که
 بکند و يتعلق الاستحاق بحجیع ذلک انت که مردی کالای
 خرید بپردازد در مبیع کرده است در وقت ثمن صد هزار
 درم داده اگر این کالا را اقلت کند یا بیع بحجیع ثمن باز
 کرد و اصل درین است که زیادتی در اصل مبیع و در اصل

ثمن ملحق کرد و **سوال** اگر مردی کالای فروخت
 ثمن حال بس از آن مهلت میدهد مهلت بگذرد
 یا نه **جواب** بدیدر دهر دینی که حال باشد چون مهلت
 دهد و ام دهنده مهلت بدیدر دهر دینی که حال باشد و اگر در
 قرض مهلت دهد درست نباشد و قرض درست
 و ام را گویند و الله اعلم بالصواب **باب**
بنجاء سیوم افلک ساربا، سوال
 ر با حیث **جواب** ر با حرامست و ر با در همودی
 باشد و در سنجیدنی باشد **سوال** در ر با علت حیث
جواب کیل با جنس اگر کیل بکیل باشد یا موزون
 بوزن باشد و انباشد اگر یکی از دیگری بهتر باشد
 جنات یکی شش ماهی زر باشد و یکی هشت ماهی زر
 یا زیادت و یا یکی گرم سوخته باشد و دیگری نیکور و انباشد
 مگر مثل بمثل **سوال** و اذا عديم الوصفان الجنس صورة
 چگونه باشد **جواب** این شد بر سه وجهت یکی و طانت
 که سم زیادتی و سم نسیه روا باشد و وجه دوم است که در
 راء و انباشد یعنی نه زیادتی و نه نسیه و وجه سوم

است که زیادتى روا باشد و نسیه روا نباشد اما وجهی که
هر دور روا باشد چون کسرم بشکر و یا جو با هر وجهی که
هر دور روا نباشد چون کسرم بکنرم و یا جو بگو و یا شکر
بشکر و یا زر بزر و یا چون نقره بنقره و آن وجهی که زیادتى
روا باشد و نسیه روا نباشد چون کسرم بگو و روغن
بشکر **سوال** و المعنى المضموم اليه به باشد **جواب** در کیل
برابر باشد و راست و در وزنى در **جواب** کیل جنبت
سوال آنچه رسول صلی الله علیه و سلم کیلی حکم کرده است اگر چه
مردمان آنرا وزنى کنند و آن چهار است کسرم و جو
و خرما و مگک و آنچه وزنى حکم کرده است و زنهانی باشد
و آن زر و نقره است و آنچه رسول علیه السلام حکم نکرده
است آن بر عادت مردمانست در شهری که کیلی دارند کیلی
باشد و در شهری که وزنى دارند و ملزنان باشد **سوال**
عقد صرف که امت **جواب** آنچه بر جنس افتد قبض هر دو عوض
در مجلس شرط باشد و آنچه جبرائیلست در آنچه بارود
کیل و موزون همچنین بیع کسرم بر پشت و یا جو به بست
معین کردن شرط باشد قبض شرط نباشد **سوال** کسرم

بار و روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد همچنین بیع کسرم
به بست و یا جو به بست روا نباشد **سوال** بیع گوشت
بجیوان زنده روا باشد یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم
ابو حنیفه و ابو یوسف رحمهما الله روا باشد و نزدیک محمد
و شافعی رحمهما الله روا نباشد **سوال** بیع رطب بتمر روا
باشد یا نه **جواب** روا نباشد مگر مثل بمثل انگور بزبيب
هم برین خلافت **سوال** زیت بر زیتون یا روغن
بکنجد روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد تا کنجد پیش
از روغن نباشد و زیت پیش از زیتون نباشد
تا روغن برابر و زیادتى بکنجاره شود **سوال** بیع گوشت
گاؤ و گوشت کوسفند و یا سرکه انگور بمرکه موزروا
باشد یا نه **جواب** متفاضل درین سمسائل روا باشد
سوال بیع کند بار و متفاضل روا باشد یا نه **جواب**
روا نباشد **سوال** در میان مولی و بنده و میان حسرنی
مسلمانان که در دار حرب باشد روا باشد یا نه **جواب**
ر با این دو گروه را خلافت **باب** **نجاه**
چهارم اندر مسلم سوال مسلم در جهه روا باشد

در مکیدات و موزنات و معدودات که در آن
تفاضل نرود چون جور سبیه مرغ **سوال** سلم در جامه
روا باشد یا نه **جواب** روا باشد چون دراز و بنه‌ها، جامه
پیدا کنند و روا نباشد سلم در حیوان و نه در اطراف حیوان
چون سرو پای چه و سلم در پوست شتر و روا باشد در
هیزم بسته و در گیاه دستر و روا نباشد و روا نباشد
سلم تا سلم فی موجود نباشد از هنگام عقد تا هنگام محل
یعنی از وقت سلم تا وقت مهلت **سوال** سلم بی مهلت روا
باشد یا نه **جواب** روا نباشد مگر بجهت پیدا و سلم بکیل
مردی معین و یا بگز معین و یا بطعام دمی معین و یا
میوه درختی بتعیین روا نباشد **سوال** بجز شرط
درست آید **جواب** نزدیک امام اعظم هفت شرط بیاید
تا سلم درست آید جنس و نوع و صفت و مقدار و مهلت
و مقدار شناختن راس مال چون نباشد آنچه بتعلق عقد
است اندازه چون مکیل و موزن و معدود و جای
تسیم چون در نقل کالام و راحل و مونت باشد نر
دیک ابو یوسف و محمد رحمهما الله محتاج نیست بشناختن

در مقدار

مقدار راس مال چون معین باشد و جای تسیم نیز شرط نیست
در آن مجلس که سلم بسته باشد بهمانجا تسیم کند
سوال سلم پیش از آنکه راس مال قبض کند روا باشد
یا نه **جواب** روا نباشد در آن مجلس عقد قبض کند
و روا نباشد تصرف راس مال و نه سلم فی پیش از قبض
و روا نباشد شرکت و تولید در سلم فی پیش از قبض
سوال سلم در مراد باید و کوبه و خشت روا باشد
یا نه **جواب** روا نباشد در خشت بخت و خام اگر کالبد
خشت پیدا کردند تا بس است نزدیک علماء ما رحمهم الله
و سلم در کالایی که درست آید که صفت او ضربه توان کرد
و اندازه او بتوان شناخت جنانکه در سراب پیدا کرده
شده است در مکیدات و موزنات و بهر چه صفت
او ضبط نتوان کرد و اندازه آن نتوان شناخت در آن
سلم درست نیاید **سوال** بیع مک تعلم و یوز و دور و آب
یا نه **جواب** روا باشد **سوال** بیع خمر و خوک روا باشد یا نه
جواب روا باشد و روا نباشد کرم قزین مکرانک باشد
یا قزین و نه بیع زنبور انکبین مکرانک با خانه باشد **سوال**

حکم اهل ذمه در بیوع همچون مسلم است یا نه **جواب** همچون مسلم
 است مگر در غم و خوف و عقدايشان در خوف همچون عقد
 مسلمانان در کوفه و در حرم سم چون شیر و ادا علم
سوال صرف جیت **جواب** بیع است چون نباشد هر یکی
 از دو عوض از جنس ها اگر زر بزرگتر و فروخته یا نقره
 بنقره روان باشد مگر مثل بمثل اگر چه در یکی عیار بهتر
 از دیگری باشد و قبض هر دو عوض در مجلس شرط باشد
 اگر پیش از قبض از مجلس ببرد کند عقد صرف باطل باشد
سوال اگر زر بنقره فروخته متفاضل روان باشد یا نه **جواب**
 روان باشد و نیز روان باشد و قبض در مجلس شرط باشد
سوال تصرف کردن در بها صرف پیش از قبض روان باشد یا نه
جواب روان باشد تا قبض نکند و روان باشد بیع زر بنقره
 بکراف یعنی بقیاس و اگر تخسیر بدیشتر محلی بصدور
 و برایش او بنجاه درم را بود پس ادا کرد با بیع را بنجاه
 درم از بهای آن روان باشد بیع و این درم که قبض کرده شده
 است حصه برایش بنقد باشد و تیغ نبیره و اگر گفت
 بگیر این درم از بها، هر دو روان باشد و اگر قبض نکرده اند تا

تا هر دو جدا شدند باطل شود و عقد در برایش و شمشیر
 چون برایش بی ضرر تیغ جدا نشود و اگر جدا شود بیع
 در بیع روان باشد و در برایش روان باشد **سوال** اگر مردی
 او نقره فروخت پس از آن جدا شد بعد
 از قبض بعضی از بهای حکم آن چه باشد **جواب** در این قبض
 کرده است بیع درست و در این قبض نکرده است باطل
 و او در میان ایشان مشترک باشد پس اگر مستحق بیدار
 آید در بعضی او نقره نیمی را بخیرد باشد اگر خواهد بگیرد
 باقی را بیهاء او و اگر خواهد زد کند او را و اگر فروخت
 باره نقره پس از آن مستحق بیدار آید بعضی آنرا
 بگیرد باقی را بهای او و خیار نباشد مرا و **سوال**
 اگر مردی دو درم و یک دینار را بدو درم و یک دینار
 میفروشد روان باشد جنس یا نه **جواب** روان باشد و بیع
 جنس هر یکی بدل جنس دیگری بایر نهاد چنانکه
 دو درم بدو دینار و یک دینار بدو درم باشد و اگر یاز
 ده درم بدو درم و یک دینار فروشد روان باشد
 ده درم بدو درم و دیناری بدو درم **سوال** اگر دو درم

درست بود درم شکسته فروخته یا در درم صحیح بود درم
مغشوش می فروخته روا باشد یا نه **جواب** روا باشد
اگر غالب در نقره سیم باشد حکم نقره باشد و اگر غالب
در دینار زر باشد حکم او زر باشد فایده آنست اگر بتفاضل
فروخته روا نباشد و تمامی ربا در وی حاصل باشد و اگر
غالب در بر دوس باشد حکم او عروص باشد حکم درم و در
ینار نباشد و اگر فرخته شود نجس آن تفاضل روا باشد
سوال اگر مردی بسیم معین خسرید پیش از آنکه بهای بیایع
تسلیم کند سیم کاسه در دمان چه باشد **جواب** نزدیک
امام اعظم رحمه الله مجلس شود و نزد یک ابو یوسف قیمت
روزیع واجب آید و نزد یک محمد قیمت کساله واجب
آید **سوال** بیع فلوس روا باشد یا نه **جواب** اگر فلوس را
بیع است روا باشد و اگر به معین نکند و اگر کاسه باشد
بیع روا نباشد تا معین نکند اما اگر فلوس روان بخرخت
بس کاسه شود نزد یک امام اعظم بیع باطل کرد و چنانچه
در سیم و نزد یک صاحبیه باطل نکرد **سوال** اگر مردی
کابای خسرید بنیم درم فلوس بیع روا باشد یا نه **جواب**

روان باشد و بر بیع واجب آید که سم بران نیم درم بر
دست وی کالافروشد **سوال** اگر مردی صراف را یک درم
دهد نیم درم را فلوس ستاند و نیم درم را نصفی مگر چه
کم کند این بیع روا باشد یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم
و ابو یوسف رحمهما الله روا نباشد در کل و بر بیایع و
جب آید که سم بران نیم درم دست وی کالافروشد
سوال اگر مردی صراف را یک درم دهد نیم درم را فلوس
ستاند و نیم درم را نصفی مگر چه کم کند این بیع روا باشد
یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم و ابو یوسف رحمهما الله در
کل باطل باشد و نزد یک محمد در کل جایز باشد و در
درم صغیر باطل باشد و این قول ابو یوسف است اول
گفته شده است و اگر گفت بده مادی صغیر که وزن آن
نیم درمست مگر چه و باقی را فلوس بیع روا باشد و آنکه
گفت نیم درم مگر چه آن درم صغیرست و باقی فلوس والله
اعلم بالصواب **باب** **بنجاله ششم اند**
دهن سوال اگر وجهی منعقد شود **جواب** با ایجاب و
قبول **سوال** تمام بچه شود **جواب** بقبض **سوال** قبض چگونه است

باید کرد **جواب** محوز و مفروض و میز اما محوز چنانکه
بر کسی حواله اشش کند و مفروض چنانکه بر سر درخت
گرو کنند فسر و دار دلس گروه کند و شرکت کسی
نباشد و همین پیدا کرده باشد چنانکه مردی را غلاما
اند یکی نامعین گرو کند درست نباشد تا جدا کند **سوال**
اگر مرتهن قبض نکرده باشد راهن بخیار باشد یا نه
جواب راهن بخیار باشد اگر خواهد تسلیم کند و اگر خواهد
رجوع کند از رهن اگر تسلیم کرد رهن مگر تن را و قبض
کرد در ضمان او در آید و لا یصح الرهن الا بدین **سوال**
مضمون چه باشد **جواب** کرد درست نباشد مگر وای
که تاوان دار کند و همه و امهات تاوان دار کنند اند
احتر از از غیر مضمون است و این نیز بر دو وجه است
مضمون بنف و مضمون بغيره اما مضمون بنف که درست
است چون ثمن بیع و بدل قرض و آنچه بدین ماند و در
مضمون بغيره که درست نباشد چون بدل بیع و بدل
خلع معین یا بدل مال صلح و آنچه بدین ماند **سوال**
و مضمون با قلمن قیمت و من الدین چه باشد **جواب**

و این سند بر وجهت یک وجه انک قیمت کرو
و وام هر دو برابر باشد و یا قیمت کرو پیش از وام
باشد درین دو وجه کالا از ان او رود و وسیع از ان
این و زیادتى رهن امانت باشد و اگر کم ازین باشد
با ندراره رهن دین ساقط باشد و مرتهن رجوع کند
بر زیادتى بر رهن **سوال** کرو مناع ر و ا باشد یا نه
جواب ر و ا نباشد و نزد یک امام اعظم و ابو یوسف
رضی الله عنهما کرو کردن زرع در زمین بی زمین و یا
درخت بی زمین ر و ا نباشد و میوه بر سر درخت بی
درخت ر و ا نباشد کرو کردن **سوال** کرو کردن با مال
نتهار و ا باشد یا نه **جواب** ر و ا باشد چون و عدت
و مضاربه و مال شرکت **سوال** کرو کردن راس مال
سهم و سهم فیه و ثمن صرف ر و ا نباشد یا نه **جواب** ر و ا نباشد
اگر در مجلس عقد کرو و سهم کرو و هلاک شود درست باشد
چنانستی که مرتهن حق خود قبض کرده باشد **سوال** اگر راهن
و مرتهن اتفاق کنند نهادن کرو بر دست عدلی باشد یا نه
جواب ر و ا باشد اما اگر یکی از ایشان حاضر شود رهن نتواند

ستد تا هر دو حاضر نشوند و اگر بدست عادل هلاک
شود ضیمان مرتین هلاک شده باشد **سوال** کرو کردن درم
و دینار و میکل و موزون روا باشد یا نه **جواب** روا باشد
و اگر هلاک شود بمثل هلاک شود و اگر چه اختلاف می رود
در زیادت و زری جناکت زر دوازده ماهه بعیار کرو
کرده باشد اختلاف رود بشش ماهه بعیار **سوال**
اگر مردی را بر یکی دینی بوده است پس بگرفت از و دین
خود و نفقه کرد آنرا بس معلوم شد که آن قلب بوده
است رجوع تواند کرد یا نه **جواب** تردید امام اعظم رضی
عنه نتواند کرد و نزدیک ابو یوسف و محمد رحمهما الله هم جناکت
بمثل زیوف او را دهد باز کرد و دینیک بستاند **سوال**
اگر مردی دو بنده کرده و کرد بهزار درم بس نصیب یکی
بداد تواند که یکی باز گیرد یا نه **جواب** این سند بر سه جهت
یک وجه با اتفاق تواند کرد بستاند و جناکت گفته باشد هر دو
را کرو کردم بهزار درم بانصد درم این و بانصد این
و وجه دوم نتواند بستد جناکت در وقت رهن گفته باشد
هر دو را کرو کردم بهزار درم و هیچ کدام معین نکرده باشد

و وجه سوم اختلاف است جناکت گفته باشد هر دو را
کرو کردم بهزار درم و هر یکی بیانصد درم نزدیک
امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه نتواند کرد باز بستاند
سوال اگر راهن و مرتین عدل را یا جز او را بفروختن
کرو و کیل کردند این و کالت درست باشد یا نه **جواب**
روا باشد و اگر در مجلس عقد و کیل کند پس از آن معزول
کرد و اگر راهن نیمه در معزول نشود و اگر بس از عقد و کیل
کند معزول بتواند کرد در محض روا باشد که در نگاه
دارد و دین بطلبد اگر راهن خواهد که بفسد شد بر مرتین
واجب نیاید که اجازت کند مگر که دین بدو تقسیم کند
سوال اگر راهن بی اجازت مرتین گرفت و فسد شد روا
باشد یا نه **جواب** موقوف باشد اگر مرتین اجازت کند
روا باشد و اگر راهن دین را بگذارد روا باشد **سوال**
اگر راهن بنده مریون را از اد کرد آزادی او دست باشد
یا نه **جواب** آزادی درست باشد اگر درین بی مهلت باشد
دین باز طلبد و اگر دین باجل باشد در قیمت عبد دیگر
از بستاند تا مهلت دین برسد و اگر راهن در ویش

باشد مهربون بنده را کار فرمایند تا بنده بکار دین او بگذرد
و اگر راهن این بنده مهربون را هلاک کند همین حکم پیش
سوال اگر اجنبی هلاک کند برای ضمانت حضم او راهن باشد
یا مرتحن **جواب** حضم او مرتحن باشد قیمت بستن و نگاه دارد
تا مهلت برسد **سوال** اگر مردی بنده کرد و بس آن بنده دست
یا چشم او بکشید تا وان دار کرد یا نه **جواب** تا وان دار کرد
و مرتحن را که از راهن تا وان جنایت بستن و یا راهن
بهم نگاه دارند اما اگر مرتحن دست بنده مهربون نبرد و یا چشم
او بکشید بمقترا جنایت از دین او ساقط شود **سوال**
جنایت الرهن علی الراهن والمرتحن علیهما مقدر چه باشد **جواب**
جنایت مردی بنده را کرد و بس آن دست راهن را و یا دست
مرتحن را برید و یا مال ایشان هلاک کرد نزدیک امام اعظم
ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه هدر باشد و نزدیک صاحبیه
رحمهما الله در حق راهن هدر باشد در حق مرتحن بنکریم اگر
دین هنر از درم باشد قیمت کرد و بجز از درم بچست رجوع
کند از راهن بستن **سوال** اجرت خانه که در وی راهن
نگاه دارند بر که واجب آید **جواب** بر مرتحن واجب آید و اجرت

رابع و نفقه بر راهن واجب آید **سوال** غنا چون بشم و
شیر و میوه درخت و بجز کینزک و نتاج کاو و کوسفند
مرکز باشد **جواب** مر راهن را باشد و یا با اصل هم
کرو باشد و اگر هلاک شود بزیادتی هلاک شود بغیر شی
هلاک شده باشد **سوال** اگر غنا بر جانی باشد و اصل هلاک
شده باشد حکم آن چه باشد **جواب** بکشید راهن غنائی
دین را قیمت کرد و روز کرد و قیمت غنا روز کند
بس پنج حصت غنا، آید بدهد و بکشید جنایت مردی کاوی
بپناه درم کرد و کرد که صد درم از دس از وی غنا، حاصل
آمد تا صد از دس هلاک شد و غنا، بماند بیت درم
بدهد بکشید و اگر کاو و یا که صد درم از دس اهل هلاک شد
و غنا، بماند سیصد درم و دو دنگ بدهد و بکشید **سوال**
زیادت در رهن و دین روا باشد یا نه **جواب** نزدیک امام
اعظم ابو حنیفه کوفی و محمد حسن شیبانی رحمهما الله در رهن
روا باشد و نزدیک ابو یوسف قاضی رحمه الله علیه در هر
دور روا باشد و نزدیک زفر رحمه الله در دین روا باشد
و در رهن روا نباشد **سوال** اگر مردی بنده را کرد و بر

ن

بر دست دو تن و الزهر یک دینی عدا صه ستاندر و
باشد یا نه **جواب** روا باشد بر دست هر یک عدا صه کرو
باشد تمامی دین تسلیم کند **سوال** اگر مردی سینه فروخت
بدانچ مشتری در غن مشتری در عوض ثمن کرد و دهد
و معین کند و را بس مشتری امتناع از تسلیم
کردن کرد و قاضی را روا باشد که او را جبر کند بجهت تسلیم
آن یا نه **جواب** روا نباشد و با بیع نخیار باشد اگر خواهد
رضا دهد بترک و اگر خواهد بیع را فسخ کند مگر مشتری
ثمن در حال تسلیم کند یا کرد و اگر بدید **سوال** نگاه داشتن
کرد بر کو واجب **جواب** بر مرتن کی بنفس نگاهدارد
یا انکس که در نفقه او باشد بس هلاک شود ضامن
کرد **سوال** اگر مرتن در رهن تعدی کند جنانک
جامه بود پوشید یا سوار بود بر نشست یا بنده بود کار
فسر نمود بس هلاک شرجه واجب آید **جواب** ضمان
واجب آید **سوال** اگر تهن رهن را بر اهن عاریت دهد
از ضمان وی بیرون آید یا نه **جواب** بیرون آید اگر بر دست
راهن هلاک شود که از وی باز هلاک بشد بی چیزی و مر

و مرتن را آید که از وی باز طلبد چون قبض کند باز
در ضمان مرتن در آید **سوال** اگر مردی کالائی کرد و کرد
بس از آن فوت شد حکم آن چه باشد **جواب** اگر او را
وصی باشد کرد را بفروشد و سیم بمرتن تسلیم کند و
اگر وصی نباشد قاضی امین را نصب کند تا کرد را بفروشد
و سیم بمرتن تسلیم کند و اگر چیزی فاضل آید بمرتن
تسلیم کند و ادعای با بصواب **باب پنجاه**
هفتم اندر بجز سوال اسباب واجب کننده حجر حبه
چیز است **جواب** سه چیز صغر و بندگی و دیوانگی **سوال**
تصرف صغیر و دیوانه روا باشد یا نه **جواب** و انباشد
مگر بستوری ولی **سوال** اگر بنده یا صغیر کالائی بفروشد
روا باشد یا نه **جواب** ولی نخیار باشد اگر خواهد اجازت
دهد و اگر خواهد رد کند و فسخ کند این سبب صغر و
بندگی و دیوانگی **سوال** قول راجح کند یا فعل **جواب**
قول راجح کند و فعل راجح نکند و حجر قول است که کودی
یا دیوانه عقد کند یا قرار کند یا طلاق دهد یا بنده از او
کند درست نباشد و فعل راجح نکند یعنی اگر مال کسی را تلف

کند تاوان واجب آید **سوال** اقسرا بنده نافذ باشد یا نه
جواب در حق او نافذ باشد و در حق مولی او نافذ نباشد
و اگر بمالی اقسرا کند در حال واجب نیاید بعد از ادی و آید
آید و اگر بنده اقرار کند بجدی یا بقصاصی در حال واجب آید
اگر زن را طلاق دهد واقع شود **سوال** سیفه را حج کردن
روا باشد یا نه **جواب** نزد یک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله
عنه اگر این سیفه از او و عاقل باشد حج کردن روا نباشد
و تصرف او درست اگر چه مال خود تلف کند در چیزی او را
غرض و مصلحت نباشد مگر که عم او از بیت پنج سال کم باشد
انگاه مال بدو تقسیم نکنند و اگر بدین صفت در مال تصرف کند
او فاسد باشد چون مدت عمر او بیت پنج سال رسد مال بدو
تسیم کنند اگر چه در وی رشی نباشد و نزد یک ابو یوسف
و محمد رحمهما الله سیفه را حج کردن روا باشد تصرف او جایز
و نافذ نباشد و اگر بیع کند روا نباشد مگر که قاضی در آن مصلحت
بیند و اجازت کند و اگر بنده از او کند از ادی نافذ باشد
و بر بنده واجب آید که قیمت خود سعایت و اگر زنی بزنی کند
روا باشد و اگر مهر زیادت از مهر مثل کند این زیادتی لغو باشد

و تارشی در بنیند مال بدو تقسیم کنند اگر کسی
سال یا جهل سال عمر او باشد تصرفات او درست
نباشد **سوال** زکوة و نفقه ذوالاحرام در مال
سیفه واجب آید یا نه **جواب** واجب آید **سوال**
اگر سیفه می خواهد که حج کند او را منع کند یا نه **جواب**
منع نکنند اما نفقه بدو تقسیم نکنند بدست امینی
بدهند تا در راه حج بر و تصرف کند **سوال** اگر سیفه وصیتی
کند از خیرات چون مناره و رباط و بنا مسجد و حاج بدین
ماند نافذ باشد یا نه **جواب** از ثلث مال او نافذ باشد
سوال بلوغ کودک بچند چیز باشد **جواب** بسبب جنین
اختتام یافتن آمدن آب منی یا زنی از وی بار
گیرد و در نساء یعنی زن نیز سه چیز است حیض و اختتام
و آب شدن اگر از این علامت چیزی ظاهر نشود
بلوغ او بسال باشد نزد یک امام اعظم ابوحنیفه کوفی
رضی الله عنه در غلام هر ده سال و در جاریه هر هفت سال
و نزد یک ابو یوسف قاضی و محمد حسن شیبلی زجهما
الله حد بلوغ در هر دو و با نژده سالست **سوال** اگر کودکی

یا خستری نزدیک بکوغ رسیده اند و ایشان میگویند
که ما بالغ شده ایم قول ایشان درست باشد **جواب**
قول و احکام ایشان چون قول و احکام بالغان باشد
سوال حجر کردن در دامهار و اباشه یانه **جواب** روا نباشد
اما اگر واجب شد بر یکی دیون و غیره، او از قاضی حبس
او طلب میکنند و حجر بر او نهند برو و اگر نباشد
مرا و را مالی تصرف در آن مال حکم کنند اما او را حبس کنند
ابد اتال مال فروشد و بوام داران تسلیم کند و اگر او
را در اہم باشد و دین او در اہم باشد حکم کند قاضی در
دین او و بغیر و دین او بغیر فرمان او و اگر باشد ضرر او
را در اہم و دین از دنیا نیر باشد روا باشد قاضی بیع
کند برای دین او و نزدیک ابو یوسف و محمد چون وام
دار او حجر طلبند قاضی را روا باشد که حجر کند و
از بیع و تصرفش باز دارد تا وام داران زیان نکنند
و اگر امتناع از آن فرس و ختن مال قاضی مال او فروشد
و میان وام خوانان او بر اندازد و امہا، ایشان قسمت
کند و اگر در وقت حجر اقرار کند بدان لازم نیاید پس او

کزارند

کزاردن و امہا، لازم آید **سوال** نفقہ کردن بر مفلس
مال او روا باشد یا نه **جواب** روا باشد و واجب
آید از مال او بر زن و فرزند ان صغیر باشند و ذو
الارحام او نفقہ کنند **سوال** اگر مفلسی را مال پیدا آید
و وام خوانان او حبس طلبند حاکم را روا باشد
که او را حبس کند یا نه **جواب** روا باشد که حبس کند
حکم از بهر وامی را که بدل مال باشد چون ثمن و بیع و بدل
قرض و در بهر وامی که بر خود لازم گرداند چون
مهر و کفارت و حبس نکند او را حاکم در اینج حسرت این
مال باشد چون بدل غضب و بدل ارش جنایت
مکر که بینہ اقامت کند که او را مالست انگاه او را حبس
کند و چون حبس او را دو یا سه ماه براید از حال او
بیرسد افلاس ظاهر شود او را از حبس بیرون
آرد اما میان او و میان وام خوانان او جدائی
نکند و مخوانان او را آید که او را لازم کند و او را از
بیع او تصرف و سفر او را مانع نباشد و بهر چه از کسب
او زیادت آید وام خوان او بقسمت بگیرند و نزدیک

ابو یوسف و محمد رهما الله چون حاکم با فلاس و حکم
 کرد میان او و میان و امخوانان جدائی کند مگر بین
 اقامت کند که او را مالی حاصل است **سوال** فاسق را
 حشر کردن روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد چون
 بیاشد مصلح مر مال خود را فسق اصلی و طاوی بر اوست
 فاسق اصلی است که بهوسته مفسد باشد و فاسق طاوی
 است که نخست مصلح بوده باشد پس مفسد شود **سوال**
 اگر مردی مفلس است و نزدیکی او متاع است و بهاء آن
 متاع با بیع را نذرده است با بیع او را و امخوانان و از او
 امخوانان دیگر در آن متاع احق باشد یا نه **جواب** نزدیک
 علماء ما رحمهم الله متساوی باشد بیع کشتن آن متاع را
 بسویت قسمت کند و الله اعلم بالصواب **باب**
نجاه هتم اندما قرار **سوال** اقرار جنس کس
 درست باشد **جواب** اقرار از او و بالغ و عاقل
 درست باشد چون اقرار کند بحق لازم آید اقرار
 او اگر چه مجهول باشد بروی لازم آید که آن چیز را بیدار کند
 جناب گوید فلانرا بر من جیسر نیست این مجهول باشد

بروی لازم آید که آن چیز بیدار کند چیزی که با قیمت
 باشد اگر چه اندک باشد یا بسیار او را استوار دارند
 قول قول او باشد با سو کند بهم اگر چه مقرر کرد پیشتر از
 دعوا کند **سوال** اگر مردی اقرار کند که فلانرا بر من
 حالت چه واجب آید **جواب** مرجع بیان او باشد و قول
 او را استوار دارند در اندک و بسیار اگر گوید فلانرا
 بر منست مالی عظیم در ویت درم واجب آید که از ویت
 او را تصدیق کند و این قول ابو یوسف و محمد است رهما
 الله و نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رحمه الله حاکم
 حکم کند بروی لازم آید **سوال** اگر گوید در مهما بسیار
 رست **جواب** کم از ده تصدیق نذرند **سوال** اگر گوید فلانرا
 بر من در مهماست **جواب** درم واجب آید مگر بیشتر
 بیدار کند و اگر گوید فلانرا بر من جنسین درست کم از یا
 زده تصدیق نذرند اگر گوید جنسین و جنسین کم از نیست
 یک تصدیق نذرند اگر گوید فلانرا بر من یا در ذمت من
 چنین اقرار را اگر چه گویند جواب این اقرار بدین
 باشد اگر گوید نزدیک منت یا سوی منت این اقرار

ن

اعانت باشد بدست او اگر مردی گوید مردی را که برابر
تو هزار درم است او گوید بر شیخ یا استدی یا نقد
کن یا مهلت یا گزارده ام این جمله اقرار باشد بروی
لازم آید **سوال** اگر مردی اقرار میکند برین موجد و مقر
که درین تصدیق کرد و در مهلت تکذیب قول قول که باشد
جواب قول قول مقدر باشد یا سوکندهم و مال در حال لازم
آید **سوال** اگر مردی اقرار میکند و متصل اقرار استثناء
میکند دل استثناء درست باشد یا نه **جواب** درست باشد
اگر چه اندک و بسیار باشد چنانکه گوید فلان را بر من صد
درم است مگر نود درم ده درم لازم آید اگر کل استثناء کند
درست نباشد چنانکه گوید فلان را بر من صد درم است مگر صد
درم تمام صد درم واجب آید اگر گوید فلان را بر من صد درم
است مگر دیناری یا قفیزی کندم صد درم لازم آید مگر قیمت
دینار یا قفیز کندم و اگر گوید فلان را بر من صدی است و درمی
صد یک درم واجب آید و اگر گوید فلان را بر من صدی
جامه جامه واجب آید و بیان صد بروی باشد اگر جامه
بیان کند جامه واجب آید و اگر سیم بیان کند سیم واجب آید یا نه

سوال اگر مردی اقرار کند و انشاء الله متصلا بگوید چیزی
لازم آید یا نه **جواب** لازم نیاید چنانکه گوید فلان راست
بر من صد درم انشاء الله تعالی هیچ واجب نیاید **سوال**
اگر مردی اقرار کند بشرط خیار لازم آید یا نه **جواب**
مال لازم آید و بشرط باطل شود چنانکه گوید زید راست
بر من هزار درم و مرا سه روز خیار است هزار درم
لازم آید و بشرط باطل باشد **سوال** اگر مردی گوید این
سرای من زید راست و بنا سرای مراست **جواب** بنا و
سرای هر دو زید را باشد اگر گوید بنا این سرای مراست
و فراخی این سرای زید راست پس آن هم چنان باشد
که گفت بنا سرای مرا و را باشد و فراخی سرای زید را باشد
سوال اگر مردی اقرار کند که زید راست بر من چندین
خسرمایی در زنبیل **جواب** خسرمای زنبیل هم واجب
آید و اگر اقرار کند فلان را بر من ستودیت در ستود
گاه واجب خاصه یعنی ستود گاه واجب نیاید **سوال**
اگر گوید جامه غضب کردم یا دستاری چه واجب آید
جواب هم جامه و هم دستار واجب آید اگر گوید فلان راست

بر سن جامه در ده جامه نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی
رحمه الله و ابو یوسف یک جامه واجب آید و نزدیک محمد
رحمه الله یازده جامه **سوال** اگر مردی اقرار کند که
من جامه فلان غضب کردم و آن جامه معیب است
قول او معتبر است یا نه **جواب** معتبر باشد و جامه معیب واجب
آید **سوال** اگر مردی اقرار کند بد را هم بس گوید آن
در رسم زیوف خواسترام چه واجب آید **جواب** همین حکم
باشد زیوف واجب آید **سوال** اگر گوید فلان تراست
بر من بیخ در بیخ چه واجب آید **جواب** اگر مرد او ضرب
حساب باشد بیخ واجب آید و اگر گوید بیخ یا بیخ خواسته
و ده لازم آید و اگر یزد فلان ترا بر من از در می تا ده نزدیک
امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه نه درم واجب
آید و نزدیک صاحبیه ده درم واجب آید و نزدیک
زفرهشت درم واجب آید و اگر گوید فلان تراست بر من هزار
درم از ببا، بنده که از وی نخسیدم اما بنده قبض نکردم
معین کرده باشد مقرال را گویند که بنده تسلیم کن هزار
درم بستان و اگر تسلیم نکند هیچ واجب نیاید **سوال**

اگر گویند فلان تراست بر من هزار درم از ببا، متاع
آن زیوف است و مقرال دعوی کند که جیا دست
جواب نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه
جیار لازم آید یعنی سوره و نزدیک صاحبیه رحمة الله
زیوف واجب آید یعنی قلب **سوال** اگر اقرار کند
فلان تراست بر من انگشتری است چه لازم آید **جواب**
انگشتری با نکیس لازم آید و اگر اقرار کند فلان تراست
بر من شمشیر چه واجب آید شمشیر واجب آید یا بنام و دو ال
و اگر اقرار کند محکمات جوب عیدان پوشیده واجب آید
سوال اگر میگوید مر محل فلان را **جواب** اگر وصیت کردست
مر او را یا مرده است بذرا او بس میراث آید او را اقرار
درست باشد و اگر سبب بیخ و شری گویند اتفاق درست
بناشد و اگر مہم اقرار کند و بیخ معین نمی کند نزدیک
امام اعظم واجب نیاید و نزدیک صاحبیه واجب آید و
اگر اقرار میکند در حال مرض موت بدیون بروی دیون
باشد که در حال صحت لازم شد باشد از مقدم دارند

چون گزارنده را چیزی فاضل آید بس اقرار دهند که مرض
موت اقرار کرده باشد و اگر بروی دیونی بنوده باشد
مقره اولیتر باشد از وارثان دیگر **سوال** اگر مردی اقرار
کند در مرض موت در حق وارثان اقرار درست باشد
یا نه **جواب** درست نباشد مگر آنکه وارثان تصدیق کنند
سوال اگر مردی اقرار کند مرا چیزی را در مرض موت
و گوید این بمرمت نسبت ثابت شود و اقرار درست
باشد یا نه **جواب** نسبت ثابت شود و اقرار باطل باشد
سوال اگر مردی در حق اجنبی اقرار کند او را بجالی بزرگی
کند اقرار او درست باشد یا نه **جواب** باطل نباشد
سوال اگر مردی زن خود را در مرض موت سه طلاق
گفت بس اقرار کرد مردان زن بوامی ببرد زن را چه جواب
آید **جواب** بنکریم میراث کترست یا دین اقل واجب آید
سوال اگر مردی اقرار میکند مرگودگی را که فرزند منست
درست باشد یا نه **جواب** اگر صورت بندگی انجینس کسی از وی
زاید و مر او را نسبی معروف نباشد مجهول نسب باشد

و این کودک او را تصدیق کند او را نسب ثابت شود
و اگر این مرد چهار باشد فرزندش نیز یک شود یا و
رتان دیگر در میراث **سوال** اقرار زن در حق
جنس کس درست باشد **جواب** در حق بیخ
کس مادر و پدر و سثوی و مولی و در حق فرزند
درست نباشد مگر سثوی تصدیق کند **سوال**
اگر زنی اقرار میکند سثوی تصدیق کند اقرار
درست باشد یا نه **جواب** درست باشد اقرار
او بس اگر مر او را وارثی باشد معروف نزدیک
یا دور او اولی باشد میراث مقره و اگر او را
وارثی نباشد مستحق باشد مقره میراث او از بیت
المال و اگر مردی اقرار کند بس از وقات پدر
مردی را که این مادر منست نسبت ثابت نشود اما در
میراث حصه مقره نیز یک باشد و الله اعلم
باب پنجاه نهم اندام اجازت
سوال اجازت چیست **جواب** اجازت عقد است
بر منافع عوض درست نباشد تا منفعت و اجرت

معلوم نباشد و اجر در اجارت روا باشد هر چه بهاء
در مبیع و منفعت بیه چیز معلوم گردد یکی بمدت
چنانک سرای را اجازت ستاند از برای ساکن شدن
را یا زمین از برای گشت کردن را مدتی معلوم گردد
یکی بمدت چنانک مردی مردی را اجازت گیرد از
برای حمل را و مقدار معلوم کند مسافت را ه بیدا
کنده فرسنگ یا بیست فرسنگ یا اجازت
گیرد مردی را بر وضع ثوب یعنی رنگ کردن جا و یا دو
ختن جامه را و سیوم بتعینی و اشارت مردی مردی را
مزد و دیگر برای نقل کردن طعام را **سوال** اجازت
سرای یا دکان از برای ساکن بودن را روا باشد یا نه
جواب روا باشد اگر چه پیدا کنند آنچه در کار خواهد کرد
و مراد است کار کند آنچه خواهد مگر آهنگری و کاری
و آسیابانی **سوال** اجازت گرفتن زمین از برای گشت
کردن یا بنا کردن و یا درخت نهال کردن روا باشد
یا نه **جواب** روا باشد چون مدت اجازت تمام شود
برستاجره لازم آید که درخت و بنا بر کند و زمین فارغ

کرده تسلیم کند مگر آنک اختیاری کند صاحب زمین که قیمت
معلوع را عزامت کند یا رضاد دهد گذاشتن بر حال
انگاه زمین از آن او باشد و بنا از آن دیگری
سوال اجازت کردن ستوار از برای بار کردن
و بر نشستن روا باشد یا نه **جواب** اگر مطلق
کرده باشد بر نشستن روا باشد و بر نشاندن هر کرا خوا
هد و همین حکم است جا به هم اگر مطلق کرده باشد هر کرا
خواهد بیوشاند و اگر معین کرده باشد که زیاد خواهد
پوشید یا برستور خواهد نشست بس بر نشست
جز زید صاحب شود سم برین هر چه تفاوت کنل از
کار بستن یکی تا کار بستن دیگری اما آنچه تفاوت نکند
چون خانه و حنوط خانه چون طشت و کاسه و کوزه
و آنچه بدین ماند اگر چه معین کرده باشد کسی را استعمال
کنند روا باشد **سوال** اگر مردی سودی کرا گرفت
بدانچه ده قفیز کندم بار کند اگر چیزی دیگری بار
میکند روا باشد یا نه **جواب** اگر مثل کند یا سبک
تر بار کند روا باشد چون کنجید و جو و اگر کران تر بار کند

چون آهن و نیک روان باشد **سوال** اگر مردی ستوری
یا آنج بدین گرا گرفت از برای نشستن بس و بگریرا بخود
هم بر نشاند و ستور هلاک شد غرامت بروی واجب آید
یا نه **جواب** بنده ستور واجب آید و در کرانی و سبکی نه
بیند و اگر مردی ستوری گرفت بدراج پنج فقیر کند هم بار کند
بس بزبادت ستور هلاک شد بر اندازد زیادتی لازم
آید و اگر ستور بد کام هلاک کند یا بزنا بس هلاک شد
نزدیک امام اعظم تاوان واجب آید و نزدیک صاحبیه
واجب نیاید **سوال** مزدوران بر جنبه و جانند **جواب**
بر دو وجه یکی مزد در مشترک و دیگری خاص مشترک است
که مستحق اجبر نشود تا کار کنند چون رنگ ریز و کازر
و متاع امانت باشد در دست ایشان اگر هلاک شود نزدیک
امام اعظم تاوان واجب نیاید و نزدیک صاحبیه واجب
آید **سوال** اگر کائینی نگاربتن اجیه مشترک هلاک
شود جنایت قصاص جامه گرفتن باره شود یا حال بیفتد بپارس
از بار یک دیکشتی غرق شود ضمان واجب آید یا نه **جواب**
هم ضمان نشود بمنزاع مکر ضمان آدمی واجب نیاید اگر غرق

شود از کشتی یا بیفتد از ستور بس هلاک شود **سوال**
اگر قصاری قصد کند یا بیطایبی نشتر نزد بس هلاک
ضمان برایشان واجب آید یا نه **جواب** اگر موضع معتاد نلزد
ضمان واجب نیاید **سوال** اجیه خاص کدام است
جواب آنک مستحق اجر شود بتسلم نفس اگر جبار کند
جنایت مردی مژ مردی را مزد و کیر دازد برای خدمت کردن
را یکماه یا از برای جبرانیدن کوسفندان را ضمان بر اجیه
خاص واجب نیاید و اگر متاع هلاک کرد و بفعل او یا بجز
فعل او جنایت نگاه بان ستور یا کم کند درین هر دو صورت
ضمان واجب نیاید **سوال** اجازت را کدام شرط
فاسد باشد **جواب** بهر شرط که بیج را فاسد کند **سوال**
اگر مردی اجازت کیر و بینه را از برای خدمت بسفر بر زن
روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد مگر که شرط کرده باشد
که سفر و حضر کار کند و اگر مردی کیر گرفت ستور یا تا بهر
کسی بر نشیند بار کند و برمی کال اما باری که معتاد
باشد و بهتر آن باشد که بوقت بار کردن نشتر بان دیده
باشد **سوال** اگر مردی نشتری کیر گرفت بار کردن توشه

را بس بعضی نوبت در میان راه بخورد و او باشد که عوض
آن جیره دیگر بار کند یا نه **سوال** و او باشد **جواب**
اجرت بجزر و عقد آید یا نه **سوال** واجب نیاید مستحق شود
یکی از شرط یا با استیفاء معقود علیه آن باشد که ورزی
گوید جامه نذوزم تا سیم نستانم و تعجیل بی شرط آن
باشد که بی خواست مزدور پیش را آن سیم دهد فی آنک
کار کرده باشد و استیفاء معقود علیه آن باشد که چون
کار تمام کند انگاه اجسرة را مستوجب شود **جواب**
اگر مردی سرای ستانند اجارت دهند را که اجسرة هر روز
بطلبد مگر آنک بید کرده باشد که در وقت استحقاق در
عقد اجارت **سوال** اگر مردی شتری را کرافت تا مگر
عمال را آید که اجسرة هر حله بطلبد یا نه **جواب** روا باشد
که بطلبد اما ورزی و کار را روا نباشد که بطلبد اجسرة
پیش از کار فارغ شود مگر شرط تعجیل کرده باشد **سوال**
اگر مردی نان پز را کرای گرفت مستحق اجرتی شود **جواب**
چون نان از برای بختن طعام مهمانی چون از دیک بیرون
آرد برای کشیدن طعام و یا از تنور بیرون بیرونی واجب آید

سوال اگر مردی اجسرة گرفت برای روز خشت
اجسرة کی واجب آید **جواب** نزد یک امام اعظم
چون خشت بایستاند و نزد یک صاحبید چون خره کند
سوال اگر مردی بر ورزی شرط کرد اگر این جامه
فارسی دوزی من ترا درمی دهم و اگر روی دوزی دو درم
و هم **جواب** هر دو شرط درست باشد اما شرط که امروز
دوزی دوزی دو درم و اگر فردا دوزی یک درم
نزد یک امام اعظم اگر امروز دوزی دو درم واجب
آید و اگر فردا دوزی دوازده درم واجب آید و از مستمی
نگذرد و نزد یک ابو یوسف و محمد بن حنبله هر دو شرط
جائز و نزد یک ابو یوسف اجسرة مثل واجب آید که از مستمی
نگذرد و جنابک سه دانگ مستمی کرده است اگر اجسرة مثل
او و دانگ باشد یا سه دانگ پیش دهد و نزد یک
محمد بالغ ما بلغ اجسرة مثل تمام واجب آید **سوال**
اگر گفت که درین دکان عطاری کنی درمی ماهی باشد
و اگر حدادی کنی در ماهی دو درم باشد چگونه باشد
جواب نزد یک امام اعظم هر دو شرط درست

باشد و نزد یک صاحب اجازت باشد **سوال**
اگر مردی سرایشی اجازت استد بهر ماهی یک درمی اجازت
درست باشد یا نه **جواب** این عقد درست باشد چه در
یکماه و فاسد باشد در سنه و دیگر مگر آنکه بیدار کند عدد
سنه و دیگر بس نباشد آن معلوم و اگر از ماه دوم یک است
ساکن باشد اجازت آن ماه تمام واجب آید و اجازت
دهنده را آید که او را بیرون کند تا آن ماه نکند و حکم بهر
ماهی چون حکم نخستین باشد **سوال** اگر اجازت گرفت
سر ایریک سال بده درم رو باشد یا نه **جواب** رو باشد
اگر حصه بهر ماهی بیدار کند و رو باشد اجرت حمام و
حمامت و رو باشد اجازت گرفتن کشتی ستور و رو باشد
اجرت گرفتن برای بانک نماز و حج و سرود و نوبه **سوال**
اجازت مشاع رو باشد یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم
رو باشد و نزدیک صاحب رو باشد و است که خانه
باشد میان دو تن یکی حصه خود بدیگری دهد **سوال**
اجرت گرفتن دایه برای شیر دادن بچه رو باشد یا نه
جواب رو باشد تا اجرت بپردازد و نان و چاه شرط

نکند و متاجر را نیاید که شوی او را از دخول کردن با
او منع کند و اگر دایه بار گیرد و بشیر او زیان دارد و بچه
را آید که فسخ کند و نگاه داشت طعام بردایه واجب
آید و اگر در مدت اجازت شیر کوفسند داده باشد اجرت
باطل شود **سوال** مزد و روزی که کانا نگاه دارد و
جد کند از برای اجرت یا نه **جواب** بهر مزد و روزی که اثر
او در عین کانا پیدا آید و تواند که حبس کند چون کار
و صباغ و آنچه بدین ماند و بهر مزد و روزی که اثر عمل او در
عین کانا پیدا نباشد او نتواند که حبس کند چون ملاح
و حمل **سوال** اگر مزد و روزی دیگر بر گیرد رو باشد یا نه
جواب رو باشد مگر که شرط مطلق کرده باشد نگاه
بهر کرامت و روزی که رو باشد **سوال** اگر اختلاف می رود
میان درزی و صاحب چاه مالک چاه میگوید من ترا قبل
دو ختن فرمودم و درزی میگوید بیایم دو ختن فر
موده قول کدام درست باشد **جواب** قول قول مالک
باشد با سو کند بهم و اگر مالک و رنگ ریز اختلاف کنند
همین حکم باشد بعد از سو کند مالک و درزی و رنگ ریز

تاوان شوند و اگر اختلاف میرود مالک میگوید بی مزد
کاری کردی و صانع گوید بمنز دکار کردم نزد یک امام
اعظم قول قول مالک با سوکندهم و نزد یک ابو یوسف
اگر حرفی باشد یعنی بیشتر و واجب آید و اگر نه واجب
نیاید و نزد یک محمد اگر کار بیکر معروف باشد در کار خود
واجب آید و آوا واجب نیاید **سوال** در اجارت فاسد
چه واجب آید **جواب** در مزد و مثل از مستی نکند **سوال**
اگر متاجر سرایی قبض کرد و ساکن نشد اجرت واجب آید یا نه
جواب مزد واجب آید اگر چه ساکن نشده باشد **سوال**
اگر غاصبی از دست متاجر غصب کند اجرت برافتد یا نه
جواب برافتد و اگر متاجر غیب یابد در سرایی که ساکن
بودن در آن زیان دارد و او باشد که فسخ کند و اگر اجرت
استدس خراب شد یا زمین اجارت استدس از آن
از و اب منقطع شد و یا بریده از آسیابان اجارت
فسخ شود و اگر نزد یکی از دو متعاقد یعنی اجری است
اگر عقد اجارت و اگر اجارت مرغس او را باشد فسخ
شود اجارت و اگر اجارت از برای دیگر باشد فسخ نشود

سوال شرط خیار در اجارت درست باشد یا نه
جواب شرط خیار درست باشد و اجارت بعد از
فسخ شود چنانکه مردی و کانی اجارت گیرد و در
از آن تا بازرگانی کند پس از آن مغلس شود و او
مساء بر و برآمد از گزاردن آن قادر نیست مگر از
مساء آن قاضی اجارت را فسخ کند و بفروشد و او
مساء تسلیم کند **سوال** اگر مردی دستور بر اجارت
گرفت تا بسفر رود پس کاری افتاد مکیر بر یا کمتر بر
ایشان را برای سفر چه کنند یا نه **جواب** کمتری را جبر
نکند و مکاری را جبر نکند **سوال** شفو کرا واجب
آید **جواب** نخست شریک را که در نفس مبیع باشد
اگر او نباشد یا شفو بگذار و اگر نگاه همسایه را باشد
سوال شریک نفس مبیع کدامست **جواب** آنکس خانه
یا زمین میان دو کس شریکت باشد یکی حصه خود بفرو
شد شفیع آن شریک روا باشد و شفیع حق مبیع است
که شریک طریق شرب باشد چنانکه کوجب است باشد در آن
خانه باشد که کرد و اب ایشان یکی باشند اگر این

حق مبیع شفو را رها کند آنگاه همسایه را بپند **سوال**
 شفو بچه واجب آید **جواب** بعقد بیع **سوال** اقرار بی
 کیر و **جواب** گواه گرفتن **سوال** ملک بچه شود **جواب** قبض
 چون حاکم حکم کند یا شتری را تسلیم کند **سوال**
 گواه کی کیر **جواب** چون اقرار معلوم شود که جوار او
 خانه فروخت هم در آن مجلس گواهان کیر و پس بر باج
 رود بخانه و گواه کیر و بر باج اگر بیع در دست باج باشد
 و اگر نه بر متاع رود گواه کیر و اگر هر دو را نباید نزدیک
 خانه باشند گواه کیر و چون بر سر جمل گواهان گرفت شفو
 اقرار کیر و نزدیک امام اعظم رضی الله عنه اگر تاخیر
 کرد و مجلس حاکم رفت و دعوی نکرد شفو باطل شود
 و نزدیک ابو یوسف چون یک مجلس تاخیر کرد و بر حاکم
 رفت از آن شفو باطل شود و نزدیک محمد اگر یکجا تاخیر
 کرد باطل شود و حکم از آن شفو باطل نشود **سوال** شفو
 درجه واجب آید **جواب** در خانه و زمین اگر از آن جمله باشد
 و قسمت بدیرد چون خانه و کربه و انج برین مانند و در عرض
 و سرای واجب نیاید و مسلمان و ذمی برای خواستن

شفو

شفو برابرند **سوال** اصل در وجوب شفو چیست
جواب است که اگر مالک شود و عقار باشد را بوجوه ^{ضی}
 که آن عوض مال باشد شفیع را شفو واجب آید و اگر مردی
 زنی را بگری کند بر سرای یا زنی را خلع کند بعضی سرای
 یا خانه اجارت بسته باشد برای سکونت و بدل این
 سکونت اجرمیدهد یا خانه صلح کرد و ناز خون عمدا
 یا بنده را ازاد کند بر خانه یا صلح کند خانه بانکار شفو
 واجب نیاید و اگر صلح کند بخانه یا قتل یا سکون
 او شفو واجب آید جنایت مرزی بر مردی دعوی کند
 هزار درم مدعی علیه اقرار کند که دادنی دارم و مقرا
 سیم نباشد پس بخانه صلح کند شفیع شفو واجب آید
سوال و اذا تقدم الشفع الى المجلس القاضی صورت
 این چگونه است **جواب** مردی در مجلس قاضی دعوی کرد
 بشفو که زید خانه خریده است مرا شفو می آید قاضی مدعی علیه
 را برسد که خانه در جوار تو دارد و اگر اقرار کند ملک
 او گوید که گواه قایم کن اگر قایم کرد و فبها و اگر نه مدعی
 را سوگند دهد و اگر از سوگند نکول آرد بار دیگر مدعی

علیه برسد که تو در جواب او خانه سریدی و اگر او منکر
شود مدعی را تکلیف کند که گواه قیام کن او در جواب
تو خانه خریدیه است اگر از گواه عاجز آید مدعی علیه را سوگند
دهد بخدای که تو خانه بخسریده و مستحق شفوئیت اگر از
سوگند نکول آرد یا شفیع بینم اقامت تو اندر کرد شفو ثابت
شود **سوال** منازعت کردن در شفو بی انک من حاضر
کند در مجلس قضا روا باشد یا نه **جواب** روا باشد
اگر چه من حاضر نکند اما چون قاضی حکم کرد بر شفیع لازم
شود که من حاضر کند روا باشد که رو کند **سوال** شفیع
بایع را حاضر کند در مجلس قضا و مبیع روا باشد که ازک
از خصومت کند در شفو یا نه **جواب** روا باشد اما قاضی
حکم نکند تا مشتری را حاضر نکند چون حاضر شد در حضور او
بیع را فسخ کند و شفو را حکم کند و عقده که ان بر بایع باشد
سوال اگر شفیع را معلوم شد که در جواب او خانه فروختن
موقاد بود بر گواه گرفتن نکرفت شفو او باطل شود یا نه
جواب باطل شود و هم چنین اگر گواه گرفت در مجلس گواه
نکرفت نزد یکی از متبایعین و نه نزد یک عقار شفو

باطل شود و اگر شفیع صلح کرد شفو را بر عوضی و بگرفت انرا
شفو باطل شود و عوض باطل از دهد و اگر شفیع یا
مشتری بمرده اند بھوت شفیع شفو باطل شود و بھوت
مشتری شفو ساقط نشود و اگر شفیع خانه را بفروشد
پیش از حکم قاضی بشفو باطل شود و اما اگر وکیل بایع
خانه رایج کرد و آن وکیل شفیع است شفو نباید مر
اورا اما اگر مشتری شفیع را وکیل کند بخردن خانه
بش شفیع هم بوکالت خانه بخسرید شفو شفیع باطل شود
زیرا که مبیع گشت در ملک وکیل در اید بس در ملک
مؤکیل **سوال** اگر مردی بشرط خیار خانه فروخت شفیع
را شفو واجب آید یا نه **جواب** واجب نیاید اما اگر
مشتری بشرط خیار بخسرد شفو واجب آید زیرا که
شفو واجب نیاید تا خانه از ملک مالک بیرون نیاید
و چون خیار مشتری را باشد خاز ملک بایع باتفاق
بیرون آید شفیع را شفو اگر بایع بشرط خیار بگرفت اجاز
کرد شفو شفیع **سوال** اگر مردی شفو فاجب آید فاسد
بیع فاسد خانه فروخت شفیع را شفو واجب آید یا نه **جواب**

واجب نیاید اگر فدیج ساقط شود سفوف واجب آید
و اگر خسرید ذمی سرایر الخمر یا خوک اگر شفیع او ذمی باشد
بگیرد سرای را بمنزل خمر و قیمت خمر زیر و اگر شفیع سرای
باشد بگیرد سرایر بقیمت خمر و خمر زیر و در وجه شفوع نگیرد
مگر آنکه بیاشد بهر بعبوض مشروط **سوال** اگر اختلاف
میرود میان شفیع و مشتری در بهاء قول که درست باشد
جواب قول قول مشتری و اگر شفیع و مشتری هر دو پیشتر
اقامت کنند نزد یک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه
و محمد رحمه الله علیه بین شفیع درست و نزد یک ابو یوسف
قاضی اگر مشتری رحمه الله علیه پیشتر مشتری **سوال**
اگر مشتری دعوی کند بهاء کثیر و با بیع دعوی اندکتری کند
چنانچه مشتری گوید سرای را به هزار درم فروخته و بهای قبض
نکردم شفیع قول که گیرد **جواب** اگر بهائی خانه قبض کرده
است قول قول با بیع باشد از شفیع هم حط شود و اگر بهائی
جامه قبض کرده است قول قول مشتری باشد **سوال**
اگر مشتری را با بیع بعضی ثمن خط کند از شفیع هم خط شود
یا نه **جواب** خط شود اما جمیع ثمن را خط کند شفیع جمیع

ثمن شفوع بگیرد **سوال** اگر مشتری بس از بیع مر با بیع
را در بهاء و زیادت کند بر شفیع آن زیادت لازم آید
جواب لازم نیاید بهم بر آن ثمن اصلی شفوع بگیرد **سوال**
اگر شفیع جامع شود سفوف بعد در روس بر ندر یا یا عقباً
جواب بعد در روس بر ندر حکم مکرر است و عنار انباش
اگر چه خانه یکی صد گز باشد و آن دیگری ده گز باشد
یا یکی در خانه یک درم دارد و دیگری ده درم دارد
سوال اگر مردی خانه خسرید بر بعضی شفیع ببرد **جواب**
بقیمت آن عوض **سوال** اگر مردی خانه بفروخت
بمویکیل جو و کندم و یا بموزون جون بنیم و اهن شفیع
شفوع ببرد **سوال** بمنزل پنج فروخت است **جواب**
اگر مردی بخرد **جواب** بهر خانه بقیمت خانه دیگر چنانکه
زید خانه نجانه فروخت بدست عمر و شفیع بقیمت خانه
زید خانه عمر و ببرد و شفیع خانه عمر و بقیمت خانه زید
شفوع ببرد اگر شفیع را معلوم شد که در جوار او خانه فروخت
به هزار درم شفوعرها کرد پس معلوم شد که نه صد درم
فروختند یا یک درم و جو که قیمت آن هزار درم است

یا پس از هزار تسلیم شفیع باطل شود یا نه **جواب**
 تسلیم باطل شود و شفیع شفوع بر دو اگر معلوم شد باینار
 فروختند که قیمت آن هزار درم است شفیع را شفوع واجب
 نیاید زیرا که درم و دینار جنس ثمن اند **سوال**
 اگر شفیع را معلوم شد که زید در جوار او خانه خرید
 شفوع را کرده است پس تحقیق شد که عموم عمر و خسریده
 است تسلیم او درست باشد یا نه **جواب** تسلیم باطل
 باشد و او باشد که شفوع طلبد اگر مردی سرایی
 خرید بوکالت برای دیگر بر او او خصم بلند مگر که
 خانه من مؤکل خانه تسلیم کند نگاه خصم مؤکل باشد
سوال اگر سراسی فروخت مگر مقدار نکرد در حال متصل
 حد شفیع شفیع شفوع آید یا نه **جواب** شفوع واجب نیاید
 و اگر بفروخت از خانه ساهی بیها، پس فروخت بان
 خانه را شفیع سهم اول شفوع بر دیانه شفیع خانه و اگر او
 بفروخت بیها، پس مشتری بدل جامه شفوع بیها
 واجب نه بخامه **سوال** حیدر کردن برای بر انداختن
 شفوع و او باشد یا نه **جواب** پیش ابو یوسف روا باشد

در کتب

بی کراهیت و نزد یک محمد مکروه باشد **سوال**
 اگر مردی خانه خسرید بنا کرد یا درختی در آن
 نهال کرد پس قاضی شفیع را شفوع حکم کرد مشتری را
 چه واجب آید **جواب** شفیع بخیار باشد اگر خواهد
 قیمت بنا درخت بدید و او خواهد مشتری را تکلیف
 کند تا بنا و درخت نهال خود قلع کند و ببرد و اگر
 قاضی حکم کرد بشفوع پس شفیع بنا کرد یا درخت نهال
 کرد پس از آن مستحق با استحقاق خانه ببرد
 شفیع رجوع کند بیها، و انباشت که بقیمت بنا
 و غرس رجوع کند اگر مردی خانه خسرید بی خانه
 منهدم شد یعنی خراب شد و یا بسوخت بنا خانه
 و درخت و باغ خشک گشت بی فعل کسی شفیع بخیار
 باشد اگر خواهد جمیع ثمن بدید خانه و باغ بیستاند
 و اگر خواهد دست باز داد اگر مشتری بفعل خود
 بنا فرمود آورد پس قاضی حکم کرد بشفوع را خیار
 باشد اگر خواهد زمین بجهت آن بستاند و اگر خواهد
 دست باز داد و شفیع را نیاید که مشتری را تاوان

دارند بقسمت شکستی **سوال** اگر مردی زمین
 خرید که در آن زمین درخت خرما بود با خرما **جواب**
 بگیرد شفع در ایا خرما و اگر مشتری خرما را درخت
 فرو برد گرفت پس قاضی شفع را حکم کرد سقط عن السقیع
 حصته ساقط شد از شفع حصه او **سوال** اگر قاضی
 شفع را حکم کرد نخاز و شفع خانه را ندیده است خیار
 رویت باشد یا نه **جواب** و اگر عیبی یافت در آن خانه
 روا باشد او را که رد کند بدو و اگر جهتی
 شرط بر آن عیبها کرده باشد **سوال** اگر مردی خانه
 خرید بی عیبی مؤجل شفع بخیار باشد یا نه **جواب**
 شفع بخیار باشد اگر خواهد بگیرد خانه را بی عیبی حال
 و اگر خواهد صبر کند تا اجل منقضی شود پس از آن بگیرد
 و اگر خانه ایست میان شرکاء و ایشان با یکدیگر قسمت
 میکنند شفع را بقسمت کردن شرکاء واجب نیاید
سوال اگر مردی خانه خرید پس تسلیم کرد و شفع شفع
 را پس از آن مشتری رد میکند خانه را بخیار رویت
 یا بشرطی یا بیعی پیش از قبض یا پس از قبض حکم

قاضی شفع را شفع واجب آید یا نه **جواب** اگر بیکم قاضی
 رد کند یا بایع بیع را اقالت کند شفع را شفع واجب
 آید و اگر بیکم قاضی رد کند شفع واجب نیاید **باب**
ششست یکم اندام شرکت سوال شرکت بر چند
 وجاست **جواب** بر دو وجهت یکی شرکت املاک
 و دوم شرکت عقود شرکت املاک آن باشد که دو
 تن را متاع میراث باشد و یا دو تن بشکرت متاعی
 خریدند یکی را از ایشان روان باشد که نصیب
 دیگری تصرف کند مگر بفرمان او هر یکی از ایشان در
 در نصیب دیگری چون اجنبی باشد و دوم وجه شرکت
 عقود است و آن بر چهار وجه است معاوضه و عیان
 و شرکت صنایع و شرکت وجوه اما معاوضه آن باشد
 که دو تن شریک شوند و هر دو برابر باشند در مال تصرف
 و دو تن و هر ده از ادب باشند و مسلمان و بالغ و عاقل اگر یکی
 از ادب باشد و دیگری بنده یا یکی کودک باشد و دیگری
 بالغ یا یکی مسلمان باشد و دیگری کافر روان باشد این
 شرکت منعقد شود بر و کالت و کفالت و وکیل و کفیل

یکدیگر باشند هیچ بجزید شرکت باشد مگر طعمی و کسوفی
 که از برای خانه خرید **سوال** اگر بر یکی دین لازم آید مالی
 باشد که در آن شرکت درست آید یعنی درم و دینار باشد
 بر دیگری واجب آید و اگر میراث رسیده باشد یکی را از
 ایشان یا بخشیده باشد مر او را **جواب** معاوضه باطل
 شود و دیگری در شرکت عیان شود **جواب** بدرم و دینار
 و فلوس روان بنجاور و انباشد بجز این مگر آنک معاخذ
 کنند **سوال** مردمان که شرکت بعروض میزند و با با پسر
 یا نه **جواب** ر و ا باشد و هر یکی بنسب مال خود نیمه مال
 دیگر فروشد پس شرکت بند و جنایک یکی را ده قطعه
 کرباس و دیگری را ده دستار بس صاحب دستار نیمه
 دستار نیمه کرباس بفروشد پس شرکت بند و درست
 باشد **سوال** در شرکت عیان و کیل و کفیل و دیگر باشند
 یا نه **جواب** و کیل باشند و کفیل نباشند و تغاضل مال
 در شرکت عیان ر و ا باشد که عقد کنند ایشان هر یکی بعضی
 از مال خویش بجز بعضی ر و انباشد مگر آنک بیان کنند
 که معاوضه ر و ا باشد که شرکت بند **سوال** اگر یکی از دو

شرکت بجهت عقد شود

شرکت

شرکت عیان کالا خریدن از شرکت دوم طلب
 هم از مشتری طلبد او بر شرکت خود بجهت باز کرد
 و اگر هلاک مال شرکت تمامی مال و یا بعضی از مال پیش
 از آنک کالایی بخردید بمال خود و هلاک شد مال دیگری
 پیش از آنک کالایی خریدید گامیان ایشان شرکت
 باشد و آنچه شرط کردند و باز کرد بر شرکت خود بجهت
 کالا از بها، ان و ر و ا باشد شرکت اگر چه مال تخلیط نکردند
 و ر و ا نباشد شرکت چون شرط کرده باشند یکی را از
 ایشان در سهم سهم از سود و مهر یک را از شرکت
 معاوضه و از شرکت عیان ر و ا باشد که مال بیضا عت
 بیضا عت فروشد و مضاربه دهند و ا باشد
 و کیل کند کسی را که تا تصرف کند دست او در مال دست
 امانت باشد **سوال** شرکت صنایع کدامست **جواب**
 آنک و و درزی یا دور کند نیز شرکت بدانک کار قبول
 کند و کسب باشد میان هر دو و آنچه یکی قبول کند بر دیگر
 واجب آید کار کند و اگر یکی کار کرد و دیگری نه کسب میان
 هر دو باشد بران شرط باشد که گفته باشد **سوال** شرکت

ی

وجوه گرامت **جواب** انگ دوم در شریک شوند
 و هر دو را مال نباشد بر اجماع و یکی چیزی
 خرید و فروشد و هر یکی از ایشان وکیل دیگری
 و راجح خسر بیه باشد میان ایشان مناصف باشد
 همچنان مناصف باشد تفاضل و ابابا و اگر شرط
 کرده باشد که اجماع بخسند انکلاش باشد **سوال**
 شرکت در هیزم جیدن و شکاری گرفتن و ابابا باشد
جواب و انباشد و هر چه شکاری گیرند و هیزم جیدن
 او را باشد و دیگری را و انباشد **سوال** اگر درون
 شریک شوند باب داندن یکی را شتر و دیگری را مشک
 بران ج کب میان ایشان باشد و ابابا باشد **جواب**
 شرکت و انباشد و کسب تمام آن کس باشد که آب
 دهد و دیگری را مز و مثل مثل واجب آید **سوال** در شرکت
 فاشه سود چگونه قسمت کنند **جواب** بر اندازه مال
 و زیادت باطل باشد **سوال** اگر یکی از دو شریک وفات
 یافت یا مرتد شد بدار الحرب بیوست شرکت باطل
 شود یا نه **جواب** شرکت باطل شود **سوال** یک شریک

را را و ابابا باشد بی دستوی شریک دیگری زکوة مال دهد
 یا نه **جواب** روا نباشد مگر بدستوی شریک دیگری
سوال هر دو شریک اجازت کردند یکدیگر را بدادن
 زکوة و هر یکی از ایشان زکوة مال خود و از ان
 شریک بداد بدان ضامن یکدیگر باشند یا نه **جواب**
 بنکریم معامعا دادند یا بس یکدیگر دادند نزد یک
 امام اعظم رضی الله علیه هر یکی مرد دیگری را ضامن باشد
 و نزدیک ابو یوسف و محمد رحمهما الله واجب نیاید
 و اگر بس یکدیگر دادند نزد یک امام اعظم ابو حنیفه
 کوفی رضی الله عنه تاوان واجب آید اگر چه او را معلوم
 بود که شریک داده بود و نزد یک صاحب واجب
 نیاید اگر چه دانند و یا ندانند و الله اعلم **باب**
شست دوم اندر مضاربه سوال مضاربه چیست **جواب**
 عقد شرکتست بمال از دو شریک مضاربه بکدام مال
 دست آید بمالی که شرکت از ان درست آید **سوال** شرط صحت
 شرکت مضاربه چیست **جواب** انگ سود میان
 ایشان مشاع باشد یعنی تسلیم کرده باشد که رت

مال را در آن هیچ دستی نباشد پس چون مضارب به
 مطلق آمد مضارب را ر و ا باشد که بخرد و فروشد
 و سفره و در و بضاعت بزرگ شود و وکیل کند مگر آنکه
 مضارب بدهد مگر بدستوری رت مال و اگر رت مال
 مخصوص کند مضارب را که از آن تجاوز نکند و اگر
 تجاوز کرد و مال هلاک شود تاوان دار کرد **سوال**
 اگر در مضارب وقت بیدار کنند و ا باشد یا نه **جواب**
 ر و ا باشد و چون وقت تمام شود مضارب به باطل شود
سوال مضارب به ر و ا باشد که بزرگ رت مال را و یا بزرگ
 او را و یا کسی را خسر د که بر رت مال از او شود یا نه
جواب ر و ا نباشد که بخرد کسی را که بر روی از او
 شود و اگر برای خود بخرد خسریده باشد نه از مال
 مضارب و اگر در مال شود باشد ر و ا نباشد که بخرد
 کسی را که بر روی از او شود و اگر بخرد مال مضارب را رضا
 من باشد و اگر در مال سود نباشد ر و ا باشد که بخرد
 و اگر بخردین او قیمت زیادت شرعیست او آزاد
 شود و رت مال را بر مضارب خیر نمی و واجب نباید

و معنی

و معنی نصیب او بقیمت سواست کند صورتم جنابک
 مضارب به بزر خود را بخرد بیدار در مال سود
 بنود پس قیمت او هزار باشد یا نه مناصف شرط
 بود و ویت بنجاه درم حصت مضارب بود از سود
 از او شود باقی هزار و ویت بنجاه درم رت مال
 را کار کند بدهد **سوال** اگر مضارب مال مضارب
 بدارد رت مال بدستوری نذاده بود بخرد و او در غلام
 شود یا نه **جواب** غلام نشود تا نشود نکند چون
 مضارب به سود کرد انگاه رت مال بر مضارب را شرط
 کرد که بومیان ایشان مناصف باشد و دستوری
 داده که مضارب بدهد پس مضارب بدهد پس مضارب
 اول مضارب به داد براج سود میان ایشان اثلاث
 باشد ریح قسمت چگونه کند **جواب** بکریم اگر رت
 مال گفته باشد براج هر چه خدای تعالی روزی کند میان
 ایشان مناصف باشد شش درم سود حاصل آید نفی
 مر رت مال را باشد و ثلثی مضارب دو م را باشد
 و سه سی مضارب اول را باشد و اگر شرط کرده

م

باشد بدینجه خدای تعالی روزی کند ترمیان
ما و میان تو مناصف باشد مضارب دوم رانلثی
از ریح باشد و آنچه باقی ماند میان مضارب اول
و ربت مال مناصف باشد و اگر شرط کرده باشد بدینجه
بهرجه خدای تعالی روزی کند مرا اینهمه بس مضارب
اول بر مضارب دوم مناصف شرط کرد نیمه مردب
مال را باشد و نیمه ریح هر مضارب دوم و نیت هر
مضارب اول را هیچ ریح و اگر شرط کرد بدینجه خدای
تعالی روزی کند نیمه مرا باشد بس بر مضارب
اول بر مضارب شرط کرد و ثلثین نصف ریح ربت مال
باشد و نصف مضارب دوم برد و ضامن شود مضارب
اول هر مضارب دوم را بس ریح **سوال** اگر ربت
مال یا مضارب نیمه مضارب باطل شود یا نه **جواب**
باطل شود و اگر شرط شد نفوذ بالله منها و بدارد
حرب بیوسته همین حکم دارد و مضارب باطل شود
سوال اگر ربت مال مضارب را معزول کرد و خبر
عزل بدو نرسیده بود بیع و شری او روا باشد **جواب**

روا باشد تصرف او و اگر خبر عزل بدو رسیده
و مال عسروض بود روا باشد که بفروشد
و عزل مانع عروض نیاید در فسخ و ختن عروض
اقابس از عزل روا باشد که کالای دیگر خرد
و اگر درم و دینار داشت چون خبر عزل بدو رسیده
صرف کردن روا باشد **سوال** اگر عقد مضارب
فسخ کردند و در مال او و امهائی بود تقاضا برکت جواب
آید **جواب** بنکریم اگر مضارب سود کرده است
قاضی او را جبر کند تا و امهاء یک زار دو اگر
سود نکرده است بر مضارب تقاضا لازم نیاید اما
رت مال را وکیل کند و تقاضا کردن و ام **سوال**
اگر هلاک شود از مال مضارب اصل گیرد و یا از سود
جواب از اصل گیرد و نیزه از راس مال و اگر زیادت
بر سود هلاک شود زیادت از مضارب غارم نشود
و اگر سود قسمت کردند و مضارب بر جایست بس از آن
هلاک شد یعنی از مال باز آید سود یا ربت مال را
راس مال تمام شود بس اگر فاضل آید میان ایشان

باشد و اگر راس مال نقصان شود مضارت ضامن
نشود و در آن جنانک هر هزار درم راس مال بزرگ
باشد درم شود حاصل آید بعد هلاک شد باقی را مضارب
غارم نشود و اگر سود قسمت کرده اند بر مضارب به فسخ
کردند پس با دیگر عقد بستند پس از آن مال هلاک
شد آن سود که در عقد اول قسمت کرده بودند باریا
رند **سوال** مضارب را روا باشد که بنقد و نسیه
فروشد یا نه **جواب** روا باشد و اگر مضارب
بنده را زن خواهد یا کینزک را بر زنی دهد و او باشد
والد اعلم **باب ششست سیوم اندک و کالت**
سوال در همه عقودها و کیل کردن روا باشد
یا نه **جواب** بهر عقدی که خود تواند بست دیگر را
و کیل کند و او باشد مراد ازین احترازه مجنون و صغیر
ست یعنی هر دو خود عقد نتوانند بست اگر دیگر را
و کیل کند و او نباشد و او باشد و کیل بخصومت
در همه حقوق یعنی در ایفا و در استفا مگر در حدود
وقضاص که اگر مؤکل از مجلس غایب شود و او نباشد

و کیل بخصومت مگر بر ضاء خصم و یا آنک مؤکل بچار
باشد تا غایب باشد شبانروزه راه نزدیک
صاحبیه روا باشد زنی رضای خصم **سوال** شرط
صحت و کالت چیست **جواب** اگر از او آنک مؤکل
مالک تعرف باشد لازم کنند احکام بخداف و صغیر
و دیوانه **سوال** اگر از او بالغ مراد بالغ را یا بنده
هائون مرسته هائون را و کیل روا باشد یا نه **جواب**
روا باشد اگر صبی محجور کبیح و شری و اندی بنده محجور
را و کیل کند و او باشد چون حقوق ان بموکل ایشان
راجع شود **سوال** و کلا بر چند وجه اند **جواب**
بر دو وجه یکی انست اضافه است بوکل کیل است چون
بیع و شری و اجارت و اگر کالاف و خت باشد
تیم بیع بروی واجب آید و ثمن را قبض کند و
مشتری چون بیع را قبض شد بعیها او خصومت
کند و دوم وجه آنک اضافه است بموکل باشد چون
لکاه و طلاق و خلع و صلح از دم عید حقوق این
هم بموکل راجع شود نه بوکیل او و کیل مرد طلب

نکنند و لازم نیاید و کیل زن کرد بفسر و ختن کا لاوو
 و وکیل بفسر و خت مؤکل را روا باشد که مشتری
 نمشن طلبد یا نه **جواب** روا نباشد و اگر مشتری
 مؤکل را نیاید ببا، کرد داد روا باشد و کیل را نیاید
 که دوم بار طلب کند **سوال** اگر مردی وکیل کند و
 جنس و صفت و مبلغ نمشن پیدا نکرد روا باشد
 یا نه **جواب** روا نباشد مگر که وکیل عام باشد
 و شرط کرده باشد و هر چه بینی **سوال**
 و اگر وکیل جامد بخسرید و قبض کرد بس مطلع شد
 بر عیسی روا باشد که رد کند یا نه تا مادام که مؤکل
 تسلیم نکرده باشد رد تواند کرد اما اگر تسلیم کرد
 رد نتواند کرد از دستوری مؤکل وکیل کردن در عقد
 صرف و سلم روا باشد یا نه **جواب** روا باشد
 و اگر از مجلس عقد وکیل جدا باشد قبل القبول
 عقد باطل باشد اگر مؤکل جدا باشد عقد باطل
 نشود **سوال** اگر مردی وکیل کرد و بخسرید کالا بس
 وکیل بخسرید و ببا، ان مال خود داده اگر او مبیع را

قبض کرد و بموکل رجوع کند نمشن یا نه **جواب** رجوع
 کند و اگر مبیع هلاک شد در دست قبل الحس باشد
 از مال مؤکل هلاک شده باشد و کیل را رسد نمشن ان
 از مؤکل بطلبد اما بعد از جس هلاک شد و کیل
 تا وان دار باشد ضمان رسن واجب آید و نزد یک
 امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه یعنی بدراج اندکتر
 باشد نمشن یا قیمت کالا و نزد یک محمد رحمته الله علیه ضمان
 غضب یعنی جمیع قیمت واجب آید **سوال** اگر مردی
 دو تن را وکیل کرد یکی را بی دیگر را تصرف کردن
 روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد مگر که وکیل باشد
 در طلاق دادند بی عوض یا آزاد کردن سبه بی عوض
 یا بتسلیم وام یا بگذاردن وام وکیل را نباشد که کسی
 را وکیل کند در آج او وکیل باشد مگر بستوری مؤکل
 یا مؤکل گفته باشد برای خود کار کند روا نباشد مگر
 بحضور وکیل اولی با جازت او **سوال** مؤکل را روا
 باشد که وکیل را از وکالت معزول کند یا نه **جواب**
 روا باشد و اگر مؤکل معزول یابد کرد و خسر عدل

بدون رسیده است تصرف روا باشد **سوال** وکالت
بخشند چیزی باطل باشد **جواب** بهفت چیز مردن مؤکل
یا دیوانه شود یا مرتد بدار حرب بیونند یا مکاتب عاجز
شود یا صبی و ن باشد مجبور شود یا دوشتریک باشند
عقد شرکت را نسخ کنند یا وکیل ببرد یا دیوانه شود یا مرتد
شود بدار حرب بیونند اما اگر مسلمان شده باز اید تصرف
جایز باشد و یا مردی را وکیل کند بس نفس خود کار کند
در آنچه وکیل کرده باشد درین سه وجه وکالت باطل
شود **سوال** وکیل را روا باشد که بیع و شری بر بند خود
یا بر جد یا بر فرزند یا بر زن یا بر مکاتب یا بر بنده کند
یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رحمه الله روا
نباشد و نزدیک ابو یوسف و محمد رحمهما الله روا باشد
بمثل قیمت مکر در بنده و مکاتب اگر وکیل کرد بیع روا
باشد بیع او بنقصان و اگر وکیل بشری باشد روا نباشد
مگر بمثل و عیبی که میان مردمان رود روا باشد و آنچه آن
باشد که میان دو مقوم رود مثلاً یک هزار و درم قیمت
دیگر هزار نیجا یا هزار صد این قدر روا باشد **سوال**

اگر وکیل

اگر وکیل میبایستی شود بنشین مرشتری را روا باشد یا نه
جواب روا نباشد **سوال** اگر مردی وکیل کند
مردی را بفروختن بنده بس وکیل نیمه فروخت
روا باشد یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم ابوحنیفه کوفی
رضی الله عنه روا باشد و نزدیک صاحب روا نباشد
و اگر وکیل بخردیدن بنده باشد بس نیمه بنده بخردید
موقوف باشد و اگر نیمه دیگر بخرد بر مؤکل لازم آید
و اگر نه نیاید **سوال** اگر وکیل کرد و بخردیدن ده رطل
گوشت بدری بس وکیل بیست رطل خرید بدری
که آن ده بدری خرد کرد ابا باشد **جواب** نزدیک امام
اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه مؤکل را آید که ده رطل
گوشت از وکیل بستاند و ده رطل دیگر مر وکیل را باشد
سوال اگر مردی وکیل کرد مردی را بخردیدن
چیزی معین اگر وکیل از برای خود را خرد روا
باشد یا نه **جواب** روا نباشد مگر که معین نکرده باشد
الگاه مؤکل را باشد اگر وکیل کرد مردی را بخردیدن
بنده بغير تعیین آن بس بخردیدن را روا باشد یا نه

جواب آن سینه مر وکیل را باشد مگر آنک نیت کند
 در خسریدن برای مؤکیل را میخسرم بمال مؤکل **سوال**
 وکیل قبض دین وکیل بخصومت باشد یا نه **جواب**
 نزدیک امام اعظم را و ابانند و نزدیک ابو یوسف
 و محمد رحمهما الله را و ابانند و اگر اقرار کرد وکیل
 بخصومت بر مؤکل خود نزدیک قاضی را و ابانند اقرار
 او را و ابانند اقرار او بر وجه مجلس قاضی
 نزدیک امام اعظم و محمد رحمهما الله مگر آنک بیرون آید
 آن از خصومت و نزدیک ابو یوسف را و ابانند اقرار او
 بر وجه مجلس قاضی **سوال** اگر مردی دعوی میکند
 که من وکیل فلان غایبم از جهت قبض وام لا پس عزم
 تصدیق تحقیق کرد او را قاضی فرماید که تسلیم کند او
 را یا نه **جواب** فرماید و اگر غایب حاضر شود تصدیق
 کند غیرم بیزار باشد و اگر تصدیق نکند باید عزم
 تاوان دار باشد نگاه بنکریم اگر عین تسلیم کرده قائم
 باشد بدست وکیل غیرم رجوع کند از وی بستاند و اگر گوید
 وکیل فلان غایبم قبض و دیو مودع او را تصدیق کرد

قاضی نفرماید بتسلیم کردن و دیعت و اد اعلم
باب شصت چهارم اندر کفالت سوال
 میالجی بر جنبه وجهت **جواب** بر دو وجه است میالجی
 نفس واجب آید که حاضر کند نفس را چون مکفول له
 بطلبه و کفالت نفس بدین الفاظ منعقد شود که گوید میالجی
 شدم بنفس فلان و یا بکردن فلان و یا بجان فلان
 و یا بتین فلان و یا بسر فلان و یا بنیر فلان و یا بتالث
 فلان و یا کفالت من میالجی او یم و یا کفالت او بر منست
 و یا سوی منست و باید بر رفتار او یم چون آن وقت
 تمام شود تسلیم مکفول لازم شود اگر حاضر نکند قاضی
 او را جس کند تا حاضر کند و چون حاضر کند او را تسلیم
 کرد او را در مکانی که قادر باشد بر محاکمت او کفیل بنیاز
 شود و اگر قادر نباشد بیزار نباشد و میالجی شده است
 بدیاج در مجلس قاضی تسلیم کند پس تسلیم میکند بیزار باشد
سوال اگر مکفول بمیرد کفیل بیزار شود یا نه **جواب**
 اگر میالجی بنفس شده باشد که اگر نفس حاضر نتواند کرد
 ایج بروی است انراضا من بایم چون حاضر نتواند کرد

مال لازم آید و از برای نفس ویرا بیزار نشود **کفالت**
در قدر و مقصاص بنفس روا باشد یا نه **جواب**
نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه روا بنا شد
و نزد یک صاحب روا باشد و وجه دوم میانی مالست
روا باشد اگر چه معلوم باشد یا مجهول معلوم است که گوید میانی
شدم بهتر از درم و مجهول است که گوید میانی شدم بدتر از
مرتر از و است یا بدتر از مرتر از واجب خواهد شد بفرود شدن
این کالا بروی **سوال** مکفول را روا باشد که از مکفول
عنه طلب کند یا از کفیل **جواب** بخیار باشد اگر خواهد از
کفیل طلبد و اگر خواهد از مکفول عنه **سوال** تعلیق کفالت
بشرط روا روا باشد یا نه **جواب** روا باشد چنانکه گوید
هر کالا که زید از تو بخرد سیم آن بر من یا هر چه مرتر از بروی
واجب آید بر من یا هر چه غضب کند بر من و اگر گوید میانی شدم
بدتر از مرتر است بروی بس مکفول له اقامت بین کرد بهتر از
بر روی ضامن شود انرا کفیل و اگر مکفول له اقامت بین
کنند قول قول کفیل باشد با سو کند هم و اگر مکفول عنه
بیشتر از آن اعتراف کند بر کفیل لازم نیاید مگر آن مقدار

اعتراف کند **سوال** کفالت بی دستوری مکفول عنه روا
باشد یا نه **جواب** روا باشد بدستوری و غیر دستوری
اما فرق آن باشد اگر بدستوری مکفول عنه میانی نشد باشد
متبرع باشد نیاید که رجوع کند **سوال** کفیل را روا باشد
که مال کفالت از مکفول عنه بطلبد یا نه **جواب** بیشتر از آنکه
بگذارد نیاید که بطلبد اما اگر مکفول له کفیل را محسوس کند
مکفول عنه او را از حبس بیرون آرد و اگر مکفول له مر
مکفول عنه را بیزار کند یا وام فیض کند کفیل بیزار شود
اما اگر کفیل بیزار کند مکفول عنه بیزار نشود **سوال**
تعلیق بی زاری از کفالت بشرط روا باشد یا نه **جواب**
روا باشد چنانکه گوید فلان کس از سفر باز آید تو بیزاری
و هر حق که ممکن نباشد استغناء آن از وکیل کفالت بدو
روا باشد چنانچه در حدود و مقصاص **سوال** اگر میانی
شود من را از مشتری و یا بیع او با بیع روا باشد یا نه
جواب اگر من را میانی شود روا باشد و اگر بیع را میانی
شود روا نباشد **سوال** اگر موی ستوری را اگر گرفت
از برای بار کردن روا باشد که مکاری میانی دهد از

بهرستور را از جهت بار کردن **جواب** اگرستور معین
 باشد روا باشد و اگر معین نباشد روا باشد **سوال**
 میبایستی شدن بی قبول مکفول له روا باشد یا نه **جواب**
 روا نباشد مگر در یک مسند در اینجا در بیماری مروار
 ثا نرا گوید که میبایستی شود بدان و امی که مراد دلی است
 مرزید را روا باشد اگر چه غیبت زید باشد یا زید قبول
 کند کفالت او **سوال** اگر مردی را بر دو تن وام نیست
 باشد و هر یکی از ایشان میبایستی بگیرد باشد اما اگر یکی از
 ایشان دین بگذارد بر شریک باز نتواند کشت
 یا نه **جواب** نتواند تا زیادت از نصف او اندک باشد
 پس زیادت از نصف رجوع کند مثلاً دین به هزار درم
 است بر هر یکی بانصد درم باز نتواند کشت از آن قدر
 بر وی نیست اگر زیادت از بانصد درم چیزی
 گذارد بر آن زیادتی بر شریک باز کرد بخلاف
 آنکه دو تن میبایستی شوند هر یکی بدینی و هر یک دیگر را
 میبایستی شوند درین مسند هر چه بگذارد اندک و بسیار
 بر شریک نیز باشد میبایستی شدن مکاتیب را در مال کتابت

روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد اگر چه
 کفیل از او باشد یا نه **سوال** اگر مردی وفا
 کرد و مردمان را بر وی وامها بود و چیزی ننگداشت
 اگر کسی او را میبایستی شود روا باشد یا نه **جواب**
 نزد یک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه و
 و نزد یک ابو یوسف و محمد رحمهما الله روا باشد
 و الله اعلم **باب** **شست** **بنحاند** **حوالت**
سوال **حوالت** در وامها روا باشد
 یا نه **جواب** روا باشد بر ضامن کس محیل و
 محتمل له و محتمل علیه حواله کند را محیل گویند و
 حواله قبول کننده را محتمل له گویند و حواله شده
 را محتمل علیه گویند چون حواله تمام شد محیل بیزار
 شود و محتمل له بر محیل باز نکرد و مگر آنکه حق وی
 باطل شود نزد یک امام اعظم حق وی بدو چیز
 باطل شود یکی آنکه منکر شود و سوگند خورد و حواله
 نباشد بر او و دوم آنکه مفلس بمیرد و نزد یک
 ابو یوسف سه چیز است دو همین و سیوم آنکه

قاضی حکم کند با فلاس در حیوة او **سوال**
 اگر محتمل علیه مال حوالت بطلبد محیل گوید مراد دینی
 بود برابر مال تو بدان حوالت کردم **جواب** قبول محتمل
 علیه قبول نکند اما اگر محیل از محتمل حوالت میطلبد
 محتمل را میگوید که مرا بر تو دینی بوده است بران سبب
 مرا حوالت کرده قول قول محیل باشد **سوال** قرض سفاح
 مکروه باشد یا نه **جواب** مکروه باشد و ان قرضیت
 که مقرض از برای خطر راه قرض کند **باب**
ششم اندر صلح **سوال** بر چند وجهت
 و بر سه وجهت اقرار و سکو و سکوت
 و هر سه صلح را و ابا باشد **سوال** صلحی که از اقرار گرفته
 حکم او چه باشد **جواب** حکم او بیوع باشد اگر از مالی
 بجالی باشد و اگر از مالی بمنفعتی باشد حکم او اجارت باشد
 اما صلحی که از سکوت و انکار گرفته در حق مدعی علیه سوز کند
 باشد و قطع حضومت و در مدعی بمعنی عوض اما اگر صلح
 شد از سرای شفیع را شفو واجب نیاید و اگر صلح
 کند سرای شفو واجب آید **سوال** اگر صلح کرد از

از اقرار پس از ان مستحق پیدا آمد بعضی را از مها
 از مدعی علیه را آید که رجوع کند یا نه **جواب**
 آید که رجوع کند عوض دیگر بجز از و بستانند و
 اگر از سکوت و انکار صلح کردند پس در متنازع
 فی مستحق پیدا آمد بر مدعی واجب آید که عوض
 را رد کند بحضومت باز کرد **سوال**
 اگر مردی که مرا حق است درین سرای
 و پیدا نمیکند انرا بس صلح کرد مذحق او را پس
 مستحق پیدا آمد بر بعضی سرای واجب آید بروی
 که چیزی از عوض رد کند یا نه **جواب**
 واجب نیاید زیرا چه دعوی او را و باشد که رد آن
 باشد بر دست مدعی علیه است **سوال** صلح از چه
 وجه روای باشد **جواب** از دعوی اموال و منافع
 و جنایت عمال و جنایت خطا فاما از دعوی حد
 روان باشد زیرا چه حد حق خدایی عزوجل صلح
 کردن روان باشد و ان سه گفته شد حق بنده است
 و در حق بنده صلح کردن روان باشد **جواب سوال**

ح

اگر مردی بزنی دعوی میکند که این زن منت بس
منکر میشود پس صلح کنند بمالی روا باشد **جواب**
روا باشد این معنی خلع باشد و اگر زنی بر مردی دعوی
میکند که این تنوی منت و مرد منکرست پس صلح میکند
انرا بر مالی روا نباشد اگر مردی دعوی کرد بر مردی که
سینه منت بس صلح کرد بر مالی روا باشد این در معنی
آزادی باشد بر مالی و هر چیزی که میفتد در و صلح
اوستحق است بعقد مرایمه گرفته نشود بر معاوضه
وصلحی که از وام کند انرا حمل کند بر ارج بعضی حق استناد
و بعضی را که در جنانک مردی بر مردی هزار درم
سره یافت باشد بس یا ضد قلب کردند روا باشد
جنانستی که بیزارند از بعضی حق خویش و بر عوض
حمل کند و اگر مردی راه هزار درم یافت باشد
بر مالی صلح کند بملت روا باشد و اگر هزار
بسالی مؤجل باشد بر یا ضد صلح کند روا نباشد
و یا انک صلح کند بر دیناری بھر ماهی این نیز روا باشد
و اگر مردی را بر یکی هزار تنگ از سیم سیاهت

بس صلح کند بر یا ضد از سیم سپید روا نباشد
و اگر وکیل کرد بر مردی را بصلح کردن بس صلح
کرد بر وکیل مال صلح واجب نیاید بر مؤکل لازم آید
مگر انک وکیل ضمان مال شود **سوال** اگر وکیل بی
دستوری مدعی علیه صلح کرد درست باشد یا نه
جواب این مسند بر چهار وجه است سه وجه
انت که درست باشد و چهارم وجه موقوف اما
آن وجه که درست است انت که صلح کند و میاخی
شود و یا صلح کند بمالی معین و یا صلح کند و مال
تسليم کند و وجه موقوف است که گوید صلح کردم
بھزار درم و میاخی نشود و معین نباشد و
تسليم نکند و اگر مدعی علیه اجازت کند روا باشد
و اگر نه باطل باشد **سوال** اگر دوش را بر یکی
دینی باشد بر یکی از بانصیب خود صلح کند بر جامه
شریک دووم لاجه آید **جواب** او اختیار باشد
اگر خواهد رجوع کند از غیر حصت خود بستاند
و هدیه جامه از شریک بستاند مگر شریک ربعی

از دین بدو دهد **سوال** اگر یکی نصیب شریک خود نقد
 بستد شریک دوم را آید که حصه خود از او بستاند
 یا نه **جواب** آید که نیمه آنچه بستده است از او بستاند
 پس هر دو رجوع کنند باقی دین از غریم بستاند **سوال**
 اگر یکی شریک بنصیب خود کالا بخسرید دیگر چکن
جواب شریک دوم را آید که از شریک نخست تاوان
 بستاند **سوال** اگر دو شریک شلم بست باشند پس
 یکی از ایشان بر اس مال خود صلح کند روا باشد یا نه
جواب نزدیک امام اعظم و محمد رضی الله روایان
 و نزدیک ابو یوسف روا باشد **سوال** اگر ترک است
 میان وارثان بس یک وارث صلح میکند برد دیگر
 آن که او را مالی بدهند روا باشد یا نه **جواب**
 اگر ترک عقار باشد یا عروصه روا باشد قلیل و کثیر
 و اگر ترک نقیره باشد بس بر وعطا میکنند روا باشد
 و بنقیره عطا میکنند همین حکم دارد روا باشد و
 و اگر تراک زر و نقیره باشد یا حبس زر و نقیره بر صلح
 میکنند بر یا بنقیره روا باشد تا از آن حبس بیشتر

از نصیب او ندهند یا نصیب کامل بدو رسیده باشد
 و زیادتی لحق او از بقیه میراث باشد و اگر ترک وام
 باشد بر مردمان بس یک وارثی بر دیگران صلح کند
 بر مالی بدیاج و دین ایشان را باشد روا باشد مگر غیر مکان
 را بیزار کند و رجوع نکند نصیب مصاح بس صلح روا
 باشد و الله اعلم بالصواب **باب**
شصت هفتم اندر هبه **سوال** هبه که منعقد شود
جواب بالجاب و قبول و تمام شود بقبض و اگر قبض کرد
 مرهوب در مجلس بی فرمان و اهب روا باشد
 و اگر بعد الاقتراف قبض میکند روا باشد مگر آنکه
 دستوری و اهب باشد در قبض **سوال** هبه
 بلفظ منعقد شود **جواب** بکفتن و اهب و هبت
 و بجلت و غطیت و اطعمتک هذا الطعام و
 جعلت هذا التقب لک و اعمتک هذا الشئ و حکم
 علی هذه الراهبه بدین سه الفاظ منعقد شود مگر در حملتک
 علی هذه الراهبه چون نیست هبه دارد و هبه باشد
 و اگر نه عاریت باشد **سوال** هبه مناع در ایج

قسمت بل برود و ابا باشد یا نه **جواب** روا باشد
مگر محوز مقسوم در ارج قسمت بدری در مشاع روا باشد
و اگر بعضی از خانه تا قسمت کرده بخشید فاسد باشد
و اگر قسمت کند و تسلیم کند روا باشد **سوال** اگر آرد
در کسرم یا روغن در کنج بخشد روا باشد یا نه **جواب**
فاسد باشد اگر آرد کند و تسلیم کند روا باشد و
عین بخشیده بدست موهوب را مالک شود بجز در بخشیدن
بتجدید قبض کند حاجت نباشد هم چنین اگر بزرگتر
صغیر را کالای بخشید بجز هدیه مالک شود اگر چه قبض
نکرده است و اگر اجنبی کالای بخشید موهوب را بدست قبض
کند روا باشد اگر این تسلیم در حجره او باشد و در قبض
کند روا باشد **سوال** اگر قبض میکند صبی خود هدیه
را روا باشد یا نه **جواب** اگر صبی و انا باشد روا باشد
سوال اگر دو تن الامیر یکی را خانه مشاع بخشند یکی
از دو تن تر دیک امام اعظم روا باشد **سوال** اگر مردی
رجوع مخرجی را حبه کرد در رجوع رسد یا نه **جواب**
رسد مگر که اجنبی عوض دهد یا بر دست او زیادتی متصل

در هدیه پیدا آید یا از متعاقدان یکی نمیرد یا هر دو از ملک
موهوب را بیرون آید بوجهی از وجوه جنایک
بفسد و شد یا دیگر را بخشند یا بلاک شود اگر
هدیه کرد و در محرم را رجوع نتواند کرد و
همین حکم دارد هدیه احد الزوجین زن و شوهری
سوال اگر موهوب را موهوب را گوید و ارثان
این در عوض هدیه خود یا از بدل هدیه خود یا در مقابل
هدیه خود پس و اهدا قبض کند رجوع ساقط
شود یا نه **جواب** ساقط شود و اگر نیمه هدیه مستحق
پیدا آید موهوب را آید که رجوع کند نصف
عوض و اگر در نیمه عوض مستحق پیدا آید و اهدا
را نیاید مگر باقی عوض نیز رد کند انگاه آید که در همه
رجوع کند **سوال** رجوع هدیه کی درست باشد
جواب بقضاء حکم یا برضا و تسلیم موهوب
اگر عین هدیه بدست موهوب است تا وان دار کرد
و او بر و اهدا رجوع نتواند کرد **سوال** اگر بشرط
عوض کالای بخشد قبض عوضین بشرط باشد یا نه

جواب شرط باشد چون قبض کند عقد هبه دست
آید حکم او حکم هبه بیع باشد بخیار عیب و خیار روت
ر و تواند کرد و شفیع را شفیع واجب آید و عمری روا
باشد مگر عمر را تا در حیات باشد و مرداران او
را باشد بعد از موت او و رقی نزدیک امام
اعظم و محمد رحمة الله باطل باشد و نزدیک ابویوسف
رحمة الله روا باشد و صورت عمری آن باشد که گوید
تا زنده ام عمر تو ترا و رقی آن باشد که گوید اگر
پیش از تو بمیرم ترا و اگر تو پیش از تو بمیری مرا
سوال صدقه همچون هبه است یا نه **جواب** هبه است
روان باشد مگر قبض و مناع و مستحل قسمت باشد
و قسمت بدید اگر نامشوم صدقه کند روان باشد
سوال اگر یک عین بر دو درویش صدقه کند روا
باشد یا نه **جواب** روا باشد **سوال** اگر مردی نذر کرد
که صدقه کند مال خود را صدقه کند بجنس مالی که در آن
زکوة واجب آید اما اگر نذر کرد که ملک خود را صدقه
کند **جواب** لازم آید که جمیع مال خود را صدقه کند مگر خرد

نگاه دارد که نفقه کند خود را و بر سر زندان
و عیال خود تا نگاه که کسب کند نگاه بروی
لازم آید تا آن مقدار که نفقه کرده باشد نیز
صدقه کند و الله اعلم **باب** **شست**
هشتم اندر وقف سوال ملک واقف از وقف
لی منقطع شود **جواب** نزدیک امام اعظم
ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه بدو چیز بقضاء قاضی
یا بتعلیق و فوات جنانک مردی گوید چون من بمیرم
وقف کردم سرای خود را بر فلان مانند و نزدیک
ابویوسف البخیری چون رباط و مسجد و جاه واجب بدین ماند
و نزدیک ابویوسف بخرد گفتار ملک زایل شود و نزدیک
محمد وقف نشود نگاه که وقف راستوی نکنند و این
اختلاف وقف درست آید از ملک واقف بیرون
آید و چون استحقاق آورد وقف را در ملک موقوف
علیه در نیاید یعنی سر و ختن و بخشیدن و گز و گردن
موقوف علیه روان باشد **سوال** وقف مناع روا
باشد یا نه **جواب** نزدیک ابویوسف روا باشد

و نزدیک امام اعظم و محمد تمام نشود تا وقف کند
اخر او و بجهتی که منقطع نشود ابد اجناسی که بید وقف
کردم بر رباط چون رباط شود بر نفس اهل اسلام
و نزدیک ابو یوسف چون مسخ گردد وقف جهتی
ان جهت منقطع شد پس از آن مقر باشد اگر چه او پیدا
کنند و وقف عقار درست باشد و در و این باشد
وقف ایچ نقل کرده شود و اگر دانیده شود و اگر
وقف کند زمین و کاؤ بر بندگان خویش نزدیک
ابو یوسف روا باشد و نزدیک محمد روا باشد و صلاح
چون وقف درست آید روا باشد فر و ختن او و نه
ملک کرد آید او ملک مشاع باشد نزدیک ابو یوسف
اگر شریک قسمت طلبد روا باشد که قسمت کند **سوال**
واجب جیت در انتقاع وقف از جابتدا کنند **جواب**
واجب نیست که نخست در عمارت وقف صرف کنند
از جواقف شرط کرده باشد **سوال** اگر وقف کند
سرای بدایح ساکن باشند فر زنان او عمارت سزایی
بر که واجب آید **جواب** بر آن که ساکن باشند

اما اگر امتناع ان اجازت عمارت کند چون معمور
شد با ساکنان تسلیم کند اگر بنا وقف جیری
شکند یا از آلات وقف حاکم صرف کند در عمارت
وقف اگر محتاج باشد و اگر مستغنی است از نگاهداری
از ازیات و قتی که بجزارت محتاج شود در و این که میان
مستحقان قسمت کند **سوال** اگر واقف بنفس
خود وقف و یا ولایت نفس خود را کند روا باشد
یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم و ابو یوسف رجحان
ا در روا باشد و اگر بنا کند مسجدی نزدیک امام
اعظم رضی الله عنه از ملک او بیرون نیاید تا نگاه
که کدلی عام نکند از برای مردمانا دستوری دهد
بنماز کردن و بانک نماز گفتن پس از آن چون
یک کس در آن مسجد نماز گزارد بیرون آید از ملک
او و نزدیک ابو یوسف بجز قبول از ملک او
بیرون آید بدین لفظ که گوید این زمین را مسجد کردم
سوال اگر مردی سقاییه بنا کند یا باطنی یا برای
از برای راه گذریان یا زمین را مقبره کند از برای

از برای مسلمانان را ملک ملک که منقطع شود **باب**
نزدیک امام اعظم بقضا، حاکم و نزدیک ابویوسف
بمجرد گفتار و نزدیک محمد چون از سقایه آب خورند
و یار باط ابناء السبک گردان شوند و مقبره چون
کسی درین کند و او را و الله اعلم **باب**
نشست نیم اندر غضب سوال اگر مردی چیزی غضب
کرد پس هلاک شد در دست او بروی واجب آید
جواب مثلا آن چیز را همان واجب آید و اگر مثلی
نباشد قیمت واجب آید **سوال** بر غاصب چه واجب
آید **جواب** اگر عین مغضوب بر جای باشد عین واجب
آید اگر منکر شود که کالا هلاک شده قاضی او را حبس
کند جنائی که معلوم شود که اگر بدست وی بودی بید
کردی پس بدل آن بروی قضا کند **سوال** غضب
در کالا درست آید یا نه **جواب** کالائی که از جای بجای
نقل توان کرد و بتوان کرد **سوال** اگر خانه غضب
کرد پس هلاک شد **جواب** نزدیک امام اعظم ابو
حنیفه کوفی و امام ابو یوسف قاضی رضی الله عنهما تا اول

واجب نیاید و نزدیک محمد رحمه الله واجب آید و اگر
نقصان بفعل او و وسکنی او شد بالاتفاق ضمان
واجب آید و اگر کالا، منقول غضب کرد پس بدست
او هلاک شد بفعل یا بی فعل او بالاتفاق تا وان واجب
آید و اگر نقصان شود تا وان نقصان واجب آید
سوال اگر کوسفندی ذبح کرد ضمان واجب
آید **جواب** مالک بخیار باشد اگر خواهد قیمت کوسفند
زنده بستاند و مذبوح پس او بگذارد و اگر خواهد
مذبوح بستاند و نقصان آن بستاند و نقصان آن
باشد **سوال** اگر مردی جامه یکی بدید حکم آن چه باشد
جواب نیکویم اگر خیابان دریده باشد که منفعت تو آن
کرد ضمان نقصان واجب آید و اگر بسیار دیده باشد
چنانکه منفعت نتواند گرفت مالک را آید که بجمع قیمت
تا وان دارا کند **سوال** اگر عین مغضوب بدست
غاصب بگشت چنانکه اسم وی بدل باشد و منافع او
عظیم گرفت ملک مالک منقطع شود یا نه و ملک غاصب
در آید یا نه **جواب** از ملک مالک بیرون آید و ملک

غاصب شود بر وی ضمان واجب آید اما منفعت گرفتن
غاصب را روا نباشد تا بدل ندهد صورتی چنانکه
کوسفندی را غضب کرد بس ذبح کرد و بریان کرد و یا
ببیر ذقیده کرد یا گندم غضب کرد بس از اس کرد و یا
آهن غضب کرد بس شمشیر ساخت یا رو بهین غضب
کرد بس آوند ساخت اما اگر رز غضب کرد یا نقره
بس وینار یا در اعم زد یا آوند ساخت نزدیک امام
اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه ملک مالک منقطع
نشود و اگر تیری غضب کرد و بران بنا کرد ملک
مالک منقطع شود و بر مالک واجب آید که تاوان ستاند
سوال اگر زمین غضب کرد و دران زمین درختان
نشانند و یا بنا بر آورد تاوان برک واجب آید **جواب**
بر غاصب واجب آید که درخت و بنا بر کند و زمین
فارغ تسلیم کند اما اگر زمین بقطع درخت و بنا نقصان
میشود مالک را روا باشد که قیمت درخت و بنا مقلوع
کرده او را دهد و درخت و بنا مالک زمین را ملک شود
سوال اگر مردی جامه غضب کرد و روغن بیاخت **جواب**

مالک بخیار باشد اگر خواهد قیمت جامه سیدستاند
از وی و اگر خواهد قیمت مونت غاصب که در رنگ
کردن شده باشد و قیمت روغن که در بست امیخته شده
است غاصب را بد بدستاند **سوال** اگر مردی کالا غضب
کرد بس از غایب کرد و مالک را ضمان بداد ملک غضب
شود در قیمت یا نه **جواب** قول قول مالک باشد
یا بسو کند بهم مگر آنکه مالک بینم اقامت کند بقیمت
بیشتر از آنکه غاصب مقرب باشد بدان **سوال**
اگر عین کالا غضب باز یافت و قیمت آن زیادت از آن
است که غاصب داده است یا بنکول غاصب را باشد
جواب اگر تاوان بقول مالک یا حکم بینم ملک داده
باشد یا بنکول غاصب از سو کند کالا مر غاصب را باشد
و خیار مر مالک را نباشد و اگر غاصب بقول خود داده
باشد مالک بخیار باشد اگر خواهد هم بران بگذارد و اگر
خواهد عین کالا بدستاند و عوض رد کند **سوال**
اگر مردی باغی غضب کرد از ان باغ غاء حاصل آمد که
باشد **جواب** در دست غاصب امانت باشد اگر بداک

تاوان واجب نیاید مگر بتعدی غاصب هلاک
 شود یا مالک خواسته باشد غاصب امتناع آورد
 آنگاه غاصب ضامن باشد **سوال** اگر مردی کینزکی
 غضب کرد و آن کینزک بجز آوردن نقصان شده ضمان
 نقصان واجب آید یا نه **جواب** اگر در فرزند
 نقصان جبر شود هیچ تاوان نیاید و اگر نه نقصان
 واجب آید **سوال** بر غاصب ضمان منفعت غضب واجب
 آید یا نه **جواب** واجب نیاید مگر استعمال او نقصان
 شود آنگاه نقصان واجب آید **سوال** اگر مسلمانان
 خمر زمی هلاک کنند یا خوک او را بکشند ضمان واجب
 آید یا نه **جواب** واجب آید اما اگر ذمی از آن مسلمان
 هلاک کند یا مسلمان از آن مسلمان ضمان واجب
 آید و الله اعلم **باب هفتم در انذری**
او دیعت سوال و دیعت که نگاهدار **جواب**
 مودع بنفوس خویش و کسانی که در عیال وی باشند
 اگر بجز عیال بدست کسی دیگر داد تا نگاهدارد یا واد
 یعت نهادن و بس هلاک شده تاوان واجب آید مگر خانه

مودع اذن گیرد بس تسلیم کند سمیه را در کشتی
 باشد که در وی بیم غرق باشد در کشتی دیگر
 اندازد و بس هلاک شود تاوان واجب نیاید
سوال اگر مودع مال و دیعت را در مال اینخت
 جنابک جدا نتواند کرد تاوان دارد شود یا نه **جواب**
 تاوان دارد **سوال** اگر مودع و دیعت طلبید
 مودع امتناع آورد و قادر بود تسلیم مع القدره
 تسلیم نکرد بس از آن هلاک شد ضامن بکشید یا نه
جواب ضامن باشد چون بر تسلیم قادر بود و اگر
 اینختی شد و دیعت بمال مودع نلی فعل او شریک
 شوند فایده این آن باشد هم بیم قلب که بید آید
 اندازد مال حصت کنند و اگر مودع بعضی از مال نفقه
 کرد بس آن مقدار که نفقه کرده بود بباقی حلیط
 کرد بس هلاک شد ضمان جمیع واجب آید و اگر در و
 یعت تعدی کند جنابک ستوری باشد بر نشیند
 و یا جامه باشد بیوشد و یا بیده بارگاه کنانز یا بدست
 دیگری و دیعت نهادن بس باز بموضع خود نهادن بس

باز بموضع خود نهاد پس هلاک شد ضامن باشد
سوال اگر مودع و دبیعت بطلب مودع منکر شود
 پس عسراف میکند که و دبیعت بود هلاک شد
جواب او را تصدیق کند ضامن باشد **سوال**
 مودع را روا باشد که و دبیعت با خویشتن به سفر
 بر دیا نه **جواب** روا باشد چون حمل و مونت وارد
 و راه این باشد و نزد یک ابو یوسف روا باشد
 که سفر برد اگر چه حمل و مونت باشد **سوال** اگر دوش
 بدست یکی و و دبیعت نهادند پس از آن یکی حاضر شد
 و دبیعت می طلبد روا باشد که نصیب خود گیرد یا نه
جواب نزد یک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله
 عنه نتواند که حصت خود بستاند تا آنگاه که هر دوش
 حاضر نشود و نزد یک صاحب رحم عالمه تواند که حصت
 خود بستاند **سوال** اگر مردی بدست دوش و دبیعت
 نهاد اگر یکی بی دستوری دیگری نگاه میدارد و روا باشد
 یا نه **جواب** اگر چه نسبت که قسمت پذیر دروا
 باشد اما اگر چیز نسبت که قسمت بنزیر در و روا باشد که یکی

بی دستوری دیگری نگاه دارد **سوال** اگر مودع
 گوید مودع را و دبیعت را بدست زن خود مدینه
 پس تسلیم کرد و دبیعت را بر زن پس از آن هلاک
 شد ضامن یا نه **جواب** ضامن نباشد
سوال اگر گوید درین خانه نگاه دارد او در خانه
 دیگری نگاه میدارد ضامن یا نه **جواب**
 تا وان دار باشد اگر کسی ای باشد یا خانه که
 در آن دو حجره است از یکی بد دیگری می برد ضامن
 یا نه **باب** هفتاد و یکم اندر
عاریت سوال عاریت چیست **جواب**
 عاریت تمکیل منافع بعوضی **سوال** عاریت
 بکدام لفظ درست آید **جواب** بدین الفاظ که گوید
 اعترتک هذا الثمنی واعطیتک هذا الارض و منحتک
 هذا الثوب و حملتک علی هذه الدابة چون مراد
 همه نباشد عاریت باشد یا گوید واری اگر عمری
 و یا سکنی و اخذ متک بهره العبد معیر را روا باشد
 که رجوع کند از عاریت هر وقت که خواهد و عاریت

اما نشست اگر هلاک شود بحسب تعدی او ضامن نباشد
سوال مستی را روا باشد که عاریت را اجازت
دهد یا نه **جواب** روا نباشد اگر از کار بستن
یکی تا دیگری تفاوت نکند و اگر تفاوت نکند
روا باشد **سوال** عاریت دادن درم و دینار و
سکین و موزون درست باشد یا نه **جواب**
درست نیاید و اگر بدهد قرض باشد **سوال** اگر مردی
زمین عاریت بستر و درخت مناول کرد و بیابنا کرد
معی را ایدر رجوع کند و تکلیف کند ببردن درخت
و بنایان **جواب** اگر وقت عاریت پیدا نکرده باشد
ضامن نباشد و اگر پیدا کرده باشد و قبل الوقت رجوع
ضمان نقصان واجب آید **سوال** اجبر در عاریت
برک واجب آید **جواب** بر مستی **سوال** اجبر در عین
مستاجر برک واجب آید **جواب** بر مواجب واجب
واجب در مقصوب بر عاصب **سوال** اگر عاریت
ستد دستوری از آن دستور گاه مالک کرد و بیزار
شود یا نه **جواب** بیزار شود و اگر عین کار را عاریت

برده باشد چون طشت و کاسه و آنچه بدین مانده
چون بنانه او تسلیم اگر تسلیم نکرده باشد مالک
بیزار باشد اما اگر ودیعت را در سرای مالک رسانید
و مالک تسلیم نکرد پس هلاک شد ضامن باشد
باب هفتاد دوم اندر لقیط

سوال حکم لقیط چه باشد **جواب** رزاد باشد نفقه
اف از بیت المال واجب آید و اگر یکی مر لقیط را بر گرفت
دیگر بر آن نیاید از دست او بستاند **سوال** اگر طرعی
دعوی کند که لقیط بر منست **جواب** قول قول او باشد
اگر دوشن دعوی کند آنکس را باشد که وصف کند
علامت نفس او را **سوال** اگر لقیطی در شهری از شهری
مسلمانان یافتند یا دومی از دیه های مسلمانان
بسومی دعوی کرد که بر منست **جواب** نسب شود
و لقیط مسلمانان باشد اما اگر دومی از دیه های اومیان
یا در کشت یا در کلیسا یافتند ذمی باشد حاصل اینست
انست که اعتبار مر مکار باشد اگر دار اسلام یابد
مسلمان باشد اگر چه واجد مسلمان باشد یا حزنی

اگر در دار حسرت یا بد حسرتی باشد اگر چه واجد مسلمانان
باشد یا حسرتی در وایت محمد سماع است که اعتبار
واجد را باشد اگر مسلمان یا بد مسلمان باشد اگر چه
در دار یابد و اگر حسرتی یا بد حسرتی باشد اگر چه در دار
اسلام یابد و در وایت کتاب اگر دعوی است
که اعتبار امر اسلام را باشد هر کدام داله کی باشد و یا
واجد **سوال** اگر کسی دعوی کند که لقیط بنده اوست
جواب از و قبول کرده نشود و اگر بنده دعوی
کند که لقیط پسر اوست نسب ثابت و لقیط از ادواکر
بالقیط بهم مالی مسدود باشد یعنی هر که بسته لقیط
را باشد و ملتقط را را و اناش که برای لقیط را زنی
خواهد یا لقیط را زنی دهد و یا در مال تصرف کند
و اگر لقیط کسی را کالا بخش ملتقط را قبض کردن
روا باشد و لقیط را بجز در هدت احرفت اموزد
و با جارت فرستد روا باشد **باب هفتاد**
سیوم اندر لقط سوال لقیط چیست
جواب امانت باشد چون ملتقط گواه گیرد که از برای

آن میگیرد و گواه تا نگاه دارد و بخصم تسلیم کند **سوال**
تعریف لقطه شرط هست یا نه **جواب** شرط است اگر کم
از ده درم است سه روز تعریف دهد و اگر ده زیا
درم زیاده است یا زیادت تعریف دهد یکسال
یا بیشتر و اگر باشد صد درم سالی بگرداند و نداند اگر چه
مالک پیدا آید بدو تسلیم کند و اگر نه صدق کند و اگر صدقه
کند و مالک پیدا آمد مالک اختیار باشد اگر خواهد رضا
دهد بصدق و اگر خواهد ملتقط را تا وان دار کند و
لقطه کالا و کوسفند و شرر و ابا باشد و اگر متقطعی
اجازت قاضی نفقه کند مبرع باشد نیاید که بتانند
و اگر با جازت قاضی نفقه کند در ذمت صاحب لقط
دین باشد **سوال** اگر صاحب لقطه مرافعت کند سوی
حاکم نظر کند در وی اگر منفعت بیند اجازت دهد
و انرا نفقه فرماید و اگر داند قیمت او در نفقه تفرق
خواهد شد بفروشد ثمن انرا بفروشد تا نگاه دارند
و اگر در مصلحت در اء بقاء عین او بیند بفروشد تا نفقه
او دین کند بر صاحب لقطه باشد و اگر مالک لقطه حاضر

شهر و ابا بشه صاحب لفظ یعنی ملتقط لفظ را نگاه
دارد و نفقه بستاند و لفظ صل و حسرام برابرست
یعنی در زمین حلال و حسرام **سوال** اگر صاحب حاضر
شده مردی بس دعوی کرد لفظ ملک منت بدو دهند
یا نه **جواب** او را ندهند تا بینم اقامت نکند و اگر
بینم نداد و بی بینم عدمت لفظ میگوید یا نه اگر میگوید
روا باشد که بدهند و اگر نه ندهند و ملتقط را برای
تسلیم لفظ جبر نکنند **سوال** صدقه کردن بر تو انکر و
باشد یا نه **جواب** روا نباشد و اگر ملتقط تو انکر باشد
که نفع گیرد بدان روا نباشد و اگر در ویش باشد نفع
گیرد با بس گفته اند و اگر ملتقط تو انکر باشد لفظ راصد
میدهد مرد بر خود را یا پسر خود را یا بر زن خود صدقه بدهد
و اگر ایشان در ویشند روا باشد و الله اعلم
باب هفتاد و چهارم اندر
خنی سوال خنی که را گویند **جواب** انک او هم فرج
داد و هم ذکر **سوال** حکم خنی چه باشد **جواب** انک بول
از مبال مردان باشد او را حکم باشد و اگر بول از

از میان زبان کند زن باشد و اگر از بهر دو مبال
بول کند از مبال که خنیست بیرون آید همان حکم باشد
و اگر از هر دو عنقه درین صورت فرموده اند
مرا بدین علم نیت اعتبار بکنش نکرده و نزدیک
صاحب حکم پیشتر را باشد **سوال** خنی بالغ باشد
و محاسن مر او را پیدا آمد و دخول توانست کرد **جواب**
حکم او حکم مردان باشد اگر تری پیدا آمد یا حیض شد
بار گرفت یا مردی بر وی دخول توانست کرد حکم
او حکم زنان باشد و اگر ظاهراً نشد یکی ازین عدالت
بس او خنی مشکل باشد چون در صف ایستد بس
از مردان بس از زنان ایستد اگر مال دارد و کینزک از
جهت وی بخزند تا او را ختنه کند اگر مال ندارد از بیت
المال بخزند تا او را ختنه کند بس بفرودش و نمن
بیت المال تسلیم کند **سوال** اگر مردی وفات کرد
از وی پسر یا ماند او خنی میان ایشان مال چگونه
تسلیم کند **جواب** نزدیک امام اعظم ابوحنیفه حکم
خنی در میراث حکم انشی باشد دو سهم مر بس را و یکی

و یکی مرختی را و قول شعبی است که خشتی را نیمه میراث
 مردان دهند و نیمه میراث زنان و نزدیک صاحب
 همین حکم دارد و این را بر دو وجه بیان کردند یکی آنکه
 خشتی بوجهی بسترست و بوجهی دختر بس جنافستی خشتی
 ثلثه اربع بسترست و ج اول منقسم از هفت سهم
 سه سهم مرختی را و چهار سهم مربری را و ج دوم آنست
 که میراث را دو از ده تیر کند از آن هفت بستر را و پنج
 مرختی را زیر جبهه اگر خشتی بستر بودی شش بودی
 و اگر دختر بودی چهار اکنون و جی تیر می برد و جوی
 چهار تیر بجه حال برد و دو تیر بجالی میرد و بجالی نمی
 برد از نیمه شود بس پنج سهم مرختی را باشد و هفت
 مر بس را و الله اعلم بالصواب **باب**
هفتاد و پنجم اندر مفعول سوال اگر مردی غایب است
 نداند که مرده است یا زنده و معلوم نیست کی است
جواب روا باشد قاضی را که کسی را نصب کند تا مال
 او را نگاه دارد تا تلف نشود و و اما که دار و قبض
 کند و از مال او بر زن و فرزند آن صغار را نفق کند

اما میان او و میان زن او فرقت نیکنند با
 صد بیست سال تمام نشود و از و ولادت
 آنگاه بوفات او حکم کند و زن او را بفرماید
 تا عدت دارد و قسمت کند مال او را میان و
 رثه او که موجود باشد میراث ببرد از و میراث
 ببرد مقصود از کسانی که در حال فقدا و مرده
 باشند چون باز آید و الله اعلم **باب**
هفتاد و هشتم اندر اباق سوال اگر مردی بنده
 گریخته بمولی رساند مولی جعل شود یا نه **جواب**
 اگر شبان روز بازار و جهل درم شرعی واجب
 آید از مولی او بستاند و اگر کم شبان روز راه
 بار آرد و حساب آن مستحق شود و اگر قیمت بنده
 همین جهل درم باشد از آن یک درم از قیمت ما
 نک را باشد باقی واجد **سوال** مستحق چیست
جواب آنست که بوقت گرفتن گواه گیرد که از
 برای انرا میگیرم تا بخصم تسلیم کنم و اگر بنده مرن
 بگریزد بر مرتحن واجد و الله اعلم

باب هفتاد و هفتم اندر احیاء موات

سوال زمین موات کدام است **جواب**

آنکه گرفته نشود از زمین بسبب انتفاع آب

از وی بسبب غلبه آب یا آنچ بدین مانند که مانع آید

حراعت را در آن زمین **سوال** زمین موات

بر چند وجهت **جواب** بر دو وجه یکی غارت

که مملوک مسلمانان بود اما مالک بیدانیت و از

آبادانی چندانی است که اگر کسی جایی بلند بایستد

و بانک کند شینه نشود و آن زمین موات است

هر که زنده اند اثر بدستوری امام نزدیک امام عظم

مالک و اگر دستوری ندهد امام نباشد مالک

نشود نزدیک صاحبیم دستوری امام شرطانیت

هر که کند مالک او شود و دمی بزنده کرد در زمین

مالک شود جناح مسلم میشود **سوال** اگر مردی

در زمین موات در حرب خود در آورده و تا نهال

عمارت نکرد **جواب** او باشد امام را از وی بگیرد

بکسی دیگر دهد تا عمارت کند از بهر آنکه منفعت زو

ن

اید بیت المال است وروا نباشد زنده کرد این

زمین که نزدیک آبادانی دیم باشد از برای جد کرد

ستوراهنل دیم برای حصار ایشان رها کنند

سوال اگر مردی جایی بکشد در دست حریم

باشد اگر از برای شتر آب کش راست ششت

کن حریم او باشد و اگر برای کاو کوسن فند باشد

حصص کن حریم او باشد و اگر چشمه ایست سیصد

کن حریم او باشد **سوال** اگر فسات زمین

رفا کرده باشند و از او باشد زنده کردن رو باشد

یا نه **جواب** تمام باز نیاید باشد و اگر باز آید

روا نیاید باشد چون باز نیاید موات باشد اگر حریم

نباشد عام مالک چون زنده کند باذن امام

و اگر بیاید مرا و را جوی در زمین حشر او نزدیک

امام اعظم این حریم را جوی نباشد مگر بینه اقامت

کند بران و نزدیک صاحب آب جوی مر خداوند جوی

را باشد تا اگر وقتی جوی کند شود کل برابر جوی

افتند و طریق او باشد والله اعلم بالصواب

سوال مازون که باشد **جواب** چون مازون بینه
باشد بر باز رکابی که خود او را دستوری داده باشد
بر باز رکابی کردن دستوری جنح بخزد و بفروشد
و گروستاند اما اگر دستوری نهد و در نوعی دستوری
دهد چون بزانی و بجالی و انج بدین ماند در کل مازون
باشد و اگر کند در کالائی که فلان جینر
بخرد مازون نباشد باشد
اقترا مازون بواهماء روا باشد یانه
روا باشد زنی بزنی کند یا بینه را از اذکنه بر
مالی دهد بعوضی یا بغیر عوض درین همه او را
مکرائت کسی را مهمان داری کند یا او را
مهمان داشته باشد یا اندکی از طریق هدیه
دهد **سوال** و امهات مازون برک واجب آید **جواب**
بر رقبه او متعلق باشد بفروشد او را مگر که از برای
او فدا دهد و اگر مولی فدا نهد عن سریمان او
بفروشد و بهاء او را بجهت بردارند اگر چیزی

باقی ماند پس از ادی او از و بطلند **سوال**
اگر مردی مازون خود را بچور کند شود یانه
جواب نشود تا آنگاه که اهل بازا را جز نشود و
اگر مولی نیمه دید و یوانه شود یانه شد و بدار حسرت
بودند مازون بچور شود و اگر بینه مازون
بکریخت بچور شود **سوال** اگر مردی خود را بچور کرد
پس از آن اقترا میکند درست باشد یانه
جواب نزدیک امام اعظم اقترا او بچ
درست او باشد از مال درست باشد و اگر بینه
مازون را و امهات لازم شده است مال او مالک
نباشد کردن او را بسک کرد ایند از مال او
مولی **سوال** بندگان مازون را که مدسوانست از او
میکند باشد یانه **جواب** نزدیک امام اعظم
روا نباشد و نزدیک صاحبیه روا باشد
از او شود و انج در دست ایشان شود ملک
مولی باشد **سوال** اگر بینه مازون بدست مولی
جینری بفروشد روا باشد یانه **جواب**

اگر مثل قیمت فروشنده رواباشد و اگر مثل قیمت
 قیمت بفروشنده رواباشد بنقصان یا بمثل
 قیمت اگر مردی مازون بدست مولی متاعی
 بفروخت پیش از آنکه ثمن قبض کند متاع تسلیم
 کند رواباشد و ثمن باطل شود اما اگر کار
 هدایت دیرای مازون خود را از او کرد و بروی او
 مهامت آزادی رواباشد یا نه رواباشد
 اما مولی قیمت او را ضامن شود مرغریان او را
 آنچه مولی فسرزند فاضل از معتوق بستاند
 اگر کینزک مازونه از مولی فسرزند او رد
 شود یا نه محجور شود ولی صبی مرصبی را
 دستوری دهد بایجاره حکم اوجه باشد
 حکم او بنده مازون در بیع و شری و اداء علم با
باب هفتاد و نهم اندک مزاع
سوال مزاع بستان رواباشد یا نه **جواب**
 نزدیک امام اعظم رواباشد اگر چه شرط کرده
 باشد بربع یا بثلثی و نزدیک صاحب رواباشد

و آن بر چهار وجه است یکوجه رواباشد و سه وجه
 دیگر رواباشد اگر زمین یکی رواباشد و تخم و کاؤ
 و کار دیگر رواباشد زمین و کاؤ و تخم هر یکی
 رواباشد و کار مگر دیگر رواباشد اما اگر زمین
 و کار یکی را و تخم و کاؤ مگر دیگر رواباشد این وجه
 باطل باشد **سوال** مزاع بی مدت معلوم رواباشد
 یا نه **جواب** رواباشد مگر مدت معلوم و آنچه
 بیرون آید میان ایشان مشاع باشد اگر شرط کرد
 از ایشان **سوال** مسامت یعنی صدمن یا همزار
 من رواباشد اما مزاع که کرده باشد و اگر
 چیزی بیرون نیاید هیچ نیاید **جواب** اگر مزاع
 فاسد گشت که رواباشد **سوال** مرصاحب تخم رواباشد
 و اگر از جانب صاحب زمین باشد عامل را آید
 که از مقدار مشروط نگردد و نزدیک اجر مثل واجب
 آید و اگر تخم از جانب عامل باشد مرصاحب زمین
 راست مزد باشد واجب آید **جواب** اگر مزاع
 بسته شد پس صاحب تخم از عامل امتناع از جبر

کنند **جواب** چه نکند اگر عامل صاحب زمین امتناع آورد
چه نکند **سوال** اگر یکی از دو متعاقبین بهره مزارع باطل
شود یا نه **جواب** باطل شود و اگر مزارع بگذشت
و کشت هنوز نرسیده است مزارع را مزرعه مثل
نصیب زمین واجب آید تا آن درودده شود **سوال**
کشت کرد و در آن برکه باشد **جواب** بر هر دو مزارع
انداز حقوق ایشان **سوال** در حصول و دیاس بر هر دو
واجب آید بر اندازه **جواب** و اگر نفقه کشت بر عامل نظر
کرده باشند باطل باشد و اداعه **باب**
هفتاد و نهم اندر مساقات سوال مساقات نخروی
از میوه ر و ا باشد یا نه **جواب** نزدیک امام اعظم
روا باشد و نزدیک صاحبیه روا باشد چنانکه
مزارعت کردن مدت معلوم **سوال** کند و نام برود
و جزوی از میوه مشاع یعنی قسمت کرده چون ثلث
پاربع و یا خمس یا سبع **سوال** مساقات در درخت
خسره، و انگور و میوه یا ذمیجات روا باشد یا نه **جواب**
روا باشد چون بعل میوه زیادت شود و اگر میوه نهیست

رسیده باشد روا باشد و اگر مساقات
فاسد افتد عامل را مزرعه مثل واجب آید و باطل
شود مساقات بموت و اعدا رهنج شود چنانکه
فسخ کرد و اجارت و اداعه علیما بصواب
باب هفتاد و یکم اندر نکاح
سوال نکاح منعقد می شود **جواب**
بالباب و قبول چون هر دو لفظ ماضی باشد
و یکی مستقبل بهم روا باشد چنانکه گوید و چینی
بس بگوید **سوال** نکاح بی گواه منعقد
شود یا نه **جواب** منعقد نشود مگر بحضور
دو گواه هر دو عاقل و مسلمان و از ادویک مرد
و وزن **سوال** نکاح بشهادت فاسق و
محدود و قدف روا باشد یا نه **جواب** نزدیک
علماء ما رحمهم الله روا باشد و نزدیک شافعیان
الله روا باشد **سوال** اگر مسلمی ذمی را نکاح
میکند بشهادت دو ذمی روا باشد یا نه **جواب**
نزدیک امام اعظم و ابو یوسف رحمهما الله روا باشد

و نزدیک محرم و انباشند **سوال** چند زن است
که بزنی کردن روا باشد **جواب** بیست یک زن
بهفت نسبی چون مادر و خواهر و دختر و عم و خاله
چون زن پدر و زن پسر و منکر که در چهار زن
و جمع کردن میان دو خواهر نه نکاح و نه بملک
مبین و مادر زن و دختر زن و هفت از رضاع مادر
رضاعی و خاله رضاعی و خواهر زاده رضاعی و برادر
زاده و یا خاله زن و یا خواهر زاده زن و برادر زاده
و جمع کردن میان دو زن که اگر یکی از ایشان بودی
دیگر را نتوانستی خواست و روا نباشد جمع
کردن میان دو زن و دختر شوی که پشیمان مرس
زنا بودی لا باس گفته اند **سوال** مردی بازنی
زنا کرد حکم مصاحرت ثابت شود یا نه **جواب**
نکته ثابت شود یعنی مادر او را دختر او را نکاح
نتواند او را و نزدیک شافع می تواند حجت او را
نست که مصاحرت بطریق کدام است ثابت نه
بطریق جنایت جنانک لواط **سوال**

اگر مردی مرزن خود را طلاق باین گفت روا باشد
که خواهری عدت نکاح کند یا نه **جواب** روا نباشد
که تا عدت او نگذارد **سوال** چند جایست که نکاح
کردن زن دیگر روا نباشد **جواب** سه جای یکی
انگ مردی چهار زن دارد یکی را طلاق دهد و خواهد
که بجای او زنی دیگر بزنی کند روا نباشد تا عدت
زن مطلق نگردد و دیگر انگ حره را طلاق دهد
بس خواهد که در عدت او امر را بزنی کند روا نباشد
سیوم انگ مردی زن خود را طلاق دهد پس خواهد
که او را بزنی کند روا نباشد تا عدت تمام نگردد و
روا نباشد که نکاح کند مولی کینزک خود را و زن
عندم خود را **سوال** نکاح کردن اهل کتاب
حمود و نزر و ابان باشد یا نه **جواب** نزدیک
امام اعظم مارجهما الله روا نباشد اما آتش برست
و مسخ و شوی روا نباشد و در صابی اختار و کباش
و نزر و یک امام اعظم ابوحنیفه کوفی حکم کتاب روا
باشد و نزر و یک صاحب حکم مخ است روا باشد

و نزدیکی صاحبیه و صابیه زنی را گویند که کیش میکند
 کرد و دید بود **سوال** اگر مجرمی یا مجرمه نکاح میکند
 روا باشد یا نه **جواب** نزدیکی علماء ما رحمهم الله روا
 باشد و نزدیکی شافعیه رحمهم الله روا نباشد **سوال**
 نکاح بی ولی روا باشد یا نه **جواب** اگر عاقله و بالغه
 بود نزدیکی امام اعظم و ابو یوسف رحمهما الله روا
 و نزدیکی محمد و شافعیه رحمهما الله روا نباشد **سوال**
 خسر کردن بالغه را برای نکاح روا باشد یا نه **جواب**
 نزدیکی علماء ما رحمهم الله روا نباشد مگر ولی را
 که خسر کند بیک بالغه و نزدیکی شافعیه روا باشد
 دستوری بکریج دانند **سوال** بخاموشی
 اما دستوری نجستن یا برفتن خون یا بجماعت او را
 چون ابقار بزنی کنند یا چون **جواب** نزدیکی علماء
 ما رحمهم الله بکران شافعیه چون کالمان اما بکارت بگری
 بزنان نزدیکی امام اعظم چون بکران او را بزنی دهند
 نزدیکی صاحبیه چون کالمان **سوال** اگر مردی
 میکند بزنی که خسر نکاح من بتو رسیده و خاموش بودی

تبیین روایات مذکور بکری بگری

وزن میگوید و در دم قول که باشد **سوال** قول قول
 زن باشد نزدیکی امام اعظم بی سوکنه و نزدیکی
 صاحب سوکنه واجب آید **جواب** نکاح بجنه لفظ
 درست آید بیجن لفظ نکاح و تزویج و تملیک و هبت
 و صدق و منعقد نشود بلفظ ارا دست اجارت را عادت
 و ایاحت و احداک **سوال** اگر مردی دختری صغیره
 را بزنی دهد و ایانت از برای بی صغیره را زن نکاح
 روا باشد یا نه **جواب** روا باشد اگر چه بکر
 باشد یا کالمه ولی که باشد **سوال** عهده ولی
 باشد و اگر پدر یا صغیره را بزنی دهد یا از برای
 صغیره زنی چون بالغ شوند ایشا از اختیار نباشد
 عمر با برادر صغیره را بزنی دهند یا از برای زنی خوا
 هند یا اختیار باشد یا نه **جواب** باشد نزدیکی
 امام اعظم و محمد رحمهما الله قول از ابو یوسف
 است اگر فتح کند نشود تا دخول کنند و
 قول دیگر است که اختیار صغیره او بند
 را و دیوانه را و لا **سوال** تزویج باشد یا نه

جواب نباشد و کافر و مسلم را ولایت نباشد
 چنانکه بر کافر و دختر مسلم یا بر مسلم **سوال**
 اگر صیغه را کسی از عصبات نباشد ما دریا قال خاله
 روا باشد که بدهند یا نه **جواب** نزد یک امام اعظم
 روا باشد و نزد یک مجتهد روا نباشد و اگر زنی که او را
 ولی نباشد مولی که او را از او کرده باشد روا باشد
 که بزنی دهد و اگر ولی عقوبت غایت منقطه
 ولی بسود را روا باشد که بزنی دهد **منقطه**
 است که بیاشد در شهری که قافل نشود در سال مکر
 یکبار **سوال** کفایت در نکاح روا باشد یا نه **جواب**
 معتبر است تا اگر زنی بگوید کفو زنی و مهر او بیاید او را حق
 فرقت باشد فرقت افکند میان ایشان **سوال**
 نکاح بچه معتبر است **جواب** بنسب و بمن آنک مالک
 مال و نفقه باشد و حرفت هر دو **سوال**
 اگر تزویج کرد زنی را و مهر او را **جواب** اولیا او را نزد
 امام اعظم نباشد بجهت فرقت یا تمام کردن مهر مثل ابو
 یوسف و محمد حق اعراض نباشد تزویج میکنند بذر

دختر خود را و از مهر او ان میکند برای بسزنی
 میخواهد زیادت در مهر او نزد یک امام اعظم
 روا باشد وجه آنکه باشد یا بسیار و نزدیک
 صاحبیه روا نباشد بعبی رد کند یا زیادت
سوال نکاح بی مهر مستی روا باشد یا نه **جواب**
 روا باشد و اقل مهر ده درم شرعی اگر مهر کم از
 ده درم مستی کنند نزد یک عالم یا رحم الله ده درم رسا
 و نزد یک شافعی رحمه الله مستی واجب آید و نزد یک
 رسانند مهر بچه ثابت شود
 بدخول یا بموت شوی اگر پیش از دخول
 یا پیش از مرگ طلاق دهد نیز مهر
 اگر زنی نزد یک بچ کرد و مهر یا نکاح کرد بشتر طانگ
 مهر نباشد مثل واجب آید بعد از دخول
 یا بموت پیش از دخول طلاق داد مستی واجب
 منعه به باشد جامه من کسوت زن
 و اگر تزویج کرد یا بدخول نکاح روا باشد و مهر مثل
 آید و اگر زنی خواست و مهر مستی نکرد از ان مهر

معین رضا دادا اگر دخول کند مهرستی واجب
 آید اگر بس از مهر زیاد دست کند
 لازم آید و اگر دخول طلاق دهد ساقط شود مثل امری
 زنی را خواست بهزاد درم بس در مهر او دو بیست
 زیادت کرد و پیش از دخول طلاق گفت واجب
 آید و آن بانصد درم است و اگر از مهر خود خط کند
 روا باشد صحیح چون دخول مهرتیا نه
 مهر واجب آید و خلوت صحیح مرد و زن تنه
 باشند و بیمار نباشد و اگر ماه رمضان نباشد
 و حرم حج و عمره حائضه نباشد بس در خانه
 تنها وزن مانع و حلی نباشد اگر ازین کیفیت موجود
 نباشد خلوت صحیح اگر مجنونی خلوة کند
 آید یا نه نزدیک امام اعظم
 تمام واجب آید متعه کرا واجب
 هر زنی که شوی او را طلاق مکرر در حق زن
 واجب است آنک زنی بزنی و مهرستی نکند
 و پیش از دخول طلاق . او را متعه واجب شود

سوال اگر مردی دختر خود را بزنی دهد بران شرط
 که بضع بدل بضع زنی دیگر باشد **جواب** نزدیک
 علماء ما رحمهم الله نکاح درست باشد و هر یک را مهر
 مثل واجب آید **سوال** اگر مردی از او زنی حست
 را بر خدمت سالی بر بزنی کند بخدمت کردن
 روا باشد یا نه **جواب** نکاح و مهر مثل واجب آید
سوال اگر مولی حست را بزنی کند بخدمت
 کردن روا باشد یا نه **جواب** روا باشد و اگر مجنونی
 بدر و بر دارد نزدیک امام اعظم او را بسر
 ولی باشد و نزدیک محمد بدر **سوال** ابو یوسف مضا
 صریح است **جواب** نکاح و برستاری مستوری
 مولی روا باشد روا نباشد و اگر بدستوری
 مولی بزنی در کردن بنده باشد و از مهر او
 باشد که او را بفروشد **سوال** اگر مردی کنیز
 خود را دهد بر مولی واجب آید که او را بخانه تسلیم
 کند یا نه **جواب** واجب نیاید و کنیزک مولی بکند
 مولی شوی را گوید هر جا که قادر شوی با او دخول کن

اگر مردی زنی را بزنی کند چه از درم
بشرط آنکه زنی دیگر بر سر او بزنی کند یا بدو
بخش او را ازین شهر بیرون نبرد و اگر بر دیار زن
دیگر بزنی کند دو هزار درم مهر باشد **سوال**
بشرط وفا کند همان هزار درم واجب آید
و اگر از آن بیرون برود و یازنی دیگر بر سر او بزنی
کرد نزد یک امام اعظم مهر مثل واجب آید از مستی
جواب نکند و نزد یک صاحبیه مهر دو شرط جا
یزست **سوال** مردی زنی خواست بر حیوان
غیر موصوف چون **جواب** و کوسند تسبیح یا نه
سوال درست باشد شوی نخیار باشد اگر
خواهد بعین مسان دهد **جواب** خواهد قیمت
میان دهد و اگر زن بخواست جامه غیر موصوف
نکاح درست باشد و مهر مثل واجب آید **سوال**
نکاح منوع و موقت درست باشد یا باطل
جواب نزد یک علماء ثلاثه رحمهم الله باطل است
و نزد یک حسن بن زیاد اگر مدتی بیدار کند که صورت

بند که آدمی چند آن نزدیک نکاح را و با باشد
چون صد پنجاه سال و پنج بدین مانند صورت
تمتع و موقت آن باشد که مردی زنی را گوید خود
را بمن بزنی ده تا یکماه یا یکسال و پنج بدین مانند
یا بر سه جامه **سوال** نکاح غلام و کنیز که
بی دستوری مولی روا باشد یا نه **جواب** موقوف
باشد که با بیاجازت مولی اگر مولی اجازت دهد
روا باشد و اگر نه روا نباشد اگر مردی زنی
بی رضای آن زن یا زنی شوی کرد بی رضای
شوی همین حکم دارد موقوف باشد اگر اجازت
کند روا باشد و اگر نه روا نباشد **سوال**
اگر ابن عم تزویج کند دختر عم خود را روا باشد
یا نه **جواب** روا باشد و اگر زنی اجازت
کند مردی را که خود بزنی بس این مرد بجز
دو گواه آن زن را بزنی داده باشد یا نه
سوال اگر ولی میاچی مهر میشود درست باشد
یا نه **جواب** درست باشد و زن را اختیار

باشد اگر خواهد از ولی طلبد و اگر
خواهد از شوی طلبد و اگر قاضی فرقت
افکند میان زن و شوی در نکاح فاسد پیش
از دخول واجب نیاید و بعد از خلوت
مهر نیز واجب نیاید اگر دخول کرد مهر مثل واجب
آید و نسب فرزند از او ثابت شود
اگر مهر زن اعتبار بد کند بخوابد و عتق و
خوابد عملی و بما در و خاله اعتبار نکنند مگر که
از یک قید باشد اعتبار مهر مثل بجه
واجب آید بدایح هر دو زن برابر باشند
در تن و نسب حامل و مال و دین و شهر و روزگار
و عتق او را باشد یا نه
روا باشد باشد یا کتابیه و تزویج
او بر حیره روا نباشد تزویج حیره
و او را باشد و مر از او تزویج چهار زن از
حیره ایراد نکند و نیت مر او را تزویج
کند بیشتر ازین و بنده را روا نباشد از

از دو حیره و اگر طلاق گفت هر یکی ازین طلاق
باین روا نباشد که نکاح کند چهارم تا عدت
گذرد **سوال** اگر مردی کینزک خود را بزنی
داد پس او را از او کرد و کینزک را اختیار باشد
یا نه **جواب** اختیار باشد اگر خواهد نکاح را
اجازت کند و اگر خواهد فسخ کند اگر چه شوی
او از او باشد یا بنده حکم مکاتبه همبرین باشد
و اگر تزویج کرد او بیغیر اذن مولی بس از او شد
نکاح صحیح مر آن زن را اختیار نباشد **سوال**
اگر مردی تزویج کرد دو زن را در یک عقد یکی
را از ایشان نکاح درست نباشد جناح در نکاح
شوی دیگر بود یا در عدت شوی دیگر بود و مهر
این مستی کرد هزار درم تمامی مهر آن زن را امام باشد
نکاح درست بود یا نه **جواب** تزویج امام اعظم
درست باشد و تزویج صاحبیه میان دو زن
قسمت کنند بر اندازه مهر مثل ایشان پنج حصه نکاح
او درست نیست ساقط شود نکاح او درست

اگر مردی زنی خواهد پس در وی عیب دیدم و خیار
 نباشد اما اگر زن عیب یافت مرثویه خود را
 چون دیوانگی و یکی و دیگری خیار نباشد
 زنا نزد یک امام اعظم ابو حنیفه و ابو یوسف
 رحمهم الله و نزد یک محمد و شافعی خیار باشد
 اگر مردی عیب پیدا آمد و زن دعوی کرد چکنند
 حکم او بر بر سال مہمت دهند اگر بدو
 بیست بجاع اینها و اگر نه فرقت افکنند و ان فرقت
 نزد یک علماء ما رحمهم الله طلاق باشد و نزد یک
 شافعی فسخ باشد و زنا تمام مہر واجب آید چون
 خلوت صحیح باشد و اگر محبوب پیدا آید یعنی
 بست بریده مہمت ندهد چنانکه عینین را
 اگر زنی اسلام آورد و سنوی او کافرست
 چکنند قاضی اسلام عرضه کند اگر سنوی
 اسلام آورد زن او باشد اگر از اسلام انی
 آورد فرقت افکنند میان ایشان و ان فرقت
 نزد یک امام اعظم و محمد طلاق باشد و نزد یک

میان ایشان

ابو یوسف فسخ باشد و اگر اسلام آورد و
 زن و بچہ است قاضی بروی عرضه کند
 اگر اسلام آورد زن او باشد اگر انی آورد
 فرقت افکنند میان ایشان فرقت طلاق
 نباشد و اگر دخول کرده باشد واجب نیاید
سوال اگر زنی اسلام آورد در دار حرب
 چکنند **جواب** فرقت نیفتد میان ایشان
 تا حیض نکند اگر در جون حیض بگذشت طلاق
 بائن باشد و فرقت افتد **سوال** اگر سنوی
 کتابیہ اسلام آورد و نکاح قایم باشد یا نه
جواب جو قایم باشد و اگر بیرون آید احد الزوجین
 مرد یا زن از حرب بدار اسلام فرقت افتد
 و اگر زن یا سنوی را برده کند از حرب بدارد
 اسلام آورد فرقت افتد و اگر هر دو را برده
 کنند بیارند فرقت نیفتد **سوال** اگر زنی
 از دار حرب هجرت کرد و بدار اسلام
 آمد عدت واجب آید و سنوی کردن روا باشد

باینه **جواب** شوی کردن روا باشد و عدت واجب
نیاید نزد یک امام اعظم رضی الله عنهما و اگر بار دارد
روان باشد شوهر کردن تا بار نهد و اگر بالله
منها شوی یا زن روت او رت فرقت و این
فسخ طلاق نباشد و اگر شوی روت آورد
اگر دخول نکرده باشد مهر تمام واجب آید و اگر
خول نکرده باشد نیز مهر واجب آید و اگر مخلوله
نباشد هیچ مهر واجب نیاید و اگر زن شوی
به دور رت آورد و نکاح ایشان باطل نشود
و برقرار باشد و مرتدا زن کردن روان باشد
که شوی کنیز نه مسلمان نه کافر نه مرتد و مرتدا
روان باشد که شوی کنیز نه مسلمان نه کافر نه
مرتد **سوال** اگر مردی مسلمان باشد
وزن کافر یا مرد کافر باشد وزن مسلمه
فرزند تابع که باشد **جواب** تابع مسلمان اگر پدر
مسلمان باشد تابع پدر باشد و اگر مادر مسلمان
باشد تابع مادر باشد و اگر زن و شوی بهر دو

کافر باشند یکی میان ایشان اسلام آورد
فرزند تابع آنها باشد که مسلمان باشد
و اگر یکی از ایشان کتابی باشد چون جهود و شرکا
و مع فرزندان تابع کتابی و اگر کافر زنی خولت
بی گواه در عدت افری دیگر روا باشد در دین
ایشان عدت و گواه ایشان شرط نیست **سوال**
اگر مع ماور یا دختر خود را بزنی کرد پس هر دو
تن اسلام آوردند چگونه **جواب** میان
ایشان فرقت افتند با اتفاق اگر مردی
را دوزن حصره در نکاح باشند بروی واجب
آید که میان ایشان عدل کند در قسمت یکشب
و یکشب دیگر را بکسر و کامله در قسمت یکسانند
بهیچ کس را بر دیگری فضل نیست و اگر هر دو برابرند
باشند همین حکم دارد و اگر یکی بنده را یکشب و در
سفر مرد میخیزد باشد هر که خواهد بود و افضل
آن باشد که بقعه ببرد و اگر زنی قسمت خود بدیگر
زن بخشند روا باشد پس از بخشیده اگر رجوع

کنند تواند والد اعلى **باب هشاد**
دوم اندر رضاع سوال حرمت رضاع بچه
ثابت شود **جواب** باندک و بسیار چون
بخوردن **سوال** مدت رضاع چند است
جواب نزدیک امام اعظم رضی الله عنه
سی ماه و نزدیک صاحب رو سال و قول
شافعی همین است و نزدیک زفر سال
و نزدیک بعضی تمامت **سوال**
بر رضاع چند گس حرام شوند **جواب**
ایچ نسبت حرام شوند مگر در برابر از
نسبت و خواهر بر از رضاع روا باشد
تزویح کند او را و روا نباشد تزویح خواهر
بر او زن بر رضاع **سوال** روا نباشد
که تزویح کند جناب تزویح کند در نسب
جواب شیر مرد حرام بد و متعلق شود
یا نه یعنی زنی مگر نه را شیر را و این بچه بر شوی
زن و بر بذر شوی و بر بر شوی زن حرام

شود و این شوی هر شیر خورنده را بدر رضاع
باشد و فایده این مسئله اینخاطا هر شود که مردی
مردن خود را طلاق گفت پس این زن
شوی دیگر کرد پس بچه را شیر داد حرمت
رضاع از شوی اول ثابت شود یا از دوم
سوال این مسئله بر وجه است یک
وجه بالاتفاق از شوی اول و وجه سیوم
اختلاف است اما وجه اول اگر تکرفت و بجهت
دوم بالاتفاق از شوی ثابت شود و وجه
دوم اگر بار گرفت و بجهت اول بالاتفاق از
شوی دوم ثابت شود و وجه سیوم اگر بار گرفت
و بجهت اول است اختلاف است از امام اعظم
از شوی اول ثابت **جواب** و نزدیک ابو یوسف
اگر شیر زیادت شده است شوی دوم
و اگر حالت با نقصان از شوی و نزدیک
از هر دو شوی **سوال** اگر خواهر را بزرگی کردن
روا باشد چنانکه خواهر برادر فبسی صورت

مسئد است مردی را خواهر برادری باشد
برادر بر برادر برادر و او باشد که خواهر مادری
را تزویج کند یا نه **جواب** روا باشد و اگر
دو بچه شیر زنی خوردند با یکدیگر تزویج کردن
روا نباشد و اگر زنی شیر داد مزج را تزویج
کردن با او و با اولاد او روا نباشد صبی
شیر خواره را که خواهر شوهر مادر رضاعی را نکاح
کند زیرا که او را عم رضاعی باشد **سوال**
اگر زنی شیر در آب اینخت بس بجز نخورد
حرمت رضاع ثابت شود یا نه **جواب**
اگر شیر غالب بود حرمت رضاع ثابت
شود و اگر غالب است ثابت نشود و اگر زنی
شیر در طعام اینخت بس بجز نخورد اگر ایرا
طعام و شیر باقی نخت باشند بالا حرمت
ثابت نشود و اگر باقی نخت باشند ثابت
اما اگر شیر بکرده باشند نزدیک امام اعظم
ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه حرمت رضاع ثابت

نشود اگر شیر غالب است رضاع ثابت
شود و نزدیک محمد رضاع ثابت شود اگر
چه شیر اندک بود اگر شیر بداد و اینخت اند همین
حکم دارد **سوال** اگر زنی شیر زنی بعد از موت
بدوشید و بجز را داد حرمت رضاع ثابت
شود یا نه **جواب** نزدیک علماء ثلث ثابت
شود و اگر شیر کوسفند تخلیط کنند بدهند
حکم مرغلبه راست اگر شیر زن غالب بود
حرمت رضاع ثابت شود و اگر نه نشود
و اگر وزن اینخت بجز نخورد نزدیک امام
اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه و ابو یوسف
رحمهم الله حرمت رضاع زن ثابت شود که
شیر او بیشتر اینخت باشند نزدیک محمد و زفر
رحمهم الله حرمت رضاع از هر **سوال** ثابت شود
و اگر فرود آمد مگر را شیر بس نخورد رضاع
ثابت نشود و اگر فرود آمد را شیر شیر بس
بجز نخورد حرمت رضاع ثابت **جواب** و اگر بخورد

و کودک از شیر کوسفند رضاع ایشان نباشد
سوال اگر مردی دوزن صغیره و دیگری
کبیره بس این کبیره صغیره را نیز داد **جواب**
برشوی هر دو شوند اگر کبیره دخول کرده
باشد تمام **سوال** هر واجب اید و اگر نکرده باشد
هیچ واجب نیاید و م صغیره را نصف مهر واجب
اید رجوع کند از آنرا شیر از کبیره اگر عمد شیر
داده باشد و اگر نادانسته فساد راهب واجب
نیاید **سوال** برای حرمت رضاع گواهی
زنان مقبول باشد یا نه **جواب** مقبول
نباشد تا دو مرد گواهی ندهند یا یک مرد و
زن والله اعلم **باب هشتم**
در سیوم اندک طلاق سوال طلاق بر چند
وجهست **جواب** بر سه وجهت احسن
وسنت طلاق و بدعت احسن است
که زن را طلاق دهد در باکی که مجامعت
نکرد بس بگذار د تا عدت او بگذرد و سنت

است که سه طلاق در سه باکی دهد مدخول
را که سه طلاق بیک لفظ دهد یا سه طلاق
در یک لفظ دهد چون طلاق داد هر سه
واقع شود اما بزه مند و طلاق سنت
بر دو وجه است سنت در وقت سنه
در عدد است در سنت عدد برابر است مد
خول و حبس مدخول و سنت در حق مدخول
بود خاصه که مدخول را در باکی طلاق دهد
که دخول نکرده باشد و در حق غیر مدخول اگر چه
در حیض و ظهر دهد یعنی سه طلاق دان
بدعت باشد اگر چه مدخول باشد یا غیر مدخول
سوال اگر زن اهل حیض نباشد آیا
است یا صغیره میخواهد که طلاق دهد او
را طلاق سنت چگونه کند **جواب**
یک طلاق گوید چون یکماه بگذرد طلاق
دیگر گوید و چون یکماه دیگر رود یک طلاق
دیگر گوید و اگر دخول میکند در ماهی روا باشد

اگر چه میان دخول و طلاق جدا نکند **سوال**
 اگر زنی حمل دارد و شوهر میخواهد که طلاق سنت
 دهد و ابا باشد اگر چه بس جماع بدهد یا نه
جواب نزد یک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی
 الله عنه و امام ابو یوسف قاضی رحمهم الله درماعی
 طلاق دهد تا سه طلاق شود و نزدیک
 محمد مرامل را طلاق سنت یکی پیش نباشد
 و اگر مردی مرزن خود را حیض طلاق گوید و ا
 قع شود اما بزمنند باشد مستحب است که
 مراجعت کند چون از حیض پاک شود پس چنانچه
 پاک شد شوهر میخورد باشد اگر خواهد طلاق
 دهد و اگر خواهد نگاه دارد **سوال**
 طلاق دیوانه و خفته و کودک واقع شود یا نه
جواب واقع نشود اگر بینه زن خود را
 طلاق دهد واقع میشود و اگر مولی زن بنده
 را طلاق دهد واقع نشود **سوال** طلاق
 بر چند نوعست **جواب** بر دو نوعست صریح

وکنایت

وکنایت بس صریح است چنانکه گوید است
 طالق و مطلقه و طلقک بدین الفاظ طلاق
 واقع شود یعنی تو طلاقی داده شد یا طلاق
 ترا دادم بدین الفاظ طلاق واقع شود و رجعی
 باشد بدین الفاظ اگر جنیت ندارد و اگر پیشتر
 دارد یک طلاق واقع شود **سوال** اگر مردی
 زن را گوید انت الطلاق او انت طالق
 الطلاق او انت طلاقا واقع شود **جواب**
 اگر نیت ندارد یک طلاق رجعی باشد و اگر
 نیت سه دارد سه طلاق واقع شود و نو
 دوم مکرر کنایتست واقع نشود طلاق مکر
 ر نیت یا بد لالت حال و این برد و ضربت از ان
 سه لفظ است که واقع شود بدان طلاق
 رجعی یک طلاق چنانکه گوید اعتدی و ا
 ستبری رحک و انت واحدة و باقی کنایتست
 چون نیت طلاق باین باشد و اگر نیت سه
 طلاق کند سه واقع شود و اگر نیت دو

ع

دو زلف بدایح نیت کرده باشد طلاق واقع
نشود **سوال** الفاظ طلاق باین کلامت
جواب انت باین وبتة وبتکة وحرام
وحلک علی غاریک والحنی باهک وختة
وبریة تو حد استری وحرامی ورشته زرکر
زن تو باهل تو بیوند وکداشتی وپسزاری و
هیبتک لاهلک تو باهل تو بخشه دوم ختک
وفارقتک ترا گذاشتم و جدا کردم و انت حرة
تو از ازی و تقینعی و استبری دایمی برس کن و
خود را کن پوشش و اغری و بتغی الازواج غایت
کن و طلب کن از ازواج اگر نیت طلاق ندارد
بدرین الفاظ طلاق واقع نشود مگر آنکه بیانش
در حالت مذکرت طلاق انگاه بکلم قاضی
طلاق شود و واقع نشود میان خدای عز
وجل مگر که نیت دارد **سوال** اگر نباشد
در یاد کردن طلاق و نباشد خشم و حضومت
واقع شود یا نه **جواب** بهر لفظی که مراد او دشنام

نباشد طلاق واقع شود مگر که نیت کن
و اگر بر طلاق ضربی زیادت کن یا لفظ
شدت یاد کند نزد یک امام اعظم و محمد رحما
الله طلاق باین باشد جنابت کوید تو طلاق
همچون سبندان دانم یا همچون کوه نزدیک ابو
یوسف قاضی رحمه الله اگر لفظ شدت یاد
کند باین باشد جنابت کوید تو طلاق
چون کوه با اهن و نزدیک زلف اگر لفظ
بزدگی یاد کند باین باشد جنابت کوید
تو طلاق یا روی تو طلاق یا فرج
تو طلاق یا کوید نیمه تو طلاق یا نلت
تو طلاق حکم ج باشد طلاق کامل واقع
شود و اگر کوید دست تو طلاق یا پای تو طلاق
نزدیک علماء مثل رحمهم الله طلاق واقع
نشود و نزدیک زلف و شافی طلاق واقع
شود و اگر کوید نصف تو طلاق یا نلت
تو طلاق یک طلاق واقع شود ویرا که طلاق

متجزی نشود **سوال** طلاق مکروه است
که مردی مرگی را حبس گوید که زن خود را طلاق ده
و اگر ترا بخواهم گشت یا دست ترا خواهم برید پس
او بدین طلاق دهد نزد یک شافع طلاق
نشود طلاق بکنایت واقع شود باین **جواب**
اگر نیت باشد واقع شود طلاق کند باشارت
واقع شود **سوال** اگر اضاقت کند طلاق را بنگاه
جنان گوید زنی را چون ترا بزنی کنم بس تو طلاق
ویا گوید بزنی که بزنی کنم بس آن طلاق است
جواب چون نکاح کند عقیب النکاح طلاق
واقع شود و نزدیک شافع واقع نشود و اگر اضاقت
کند طلاق بشرطی جنان مرزن خود را اگر در
روی درین سرای بس تو طلاق چون شرط موجود
شود یعنی در روی این سرای طلاق واقع شود
سوال اضاقت طلاق کی درست باشد
جواب سو کند خورد نکاح باشد یا اضاقت
بلک جنان پیش از آن بیان کرده شده است

در زیر

و نزدیک شافع اگر مالک باشد اضاقت درست
آید اگر بیک اضاقت کند درست نیاید **سوال**
اگر مردی اجنبی را گوید اگر درین سرای در روی
تو طلاق بعد از آن او را بزنی کرد اگر او درین
سرای در و طلاق واقع شود باین **جواب**
سو کند فرود آید و طلاق واقع نشود **سوال**
الفاظ شرط جنس است **جواب** هشت ان
اذا و کلی و کلماتی و مبتدا و اگر ازین الفاظ
لفظی سو کند خورد جنان گوید تو درین سرای
در روی تو طلاق چون یکبار در رفت طلاق
واقع شود هر بار دیگر و در واقع نشود مگر لفظ
کما گفت باشد و شرط کرده هر بار که درین در روی
تو طلاق هر بار که در و طلاق واقع شود تا سه
طلاق بس از آن چون عدت بگذرد سنوی
دیگر کند بس اگر سنوی اول باز کرد و در سرای
در و طلاق نشود زیرا که ملک تمام زایل
گشته است **سوال** و زوال الملك بعد از یمنی

بایبطلها چه باشد **سوال** مردی زنی را گوید اگر
درین سرای در روی طلاق پس از آنکه در
سرای در و دلافش داد پس عدت بگذشت
و در سرای در رفت سوگن گرفت و طلاق
واقع نشود زیرا که محل و قرعه طلاق نیت
از عدت فارغ شده بود اما فایده این سوگن
افتراست اگر او را بزنی کند پس در سرای
دراید طلاق واقع نشود زیرا که عین منتهی شده
است اما اگر در عدت باشد که سرای در رود
طلاق واقع شود **سوال** اگر مردی مرزن را گوید
تو طلاق بمک طلاق واقع شود یا نه **جواب**
هر جا که باشد و هر شهری که باشد طلاق واقع شود
و اگر گوید تو طلاق چون در روی در شهر مکر طلاق واقع
نشود تا بیک زود و اگر گوید تو طلاق اگر در سرای
در روی تا در سرای در زود طلاق واقع نشود
و اگر گوید تو طلاق فردا چون صبح صادق برسد
طلاق واقع شود **سوال** اگر گوید اختیار خود را

و نیت طلاق یا گوید طلاق ده خویش در مجلس
و غیر مجلس طلاق تواند داد یا نه **جواب**
در مجلس تواند اگر از مجلس برخواست یا بکاری
دیگر مشغول شد بیرون آید امر از دست زن و اگر
در مجلس گوید اختیار کدام خود را طلاق باین
واقع شود یکی اگر چه سوی طلاق نیت کند
و اگر گفته بود طلاق ده خود را پس او طلاق
داد اگر شوهر طلاق کرده پس واقع شود و
اگر گوید طلاق ده نفس خود را هر گاه که خواهی
در مجلس و غیر مجلس طلاق تواند داد و اگر گوید
کسی را که طلاق داده باشد طلاق ده زن مرا
اگر خواهی بگفت در مجلس و غیر مجلس تواند داد
اگر خواهد گفت در مجلس تواند داد خاصه اگر
مردی زن خود را گوید اگر مرا دوست داری
یا دشمن داری طلاق پس گوید من دوست دا
رم ترا یا دشمن طلاق واقع شود اگر چه در دل
بجلاف آن داشته باشد **سوال** اگر مردی

در مرض کوید من زن خود را تو طلاق باین بس
هم در عدت بود که این مرد ببرد **سوال** میراث
برود و اگر عدت گذشته بود میراث نبرد
و نزدیک شافعی ببرد و حال میراث نبرد و اگر کوید
تو طلاق اگر خدای خواست است و پیوسته است
کرد واقع نشود و اگر کوید تو طلاق مکرر و یکی
واقع شود **سوال** اگر مالک شود مرد زرا و با زن
مرد را تمام قاضی فرقت افکنند یا نه **جواب**
فرقت افکنند صورت کینزک خود را به بر بزرگی
داد یا دختر خود را بخلام بزرگی داد بس ازان
وفات کرد بر مالک شود و غلام را دختر فرقت
افتد یا مردی کینزک خود را ببرد بزرگی داد
بس کینزک او را بخش نیمه یا غنری فرقت
افتد و ملک نکاح بر خیزد و الله اعلم بالصواب
باب هشتم در چهارم اندام رجوع
سوال اگر مردی زن خود را یک طلاق
رجعی کوید یا دو طلاق **جواب** مراجعت تواند

کرد اگر چه زن رضا دهد **سوال**
مراجعیت چه باشد **جواب** انک کوید زن را
باز کرد و ایندم زن او در ابا مجامعت کند یا قبله
دهد یا اندام زن بشهوت یا در فرج شهوت
نکرد و مستحب است که نواله گیرد بر جعت خود
و اگر مدت و عدت بلندتر بس مرد میگوید
زن را در عدت بازگشته بودم و زن تصدیق
میدارد رجعت درست باشد و اگر میگوید دروغ
میگوید مرد را تصدیق نمیدارد قول قول زن
باشد و بزرگی نزدیک امام اعظم سوگند واجب
نیاید و نزدیک صاحب سوگند واجب آید
سوال اگر مردی ان را مطلقه کوید مراجعت
کردم ترا زن کوید عدت گذشته **جواب** نزدیک امام
اعظم مراجعت درست نباشد قول قول زن باشد
و نزدیک صاحب درست باشد **سوال** شوهر کینزک
بعد از گذشتن عدت که من در عدت مراجعت کردم
و کینزک تکذیب میکند و مولی کینزک تصدیق

یکند قول قول که باشد **جواب** نزد یک امام اعظم قول
قول کنیزک باشد و نزدیک صاحب قول قول
شوبه و مولی **سوال** اگر زنی معتده از حیض سیوم
روز پاک شده مراجعت تواند کرد یا نه **جواب** بیستیم
به روز پاک شده است یا کم از ده روز شده باشد
عدت گذشته اگر غسل نکرده باشد و اگر کم از ده روز
پاک شده است رجعت منقطع نشود تا غسل نکند
و یا وقت نماز بگذرد و اگر آب نیافت و اگر از ده
روز پاک شده است نزدیک امام اعظم و ابویوسف
بنفس تیمم مراجعت بریده نشود تا نماز نکند و
نزدیک زفر و محمد تیمم بریده شود و اگر غسل کرد
و عضوی را بفراش کرد و آب نرسانید اگر عجزی
یا زیادت باشد مراجعت بریده باشد **سوال**
مطلق رجوع را روا باشد که خود را بیاراید یا نه
جواب روا باشد و مستحب است مرد را که بر معتد
بی دستوری او نیاید او را جز کند نگاه در آید و یا او
را تعلین بشود **سوال** مطلق رجوع را دخول تواند

کرمانه

جواب نزدیک علما نلتش رحمهم الله تواند
و نزدیک سنا فعی رحمه الله نتواند و اگر طلاق
باین نفقه باشد کمتر از سه روز روا باشد
که نکاح در عدت یا بعد از گذشتن عدت و اگر
حصره را با طلاق عدت و یا کنیزک را
و طلاق حلال نشود مرد را تا شوبه نزدیک
نکند بنکاح صحیح و آن شوبه دخول کند پس
از آن طلاق کوید تا ببرد عدت او بدارد پس
از آن روا باشد که بشوبه اول باز کرد **سوال**
کودک مراهق در حلاله چون بالغ هست یا نه
جواب هست **سوال** اگر کنیزک مطلق
باشد دخول مولی بر شوبه حلال باشد یا نه **جواب**
نشود و اگر مردی زنی میکند بشرط حلال نزدیک
امام اعظم و زفر رحمهم الله روا باشد با کراهیت
یکجا و نزدیک ابویوسف بنکاح باطل باشد و بر
شوبه اول حلال شود و نزدیک محمد نکاح روا باشد
اما بر شوبه اول حلال نباشد **سوال** اگر مردی

جز زانک طلاق داد یا دو طلاق گفت
و عدت شوی دوم داشت و بشوی اول
بازگشت مالک جن طلاق باشد
نزدیک امام اعظم و ابو یوسف رحمهم الله مالک
سه طلاق و نزدیک محمد مالک باقی
اگر مردی مطلق نشد مر شوهر خود را گوید که عدت
من بگذشت شوی دیگر کردم او طلاق داد
و عدت او نیز بگذشت احتمال آن دارد که
گذشته باشد او را استوار باشد یا نه
روا باشد مر شوهر را صدیق دارد زن اگر
در مکان غالب آن باشد که صدق میگوید و الله
اعلم **باب هشتاد و چهارم اندر حجته**
سوال اگر مردی زن خود را گوید بخدای
بر تو نزدیکی نکنم یا بخدای بر تو نزدیکی آید
تا چهار ماه حکم آن چه باشد **جواب** بدین هر دو لفظ
مولی گردد اما لفظ اول آویدست و لفظ دوم
چنانکه گفته است نزدیکی نکنم چهار اگر درین مدت

مذکور دخول کند کفارت سوکنه واجب آید و ایلا
ساقط شود و اگر بازگشت دخول نکند یک طلاق
واقع شود اگر بازگشت تزویج ایلا هم باز گردد
و اگر دخول کرد کفارت یمن واجب واجب آید
و اگر دخول چهار ماه نکرده ماه دیگر بگذشت طلاق
دیگر واقع شود اگر باز دیگر بزنی کرد همین حکم باشد
ایلا هم باز گردد دخول کرد کفارت سوکنه
واجب آید و اگر دخول نکرده چهار ماه دیگر گذشت
طلاق سیوم واقع شود پس از عدت اگر شوهر
دیگر کرد پس طلاق گفت یا بعد از عدت
شوی دوم اول بازگشت اگر دخول
کرد کفارت یمن واجب آید و اگر دخول نکرد
تا چهار ماه دیگر طلاق واقع نشود و اگر کم از
چهار ماه سوکنه خورد ده بشد ایلا نباشد اگر
دخول کند کفارت یمن واجب آید و اگر نکند
طلاق واقع نشود و اگر سوکنه خورد بیح یا بیرونه
یا بصدق یا بعق یا بطلاق آید باشد **سوال**

اگر مردی مرزن خود را طلاق رجعی گفته است پس
ایدا بسته درست باشد یا نه **جواب** درست باشد
و اگر باین گفته باشد درست نباشد مدت ایلامه
دوماهست اگر مولی چهارست یا مستادی باشد
میان ایشان قادر نباشد که مرت ایلامه چهار سه باز
گشتن او بزنان باشد بگوید قیت ایلهما چون
سخن گفت ایلامه برافت و اگر بعد مدت ایلامه درست
شود فی او محاج باشد **سوال** اگر مردی زن
خود را بگوید تو بر من حرامی طلاق شود یا نه
جواب برسد از نیت او اگر گوید ازین کلامت
خواستم استوار ندارد اگر گوید طلاق خواستم
طلاق باین واقع شود مگر طلاق باشد
و اگر گوید ظهار خواستم ظهار باشد و اگر گوید
حلال خواستم یا هیچ خواستم سوگند باشد و ایلامه
شود و الله اعلم بالصواب **باب**
هشتاد و ششم اندر خلع سوال
مرد را روا باشد که زن خود را خلع کند یا نه **جواب**

جواب چون در شوار زن و شوهر را وی ترسند از
اقامت حدود خدای عزوجل لا باس یعنی باک
نیت که زن فدا دهد نفس خود را بجالی یا خلع کند
او را چون خلع مال شد بدین خلع طلاق باین واقع
شود و مال لازم آید و اگر نشنوا از جانب
مرد باشد مکروه باشد مر او را بگیرد از زن
عوض و اگر نشنوا از جانب زن باشد مکروه
باشد که زیادت از آن بستاند که زن را عطا کرده
شد پس اگر چنین کرده اند روا باشد بقضاء
قاضی **سوال** اگر مردی مرزن را گوید تو طلاق
بهرار **جواب** اگر مال قبول کند واقع و مال لا محرم
آید و ان طلاق باین باشد خلع کرد بر خمر یا بر خمر
بر زن مسلم را بر شوهر واجب نیاید و فرقت
افتد بطلاق باین و اگر گوید تو طلاق بر خمر یا بر
خوک طلاق رجعی برافتد هیچ واجب نیاید
روا باشد مگر بدل خلع **سوال** اگر زنی شوهر خود را
گوید مرا خلع کن بدایخ در دست عنست و در دست

چیزی نبود درم واجب آید و اگر گوید مرا سه طلاق
 ده بر هزار درم شوهر یک طلاق داد نزد یک امام
 اعظم یک طلاق رجعی واقع شود و مال لازم نشود
 و نزد یک ابو یوسف قاضی و محمد رحمهم الله ثلث
 هزار درم واجب آید و طلاق باین واقع شود
 و اگر شوی زنی را گوید سه طلاق خود را بر هزار درم یا
 بر هزار درم بس زن یک طلاق نفس خود را گفت
 واقع نشود و مال لازم نیاید و اگر زنی شوی خود را
 گفت سه طلاق ده مرابره هزار درم بس شوی
 سه طلاق گفت برانکنده در یک مجلس نزد
 یک امام اعظم هر سه طلاق واقع شود و هزار
 درم واجب آید و نزد یک ابو یوسف و محمد یک طلاق
 شود و ثلث هزار و استحسان آنست که هر سه طلاق
 درم و دو طلاق بی چیزی و استحسان آنست
 هر سه طلاق واقع شود بجز از درم **سوال**
 مبارات چون خلع است **جواب** مبارات همچون
 خلع است نزد یک امام اعظم رضی الله عنه و حق

هر دو ساقط حق زن از شوی و حق شوی از زن
 مبارات ان باشد که گوید بیزار کردم ترا و خلع
 انک گوید حالتک خلع کردم ترا نزد یک محمد بر دو
 باطل نشود و نزد یک امام ابو یوسف قاضی خلع
 چنانک امام اعظم گفته است ساقط شود و در میان
 این چنانک محمد گفته است ساقط نشود و الله اعلم
باب هشتاد و هفتم اندر اظهار
سوال اگر مردی زن خود را گوید تو بر من چون
 پشت مادر منی **جواب** زن بروی حرام شود
 و وطی و لمس و قبضه روا نباشد تا کفارت ندهد
 و اگر پیش از کفارت دخول کند بروی آید که استغفا
 کند و حبر کفارت بروی هیچ واجب نیاید و باز
 نکرد و تا کفارت ندهد **سوال** بازگشتن که بدان
 واجب آید کفارت ام است **جواب** انک عزم
 کند بر دخول کردن اول بازگشتن از سوگند
سوال اگر گوید تو بر من شکم مادر منی یا چون
 مادر منی یا چون نسج مادر منی ظاهر باشد یا نه

جواب اصل درین است هر عضوی که حکم کل دارد
چون سر و روی و نسج و نیمه و نعلت هر گاه که
بعضوزنی از دولت محارم خود مانند کتف ظاهر
باشد چون مادر و جد و عمه و طاله و مادر رضاع و ابجد
بدین مانند و اگر گوید تو بر من مانند مادر منی باز گردد
نیت او اگر نیت کدامت باشد کدامت گیرند و اگر
ظهار گوید ظهار باشد و اگر طلاق گوید طلاق
باشد و اگر بنود مر او را نیتی هیچ واجب نیاید
سوال اگر مردی کینزک ظهار بندد درست باشد یا نه
جواب ظهار در دست نیت مگر بزنی اگر گفت مرزن
خود را شما بر من همچون نیت مادر منند مظا هر باشد برتم
و اگر یکی علی صد گفت بروی کفارت واجب آید **سوال**
کفارت چیست **جواب** آن بردن از اذکنه و اگر بر
ده ندارد دو ماه پوسته روزه دارد و اگر روزه
نتواند داشت ششست مکین را طعام دهد هر
مسکینی را دو من کنه یا چهار من جو یا چهار من
خرما این همه پیش از دخول و لمس و قبل دهد

روايت در عتق بنده مسلمان و کافر صغیر و
وکیره نرینه و مادینه اما تا بنایا دوست یار و
یاری تا بریده رو نباشد اگر بکدرست و یکبای
بریده باشد از جانب دیگر روايتش و روا
نباشد مقطوع ابهامین و روايتش مقطوع
سه اکنت از هر کفی و کف میان دست را گویند
حبر اکنت بزرگ و دیوانه که عقل ندارد
روايتش و روايتش عتق مرد بر وام داله
و مکاتبی که بعضی مال ادا کرده باشد و اگر مکاتبی
را از او کند که چیزی ادا نکرده است روايتش
سوال اگر نیت کفارت ظهار بزرگ را یا
پسر را محسوب باشد یا نه **جواب** نزدیک
علماء ما رحم الله محسوب باشد و نزدیک شافعی
محسوب نباشد و اگر بنده را اذاد میکند که شتر
کتبت و شریک را قیمت حصه میدهد نزدیک
امام اعظم روايتش و نزدیک صاحب روايتش
اگر نصف بنده خود را برای کفارت ظهار اذاد

کرد پس ازان نصف و بکیر را ازاد کرد و ابا باشد
اما نصف امر را ازاد کرد پس مباحثت کرد
پس ازان نیم دیگر را ازاد کرد و نزدیک امام اعظم
روان باشد نزدیک صاحب رو باشد **سوال**
اگر مظاهر را سینه نیت که ازاد کند چکنه **جواب**
دوماه بیوسته روزه دار دیاشست درویش
را طعام دهد و ماه رمضان نباشد و روزه
فطر و اصحی و ایام تشریف نباشد و اگر حجاعت
کرد زنی را که ظهار بسته است در میان دو ماه
شب را عدا یا روزه را بنسیان نزدیک امام اعظم
و محمد رحمهم الله روزه از سر گیرد و نزدیک صاحب
از سر گیرد و اگر روزه بعد کرد با اتفاق از سر
گیرد اگر عذر یا بغیر عذر افطار کرد از سر گیرد
سوال سینه مظاهر را کفارت بجز رو باشد **جواب**
بجز روز رو باشد اگر چه موی سینه را ازاد
کند یا طعام دهد بهر سکنی را از کترم نصف
صاع یا از جو و حصر ما صاع تمام یا قیمت آن اگر

جاشت و شام و پسر و اباش اندک خوردن یا بسیار
اگر میدهد شست مسکین را هر روز طعام رو باشد
و اگر در یک روز میدهد رو انباشد و لکر در یک
مکر آن روز که قسربان کند زنی را که ظهار بسته است
در میان طعام دادن از سر گیرد **سوال**

اگر بر مردی دو کفارت ظهار واجب شد و سینه
ازاد کرد و نیت نکرد یکی از ایشان را یکدم کفارت
جواب از هر دو محبوب باشد و اگر چهار ماه روزه
داشت یا صد بیت مسکین را طعام داد و ابا باشد
اما یک سینه ازاد کرد یا دو ماه بیوسته روزه داشت
از هر کدام کفارت کر نیت کند محبوب باشد و الله

اعلم باب هشتاد و هشتم اندس لعان

سوال اگر مردی زن خود را قذف گفت برنا

و ایشان اهل شهادت اند و زن از ان حمل باشد

که قاذف او را زند باز ن فرزند آرد و شوهر

نفی کند که از من نیت وزن حد قذف طلب کند

جواب لعان واجب آید اگر امتناع ارد قاضی او را

حبس کند تا لعان کند یا نفس خود را دروغ زن
کند گوید دروغ گفتن پس حد واجب آید پس اگر
لعان کرد بر زن لعان واجب آید اگر زن امتناع از
حبس کند زن را حکم لعان کند تا تصدیق دارد مرد را
سوال اگر شوهر بنده باشد یا کافر یا مجنون و زندق
پس زن خود را میگوید **جواب** حد واجب آید اگر
مردی یا کافر از اهل شهادت و زن کینزک است
یا کافره یا مجنون یا نباشد از آنها که واجب
نیاید قذف او را حد واجب نیاید مرد را مرد را بکشتم
و اگر زن و لعان واجب نیاید **سوال** صفت لعان
جست **جواب** آنکه مرد چهار بار گوید گواهی دهم
بخدای که من جلد راست گویانم بدانچه میگویم می توانی
کردی باز گوید لعنت خدای بدان مرد باک مرد یا د
اگر سیاه از دروغ گویان در آنچه تو زنا کرده هر بار
اشارت میکند بر آن زن و میگوید پس از آن زن
میگوید که گواهی دهم بخدای که تو از جلد دروغ زانی
در آنچه مرا گفتی زنا کرده چهار بار بگو پس پنجم بار

بگوید خشم خدای بر آن زن باد که از جلد راست گویانی
در آنچه مرا گفتی زنا کرده چون بر دوش لعان کند قاضی
فرقت افکند میان ایشان و این فسرت نزدیک
امام اعظم و محمد رحمهم الله حکم طلاق باشد و نزدیک
ابو یوسف و شافعی رحمهم الله حرام آید **سوال**
اگر مردی زن خود را قذف گوید این فسرت بید از من
نیت **جواب** قاضی او را نفی کند و او بجا در خویش
بیوندد پس اگر شوهر رجوع کند که من دروغ گفتم
قاضی او را حد زنده و ابا باشد او را تزویج کند نزد
دیک امام اعظم و محمد رحمهم الله و نزدیک ابو یوسف
و شافعی روا نباشد و اگر مردی زنی را قذف گفت
و او را حد زدند پس آن زن را نکاح میکنند و ابا باشد
و اگر قذف گفت مرزن خود را و آن زن صغیر است
یا دیوانه لعان میان ایشان واجب نیاید و اگر گوید
این بار تو از من نیت لعان واجب نیاید و اگر گوید
زنا کردی و این بار تو از من زناست لعان واجب
آید میان ایشان نفی کند قاضی حمل را و اگر مردی

بس از ولادت فرزند نفی کند یا در حال تخمیت
تهنیت قبول کند و ابا بشه نفی کند و اگر بس از آن
نفی کند لعان واجب آید و نسب ثابت شود نزدیک
امام اعظم رضی الله عنه و نزدیک صاحب را باشد
نفی کردن در مدت نفاس و اگر زنی دو فرزند آورد
در یک شکم اول را نفی میکند و دوم را قبول نسب
از هر دو ثابت شود و بروی حد واجب آید اگر
اول را قبول میکند و دوم را نفی نسب از هر
دو ثابت شود و لعان واجب آید و الله اعلم

اگر مردی زن را طلاق دهد باین
یا رجعی یا فرقت واقع شود بغير طلاق عدت
او جنب باشد اگر زن حره باشد و از اهل
حیض باشد عدت او سه حیض باشد و اگر از اهل
حیض باشد عدت او سه ماه باشد و اگر حمل دارد
عدت او بوضع حمل باشد و اگر مطلقه کنیزک
باشد و اگر اهل حیض باشد عدت یکماه و نصف

و نصف باشد و اگر شوهر حره وفات یکماه کرد
عدت او چهار ماه و ده روز باشد و اگر امر باشد
عدت او دو ماه و پنج روز باشد و اگر امر بار دارد
باشد عدت او وضع حمل باشد **سوال** حکم مطلقه
و ارثه در حال مرض جلیت یعنی مرد در حال مرض زنا
طداف داد **جواب** نزد یک امام اعظم و محمد
رحمهم الله دورترین عدت بروی واجب آید یعنی
چهار ماه و ده روز که در وی سه حیض نباشد
یعنی در سه ماه سه حیض ببیند و نزدیک ابو یوسف
بر همه احوال عدت او سه حیض باشد اگر امت
در عدت طلاق رجعی از ادب باشد عدت او نقل
شود و اگر در عدت وفات باشد همین حکم دارد
نقل نشود و اگر امر ایسه باشد یا صغیره عدت بجا میدات
خون دید عدت از سرگیری حیض پنج بجا داشته باشد
باطل باشد و اگر مردی زنی را بشکاح فاسد بزنی
کرد و دخول کرد یا بآزنی بشهوت دخول کرد
قاضی میان ایشان فرقت افکنند یا ببرد عدت

ایشان بچیز باشد اگر مردی ام و ولد خود را آزاد کرد
و یا مرد مولی او عدت او سه حیض بشمارم در عتق
و در وفات و اگر مرد صغیر است او را زنی است
و مر آن زنی را حمل است عدت وضع حمل باشد و اگر بس
از موت ظاهر گردد و عدت او چهار ماه و ده روز
باشد **سوال** اگر مردی زنی را در حال حیض طلاق
داد آن حیض از عدت محسوب باشد یا نه **جواب**
نباشد اگر مردی بر معتده بشهوت دخول کرد از مرد
گیر و آنچه گذشته در عدت دوم داخل نشد چنانکه
زنی را یک حیض از عدت او گذشته بود پس
مرد بشهوت دخول کرد سه حیض دیگر واجب آید یک
حیض که گذشته است مخصوص از عدت اول و دوم
باشد و چهارم حیض از عدت دوم باشد و اگر دو حیض
گذشته بود پس مرد دخول شد پس وی نیز سه حیض
واجب آید و حیض که گذشته است مخصوص از عدت
اول باشد حیض سیوم هم از چهارم عدت اول باشد
و هم از عدت دوم و اگر عدت چهارم و پنجم مخصوص

از عدت دوم باشد و اگر عدت اول تمام شده بود
دوم تمام نشده بود مرد دخول شد آن عدت را تمام کند
و عدت دیگر واجب نیاید **سوال** اگر مردی مرزن
خود را طلاق داد یا بمر دلس از مدتی زنی را خبر شد
عدت از کی گیرد پس از علم یا پس از طلاق و وفات
جواب در طلاق پس از طلاق و در وفات
پس از وفات و اگر زنی را معلوم نشد تا عدت
بگذشت در حال سنوی تواند کرد **سوال** در نکاح
فاقد عدت از کی گیرد **جواب** از وقتی که وطی
عزیم و وطی نرکد **سوال** بر معتده بالعمه و مسند
اعداد واجب آید یا نه **جواب** واجب آید خواه مطلق
باشد خواه معتده وفات واحد و آنست که خوش
بوی نکند و بی راه نبوشد و خود را نیاراید و بر عن
سرجوب نکند مگر بجزری و سر نه نکند بجزری
و رنگ نکند چنانچه و جامه رنگین نبوشد نه بر عفران
نه بمغضف و غیر آن بر کافیه و صغیره اعداد واجب
نیست اما بر امه واجبست که در نکاح فاشد در عدت

امه و آن احوال واجبست **سوال** تعویض در خطبه
 روا باشد یا نه **جواب** روا باشد اما معتدله را
 خطبه کردن روا نباشد مطلقه رجوع و باینکه روا
 نباشد که در عدت از خانه بیرون آید شب و روز
 اگر در عدت وفات باشد تمامی روز بیرون آید
 و بعضی از شب اما شب که داشتن روا نباشد
 مگر در خانه خویش **سوال** معتدله کجا عدت دارد در
 خانه پدر یا در خانه شوهر **جواب** عدت آنجا دارد که
 وقت طلاق بوده باشد و اگر نصیب زن جنسان باشد
 که کفارت و ارغان بیرون کنند و او باشد که در خانه
 دیگر نقل کند عدت دارد **سوال** اگر مردی طلاق
 رجعی گفت روا باشد که مطلقه رجعی را بسفر بردیانه
جواب نزدیک علماء ما رحمهم الله روا نباشد تا ما
 جعت کنند و نزدیک شافعی رحم الله علیه روا باشد
 اگر مردی زن خود را طلاق بایش گفت بس در عدت
 تزویج کرد و پیش از دخول طلاق گفت نزدیک امام
 اعظم رحمه الله علیه و امام ابو یوسف رحمه الله علیه مهر کامل است

آید و عدت از سر گیرد و نزد یک محمد رحمه الله علیه
 نصف مهر واجب آید و بران زن واجب شود
 تمام کردن عدت اولی و نزد یک زفر نیم مهر
 واجب آید و عدت نه و نزد یک بشر هیچ
 واجب نیاید نه مهر و نه عدت اگر مردی
 زن را طلاق رجعی گفت بران زن را طلاق
 رجعی گفت بران زن بجا آورد و نسب ثابت
 شود یا نه اگر از وقت طلاق پیش
 از دو سال بجا آورد و گوید که عدت من تمام
 نشده است نسب ثابت شود و زن او باشد
 و اگر کم از دو سال فرزند آورد و نسب ثابت
 نشود و زن زن او نباشد و اگر طلاق بایش
 گفت بس زن فرزند آورد و اگر نسب ثابت
 نشود از وقت طلاق کمتر از دو سال آورد
 نسب ثابت نشود و اگر دو سال تمام یا زودتر
 از دو سال آورد و نسب ثابت شود مگر شوی
 دعوی کند اگر زنی در عدت وفات از

دو فرزند آورد اگر وقت وفات کم
 از دو سال فرزند آورد ثابت شود و اگر
 معتدله اقرار کرد بکشد تن عدت پس فر
 زند آورد و اگر از وقت اقرار کم از شش
 ماه آورد نسب ثابت شود و اگر بیش از شش ماه آورد
 نسب ثابت نشود اگر معتدله فرزندان
 آورد و او ایام کو اهی میدهد بکو اهی دایم
 ثابت شود بیان نزدیک امام اعظم
 ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه نسب ثابت نشود
 مگر ب چیز که حمل ظاهر باشد یا شوهر کند یا
 یکمرد و دو زن کو اهی دهند و نزدیک صاحب
 رحمة الله علیهم بجز و شهادت یک زن نسب
 ثابت شود اگر مردی زنی خواست بعتد
 صحیح پس آن زن فرزند آورد و نسب ثابت
 بشود بیان اگر از وقت کم از شش
 ماه آورد و نسب ثابت نشود و اگر در شش
 ماه یا پیشتر آورد و نسب ثابت شود اگر اعتدله

بدون

بد و شوهر بکشد یا سکوت آرد و اگر منکر شود و ولادت
 ثابت شود و بیش از مدت یک زن که کو اهی دهد بزاوت
 فرزند **سوال** مدت حمل چندست **جواب**
 اکثر دو سال و اقل شش ماه **سوال** اگر ذمی
 مرد میته را طلاق گفت عدت واجب آید یا نه
جواب عدت واجب نیست و اگر زنی که حمل
 دارد بزنی میکند و او باشد اما دخول روا باشد
 تا حمل وضع کند و الله اعلم بالصواب
باب **نودم اندر نفقه**
سوال نفقه زن بر شوهر واجب آید یا نه
جواب واجب آید مسد باشد یا کتابیه نفس
 خود را در خانه شوهر تسلیم کند نفقه واجب
 و خانه واجب آید بحال هر دو معتبر باشد **سوال** اگر زنی از برای مهر
 اشاع آرد از شوهر نفقه واجب آید یا نه
جواب واجب آید و اگر زنی فرمال از خانه
 بیرون آید نفقه واجب نیاید تا بخانه شوهر باز نیاید

اگر زن خاصه باشد که شوهر را خدمت نتواند کرد
نفقه واجب نیاید اگر چه نفس تسلیم کند و اگر
زن کبیره باشد و مرد صغیره جنانک جماعت نتواند
کرد نفقه واجب آید زیرا که نفس خود بدو تسلیم
کرده است در خانه شوی و اگر طلاق گفت در
عدت نفقه و سکون واجب آید رجوع گفته باشد
یا باین و اگر در عدت وفات باشد نفقه واجب
نیاید و اگر فرقت از جانب زن باشد بمعصیتی
جنانک ردت او در یازن بدر را بر قبه دهد
نفقه عدت واجب نیاید **سوال** اگر زنی را حبس
کند از برای دین یا غاصبی او را غضب کند یا حج
رود بی محرم **جواب** نفقه واجب نیاید و اگر بیمار
شود در خانه بدر نفقه واجب نیاید و اگر در خانه
شوی باشد نفقه واجب آید **سوال** نفقه خدمت
کاران زن بر شوهر واجب آید یا نه **جواب**
نزدیک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه
و محمد رحمته الله علیه یک خدمت کاران واجب آید

و نزدیک ابو یوسف قاضی رضی الله عنه
دو خدمت کاران را واجب آید و زیادت از
این واجب نیاید **سوال** زنی را با باشد
که از شوی خانه تنها طلبد که در وی هیچ کس
از قریب راه **جواب** روا باشد و شوی را که اقرباء
زنی را منع کند از خانه خود تا نیاید اما از نظر
و سخن منع نکند جنانک بد در و مادر و فرزندان
زن از جزای او و اگر مرد را فرزندی باشد
از جزای این زن نیست مگر او را که کن کرداند
بازن **سوال** اگر مردی در ویش است نفقه زن
شوند و او **جواب** قاضی فرقت نیفتد میان
ایشان و بگوید زن را و امر کن بخور چون شوهر
نفقه و ادن قادر شود بروی واجب آید که وام
زن بگذارد **سوال** اگر مردی غایبست و مر
او را مالی است در دست دیگری امانت و
مودع اقرار میکند بمال امانت او و بر حقیقت
که این فلان مودع است **جواب** قاضی حکم کند

نصفه زن از مال امانت از و میبانی که اگر غایب حاضر
شود و او را تکذیب کند عهده ان اقامت کند
سوال در مال غایب نفقه چند کس واجب
آید **جواب** از ان و اولاد صغار و مادر و پدر و نفقه
ذوالارحام **سوال** اگر قاضی در ویشایه حکم کرد
بس از ان تو انکر شد چه واجب آید **جواب**
واجب آید نفقه تو انکر تمام کنه و اگر بگذشت
مدتی که نفقه ندارد زن ان طلب میکند انرا
واجب نیاید مگر که قاضی حکم کرده باشد یا شوی
اجازت کرده باشد بر نفقه معین الگانه نفقه واجب
آید اگر شوهر وفات یافت بعد از انک حکم کرده
شده بود بر نفقه و مدتی ان گذشت بود و ساقط
شود نفقه و در مال او واجب نیاید و اگر نفقه
یک سال پیش از ان بداد بس شوهر وفات کرد
نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه
و ابو یوسف رحمهم الله ورثه را رجوع نیاید و نزد
یک محمد حساب بکنند یا زن و یا قی موروثه

شوی را آید بستانند **سوال** اگر بنده و حیره
را بر نی کرد **جواب** نفقه زن بر کردن زن
وین باشد و زن را آید که از برای نفقه او را
بفروشد اگر مردی کنیزک را بر نی کرد نتواند
که او را بخانه خود برد اگر مولی بگذارد بر شوی
نفقه واجب آید که طلب کنه و اگر نکند از بر شوی
نفقه واجب نیاید که طلبند و اگر نکند از دور
خدمت خود دارد و نفقه واجب نیاید **سوال**
نفقه اولاد صغار بر پدر واجب آید یا نه **جواب**
واجب آید و هیچ کس را نفقه ایشان شریک نکند
چنانک شریک کنه نفقه زن اگر صغیر شیر خواره
است بر مادر واجب نیست که شیر دهد او را بر پدر
واجب آید که از برای او دایم مزد دور گیرد تا او را شیر
دهد بس اگر مزد دور گرفت زنی را و آن زن او است
یا معتده اوست برای شیر دادن فرزند انرا و انبنا
اگر عدت بگذشت هر بس مزد دور میگیرد برای
شیر دادن کودک را و با باشد اگر نذر گوید مزد دور

گرفتم آن ز ترا و بیامد بجز آن ز ترا بس راضی
میشود و مادر فرزند بمثل اجسرت بیکانه او احوق
باشد و اگر زیادت التماس میکند بر شوی جبر و
جب نیاید بر زن و نفقه صغیر واجب آید بر پدر
اگر چه بخلاف دین باشد والله اعلم **باب**
نود و یکم اندک احصانه سوال
اگر میان زن و شوی فرقت افتد صغیر بکدام
کس اولیتر باشد **جواب** مگر احوق باشد
بفرزند اگر مادر ببرد نباشد مادر احوق باشد
از مادر پدر اگر مادر نباشد خواهران اگر چه
و اخالات اما تقدیم زارند خواهر مادر بزدی
بس از آن خواهران مادر بس خواهران بزدی
و اگر خواهران نباشد بس از آن خاله احوق باشد
از عمه حجت خاله مادر بزدی بس مادر بس بزدی
جنابج در خواهر گفت شده است و هر که ازین زنان
شوی کرد حق حصانه او باطل نشود **سوال**
اگر از اقرباء فرزند زمان نباشد مردان

حضومت میکنند برای او را اولی کیان باشند
جواب احوق عصیت پدر نیز دیکتر باشند
سوال مادر و جدان تا کی احوق باشند **جواب**
تا آنگاه فرزند جنان شود که تنها بخود و بپا
شام و جامه بپوشد و استنجای تنها کند و اگر فر
زند زینم باشد و اگر مادر نباشد تا آنگاه
که حیض به بیند **سوال** امه را و ام ولد را احوق حصانه
باشد یا نه **جواب** بپس از ازادی نباشد حق
از او شود حق حصانه باشد **سوال** ذمیه را احوق
حصانه فرزند مسلم باشد یا نه **جواب** تا آنگاه
که جنان شود دین را بتواند شناخت و فرق
تواند کرد اگر مطلق فرزند میخواید که از شوهر
بیرون برود و انباشد مگر جای برود که خانه الجنان
داشته باشد و شوی از آنجا برنی کرده باشد
سوال نفقه خلاف دین واجب آید یا نه
از آن مادر و پدر و جد و فرزند بغنی نباشد
واجب آید چون در ولش باشند و جنس این

طائفه دیگر را واجب نیاید و اگر کسی را فرزند در
نفق و بدر نیز یک کند و انباشد **جواب**
نفقه کرا واجب آید **سوال** جلد و در محرم
را چون صیغ و در ویش باشند یا زنی بالغ باشد
یا در ویش یا سب باشد بر در ویش و ز من یعنی جاء
مانده یا نابینا و در و در ویش نفقه ایشان
با نذازه میراث واجب آید و حصه بر مادر و اگر
ایشان بخلاف دین باشند نفقه واجب نیاید
اگر عاقلی را عالی است اعانت بدست کسی و مادر
و مادر و بدر او بنفقه محتاجند اگر قاضی از آن حال
و دعت نفقه فرماید و او باشد یا نه **جواب**
روا باشد اما اگر مال عسر و ضعیف باشد نزد یک امام
اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه روا باشد که نفقه
و نفقه کند و نزد یک صاحب رحمها الله روا باشد
که بفرودند و اگر مالی است مرپر غایب را
در دست مادر است در دست بیگانه بس مادر
و بدر نفقه کند زنی فرمان قاضی ضامن شوند

و اگر حکم کرد قاضی فرزند و مادر و پدر را یا ذوالا
رحام را بنفقہ فد او واجب نیاید ساقط شود
مگر قاضی فرموده باشد بوام کردن **سوال**
بر مولی نفقه غلام و کنیزک واجب آید یا نه
جواب واجب آید و اگر امتناع از کسب نباشد
قاضی جبر کند مولی ایشان را تا ایشان را بفرودند
و الله اعلم **باب** **نود و دوم اند عتق**
سوال از ادی از که درست آید **جواب**
از حرة بالغ عاقل در ملک او چون بگوید مر بنده خود
را یا کنیزک خود را تو از ادی یا ترا آزاد کردم
بدین الفاظ از اد شود اگر چه نیت نداد و همین حکم
دارد و اگر گوید ترا از اد یا روی ترا آزاد یا کردن
تو از اد یا تن تو از اد یا کنیزک را گوید فرج تو
از اد بدین الفاظ نیز محتاج نکرد **سوال** اگر گوید
ملک لی علیک مر ابر تو ملک نیت از اد شود یا نه
جواب اگر نیت از ادی دارد از اد شود و اگر نه
از اد نشود حکم تمام کنایات عتق همین باشد **سوال**

اگر گوید لاسلطان علی علیه السلام را بر تو هیچ حجتی
نیست آزاد شود یا نه **جواب** اگر چه نیت نداد و آزاد
شود **سوال** اگر مردی غلام را گوید این بستر منست
نسب ثابت شود اگر رجوع نکند بر آن ثابت
نماید یا گوید هذا مولائی او را مولای معنی ای لای
یا این مولای منست یا گوید ای برادر من آزاد
نشود این سند بر سه وجهست یک وجه بالاتفاق
از او نسب ثابت شود و آن است که صورت
بند و که اینچنین کسی از وی براید و مجهول نسب باشد
و وجه دوم بالاتفاق از او نشود و آن است که
اگر معروف نسب باشد و صورت بند و که از او زاید
نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه آزاد
شود و نزدیک صاحبی آزاد نشود اما نسب ثابت
شود **سوال** اگر مردی کنیزک خود را گوید تو طلاق
و نیت ازادی دارد آزاد شود یا نه **جواب** آزاد
شود و اگر گوید تو نسبتی مگر از او نشود **سوال**
اگر مالک شود ذورحم محرم را آزاد شود یا نه

169
جواب آزاد شود بر دو اگر بعضی را از او کرد
صناخ نلت یا ربع نزدیک امام اعظم کوفی
رضی الله عنه تمام از او نشود مگر همان قدر که از او
کرده باشد در باقی سعایت کند قیمت هر موی
را و نزدیک صاحبی کل از او شود زیرا که نزدیک
صاحبی عشق متجزی نیست **سوال** اگر بنده ایست
میان دو کس پس ازادی کرد یکی از ایشان نصیب
خود از او شود و نصیب شریک را حکم چه باشد
جواب اگر از او کند نه توانگر باشد نزدیک
امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه شریک بجز باشد
اگر خواهد از او کند و اگر خواهد ضامن کند شریک
خود را قیمت نصیب خود اگر خواهد بنده را کار
فرماید و اگر از او کند در ویش باشد و اختیار باشد
شریک را اگر خواهد از او کند و اگر خواهد کار فرماید
و اگر از او کند در ویش باشد و اختیار باشد شریک
را و اگر خواهد از او کند و اگر خواهد کار فرماید
و نزدیک صاحبی اگر از او کند توانگر باشد ضامن

سنگ شریک را بقیمت و اگر در ویش باشد
سعایت کند بعد اگر دو کس بنده بخسریدن
این بنده بشریک از ایشان شرعی بذر
از او شود و ضمان بر واجب نیاید و همین حکم دارد
اگر میراث رسد بس یکی از ایشان بسراید جنابیک زنی
و بنده بخسرید و ایشان بکیر بکیر و بسر باشد
بس بس بزر را از او کرد و عقد کرد و این زن بسری
داشت از نسوی دیگر وفات کرد از وی بسری ماند
و شوهر که بزر غلامت نصیب بزر از او شود و بسرن
غلام را در نصیب خود سعایت کند و بزر علام را
تاوان دار نتواند کرد **سوال** اگر سنده ائیت
میان دو کس و ایشان گواهی میدهند بازادی
یکدیگر یکی میگوید تو از او کردی و دیگر میگوید تو
از او کردی **جواب** از او کردی و یک امام اعظم
ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه سعایت کند بنده بقیمت
هر دو را در نصیب ایشان خواه توانگر باشد خواه
در ویش و نزدیک صاحب رحمت الله اگر توانگر باشند

سعایت کند و اگر یکی از ایشان توانگر باشد و دیگری
در ویش باشد هر توانگر را سعایت کند و در ویش
را نکند نزد یک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله
عنه هر دو را سعایت کند بهر حال باشد **سوال**
اگر مردی از او کند بنده را از برای خدای عز و جل
یا برای دیوار یا برای بت را از او شود یا نه **جواب**
از او شود از او کرده سکران واقع شود یا نه
نزد یک علماء ما رحمهم الله واقع نشود **سوال**
اگر مردی از ادی اضافت کند بکس یا بشر طرد است
یا نه **جواب** درست باشد هم بدان حکم که در طلاق
گفته شده اصح است اگر بنده حریب از او حریب
اسلام آورد و بدار اسلام بیوست از او و اگر
مردی کنیزک حامله را از او کرد و حمل هم از او شود
و اگر حمل از او کند و کنیزک نه حمل از او شود
خاصه و کنیزک یعنی مادر از او نشود و اگر بنده
از او کرد بر مالی و بنده قبول کرد از او شود و مال
لازم آید جناب کوید بنده را تو از ادی برهنه

درم یا هزار درم یا گوید از ادی بدایع عطا میدهد
 همراه هزار و مرابرتوه هزار اگر قبول کند بنده
 بنده درین هم از اد شود و لازم آید این شرط کرده است
 و اگر گوید چون بگذار دی سوی من هزار درم
 تو از ادی درست باشد و اگر ماذون کرد و
 چون مال حاضر کند چهر کند حکم مولی را بر قبض مال
 و بنده از اد شود **سوال** اگر کنیزک فرزند
 او و شود یا نه **جواب** اگر از شوهری او و بنده
 باشد و اگر حتره از بنده فرزند او و از اد
 باشد و الله اعلم بالصواب **باب**
سیوم اندام تدبیر سوال مدبر گراست
جواب کسی را که مولی گوید تو از ادی بس از مرک
 من یا گوید چون ببرد بس تو از ادی یا گوید مد
 بری یا مدبر کردم ترا مد بر شود و روان باشد
 فر و ختن او و نه بخشیدن او و روان باشد
 مولی را که خدمت فرماید یعنی مدبر را و یا اجازت
 دهد و اگر کنیزک باشد و طی او و حلال باشد

دادن روایست چون مولی وفات یافت از اد
 شود مدبر از ثلث مال مولی اگر بیرون است بیدار
 ثلث و اگر نبود او را مالی حسب مدبر و بخشش
 قیمت خود مدبر ندهد و اگر بر مولی او دین بود
 سعی کند در جمیع قیمت او و بر عسر و آسار او را
سوال حکم فرزندی که در تدبیر از حیث
جواب مدبر باشد و اگر تدبیر معلق کند بر مرگ
 بر صفتی چنانک گوید در فدا و بیماری یا در فدا
 سفر ببرد تو از ادی مدبر معلق و او نباشد
 این را مدبر مقید گویند بیع او و او باشد و هبته
 او و او باشد و اگر مولی بران صفت میرد معتق
 کرده باشد از اد شود جناح مدبر از اد شود و الله
 اعلم **باب** نو در چهارم اندام استبداد
سوال کنیزک ام ولد کی شود و حواء
 چون فرزند او و مولی بس از ان بیع او تمکیل
 او و او نباشد اما وطی و ضعت فرمودن و اجا
 زت و سر و روح هر مولی را و او باشد و نسب فرزند

ثابت نشود مگر اعتراف کند پدر بس از آن که فرزند
 از دینی اقرار مولی نسب ثابت شود و اگر مولی
 نفی کند روا باشد **سوال** اگر مولی ام و ولد خود را
 بزنی دهد بس از وی فرزند آمد حکم آن فرزند
 چه باشد **جواب** حکم مادر باشد بجز مولی ام و ولد
 و اولاد که از شوهر آورده باشد از ادستونند از جمیع
 مال و سعایت بروی نیاید اگر چه مولی را دین باشد
 اگر مولی کنیزک یکی را نکاح کرد و از وی فرزند
 آورد بس مالک است کنیزک ام و ولد شود **سوال**
 اگر وطی کرد کنیزک بسر خود را بس بیامد فرزند
 دعوی میکند پدر فرزند را حکم آن چه باشد **جواب**
 کنیزک ام و ولد شود و نسب ثابت شود و قیمت
 بروی واجب آید عقر و قیمت فرزند واجب
 نیاید الا اگر وطی کرد و بدریغ کنیزک بس را اگر
 پدر در حال حیوة باشد نسب ثابت شود و اگر
 بزرگمروه باشد نسب ثابت شود از جهه جناح
 ثابت شود از پدر اگر امر باشد میان دو سزیک

بس فرزند یکی از میان دو سزیک دعوی میکند
 فرزند نسب ثابت شود و کنیزک ام و ولد
 باشد و بروی نیمه قیمت ام و ولد واجب آید و قیمت
 فرزند واجب نیاید و اگر هر دو سزیک دعوی
 میکنند نسب از هر دو ثابت شود و جاریه ام
 و ولد هر دو باشد و بر هر یکی نصف عقر واجب آید و این
 فرزند از هر دو میراث برد و ایشان میراث
 برند از او میراث یک بزر **سوال** اگر مولی بر کنیزک
 مکاتب خود فرزند جماعت کرد و مکاتب فرزند
 آوردند و مولی دعوی کرد که فرزند منست حکم آن
 چه باشد **جواب** اگر مکاتب تصدیق کند نسب
 از وثایت شود و بروی عقر واجب آید و قیمت
 فرزند اما مکاتب ام و ولد نشود و اگر تکذیب کند
 مولی را نسب ثابت نشود و الله اعلم

باب نود و پنجم مکاتب سوال
 اگر مولی بنده خود را مکاتب کند بر مالی و این بنده را
 قبول کند مکاتب شود یا نه **جواب** مکاتب شود

روا باشد شرط در حال و مهلت و روا باشد کتابت
بنده صیغر عاقل باشد بیع و شری چون کتابت درست
شد مکاتب از ملک مولی بیرون نیاید اما از دست
مولی بیرون آید و روا باشد مگر بیستوری مولی و روا
نباشد هبه مکاتب و صدقه او مگر چیزی اندک
ضمان شدن روا نباشد و اگر فسر زنده آرد از
کینزک در آید در کتابت بذر و حکم او چون حکم
بذر را باشد و اگر کینزک خود بنده خود را بزند
و ادبش ایشان را مکاتب کرد و ایشان را در کتابت
فسر زنده آمد در کتابت در آید و کس او و ایشان را باشد
سوال اگر مولی مکاتب خود را دخول کرد **جواب**
عقر لازم آید اگر جنابت کند کسی بروی یا بر فسر زنده
وی یا مال ایشان تلف کند تا وان لازم شود و اگر مکاتب
بزر یا بر خود را بخسرد در کتابت او در آید و
اگر بخسرد مادر فسر زنده خود را در آید فسر زنده
کتابت او و بیع ایشان روا نباشد و اگر ذورحم
مخسرم را خرد که ولادت نباشد میان ایشان

نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کو فی رضی الله عنه در
کتابت در نیاید و نزدیک صاحب رحمہم الله در آید
سوال اگر مکاتب عاجز آید از تخم و مولی
عجز او طلب قاضی را روا باشد که او را عاقر
کند یا نه **جواب** اگر دینی قبض کرد نه دار و مولی
دار تعجیل نکند بعاقر کردن دو روز یا سه
روز تا حیرت کند و نزدیک ابو یوسف رحمہم الله
علیه عاقر نکند تا بر نیاید **سوال** اگر مکاتب
عاجز آید از کردن مال کتابت **جواب** بندگی
باز آید و آنچه بدست او باشد از کسبها موی
او را باشد و اگر مکاتب وفات یافت و مر او را
مالی است کتابت فسخ نشود و آن مال کرده شود
بدل کتابت و حکم کند حکم بازادی وی در آخر
جزوی از اجزاء حیات او و اگر از وی مال نمایند
فسر زنده بماند که در حال کتابت تولد شده بود سحابت
کند بر نخومی که بدیش نماده بود و نه چون ان بگذارد
حکم کند بازادی بر بزریش از مرگ و فسر زنده نیز

ازاد شود و اگر از وی فسرزند مانند که به بیند که
باز کرد **سوال** اگر مسلمان بنده را مکاتب
کند بر خمر یا خوک و یا بر قیمت نفس او **جواب**
کتابت فاسد باشد اگر ادا کرد و خمر یا خوک را نداد
شود و بروی واجب آید قیمت نفس خود را سعایت
کند قیمتی که از مستی بگذرد اگر مردی بنده خود را
مکاتب کند بر حیوان غیر موصوف درست باشد
اگر مردی دو بنده را مکاتب کند مال کتابت هزار
درم بدینچه هر یک از ایشان میاخی باشد **سوال**
کتابت روا باشد اگر هر دو بکزارند ازاد
شوند و اگر هر دو عاجب آیند بر بندگی باز آیند
و اگر یکی از ایشان ادا کند هر دو ازاد شوند و اگر گذارند
بشریکی خود بخصت باز کرد **سوال** اگر مولی بنده مکاتب
لا اذ او کند **جواب** ازاد شود و مال کتابت از کردن
برافتد و اگر مولی مکاتب و فوات کرد کتابت فسخ نشود
و بر مکاتب آید که قبول ادا کند مال را بورش او بر بخوم
او و اگر ازاد کند یکی از ورثه را و انباشد و اگر جلد

ورش ازاد کند ازاد شود و برافت از وی
مال کتابت و اگر مولی مکاتب کند ام ولد
خود را را و انباشد و اگر مولی بمیرد برافت
از وی مال کتابت **سوال** اگر مکاتب
از مولی فسرزند ازاد **جواب** بخیار باشد
اگر خواهد بر کتابت بگذرد و اگر خواهد خود را
عاجب کند روا باشد پس مولی وفات
یاقت و مالی نماید جز همین مکاتب بخیار
باشد و اگر خواهد نلثان قیمت دهد
و اگر خواهد بجمع مال کتابت و اگر مکاتب
را مدبر کند روا باشد تدبیر و او بخیار
باشد و اگر خواهد بر کتابت بگذرد و اگر
خواهد خود را عاجب کند و مدبر شود اگر
بر کتابت گذشت پس مولی وفات یافت
و مالی دیگر از وی نماید بخیار اگر خواهد
نلثان قیمت بدهد و اگر خواهد نلثا بدل
کتابت کند به نر دیک امام اعظم ابوحنیفه

کوفی رضی الله عنه **سوال** اگر مکاتب خود را از
 کند بر مالی روا باشد یا نه **جواب** روا باشد
 و اگر کسی را هبت کند بوضعی یا بغير عوض روا باشد
 اگر بنده خود را مکاتب کند روا باشد اگر
 ادا کرد مکاتب دوم پیش از آنک شود مکاتب
 اول و لاء مولی اول باشد و اگر ادا کرد بعد از
 اذادی مکاتب اول و لاء او مولی اول باشد و الله
 اعلم **باب نود و هشتم**
ولاء سوال اگر مردی بنده را از ادا
 کرد و لاء این از ادا کرده گرا باشد **جواب**
 اگر اولاد نباشد از ادا کننده را باشد و اگر زن
 اذاد کرد و همین حکم دارد اگر از ادا کننده را مرد
 یا زن بنده را بشرط سایه شرط باطل باشد
 و لاء او مرد از ادا کننده را باشد و سایه آن
 باشد که مردی بنده را از ادا کند یا گوید ترا از ادا
 کردم بران شرط که و لاء تو مرا باشد بشرط باطل
 باشد اگر ادا کرد مکاتب مال کتابت را از ادا شود

اما

و لاء او مرد مولی را از ادا شود باشد بموت چند
 کس از ادا شود **سوال** مدبر است و امهات او
 لاء از ادا شوند و لاء ایشان مولی لاء باشد
 و اگر مالک شود دو رحم محرم را از ادا شود
 بر او و لاء او مر او را باشد اگر نکاح ارد بنده
 یکی کنیزک دیگر را و کنیزک بار دار از ادا
 بنده کنیزک و در حل از ادا شود و ولای
 مرد مولی مادر را باشد و لاء از وی نکند و
 اگر پس از عتق شش ماه فرزند ادا دیا
 پیشتر و لاء او مرد مولی مادر را باشد پس
 اگر بنده از ادا شود بمولی بدر **جواب**
 اگر معتقی عجم معتقه عربی را بزنی کرد و ایشان را
 فرزند آن آمدند و لاء فرزند آن گرا باشد
 نزد یک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله
 عنه و محمد رحمة الله مر مولی مادر را باشد از برای
 شرف عرب را و نزد یک ابوسف مر مولی بدر را
 باشد **سوال** و لاء عتق گرا باشد **جواب**

مرعصه نسبی را باشد و اگر عصبه نسبی نباشد مر
معتق را باشد و اگر مولی وفات یافت پس
معتق وفات کرد پس میراث او بر آن مولی
برند و خسران زن ناز او و لایقاید مگر آنرا که از اد
کنند یا مکاتب یا ازا کرده ایشان ازا کرده
باشند و مکاتب کرده ایشان مکاتب کرده
باشد اگر مولی وفات کرد و از وی سبری
ماند و بر سر میراث معتق گرا باشد **سوال**
بسر را باشد و بر سر را نباشد **جواب**
اگر مردی اسام آورد در دست مردی و ولای
یست بروی بدایح تا وان جنایت دهد و میراث
برد یا اسام بر یکی آورد و ولای برد دیگری است
هر دو وجه درست بود یا نه **جواب** درست بود
و جنایت بر مولی واجب اندیس اگر بمیرد و ا
رث نباشد مر او را میراث او مر مولی را باشد
و اگر نباشد مر او را وارثی پس از وارث او
مر مولی را باشد و اگر بیانش مر او را وارثی

بآن وارث او باشد او و مر مولی را را باشد
نقل موالات کردن سوی حشر او یا جنایت
او نداده است پس چون جنایت او داد پیش
نقل کردن روان باشد و ولایم از ادکنند را
و روان باشد که دیگر را ولی کند و الله اعلم
بالصواب **باب** **فوق** **فهم** **اندر جنایات**
سوال قتل بر حبه و جاست **جواب**
بر پنج وجه عمد و خطا و مجسری خطا بسبب اما
عمدا است که دانستند بدمی و یا باج
کار سلاح کنند در بریدن اندام جناح از سنگ
و آتش واجب آید درین مامم و گرفتن او مگر آنک
عفو کند اولیاء او و کفارت واجب
نیاید در و و شبیه عمد نزد یک امام اعظم
ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه است که بعد از نند
نه جبری که نه سلاح باشد و نه مجری سلاح
چون خوب و سنگ بزرگ و نزر یک
صاحب رحمم الله این جمله دست شبیه عمدا

انت که غالب آدمی از وی نگیرد و چون طینت
و اگر در شهر عمد با اتفاق بر عاقل او دست
مغلظ واجب آید و قصاص واجب نیاید
و خطا بر دو وجه است یکی خطا بقصد است
ان انت شخص تیر انداختن بجان انگ شکار
است پس آدمی ظالم بر دو دیگر خطا در فعل
انت زینم باشد و اگر ما دینم باشد
تا انگاه که حیض بهیند **سوال** امة از واقم ولد را
حق حصانه باشد یا نه **جواب** بیش از از او
نباشد حق از ادشوند حق حصانه باشد ذمیه
را حق حصانه فرزند مسلم باشد یا نه **جواب**
باشد تا انگاه که جنان شود و دین را بتوانند
شناخت و فرق توان کرد و اگر مطلق فرزند
میخواهد که از شوهر بیرون برود و انباشد مگر
جایی برود که خانه الجنان داشته باشد
و شوی از انجا بزنی کرده باشد **سوال**
نقته خلاف دین واجب آید یا نه **جواب**

از ان مادر و پدر و جد و نذر یعنی بنه و حب
آید چون در ویش با باشند و جز این طایفه
دیگر را واجب نیاید و اگر کسی را فرزند در نفقه
و بزر شریک کند و انباشد **سوال** نفقه
کرا واجب آید **جواب** حمله زور جسم محرم
را چون صیغره و در ویش با باشند یا زنی بالغه
باشد یا در ویش با نباشد بر در ویش
وزن یعنی جامنده تا بینا و در ویش نفقه ایشان
با اندازه میراث واجب آید و حصه بر مادر و اگر
ایشان خلاف دین باشند نفقه واجب
نیاید **سوال** اگر غایب را مالی است
امانت بدست کسی و پدر و بزر او بنفق
محتاجند اگر قاضی از ان مال و دیعت نفقه
فرماید و ابا باشد یا نه **جواب** روا باشد اگر
مال عرض باشد و نزد یک امام اعظم
روا باشد که بفروشد و نفقه کند و نزد یک
صاحب روا نباشد که بفروشد و اگر مالی

است مگر غایب را در دمیست مادر
و پدر نفقه کرده اند ضامن نشوند مادر و پدر
و اگر مالی است در دست بیک از بس مادر
و پدر نفقه کنند نی فرمان قاضی ضامن شوند
و اگر حکم کرد قاضی مرنس ز نذر او مادر و پدر را یا
ذوالارحام را بنفق فدا واجب نیاید ساقط شود
مگر قاضی مرنس موده باشد بوام کردن **سوال**
بر مولی نفقه غلام و کینه نک واجب آید یا نه
جواب واجب آید و اگر امتناع از داد کسب
خود و نفقه کند و اگر کسب نباشد قاضی جریمه
مولی ایشان را تا ایشان را بفرستد و انانت
که تیر انداخت بر نشانه بس آن برسد بر آدمی
واجب شود بدان کفارت بر و و دیت بر عاقل
و اثم نباشد در و جری خطا آنست که خوف بکورد
از بوشش و بر مردی افتد او را بکش حکم او
خطا باشد در ضمان واجب آید چنانکه در
خطا و قتل بسبب کدامست چنانکه مردی

جایی کار و بسنگ افکند در غیر ملک خود بس
در و کسی هلاک شود و در قتل بسبب دیت بر عاقل
واجب آید و کفارت واجب نیاید **سوال**
قصاص بکشتن کی واجب آید **جواب** بقتل هر
مخون دم تائید اجتر از ازین مباح الدم است
و مباح الدم است کسی باشد که کشتن بروی
واجب شود از ازا د برای ازا د بکشند و از ازا د
برای بنده را بکشند و مسلم را برای ذمی بکشند
و برای کبیر را صغیر بکشند و صبیح را برای رجوز بکشند
و تا بینا برای جا مانده بکشند اما نذر را برای
بسر بکشند و مولی را برای بنده نکشند و نه مدبر
و نه برای مکاتب و نه برای بنده ولد **سوال**
قصاص نذر را میراث شود قصاص ساقط
شود یا نه **جواب** ساقط و قصاص بشمیت استفا
کند اگر مکاتبی بعد اگشته شد و مر او را وارث
نیست مگر مولی مولی را آید که قصاص کند مگر کشته
مکاتب را یا نه اگر او را متر و کت نیست و اگر متر و ک

گذشته است و وارث جز مولی است قصاص
واجب نیاید و یتة واجب آید زیرا که چون مکاتب
را وارث نسبی باشد مولی را حق قصاص نباشد
و او را حق مال باشد و در هر دو واقف که بعضی را مال
واجب آید و قصاص برافتد **سوال** بنده مرهون
گشته شود قصاص واجب آید و قصاص برافتد
جواب قصاص واجب نیاید تا راهن و مرتهن
جمع نشوند اگر جراحت مرد مردی عمداً بسهم دران
جراحت بعد از مدتی وفات کرد بر و قصاص
واجب آید و اگر بس از جراحت صاحب واکش
بود ویر کردیم بران جراحت برود دیت واجب
آید **سوال** اگر مردی دست مردی از بند دست
ببرید چه واجب آید **جواب** دست او نیز از
بند ببرد و اگر پای یا بینی یا گوشش ببرد همین
حکم دارد **سوال** اگر مردی ز چشم زد بر چشم
مردی بس بکشد چشم را چه واجب آید **جواب**
قصاص واجب آید نیاید و اگر چشم قائم است

و بینایی برفته قصاص واجب آید **سوال**
قصاص چشم چگونه کنند **جواب** روی را
ببریند تر بگیرند و جای چشم کشاده دارند
و آینه گرم کنند برابر چشم او دارند تا رو
شنائی از روی برود اگر مردی دندان
مردی بکشد قصاص واجب آید و بر شکستن
قصاص واجب نیاید مگر در شکستن دندان
سوال دُونَ نفس شهبه عمداً باشد یا نه
جواب نباشد مگر عمداً باشد یا خطا **سوال**
دوون نفس چه باشد **جواب** انگ دست و
بای ببرد و یا چشم کشد میان زن قصاص
نیست در آنچه دُونَ نفس است و نه میان دو مجله
حسره و عمداً و نه میان دو بنده قصاص
و دیت واجب آید اما واجب است قصاص
میان مسلم و کافر در لطاف چنانکه دست و
پای و چشم و گوش **سوال** اگر مردی دست یکی
را قطع کرد از میان ساق یا دست جراحت

در میان شکم بس نیکو شده قضاص آید یا نه
سوال قضاص نیاید **جواب** اگر جهت مقطوع
صحیح باشد و دست قاطع شده و یا ناقص
انگشتان مقطوع بخیار باشد اگر خواهد
لدس کامل بستند **سوال** اگر مردی یکی سر شکست
و این سر یعنی شکستی میان دو سوئی سر مشجوع
در گرفت و میان شوئی سر ساح یعنی شکست در
بج گیر **جواب** مشجوع بخیار باشد اگر خواهد اندازه
شکستی خویش بشکند و آغاز از هر ادی بخواند
کند اگر خواهد لدس کامل بستند اما در زنان
و قضیب قضاص واجب نیاید مگر سر ذکر **سوال**
اگر قاتل صلح کند بر او لیا، قتل قضاص ساقط
شود و مال واجب آید یا نه **جواب** اگر چه اندک
باشد یا بسیار و اگر یکی از اولیا، عفو کند و یا
صلح کند نصیب خود بمالی حق و اربان دیگران
قضاص ساقط شود و نصیب ایشان دیت
آید **سوال** اگر جماعت یکی بکشت عدا بس حاضر

شدند اولیا، مقتول **جواب** قضاص بر همه
واجب آید و اگر یکی تن جماعتی را بکشت
بموازاه قضاص واجب آید و هیچ چیز دیگر واجب
نیاید و بکشتن او خط سیم ساقط شود **سوال**
اگر دو مرد را دست بکشند هر دو تن دست
او برند و نصف دیت بگیرند **جواب**
میان هر دو مناصف باشد و اگر یکی تن حاضر
شد و دست برید دوم نصف دیت
بگیرد و آن میان هر دو نباشد و اگر دو مرد
دست یکی برند قضاص بر ایشان واجب
نشود بر ایشان دیت واجب آید **سوال**
اگر بنده کشته بقتل عمد قضاص واجب
یاید یا نه **جواب** واجب آید **سوال**
اگر مردی تیر انداخت عمد بر یکی او را برسد
و از او بکشد دست دیگر را رسید هر دو تن
بروند **جواب** از برای اول قضاص واجب
آید و دیت برای دوم برای عاقله او واجب

آید والله اعلم بالصواب **باب نود**
هشتم اندر دیات نوال مردی مرد را
 شبهه عمد اکتبت چه واجب آید **جواب**
 بر عاقل او دیت معافه واجب شود و کفارت
 بر قاتل **سوال** دیت شبهه عمد اختیارست **جواب**
 نزد یک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه
 و ابو یوسف قاضی رحمة الله علیه از شتر صد چهار
 قسم دیت پنج بنت مخاص را و بیت پنج
 حقه و دیت لبون و بیت پنج جذعه و بیت
 پنج حقه و دیت مغلظه نباشد اما بقتل خطا
 واجب آید در و دیت بر عاقل و کفارت بر قاتل
 و دیت خطا صد شتر واجب آید پنج مخاص و
 بیت بنت لبون و بیت حقه و بیت جذعه
سوال اگر زرد و نقره دیت دهد چند واجب
 آید **جواب** از زر هزار دینار و از نقره ده
 هزار درم **سوال** دیت از چند چیز محسوب باشد
جواب نزد یک امام اعظم رضی الله عنه از سب چیز

که مقدار

که مقدار آن گفته شد شتر و زر و نقره
 و نزد یک صاحب رحم الله علیه از شتر
 چیز همین که گفته شد و دیگر گاو و گوسفند
 و حله هر حله دو جامه باشد دیت مسلم
 و ذمی برابرست **سوال** دیت از تن انسان
 آن چند چیز واجب آید **جواب** در نفس و در
 عقل نرمه پسنی و در زبان و در ذکر و در عقل
 اگر بز در سیر یکی را بس برفت عقل او در
 محاسن چون بستر و زرد و زرد موی سر
 و در دو چشم و دست و در دو پای و در
 دو گوش و در دو لب و در دو خضیه و در
 دو شیردان زن در پین سه دیت کامل
 واجب آید و در دو هر یک از این دو چشم
 نصف دیت واجب آید و در مزها چشم
 دیت واجب آید و در یکی از مزها چشم
 دیت واجب آید و هر انگشت را از انگشتان
 دست و پائی عشر دیت واجب آید و انگشتان

هم برابر اند و هر انگشت را سه بند است اگر یکی از آن
ببر و نلث دیت انگشت واجب و انگشتی که در دو
دوبنده است اگر یکی ببر و نصف دیت انگشت
واجب آید و در هر دندان که بشکند پنج شتر
واجب آید اشک و دندان سه برابر اند **سوال**
اگر بز در در عضو یکی زخمی چنانکه منفعت از او
باشد **جواب** دیت کامل واجب آید چنانکه
در دست مثل بود و یاروشنایی از چشم باشد
سوال شکستگیها سه جنده است **جواب**
یازده است خارضا و دامو و داحیه و یاضو
و منداحه و سمحاق و موضعی و هاشمی و طایف
و منقله و اده اما خارضا ان باشد که مثل آب چشم
از وی برود و جایب انگ خون بینی از وی روان
کردد و باضعه ان بود که پوست را پیش از باضعه
ببرد و سمحاق ان بود که پوست را تنگ بر استخوان
رسد و موضعی آن بود که استخوان را بکند و از
جای نشود و جایف آن بود که بر شکم باشد

و منقله ان بود که استخوان بارها از وی بیرون
آید و اده انگ بیوسته داغ بر سه **سوال**
در موضعی چه واجب آید **جواب** اگر عمد باشد
قصاص واجب آید و اگر خطا باشد نصف
عشر دیت و هر شیئی که جز موضعی باشد در وی
حکومت عدل واجب آید اما هاشمی عشر
دیت واجب آید و در اینقدر عشر دیت
واجب آید و در اده نلث دیت واجب آید
و در جایف نلث دیت واجب آید و اگر لیس
شود جایف نلث ان دیت واجب آید و اگر
در انگشتان دست نصف دیت واجب آید
و اگر با دست بهم برسد هم نصف دیت واجب
آید و اگر با نصف برسد یا نصف ساعد در کف
نصف دیت و در ساعد حکومت واجب آید
سوال اگر چشم کودکی یا زبان او را یا ذکر
او را بر دج واجب آید **جواب** اگر صحت او
معلوم نگردد و حکومت عدل واجب آید **سوال**

اگر روی یکی را بر سر زخمی زد و جنایت عاقل او
 بشد یا موی سر او بر رفت **جواب** دیت
 واجب آید و ضمان موصی در دیت ندر اصل
 شود و اگر شنوایی برود یا بینایی یا گویایی
 هم لرس موصی واجب آید و هم دیت **سوال**
 اگر مردی انگشت مردی قطع کرد پس دیگر انگشت
 آن مثل شرجه واجب آید **جواب**
 نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله
 عنه در اول قصاص واجب آید و در دیگری
 دیت و نزدیک صاحبی هر هر دو قصاص
 و اگر یکی زندان یکی بکند پس دیگری نزدیک
 آن برآمد لرس ساقط شود **سوال**
 اگر مردی سر یکی بشکست پس ملتحم شود یعنی
 به شود باقی مانند از آن زخم انژی و موی
 برست **جواب** نزدیک امام اعظم ابو
 حنیفه کوفی رضی الله عنه ارش ساقط شود
 و نزدیک ابو یوسف ارش الم واجب آید

و نزدیک

و نزدیک محمد اجرة طیب واجب شود
سوال اگر جراححت کرد و قصاص نکند
 تا مجروح به نشود **جواب** اگر دست مردی بجز
 ببرد پیش از صحت او را بکشت **سوال**
 ارش واجب آید **جواب** چند مسئله است
 در مال قاتل واجب آید و بر عاقل نیاید **سوال**
 چهار مسئله است یکی انگ قصاص بشبهت **جواب**
 ساقط شود جنایت بذر بسرا بکشد دیت
 در مال قاتل واجب آید و دوم جنایت کنند
 و اعتراف کند از مال او جنایت واجب آید سوم
 مالی که بصلح واجب شود آن نیز در مال قاتل باشد
 چهارم جنایت عمدا بر قاتل واجب آید و بر عاقل
 واجب نیاید **سوال** اگر کو و کی یا دیوانه
 بعدا کسی را بکشت **جواب** عمدا و خطا، ایشان
 یکسانست قصاص واجب نیاید بر عاقل دیت
 واجب آید **سوال** اگر مردی در شارع مسلما
 نان جا بهی بکند یا سنگی افکند پس در روی آدمی

افتد و هلاک شود چه واجب آید **سوال**
 و اگر در روی افتد ضمان در مال قافر و رصح واجب
 آید **جواب** اگر مردی جاهلی بگاید در ملک
 خویش بیفتد بدان آدمی و هلاک شود ضمان
 واجب آید یا نه **جواب** واجب نیاید اگر
 سوا بر فالدیاستور او بدندان یا بدست هلاک
 کند ضمان نشود و اگر بیای زینو یا بدرم ضمان نشود
 و اگر سرکین انداخت و یا بول کرد در راه بس
 بیفتد و بدو اذی ضمان نشود **سوال** اگر سائیق
 است که ستور را میراند بس کیسی زیر پای یا زیر
 دست او هلاک شود ضمان بشه یا نه **جواب**
 ضمان کردد و اگر قاید بشه یا قطاری میکند
 هر چه بدست هلاک کند تا وان دلد کردد و اگر آیتق
 هم بشه نیمی بر قاید واجب آید و نیمی بر سائیق
سوال اگر سبنه جنایت بخطا کند بر مولی چه
 واجب آید **جواب** یا سبنه دهد یا ندهد
 اگر سبنه دهد و الی جنایت مالک شود و اگر لرزش

دهد ملک مولی باشد اگر باز کرد و در جنایت
 دیگر کند حکم جنایت دوم همچون جنایت اول
 باشد و اگر دو کس را جنایت کرد و مولی
 بخیار باشد اگر خواهد این سبنه را هر وی
 جنایت دهد و ایشان قسمت کند او را بقدر
 جنایت خود اگر خواهد نگاهدارد و هر
 دو را فدا کامل دهد **سوال** اگر سبنه جنایت
 کرد جنانک دست یا پای یا انگشت یکی
 برید بر مولی ان سبنه را از او کرد ضمان
 جنایت بر کرد واجب آید **حوال**
 اگر مولی را علم نبود یا از او کرد بعد از علم
 نیثیایت واجب و شود بر وارکش کامل
سوال اگر مدبر یا اقم ولد جنایت میکند
 مولی تا وان وار کردد یا نه **حوال**
 تا وان وار کردد آنچه کمتر باشد از قیمت
 او و از ارکش او جنانک دست کسی برود
 بنکریم دست دست انگشت کمتر است یا قیمت

بنده آنچه کمتر باشد واجب آید و اگر جنابیت
دیگر کرد مولی قیمت او را بحکم قاضی مر اول را
دفع کرد ولی جنابیت دیگر بر مولی رجوع نتواند
بوی جنابیت دیگر بر مولی اول رجوع کند
و اگر نلی رضاء قاضی داده باشد ولی جنابیت
دوم ظنیا باشد اگر خواهد بر ولی جنابیت
اول شریک شود و اگر خواهد از مولی بستاند
سوال اگر میل کرد دیواری سوی را مسلمانان
حق طلب آن گران باشد **جواب** مسلم و ذمی
را اگر طلب کردند و گواه گرفتند فرو دنیا و دود
وقادر بود بر نفس و داور دن تا نیفتاد بهر چه
هلاک از مال و نفس بروی ضمان واجب آید
و اگر دیواری سوی خانه مسلم میکند حق طلب
ان مسایه را باشد و اگر نفس و دنیا و دود قادر
بود بر نفس و داور دن تا کسی در وی هلاک
شد ضمان آن بروی واجب آید **سوال**
اگر سواران بر هم زدند در تاختن اسب و بهر دو

هلاک شوند **جواب** هر یکی را بر عاقلد دیگری
دیت واجب آید **سوال** اگر بکشت مردی
بنده را بخطا چه واجب آید **جواب** قیمت بنده
واجب آید که زیادت بر ده هزار درم باشد
یا بیشتر حکم کرده شود بر ده هزار درم مکرده
و اگر کم از آن باشد که قیمت آن زیادت
باشد بر دیت حکم کرده شود پنج هزار درم
مگر پنج **سوال** اگر دست بنده یکی ببرد بخطا
و قیمت عبد او زیادت از پنج هزار درم
باشد **جواب** پنج درم کم کنند و بنده را قیمت
حکم کنند و هر چه مقدار نیامده است از برای
دیت حرس او مقدار است از بها بند
سوال اگر زخمی بر شکم زنی زد چنانچه از
شکم او بیفتاد **جواب** بروی غره واجب
آید و غره نصف عشر دیت را گویند و ان
بانصد درم باشد و اگر زننده افتاد بمر و مادر را
بروی دیت واجب آید و در کودک خیزی **جواب**

نیاید و واجب نشود و در کوه مرورش
از و در کوه امه و اگر نرسیم باشد
نصف عشر قیمت واجب آید بر قیاس
انگ زنده بودی و اگر ما دینم باشد نصف
عشر واجب آید و در جنین کفارت واجب نیاند
سوال کفارت در شبهه عدا و خطا چیست
جواب انگ بنده را از او کند که مسلم باشد
و اگر بنده را از او کند ندارد و دو ماه بیوگت
روزه دارد و روان باشد و دوشن را طعام
باب **فودنم اندما قسامت**
سوال اگر کشته در محلت یا بند و
کشنده را ندانند چگونه کنند **جواب** ولی قتل
بنجاه مرد را از آن محلت اختیار کند و سو کند
وهد و ایشان سو کند خورد با الله مانگشیم و کشند
او را خبر ندایم و نشناسیم چون سو کند بخورند
قصاص از ایشان ساقط شود قاضی دیت
بر ایشان حکم کند ولی قتل را سو کند ندهد و

و اگر در محلت بنجاه تن نباشد پیش باشند
یاسی ایشان سو کند خورد بس ولی باز دیگر
ایشان اختیار کند باقی ایشانرا دهد تا بنجاه
سو کند شود و در نیاید در قسامت بنده
و کوه زن اگر یافته مرده و بروی اثری
زخم بیدانیت واجب نیاید نه سو کند و نه
دیت و همین حکم دارد اگر بینی یا از دهن یا از
دبر خون روان روان باشد اما اگر از چشم
و از گوش خون روان باشد بس حکم او قتل
باشد قسامت و دیت واجب آید **سوال**
اگر مردی بر کشته ستوری راند **جواب** دیت
بر عاقل راننده واجب آید و بر اهل مهلت
واجب نیاید و اگر کشته در سرای یکی یا بند قسامت
برو واجب آید دیت بر عاقل برشته کسان
و کسانیک درین خانه با حارت باشند نزد
نزدیک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه
واجب نیاید و نزد یک صاحب سکان خانه بر

بر ملک یار باشند در قسامت دیت بر عاقل
مالک خانه واجب آید و اگر یافت شد قتل در
کشتی قسامت بر راکیان و ملا حان واجب
آید و اگر در مسجد محلتی یا بند بر اهل محلت
واجب آید و اگر در مسجد جامع یا در شارع اعظا
یا بند قسامت بر هیچ کس واجب نیاید اما
دیت او در الملک و لازم آید و اگر در بیابان
کشته یافتند که نزدیکی آن ابا دانی نیست
هدر باشد و چیزی بر هیچ کس واجب نیاید و اگر
قتل را میان دو دیم یا بند بر اهل آن دو دیم
دیت واجب آید که قتل بدو نزدیکی تر باشد
و اگر در شرط فرات یا بند که مهرباب در وست
هدر باشد اگر بر کناری رودی بسته باشد
بر نزدیکی ترین ابا دانی واجب آید که انجا باشد
سوال اگر ولی قتل دعوی بر یکی معین از اهل
محلت کند قسامت از اهل محلت ساقط
شود یا نه **جواب** نشود و دیگر دعوی کند

ساقط اگر

اگر بر کسی دیگر از اهل محلت دیگر دعوی کند
ساقط کرد **سوال** اگر مدعی علیه گوید که زید
کشته است قول که مقبول باشد **جواب**
قول او مقبول باشد چون سوگند خورد و بانه
من نگفته ام و کشته او نماندیم جز زید و اگر
کواهی میدهند و کس از اهل محلت بر مردی
جز ایشان که او کشته است او را قول بگو
هی ایشان و الله اعلم **باب**
صدم اندر معاقل سوال اگر مردی
را شهبه عمدا یا لخطا بکشد کل دیات بر
عاقله واجب آید یا نه **جواب** هر دیتی که وا
جب شود بنفس قتل و اعتراف و صلح نباشد
بر عاقله واجب آید و اگر قاتل از اهل دیوان
باشد گرفته شود از عطا یا که سلطان ایشان را
دهد در سه سال از ایشان بستاند و اگر در
سیوم سال تمام نشود یا بیشتر یا کمتر هم از
عطا یا از ایشان بستاند اگر قاتل از اهل

دیوان نباشد عاقله او قبیله او باشد قسط
کرده نشود بر اهل قبیله او در سه سال زیادت
کرده نشود و هر یکی را چهار مرتبه در هر سال بگردم
اگر در سه سال بر اهل این قبیله قسمت کنند
و بیت کامل نشود و قبیله دیگر که نزد دیگر باشد
انرا یار کنند و قاتل در قسمت بمثل یک کس
باشد از عاقله و زیادت ایشان ندهد
سوال عاقله معتق که باشد **جواب** قبیله
مولی و مولی موالات عاقله کرده شود و
قبیل او نیز در آید **سوال** ارش جنایت
که جانی کند بر عاقله واجب آید یا نه **جواب**
هر چه نصف عشر باشد یا زیادت از آن بر عاقله
واجب آید و هر چه کمتر ازین باشد واجب نیاید
و جنایت بنده بر عاقله واجب نیاید بر مولی
واجب آید **سوال** اگر جانی جنایت اعتراف
جواب بر عاقله واجب نیاید مگر که تصدیق کند
حاصل این مسئله است که صدق و عمد و اعتراف

بر عاقله واجب نیاید و اگر جنایت کند حشر
بر بنده جنایتی خطا بر عاقله حشر واجب
آید و الله اعلم **باب صد یکم اندک**
حدود سوال حد بچند چیز ثابت شود
جواب بد و چیز بکواه یا باقصر ار اما بکواه
جنایح چهار کس گواهی دهند بر مرد و زن بر زنا
قاضی برایشان بپرسد از حال و شرح زنا گوید
جست آن یا زانی صغیر بود یا کبیر صحیح بود یا مجنون
محسن بود یا غیر محسن کیف هو چگونه بود او در
قبل بود یا در زبر بود یا در اندری دیاری
بود جز این رود و موضع و مستی زنا که زنا
کرد و کجا زنا کرد و در دار حشر یا در اسلام
و یا که زنا کرد و راینه و زاینه مسلم بود یا
کافره مستاننه بود یا خریب حشر بود یا امه
محسنه بود یا غیر محسنه قرنا بود یا ارتقا صحیح بود
یا غیر صحیح چون هر سه بیان کنند و بشرح بگویند
چنانکه موجب حد باشد گویند را بنده کامل

فی المکسدة یعنی دیدم چنانکه سرمه خوب در
سرمه دان انگاه قاضی کواهان را عدالت
فرماید در سرو عدانیت چون بعد است
ایشان معدلان کواهی دهند قضا کنند با قضا
حد این صفت بیته بود اما بثبوت یا قرار است
که مردی عاقل و بالغ اقرار کند بنفس خود
بز با چهار بار چهار مجلس نزد یک قاضی هر بار
بر نفس خود کواهی میدهند بز نایب از مجلس
قاضی غایب شود و باز حاضر آید هر گاه که اقرار
کند قاضی رجوع تلقین کند گوید شاید که من
و قبل او زمره بر تو پوشید است اگر رجوع نکند
و کواهی دهد چون چهار بار اقرار تمام کند
قاضی سوال کند از او از ناکیف هو و این نیت
و بمن زینت چون بیان کند از لازم شود
بر وحد اگر زانی محصن باشد رحم فرماید در
زمین هامون بیرون برند نخست کواهان ابتدا
کند بسنگ انداختن اگر کواهان امتناع آرند از

از ابتدا حصر ساقط شود و بعد ان قاضی آغاز
کند حد باشد گویند را بناه کالمیل فی
المکسدة دیدم چنانکه سرمه چون ب در سرمه
دان انگاه قاضی کواهان را عدالت فرماید
در سرو عدانیت چون بعد است ایشان
معدلان کواهی دهند قضا کنند با قضا
حد این صفت بیته بود اما بثبوت یا قرار
است که بسنگ انداختن بس مردمان چندان
سنگ اندازند که بگرد بس بشویند و کفن کنند
و نماز کنند بر او و اگر محصن نباشد حد او صد
تا زیانه باشد چون حصر باشد بفرماید قاضی
حاکم بتا زیانه از درخت که باز شد بزنند
ز دلی میانه و جامهای زیادتی از و بیرون
کنند و بر آکنده بزنند بر اعضا مکرر و روی
و دهن و فرج او اما مرد را ایستاده قائم
کنند و زنا ترا برهنه نکنند و جامه ایشان نستانند
بنبه آکنده و استین بیرون کنند بس حد آقا

اقامت کنند و در حال زخم زنا تا در زمین کتیر
فسر و برند و اگر زانی باشد بنجاه تازیانه
بزنند **سوال** اگر مقری از اقسام خود
رجوع کند **جواب** به بینم اگر این رجوع
در ابتدا حد است یا در وسط حد است یا حد
بنهایت رسیده یا در ابتدا قبول کنند
در وسط نکنند و او را بگذارند **سوال**
اگر سب زنا کند مولی او را روا باشد که حد
زند یا نه **جواب** نزدیک علماء مارجم الله روا
نباشد مگر باذن امام و نزدیک امام شافعی
روا باشد **سوال** اگر یکی از چهار گواه رجوع
کند بعد الحکم پیش از زخم حد واجب آید یا نه
جواب حد ساقط شود و بر گواهان حد واجب
آید و اگر بعد از زخم رجوع کند راجع را حد قذف
بزنند و ربع دیت ضامن گردد و اگر در زناد و
کس یک کس گواهی دهند مسموع نباشد و بر
ایشان حد قذف واجب آید **سوال** احسان

چه باشد **جواب** است که بیاید از او بالغ
ما عاقل و مسلمان و زن بنکاح درست بزرگی کرده
باشد و دخول کرده باشد و زن همچنین از او
و بالغ و عاقل و مسلم و شوهر دیده بنکاح درست
باشد و اگر کافر یا مجنون یا مملوک یا صغیر
را که تجامع مثلها بنکاح کرده باشد محصن نباشد
سوال اگر چهار کس گواهی دهند بزرگوار پیش
از قضاء قاضی بپزند یا غایب شوند یا در دست
ارند حد واجب آید یا نه **جواب** واجب نیاید
سوال در حق محصن جلد و رجم جمع شود یا نه
جواب نزدیک علماء مارجم الله نشود و
بکر را جلد و نفی نباشد مگر زانی باشد قتان
که سب او مردمان در رفتن افتد بقدر اینج قاضی
غیبت فسر ماید **سوال** اگر بیماری زنا کند چه **جواب**
آید **جواب** بنکریم اگر حد او رجم باشد تاخیر
نکند اگر حد او هم در حال بیماری اقامت کند
اگر حد جلد باشد تاخیر دارند تا از بیماری نیکو شود

الگاه اقامت کند و اگر زنی حامله زانکه اگر چه
او رجم باشد تا خیر کند تا تا بار بندد و اگر چه او
جلد باشد تا خیر کند تا آنکه نفاس فارغ شود و
سوال اگر گواهان تاخیر کنند در شهادت
زانی بس از مدتی گواهی دهند مسموع باشد یا نه
جواب اگر در شهر حاضر باشند و قاضی ایشانرا
برای قامت بینم مانع نباشد مسموع مگر حد قذف
بتاخیر باطل نکرده که از جمله حقوق عباد است
سوال اگر وطی اجنبیه را چه جزای واجب
آید **جواب** تعزیر واجب اگر مردی بر کینزک
فسر زنی یافت زنده را و وطی کرده و واجب
نیاید اگر چه مقرب باشد و میدانست که بروی
حرامست و اگر کینزک بدر یا جد یا مادر یا زن
یا کینزک کینزک و وطی کرد و بجهان انک بروی
حلال است حد واجب نیاید و اگر میدانست
که بروی حرامست حد واجب آید اما اگر با کینزک
برادر یا عم خود و وطی کند حد واجب آید

اگر چه گوید ظن من آن بود که بر من حلالست
سوال فاف کرد اجنبیه و زنان گفتند این
زن کابین کرده بس از آن **جواب** حد بر او
واجب نیاید اما مهر واجب آید اگر زنی را در
فسر اش خود یافت بس و طی کرد و انست حد
واجب آید و اگر زنی را در بستر خود خفته یافت
دانست که اجنبیه است با او و طی کرده و او
جب نیاید و اگر تزویج کرد زنی که حلال نیست
نکاح آن زن با او بس و طی کرده واجب نیاید
اگر با زنی غیر محل حلال در موضع مکروه مجامعت
کرد یا عمل قوم لوط کرد نزد یک امام اعظم رضی
الله عنه حد واجب نیاید تعزیر واجب آید و نزد
دیگر صاحبیه رحیم الله عنهم حد واجب آید اگر
مردی در دار حصر زنا کرد یا در دار بغی بس
بدر اسلام آمد حد بروی اقامت نکند که یکی
از شرایط اسلام است والله اعلم **باب**
صد سیوم اندر قذف سوال

اگر مردی بوی خمر موجود اقامت موجود باشد بخورد
بوی خمر حد اقامت کشد یا نه **جواب** اقامت
نکنند تا گواهی گواهان ندهند یا وی اقرار
کنند بطوع و رغبت که خمر خورده است زیرا که
شاید که مکروه بوده است یا در حال خواب
کسی در حلق او ریخته باشد چون و بهم او باقی
باشد حد اقامت نکند تا معلوم شود از بذور
مست شده است و انرا بطوع و رغبت خورده
است حد واجب نیاید تا مستی در و باز دارد
و حد خمر در حق بهشتی تا زیا نه است و در حق
عبد جهل تا زیا نه است بر اعضا متفرقه زنند
چنانکه در حد بیان کرده شده است **سوال**
اگر مردی اقرار کرد بشرب خمر یا مسکر بس رجوع
میکند حد واجب آید یا نه **جواب** نیاید و حد
شرب بد و چیز ثابت شود یا گواهی بد و گواه
یا با قسار یکبار بخلاف اقرار زنا که آن
بجبار اقرار ثابت شود و در گواهی زنان

در حد مسموم نباشد اگر چه یک مرد با
ایشان یا زیا نه **باب**
چهارم اندر سرقه سوال اگر مردی
مردی محصنه را یا زن محصنه را قذف
کند **جواب** اگر مقذوف بطلب و قذف
صحیح باشد بزنا حد واجب آید اگر حصر
باشد بهشتی تا زیا نه بر اعضا متفرقه
زنند جامه از وی جدا کنند و اگر قاذف
هنده باشد جهل تا زیا نه زده شود **سوال**
احصان در حد قذف چیست **جواب**
انکه مقذوف از او بالغ و عاقل و عقیق
باشد از فعل زنا اگر یکی گوید ای بس
زانیتم و ما در او محصنه بوده باشد چون بطلب
حد قذف واجب آید و طلب کردن و طلب
کردن قذف برای میت روا نباشد مگر
اثر قذف سرایت کند یا ولیا، زنده او در
نسب ایشان قذف در حق مادر و پدر باشد

اگر مقذوف او را ببری کافر یا بنده باشد
سوال ایضا تراحق طلب باشد اگر قاذف
موطی بنده باشد او را نیاید از موی حد مادر
طلبد اگر مادر محضه بوده باشد **جواب**
اگر مردی بقذف اقرار کند بس رجوع
مقبول باشد یا نه **جواب** نباشد اگر مردی
عزنی را گوید یا بنطی حد واجب نیاید این منزلت
آن باشد که مردی مرشهری را گوید یا استثنائی را
اگر گوید برعم و یا نجال نسبت کند و یا بسوی
مادر قاذف باشد **سوال** اگر مردی وطی کرد
حرام در غیر ملک قاذف او را حد واجب
آید یا نه **جواب** نیاید اگر کینه زک را قذف گوید
یا بنده یا کافری خبیث را بزنا یا مسلمی یا
قذف گوید بغیر زنا جناح گوید ای فاسق ای
کافر ای خبیث حد واجب نیاید تقریر کرده
شود و اگر گوید ای تماری کاؤ حوک هیچ
واجب نیاید نه حد و نه تعزیر **سوال**

ق
حد تعزیر حبس واجب آید اقل حد تعزیر یا با تقا
سه تا زیان است و اگر او نزد یک امام اعظم
ابو یوحیسه کو فی رضی الله عنه و محمد رحمهم الله علیه
سی و نه تا زیان است **جواب** اگر قاضی بعد
از تعزیر حبس فرماید و او باشد یا نه اگر مصلحت
بیند را و او باشد **سوال** از حد و و کدام حد
است که سخت زنده **جواب** سخت تعزیر
بس حد زنا بس حد شرب بس حد قذف
اگر در اقامت حد یا تعزیر ببرد خون او هدر
باشد شهادت محدود قذف بعد از توبه
کردن مذهب علماء ماء رحمهم الله نشوند و
و نزد یک امام شافعی رحمه الله بشوند اگر کافر یا
حد قذف زدن بس کنند والله اعلم بالصواب
باب صد پنجم اندر الشرب
سوال اگر مردی سرقه کند که بالغ و عاقل باشد
ده درم شرعی یا پنج بر سه قیمت او ده درم مضروب
باشد یا غیر مضروب و از حد باشد که در حد

در شہت نباشد قطع واجب آید یا نہ **جواب**
واجب آید و آذاد در قطع برابر باشد **سوال**
حدس سر قہ کی نابت شود **جواب** بشہادت دو کس
یا با قسار سارق یکبار بخلاف قسار زنی
اگر جماعتی در سر قہ نزدیک باشند نصیب ہر یک
وہ درم شرعی رسیدہ باشد قطع واجب آید بر تہ
و اگر کمتر از ان رسیدہ باشد بر ہر کس کلام قطع واجب
نیاید و بریدہ نشود دست در انج یافتہ شود
مباحا در داز اسدام جناح ہیزم و گاہ و نی
و شکاری و نہ در انج ہشتاید شوی اوفساد جناح
میوہ نر و گوشت و خسرزہ و میوہ درخت یا
انگشت نادر و دہ و در سر بہ شرو کلویٹی قطع و
جب نیاید و نہ ظنہ **سوال** یکی مصحف دریدہ
قطع واجب آید یا نہ **جواب** نزدیک علماء مارجم
اند واجب نیاید و نزدیک سنا فسی رحمہم اللہ
واجب آید و اگر در مصحف زر کاری کردہ باشد
نزدیک امام اعظم و محمد رحمہم اللہ نیز قطع واجب

نیاید و نزدیک ابو یوسف رحمہ اللہ واجب
نیاید و در صلیب و عیب قطع واجب نیاید و در
شطح و نزد ہمین حکم دار و اگر صبی حسی را
سر قہ اگر قطع واجب نیاید اگر چہ بر و برایہ
باشد و نہ در سر قہ سبہ کبیر اما در سر قہ صغیر
قطع واجب نیاید مگر در قاتر حساب زیرا جب
او تلف مال باشد و در سر قہ یوز قطع واجب
نیاید و نہ بسر قہ دف طبل و مز مال یعنی نای
و واجب آید قطع در ساج و نی نیزہ و ابنوس
و صندوق بکیر د ازین جوب او ندی یادری کہ
قیمت او دہ درم شرعی باشد **سوال** اگر مردی
مردانرا مال زن سر قہ کند یا زن از مال
شوی قطع واجب آید یا نہ **جواب** قطع و
جب نیاید و کفن در ز و غارت کن و خائین
و خائینہ و دستار بانی را ہمین حکم است قطع
واجب نیاید اگر از بیت المال یا از مالی کہ مسارق
را در ان مال شرکتت یا از مال بذر و ما در یا از فرزند

از سر زنده و سر زنده سرند اگر محرم سرقه
میکند قطع واجب نیاید و همین حکم دارد از
بنده از مال خواجه سرقه میکند یا از مال زن
خواجه یا از مال شوهر مالک مولی از مال مکاتب
خود یا از مال غنایم قطع واجب نیاید **سوال**
حرز بر جنبه و جهت **جواب** بر دو وجه است
یکی حرز معنوی چون خانه و سرای و دیگر
حرز حافظی هر وقت که ازین دو حرز بیرون
قطع واجب آید و اگر از کرمه و یا از خانه مالک
اجازت داده باشد بدخول آن سرقه میکند
قطع واجب نیاید و اگر سرقه کرد از مسجد
متاعی و صاحب آن نزدیک متاع قطع
واجب آید و اگر بضيافت خانه یکی رفت بس
سرقه کرد متاع بر ضیف قطع واجب نیاید **سوال**
اگر سوراخ کرد دزد خانه را او در آن دست
انگند و متاع بیرون آورد قطع واجب آید این
جواب قطع واجب نیاید تا در خانه در رود و متاع بیرون

نیاید و کسی را داد که از خانه بیرون برد قطع و
جب نیاید و اگر نخست از خانه بیرون اندخت در
راه بس بیرون آمد بر داشت قطع واجب آید
اگر دراز کوشش را بار کرد و بیرون آورد قطع
واجب آید **سوال** اگر جماعتی در حشر بخانه
پاسرای در رفتند و متاع بیرون آوردند و بر
شیک نهادند و حاصل بیرون آمد بس از
جماعت بیرون آمدند یا نخست جماعت بیرون
آمدند بس از آن بیرون آمد بر که قطع واجب
آید **جواب** قیاس است تنها قطع بر
حاصل واجب آید و استخوان است بر سر واجب
آید و فتوی برین است اگر در صندوق صرانی کرد
و مال بیرون گرفت یا دست در جیب و یا استن
کسی کرد و مال بیرون گرفت قطع واجب آید
زیرا که از حرزها سرقه کرد **سوال** دزد را
کدام دست قطع کنند **جواب** دست راست
از بند دست بیرون داغ کنند و اگر باسیم

دزدی کند قطع نکند اما حبس کند تا کونه بروی
بید آید و یا توبه یا چهار بار و اگر دست حبس
سارق مثل باشد یا بریده باشد یا بای زلفت
نذار و قطع واجب نیاید و حد سرقه قائم وقتی
دعوی کند و اگر مسروق منته سارق را سرقه
هبه کند یا صلح کند بکالی یا سارق از صاحب
متاع بخرد یا قیمت کالا کم از ده درم شرعی باشد
قطع واجب نیاید اگر سرقه کرد کالی بی بس
قطع کرده شد در آن و باز داده شد صاحب
متاع را بس باز نمود و دید انرا و آن کالا بحال
خود دست قطع کرده نشود و اگر از حال بگشت
باشد جنانک رسیمان بدزدید بس قطع کرده
شده در و و باز داد انرا بس صاحب رسیمان
آن رسیمان را بفانید بس باز گشت دزدید
انرا قطع واجب آید اگر سارق را دست بیرون
و کالا قائم است در دست او بازستاند و اگر هلاک
شده باشد یا او هلاک کرده باشد نزدیکی

علماء ما رحمهم الله ضامن نشود و نزدیکی شافع
رحمة الله ضامن شود حاصل مذمب قطع و ضمان
جمع نشود و نزدیکی شافع رحمة الله جمع شود و اگر
دزد دعوی میکند که مسروق ملک منست قطع
ساقط شود از و اگر چه بینم قائم نشود اندر کرد
اگر جماعتی از و متمنعان بیرون آمدند یا یکی از
ایشان که قادرست بر امتناع بس قطع قصد کرد
قطع طریق را بس انشانرا بگرفتند چه واجب
آید این مسئله بر سه وجهست اگر پیش از آنکه
راه زنند ایشانرا گرفتند سلطان ایشانرا حبس
کند تا توبه کنند و اگر مسلمان یا دمی بسته اند و هر
یک را ده درم حصت رسید و یا متاعی که قیمت
آن ده درم باشد قطع واجب آید دست راست
و بای حبس ایشان بیرونند و اگر مسلمانرا گشتند
باشند و مال نگرفتند از بهر قصاص ایشانرا بکشند
اگر اولیاء قتل عفو کنند عفو ایشان التفتات
نکند و اگر بگشتند از و مال هم ایشانرا بیرون و

وایشان را بکشند و بیاویزند و اگر خواهند زنده
بیاویزند و شکمها را ایشان را بی نیزه باره کند
تا بگذرد و پیش از روز او بخت نزارند اگر یکی
میان سارق صبی باشد یا دیوانه یا زور حرم
محرم باشد مقطوع علیه راحه هم ساقط شود
و قتل در حکم او یا باشد اگر خواهد بکشند و اگر خواهند
عفو کنند و اگر یک کس از جمله او بیا، عفو کند از جمله
حد ساقط شود و الله اعلم **باب**
صد پنجم اندر اشرب سوال اشرب محرم حیات
جواب چهار یکی شیر انگور جوز نجوشد و سخت شود
و کف اندازد و در دم شیر که دو بهره و جو شیده
باشد و سیوم اغشته خرد و میوه تر چون سخت
شود و بیری از ایشان باندک نختگی حلال باشد
و اگر سخت شود از راهو نباشد و صرب
نباشد و لا باس بالجسطن یعنی آب آرزو
و جو اینخت بنسیم انگبین و الجیر و شیر حنطه و جو
نوزان و اگر چیزی نیامخت باشد که مست کرد

حلال باشد اگر بخت نباشد **سوال**
شیره انگور بختن دو بهره او بر و دیک
بهره باقی ماند **جواب** حلال باشد اگر چه
سخت شده باشد در کرد و و کاسه
سبز و فیروزه اگر طعامی دیگر یا نبیند
روا باشد یا نه **جواب** روا باشد
چون نشسته کرده باشد اگر پیش از آن درو
خمر کرده باشند اگر چه باب بشویند پاک
نشود **سوال** خمر را سر که کردن
روا باشد یا نه **جواب** نزد یک علماء ما رحمهم
الله روا باشد و نزد یک شافعی رحمة الله
روا نباشد اما اگر خمر خود سر که کرد و برود
ایام با لا جماع حلال **باب صد**
ششم اندر خیار و ذبایح سوال
شکار کردن یبوز کرک و اشک روا
باشد یا نه **جواب** روا باشد اگر معلوم
باشد و سایر جوارح بهر کدام که معلوم باشد

کنند

شکاری کردن او حلال باشد صیغ بازو
شاهین **سوال** تعلیم کج باشد **جواب**
بدانچ سه بار شکاری بگیرد و نخورد چهارم
بار چون بگیرد خوردن آن شکاری حلال
باشد و تعلیم بازان باشد چون بخوانی باز آید
سوال اگر ارکال کند مردی سک معلم را باز
و جبرغ ببرد سوی شکاری و نام خدای
یا کند نزدیک فرستادن او بسید
را بگیرد یا جبراحت کند تا ببرد **جواب**
خوردن آن حلال باشد **سوال** اگر سک معلم
تعلیم فراموش کند و از شکاری چیزی
خورد حکم آن چه باشد **جواب** اکل آن حرام
باشد زیرا که باز آمدست چون بخوانی بخورد
او تعلیم تباه نشود **سوال** اگر سک مرشکار
پرازنده دریا بد **جواب** زنج کند اگر زنج
نکرد و شکاری ببرد خوردن آن حلال نباشد
و اگر سک شکار پرا بگرفت و خور کرد و جرح

نکرد خوردن او حلال نباشد و اگر سک
معلم بایک معنی و با باسکی که یاد کرده
نشده است آن اسم خدای عزوجل بر و شریک
شود در کشتن آن شکاری حلال نباشد
سوال اگر مردی تیر انداخت سوی شکاری
و قسمی گفت نزدیک **جواب** حلال باشد
اگر برسد و جرحت کرده بود تیر بس مرد و
و اگر زنده در یافت زنج کند و اگر تارک باشد
زنج را تا ببرد خوردن آن حرام باشد اگر با خنجر
تیر سوی شکاری بس برنگرفت تا غائب شد
از او فرود نیامد در طلب او تا برسد
بر شکاری حلال باشد خوردن آن و اگر
بنشست از طلب شکاری بس برسد بدو
و مرده یافت نخورد او را اگر تیر انداخت
سوی شکاری و بر دلس بیفتاد در آب
یا بر کوه یا بر بام خانه خوردن آن حلال
نباشد اگر بر زمین افتد آنگاه حلال باشد

اگر تیر مهندا شکاری را رسید و جراحت
کرد و آنرا بکمان گروه یا بسنگ شکاری را
بزد و ببرد و حرام باشد خوردند و اگر تیر انداخت
سوی شکاری یا زخمی زد و عضوی ببرد شکاری
حلال باشد و عضوی جدا شده حرام باشد
و اگر زخمی زد و انداخت یعنی دو بهره و بهره اگر
اکثر جانب دم گزه باشد حلال بشود و او
نباشد شکاری کرده مجوسی و مرتد و دوگری
و محرم **سوال** اگر مردی شکاری تیر زد
و از حرکت او دیدن باز نداشت بس دیگر
بزد و بکشت **جواب** شکاری دوم را باشد
خوردن آن حلال باشد زیرا که از زخم اول
اهلی نشده است اما اگر زخم زد و او از حرکت
و دیدن باز نداشت بس دوم بزد و بکشت
خوردن آن حلال نباشد و ضامن کرد و
بقیمت شکاری مرا اول اهلی گشته بود
و اهلی چون گاو و گوسفند باشد تا ذبح

نکند

نکند حلال نکرد و بروی ذبح واجب آید جراحت
و کشت از برای اسن علت خوردن حرام
باشد و ضمان بر و واجب آید **سوال**
شکاری کردن حرام کولات روا باشد یا نه
جواب نزد یک علماء ما رحمهم الله روا باشد
و نزد یک شافعی روا نباشد مگر کولات
حرم **سوال** ذبح کرده اهل کتاب یعنی جهود
و نرسا خوردن روا باشد یا نه **جواب**
روا باشد زیرا که ایشان اهلیه قسیمه
گفتن دارند اگر ذابح تارک شر قسیمه را
نزد یک علماء ما اگر عمدت قسیمه گذاشته است
روا نباشد و مردار باشد و اگر نفس اموشی
گذاشته روا باشد که بخوردند **سوال**
رکها ذبح کردن آن واجبست چندند
جواب حلقوم سرنائی کلو و دیگر رکی که
گذرگاه طعام و شراب است و در جان یعنی
دور که مصلاب ببرد در وقت ذبح چون

حکم

بیر و یا بیشتر نزدیک امام اعظم
ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه حلال باشد
نزدیک صاحبیه روان باشد تا حلقوم و گذر
گاه طعام و شراب است و یکی از دورگ
و دو جان بنبرد **سوال** بدایح ذبح کردن
ببوستنی یا سنگ تیز روان باشد یا نه
جواب بدایح بریدن او خون روان کرد
مگر برندان استاده یا بناخن که از انگشت
جدا نکرده باشد **سوال** مستحب در ذبح
حیث است انگ بدان ذبح خواهد کرد تیز کند
کار در اگر ذابج رکها، کردن بنرید یا می سراز
تن جدا کرد اگر چندانی زنده که چهار رک یا
بیشتر که با در کرده شد ببرد خوردن آن
حلال باشد با کراهیت و اگر پیش از قطع
عروق ببرد خوردن او حلال نباشد
سوال اگر شکاری اهلی گشت یا اهلی
شکاری گشت نگاه او بدایح کردن باشد

و در شتر

و در شتر مستحب حرست یعنی سینه شکار فتن
و اهلی شکاری گشت ذگاه گشتن و چرا
حت کردن باشد و در شتر مستحب حرست
یعنی سینه شکار فتن اگر ذبح کند روان باشد
با گراه اگر تخریب و مستحب در کاؤ و کوسفند
ذبح است اگر تخریب روان باشد با گراه اگر
تخریب کرده ماده شتر یا ذبح کاؤ یا کوسفند پس
بیافت در شکم ایشان بجز مرده حلال نباشد
اگر چه زخم رسیده یا زرسیده باشد روان باشد
خوردن و خوشایند است دارند و آنچه از
طیور جنگال دارند اما غراب زرع خوردن
لا باس گفته اند و روان باشد خوردن غراب
ایقح یعنی کلاغ سیاه و آنچه مرده خورد
نشاید خوردن و مکره باشد گفتار و سوسمار
و کل حشرات و روان باشد خوردن اصلی
اهلی و استر و گوشت اسب خوردن نزد
یک امام اعظم ابوحنیفه کوفی رضی الله عنه

کراهیت تحریم است روانباش خوردن
آن و نزدیک صاحبیه رحمهم الله روانباش با
کراهیت واکل خسر کوشش را با بایس گفته اند
سوال حیواناتی که گوشت ایشان خوردن
روانیت پوست ایشان بد باغت باک شود
یا نه **جواب** باک شود **سوال** حیواناتی
آبی خوردن روانباش یا نه **جواب** نزدیک علماء
ما رحمهم الله روانباش و مکروهست ماهی
و نزدیک شافعی روانباش و مکروهست
ماهی طائی انک مرده سر آب آمده بشر
خوردن آن مکروه است و با بایس بالکل الح
یث یعنی ما ماهی و روانباش خوردن ملخ
و ذکات نیست مراور **باب**
صد هفتم اندر اضحیه سوال اضحیه بر که
واجب آید **جواب** بر آن دو مسلم و مقیم و
توانگر در روز اضحی از آن نفس خود و اولاد
صغار واجب آید و از آن اولاد کبار واجب

نیاید اگر چه در عیال و نفقه او باشند **سوال**
اضحیه شتر و گاؤ و کوسفند از چند کس محبوب
باشد **جواب** کوسفند از یک کس و گاؤ
و شتر از هفت کس **سوال** بر در و بس
و مسافر اضحیه واجب آید یا نه **جواب**
واجب نیاید **سوال** اضحیه کی واجب آید
و چند باشد **جواب** چون صبح صادق
پدید روز عید و دوم روز بس از آن روا
نباشد اهل مهر را تا امام نماز عید نکند
چون از نماز عید فارغ شود اضحیه روانباش
و اهل قریه را بس از صبح صادق ذبح کردن
روانباش و روانباش اضحیه کوسفند و
غیر آن اگر کور و لاغیر و لنگ که نتوانند
رفت **سوال** حکم دم بریده و کوشش بریده
جیست **جواب** اگر پیشتر مانده بشر و است
و اگر پیشتر بریده است روانیت و اگر بریده
باشد و اگر بی سرون باشد یا حسی یا دیوانه روا
بشر

سوال اضیحه از اشتر و کاؤ و کوسفند
 و بیش چند س ر و اباشه **جواب** اشتر
 پنج ساله و کاؤ سه ساله و بخوراند سه ساله از کوف
 شد اضیحه تو انکو و در ویش را ذخیره کنه اما مستحب
 انست که کمتر از نثلث صدق نکند و پوست
 کمتر از نثلث صدق او را صدق کنه یا اگر کسی سازد
 که کار بسته نشود در خانه چون دلو و صغره و
 وانج بدین ماند و افضل است که بدست خود
 اضیحه زنج کنه اگر دانند کرد و اگر جهود و ترسا
 اهل کتابند قدر بان کنند و اباشه با کورا
 هیته اگر دو مرد را غلط شد در اضیحه بس زنج
 کرد هر یکی از ایشان اضیحه دیگر برار و باشه از
 هر دو ضمان برایشان واجب نیاید والله اعلم
بالتصواب باب هشتم اندام ایمان
سوال ایمان بر چند وجهست **جواب**
 بر سه وجهست غموس و منعقد و لغوا اما غموس
 انست که سوکنند خورد و یا مکندشته و عمد دروغ

دروغ باشد در و بس بدین سوکنند گرفتار
 و بنه کار باشد و درین کفارت نیت مکر
 استغفار نزد یک علماء نثلثه رحیم الله و نزد
 یک شافعی رحمة الله کفارت واجب آید و منعقد
 سوکنند باشد که در کار مستقبل سوکنند خورد
 چنانک گوید روزه خواهیم داشت یا صدقه
 خواهیم داد یا فلان را خواهیم زد و انج بدین ماند
 و این مستقبل بر سه وجهست مرسل است یا موق
 قت است و فور است چنانک گوید و الله
 که این آب که در کوزه است بخوایم خورد حکم
 او انست که ما دام حالف زنده باشد در کوزه آب
 باشد چون یکی قوت شود سوکنند واقع شود
 و موقت انست که سوکنند خورد و الله اعلم
 که درین کوزه است امروز خواهیم خورد حکم
 انست که حالف و مخلوف قایم وقت نمکذشته
 باشه بالاتفاق واقع نشود اما اگر مخلوف
 علیه قوت شد و و حالف و وقت بر جایست

نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی اللہ عنہ
و محمد رحمۃ اللہ علیہ یمین باطل شود و سو کند
واقع کرد و نزدیک ابو یوسف رحمۃ اللہ علیہ
باقی باشد بگذشتن وقت واقع کرد زیرا که
نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی و محمد رضی اللہ
عنہما اصل آنست که بقا، معقود علیہ برین شرط
است بغوت یمین مرفوع شود و نزدیک ابو
یوسف رحمۃ اللہ شرط نیست چنانکه سو کند خورد
والله ابل که درین کوزست بخورم و در کوزه آب
نبود نزدیک ابو یوسف سو کند واقع شود
و نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی اللہ
عنہ و محمد رحمۃ اللہ سو کند واقع نشود و نزدیک
ابو یوسف سو کند واقع شود و اگر بر علم آن
سو کند خورد که در کوزه آب نیست بالاتفاق
سو کند واقع شود و یمین فور آنست که مردی
مرزن خود را گوید اگر بیرون آبی طلاقی پس
زن ساعتی نشست یمین تاخیر کرد اگر چه خود را

امہا کردہ بود برای بیرون آمدن سو کند واقع
نشود و پامردی بندہ خود را میخواست که برندہ
بس دیگر مالک شد گفت اگر بزنی از او
بس او ساعتی تاخیر کرد بس بز و از او نشود
و یمین لغوائست که سو کند خورد و بر کاری گذشتہ
و او چنان کان برد که راست میگوید چنانک
گوید فلان کار کردم و نکرده باشد و یا شخصی را
از دور بیند سو کند خورد که زیدست و زید
نباشد و یا برندہ لا بیند و گوید که زانغ است
و زانغ نباشد نزدیک ما رحمہم اللہ این یمین
لغوست و بدین سو کند گرفتار نباشد و
نزدیک شافعی بچین لغوائست در اثناء سخن
بلی قصد بر زبان آورد چون لا والله یا بلی والله
بس بدین امید آنست که خدای عزوجل
نگیرد **سوال** اگر مردی سو کند که در سرای نرو
بس با گراہ در بو دیانسان **جواب** سبائی خود
رود سو کند واقع شود مگر آنک کسی او را بلی مراد

دل او بر دار و بر برای برد اینجا واقع نشود
اگر سوگند خورد بعد یا بنسیان یا با کراه بر ابرست
هر سه وجه سوگند منعقد شود **سوال** همین بکدام
الفاظ منعقد شود جواب بنامی از نامهای خدای
عز و جل چون رحمن و رحیم یا صفتی از صفات ترا
او چون عز و جل او کبریا و قدرت و عظمت
بلفظی که در عرف انرا همین دارند و شرح آن
لفظ را منع کرده باشد و اگر سوگند خورد بعلم خدای
یا بسخط خدای یا برضا خدای یا بعدل خدای یا بمرت
یا خدای یا بجنب خدای همین منعقد نشود و همین
حکم دارد اگر گوید فدان کار کن زانی باش یا شا
سار ب خمر یا اکل یا همین منعقد نشود زیرا که در
عرف عادت این سوگند ندارند اما اگر حق الله
یا وجه الله گوید نزدیک امام اعظم و محمد رحمة الله
سوگند باشد دیگر قول نزدیک محمد است
در وجه الله سوگند باشد و اگر سلطان الله گوید
با اتفاق سوگند نباشد و اگر بعباد یا الله سوگند

خورد چون صوم و صلوة و زکوة و حج و یا
خدای از حد و د خدای عز و جل همین منعقد
شود یا نه **سوال** منعقد نشود و اگر سوگند
خورد بر رسول یا بنی یا بنجد نه کعبه یا بقرات
یا بمکان و زمان همین منعقد نکرد و زیرا که
که در عبادت این را همین ندارند **جواب**
اگر سوگند خورد فدان کار اگر بکن آن مرد
جهود و ترس باشد یا بیزا دست از قرآن
یا از اسلام مزهیب ما سوگند باشد و نزدیک
سنا فعی رحمة الله سوگند نباشد مگر که بحروف
قسم خورد و حروف قسم است چون
والله و بالله و تا الله و اگر قسم بالله یا اخلف
بالله یا اشهد بالله گوید خالف باشد و همچنین
اگر گوید عهد الله یا میثاق الله یا نذر الله گوید
خالف باشد یا گوید بر من همین یا همین خدای
بدین الفاظ همین منعقد کرد **سوال**
کفارت همین چه دهد **جواب** اگر خالف توانگر

باشد مخیرتست از سه چیز هر کدام خواهد
بدهد اگر بخواهد سینه از او کند یا ده تن را جامه
کند یا ده تن را طعام دهد و حد توانگری در
کفارت از او کند و ده تن را جامه دهد و طعام
تواند داد و اگر از سه چیز یکی در ملک او موجود
واجب آیدست و در نیت همان موجود واجب
آید و اگر در ویش باشد بر هیچ کدام از این سه
چیز را یکی در ملک او موجود نیت و قادر نباشد
سه روز متصدار روز دارد و اگر مقدم دارد
کفارت بر خنثی روان باشد اگر سوگند
خورد بر معصیتی از معاصی جنابک گوید نماز
نکند و روزه نزارد یا بر بذر سخن نکوید یا
مسلمانی را بکشد درین واجب است که سوگند
را بشکند و کفارت بدهد **سوال** اگر کافر سوگند
خورد پس سوگند را در کفر بشکست یا اسلام آورد
پس بشکست **جواب** کفارت واجب نیاید اگر
مردی از ملک خود چیزی بر نفس خود حرام کند

پس همین است که او را بدهد بکشد

حرام نشود و کفارت یمن واجب نیاید **سوال**
اگر مردی گوید هر صلائی که هست بر من حرام
بر چه واجب قع شود **جواب** در طعام و شراب
مگر در وقت یمن بدل چیزی نیت کند نگاه
نیت بدل چیزی او معتبر باشد و اگر نذاری کرد
مطلق جنابک گفت خدایا بر من حجی یا روزه
یا اینج ملک دار و صدقه بشد پس برو فای ان
واجب آید و اگر نذر را معلق کند بشرطی جنابک
گوید اگر فلان کار کند بروی حجی یا اینج ملک
دار و بجهت صدقه بشد نذر دیک امام اعظم
و محمد رحیم الله کفارت یمن روا باشد که بدهد
این نذر از گردن ساقط گردد و نذر دیک ابویوسف
سف رحمت الله و فاء نذر واجب آید **سوال**
اگر مردی سوگند خورد که در خانه نرو و بس در کعبه
در آید یا در مسجد یا در کلیسا گاه یا در کنشت
گاه سوگند واقع شود یا نه **جواب** واقع نشود
سوال اگر سوگند خورد که سخن نکویم پس بخواند

جواب اگر خالف بی پیشه و عسری زبان
بناشد در نماز خود اندر بیرون از نماز سو
گند واقع نشود و اگر عسری زبان پیشه
در نماز خواند واقع نشود و بیرون نماز واقع
نشود زیرا که زبان عسریه است او را
متکلم گویم اگر مردی جامه پوشیده دارد سوگند
خورد این برین ستور بر نشیند و او بر
نشسته بس فور فرود تر دیک
علماء گفتند در هر دو مسئله سوگند واقع نشود
سوال اگر مردی سوگند خورد که درین سرای
در نزد او در دن سرای پیشه **جواب**
درین مسئله بتاحیر سوگند واقع نشود
تا بیرون نیاید باز نزد بس در سرای
خواب در می رود سوگند واقع نشود اما
در حال سوگند اشارت کرد که درین سرای
نزد بس خراب شد و صحرانگشت
بس در دفت سوگند واقع شود

اگر سوگند

اگر سوگند خورد که درین خانه در نزد بس
در می رود بعد از خراب **جواب** واقع
شود زیرا که بس از خراب خانه نکویند
اما از بس خراب سرایی گویند **سوال**
اگر سوگند خورد که سخن نکوید بر زن فلان
بس شوهر آن زن طلاق داد بس سخن
گوید حانت شود یا نه **جواب** این جنس
مسائل بر دو وجهت اضافه است ملک است
و اضافه تعریف و تشبیه اضافه ملک
جناب بنده فلان یا جامه فلان یا سرای
فلان و اضافه تعریف جنابک دوست
فلان یا زن فلان و بیان این است تا اگر
مردی سوگند خورد که سخن نکوید یا بنده
فلان یا در سرای زید در نزد او یا بر ستور
عمر بر نشیند یا بر زن فلان سخن نکوید بس
او بنده و ستور و سرای بفروخت بس خالف
برسید و زن سخن گفت یا در سرای در رفت

یاستور بر نشست نزد یک امام اعظم
ابو حنیفه کوفی رحمه الله سو کند واقع نشود
زیرا که اصل قول ایشانست که درین مسائل
مبین بر اشارت و اصنافت ملک باشد چون
یکی فوت شد سو کند واقع نشود زیرا که معلق
بیرون شرط بود چون یکی از شرط زایل شد
سو کند واقع نشود زیرا که اصل قول ایشان
نست که درین مسائل مبین بر اشارت و
اصنافت ملک باشد چون یکی فوت شد
سو کند واقع نشود زیرا که معلق بیرون
شرط بود چون یکی از شرط زایل شد بیرون
سو کند واقع نشود زیرا که اصل قول
ایشانست که درین مسائل مبین بر اشارت
و اصنافت ملک باشد چون یکی فوت
شد سو کند واقع نشود زیرا که معلق بیرون
شرط بود چون یکی از شرط زایل شد سو کند
واقع نشود و نزدیک محمد بهر دو شرط اعتبار نیست

سو کند واقع شود **سوال** اگر مردی سو کند
خورد که بر صاحب این طیبسان سخن نگوید
بس او طیبسان بفروخت بس از آن سخن
میگوید حانت شود یا نه **جواب** حانت
شود و اگر سو کند خورد که با این جوان سخن
نگوید بعد از بیری همین حکم دارد حانت
شود یا سو کند خورد که گوشت این بره نخورد
بس کش شد بس بخورد حانت شود و اگر
سو کند خورد که ازین درخت نخورد بس
میوه آن درخت بخورد واقع نشود و اگر سو کند
خورد که این شیر نخورد بس جغز است خورد یا
بنیر از آن شیر بسته بود سو کند واقع نشود
زیرا که اسم بدل شد اگر مردی سو کند خورد
که این خمر ما خام نخورد بس رطب کشت
بعده بخورد حانت نشود و اگر سو کند خورد
که بسر نخورد در رطب شد بس بخورد و بس
نیمه نخورد مذنب میخورد و نزدیک امام اعظم

ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه و محمد رحمۃ الله حانت
شود و نیز دیک ابو یوسف رحمۃ الله حانت نشود
مگر که غلبه مرطوب را باشد **سوال** اگر مردی سوکند
خورد که گوشت نخورد و بس ماهی خورد و حانت
نشود و اگر سوکند خورد که آب از دهن نخورد
بس در او نری چون قرح و کوزه کرد و نخورد
حانت نشود تا برهنه نخورد و نیز دیک امام
اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه و نیز دیک
صاحب رحمۃ الله حانت شود و اگر سوکند خورد
که این حنطه نخورد و بس آنچه بخت نخورد و نیز دیک
امام اعظم ابو حنیفه رضی الله عنه واقع نشود و نیز
دیک صاحب رحمۃ الله واقع شود اگر حنطه در آب
جوشانید بس نخورد بالاتفاق سوکند واقع شود
و اگر سوکند خورد که این ارد نخورد و بس
نان بخت نخورد حانت نشود و اگر لعین ارد
خورد حانت نشود مگر آسیابان باشد **سوال**
اگر مردی سوکند خورد که برزید در خواب بود **جواب**

چنان گفت که اگر بیدار بودی بشیندی حانت
شود و اگر چنان آهسته گفت که اگر بیدار بوی
نشیندی حانت نشود و اگر سوکند خورد
سوکند سخن نکوید مگر بستوری داد و او را خبر
نشود و سخن گفت حانت شود **سوال** اگر والی
سوکند دهد یکی را که هر روز در شهر در آید او را
جنب کند **جواب** در حال ولایت خاصه در
ست باشد و چون معزول شود درست نباشد
و اگر سوکند خورد که برستور فلان بر نشیند بس
برستور بنده وی بر نشیند حانت نشود و اگر
سوکند خورد که درین سرای در برود و در
بس بایستد و پوشش سرای و یاد هلیز در آید
حانت شود و اگر بایستد در طاق حانت
نشود مگر آنک بحالی باشد چون بیند در را
داخل باشد حانت شود اگر مردی سوکند خورد
که بریان نخورد بس کرز یا باشکا بریان میخورد
حانت نشود مگر که گوشت بریان خورد و اگر

سوکنده خورده که نخسته نخورد یعنی بران چیزی
 واقع شود که از گوشت بزرگر چیزی دیگری
سوال اگر مردی سوکنده خورده که سیر بران
 نخورد بر چه منعقد **جواب** نزد یک امام اعظم
 بر سر کوفسند و کاؤجون در تنور بریان
 کرده بود و نزد یک صاحبیه بر سر کوفسند
 منعقد شود **سوال** اگر مردی سوکنده خورده که
 نان نخورد **جواب** بر چه عسرف بر عادت آن
 شهر همان خوانند سوکنده بران واقع کرد و چنانکه
 نان قطایف خورد یا نانی که از بزج ساخته
 باشند آن بخورد سوکنده عراقی واقع نشود
سوال اگر مردی سوکنده خورده که بیج و سزی نکرده
 و اجازت ندهد بس کسی را که بخرید
 و فرس و ختن و اجازت داد سوکنده واقع شود
 یا نه **جواب** سوکنده واقع نشود و اگر سوکنده
 خورده که زن بزنی نکرده یا زن را طلاق
 ندهد یا بنده را ازاد نکند بس و کیل

کرد که بجهت او زن بزنی نکرده یا زن او را طلاق
 دهد یا بنده او را ازاد نکند و وکیل زن
 بزنی کرد و طلاق گفت و بنده ازاد کرد
 سوکنده واقع شود زیرا که حقوق این عقود
 بموکل راجع است نه بموکل **سوال** اگر مردی
 سوکنده خورده که بر زمین نشیند بر بساط
 یا بر پور یا نشیند حانت نشود و اگر سوکنده
 خورده که بر تخت نشیند بس بست بر تختی
 دیگر نهد و بنشیند حانت نشود و اگر سوکنده
 خورده که فرارش فسخ فحید بس بر فرارش
 بستر پوش افکند و بخت حانت نشود
 و اگر فرارش دیگر انداخت و بخت حانت
 نشود اگر سوکنده بیچینی و بخت انشاء الله
 تعالی بیوسته **جواب** حانت نشود اگر سوکنده
 خورده بیایم بتواکر بتوانم این یعنی بتوانایی
 تندرستی منعقد شود نه بر توانایی توانستین
 آمدن سوکنده خورده که سخن مگوید چنانچه او زماناً

او الزمان **سوال** اگر بمعرفه یاد کند الف لدام
دلار و چنانکه گوید الحین او الزمان گوید
بر مدتی معین باشد بر آن مدت واقع گردد
و اگر مدت نیت ندارد پس شش ماه واقع
شود و اگر گوید و بهر امام اعظم رضی الله عنه
میگوید لا اذری نذا نم و بهر جیت و نز
دیک صاحبیه رحیم الله کالجین و الزمان مدت
شش ماه باشد و اگر گوید سخن نکویم روزها
بمعرفه یاد کند چنانچه گوید الا ایام نزدیک
امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه ده روز
یمین باشد و اگر بنکره یا دکنه چنانکه گوید
ایاماً بالاتفاق سه روز باشد و اگر سوکنه
خورد ماهها سخن نکوید نزدیک امام اعظم
اگر بمعرفه یاد کند المشهور برده ماه سوکنه
باشد و نزدیک صاحبیه بر دوازده ماه
باشد و اگر نکره گوید چنانچه شهر ابرسم ماه واقع
گردد و اگر سوکنه خورد که ساها سخن نکوید

اگر بمعرفه یاد کند السین گوید برده سال واقع
شود و نزدیک صاحبیه و نزدیک امام اعظم
رحیم الله بر جمیع عمر و اگر نکره یا دکنه گوید سنیا با
بالاتفاق سه سال واقع شود و اگر سوکنه خورد
که فدان کار نکند تارک شود ابتدا یعنی همه
عمر آن کار نکند اگر تمام عمر کار نکند سوکنه
واقع شود و اگر سوکنه خورد که فدان کار نبرد
نکند چون یکبار کرد سوکنه برافتد واجب
نیاید که همه عمر آن کار نکند **سوال** اگر سوکنه خورد
بیر و ن زن او مکر بستوری او بس یکبار و
دستوری داد و بیر و ن آمدن بار دیگر بستوری
محتاج باشد یا نه **جواب** بهر تاره محتاج باشد
حیلتش انست که گوید بهر بار آمدن دستوری
دادم اگر سوکنه خورد و بیر و ن نیایی مکر من ترا
دستوری دهم چون یکبار دستوری داد بار
دیگر بستوری محتاج نباشد **سوال**
اگر سوکنه که جاشت بخورد و تاکی واجب آید

یکی واجب آمد که خود را از خوردن باز دارد
از صبح تا نماز پیشین جا شست گویند و اگر سوکنند
خورد که شام بخورد و از نماز پیشین تا نصف
شب باشد و اگر سوکنند خورد که سحر بخورد از
نصف شب تا صبح صادق باشد **سوال**
اگر سوکنند خورد که بهر این سه دین او کز اراده شود
الی قریب بنزدیک **جواب** بس آن کم از ماه
بیشد و اگر گوید الی بعید بدوری بس آن بیشتر
از ماه باشد **سوال** اگر سوکنند خورد که کس بنا
ورین سرای بس بنفس خود بیرون آید
اهل و متاع بخانه بگذارند سوکنند واقع شود
یا نه **جواب** واقع شود اگر سوکنند خورد و هر این سه
بایستمان شود و کفارت واجب آید و اگر مردی
سوکنند خورد که دین فلان امروز بکزارم بس
بکزار داما از آن سیم بعضی از یوف بنصره یا
مستحق بود سوکنند واقع نشود و اگر از زیر
یافت یا سیم ستوقه یافت سوکنند واقع نشود

زیرا که در سیم اول نقره نبود **سوال**
اگر مردی سوکنند خورد و دینی لی از فلان
یافت و ارم جلد قبض کند **جواب** بهر ارم درم
یافت دارد و با نصد درم قبض کرد سوکنند
واقع نشود و با نصد دیگر قبض نکند اگر قبض
کرد بعضی دیگر بر آکنده و اگر بعضی کرد و باقی
بخشید یا بیزار شد از آن سوکنند واقع نشود
و اگر دو نوبت وزن کند بدهد اگر درین و
زن دیگر بعد دیگر مشغول نگردد جز بوزن
کردن متفرق نباشد حاشا نشود **سوال**
اگر مردی سوکنند خورد که بهر این سه بصره آید
بس نیامد ببرد **جواب** در آخرین جنس و
آن اجزاء حیواة او واقع شود و با اتفاق
باب صد نهم اندر دعوی
سوال مدعی کرا گویند و مدعا علیه کرا
جواب مدعی است چون خصومت را باز
دارد و جبر نکند بر خصومت کردن و مدعا علیه

انت که او را نکند بر حضورت **سوال** دعوی
کی درست آید **جواب** انگاه که جنس و قرر کالا
معین کند اگر کالا بر دست مدعا علیه قائم باشد
او را تکلیف کند تا حاضر کند در حال دعوی مدعی
بر آن کالا، ایشا رت کند اگر قائم نباشد قیمت
کالا را یا بد کند اگر دعوی عقار را بعین خانه و
زمین را احدی از امعین کند که در دست مدعا
علیه انت و من طلب کنم و اگر حقی دیگر دعوی
کند باید که در حال گوید حق من ذمت اوست
بس دعوی صحیح شد پس قاضی مدعا علیه را از
حال دعوی بی خبر اگر اعتراف کند قاضی با
اعتراف او حکم کند و اگر مدعی را بینم نباشد از
مدعی علیه سو کند طلبد قاضی مدعی علیه را سو کند
دهد اگر نکول آرد مدعی از سو کند بر حکم نکول
قضا کند و بر مدعا علیه لازم نکند اینج دعوی
کرده است و بر و بینم ذوالیتا در ملک مطلق
قبول باشد چنانکه مردی در خانه دعوی کند

و این خانه دعوی کند پس هر دو تن بینم
اقامت کند بینم خارجی حکم کند از آن دو
الیه قبول نکند و قاضی را باید که بگوید مدعا
علیه را بد رستی و راستی که من عرض کنم
بر تو سو کند سه بار بس اگر سو کند خورد
و اگر نه حکم کرده شود بر تو بد اینج دعوی میکند
بس چون قاضی تقیر بر کرد سه بار حکم کرد
بر و نکول و اگر دعوی کند بنکاح نزدیک
امام اعظم ابو حنیفه کو فی رضی الله عن سو کند
بدهد چند صد است که سو کند واجب
آید و چند صد است که سو کند واجب
نیاید در حدود با اتفاق واجب نیاید و در
دعوی مال با اتفاق واجب آید و چند صد
اختلاف است نزدیک امام اعظم ابو حنیفه
رضی الله عن سو کند واجب آید و نیاید و
نزدیک صاحبیه واجب آید در دعوی
سکاج و در دعوی مراجعت از طلاق رجعی و

و در دعوی مراجعت از ایلاء و در دعوی ولاء
و در دعوی ابراستیلا و یعنی از و ولد اگر
تن دعوی میکنند در کالائی و ان کالادر دست
سیوم است هر یکی از ایشان بر غم انگ کالای
منست دعوی میکنند و بینه اقامت کرده اند
بینه کدام کس مسموع باشد بینه هر دو
قاضی قبول کند و حکم کالای مناصف ایشان بمنای
صفه باشد و اگر دو کس دعوی میکنند بنکاح
زنی و هر دو بینه اقامت کرده اند حکم کنند
یکی از ایشان دو رجوع کند سوی تصدیق
زن هر یکی از ایشان **سوال** اگر دو کس دعوی
میکند بشر اعبدی که گوید خسرید منشت و یکی
گوید خسرید منست و هر دو بینه اقامت
کرده اند **جواب** میان ایشان مناصف باشد
و هر یکی را از ایشان خیار باشد اگر خواهد
نصف بنده بنصف قیمت بگیرد و اگر خواهد
تارک شوند و اگر قاضی میان هر دو کس بنده

را حکم کرد پس یکی از ایشان گوید که من اختیار
کنم روانباشد شریک دیگر که بگیرد جمیع عبد
و اگر یاد کرد هر یکی از ایشان تاریخ هر کس را
تاریخ مقدم باشد او اولی باشد و اگر یکی
از ایشان شری دعوی میکند و دیگری هبته
و قبض و هر دو بینه اقامت کرده اند و هر دو
تاریخ میکنند صاحب شری اولیتر باشد اما اگر
یکی دعوی شری میکند و دیگری زن بود دعوی
کند که شوی مرا **عوض** مر کرده است نزدیک
امام اعظم ابو حنیفه کوفی و امام ابو یوسف قاضی
رحمهم الله میان هر دو کس مناصف باشد و نزدیک
محمد رحمة الله تمام مرد را بود که دعوی شری کرده
است و بر شوی ان زن قاضی بقیمت بنده حکم
کند و اگر یکی از ایشان رهن و قبض و دعوی
کند و دیگری هبته و قبض در یک روایت
رهن اولی و در یک روایت هبته اولی باشد
و اگر بینه اقامت کرده اند ملک و تاریخ پس

صاحب تاریخ اقدم اولی باشد و اگر دعوی
شتری کرده اند از یکی و بر دینم اقامت کرده
اند بر هر دو تاریخ تاریخ اول اولی باشد
و اگر اقامت کرده اند هر یکی از ایشان بینم بر
سری از دیگری و تاریخ یاد کرده گواهند پس هر دو
برابر باشند و اگر اقامت کرد خارج بینم بر ملک
مورخ و صاحب ید بینم بر ملک اقدم از و و تا
ریخ اقامت کرد او اولی باشد و اگر اقامت کرده
اند خارج صاحب ید هر یکی از ایشان بینم
بنتاح ذوالید اولی باشد و اگر اقامت کرد
خارج بینم بر ملک و ذوالید بینم بر شری
از و اولی باشد و اگر اقامت کرده اند هر یکی
از ایشان بینم بر دیگری بر شری و تاریخ یاد کرده
اند هر دو ساقط شود و اگر یکی از ایشان اقامت
میکنند دو گواه و دیگری را چهار گواه هر دو
برابر باشند **سوال** اگر یکی دعوی کرد بر دیگری
بس منکر شد سوکنه داده شود یا نه **جواب**

سوکنه

سوکنه داده شود و اگر نکول آرد از بینم در
ایچ جنس نفس است قصاص لازم شود و اگر نفس
نکول آرد و حبس کرده شود تا اقرار کند
یا سوکنه خورد و نزد یک امام اعظم ابو حنیفه
کوفی رضی الله عنه و نزد یک ابو یوسف قاضی
رحمة الله علیه و محمد رحمة الله ارشش لازم شود و
در هر دو **سوال** اگر مردی دعوی کرد بر دیگری
و مدعا علیه منکر شد مدعی میگوید که مرا بینم است
حاضر گردانم **جواب** مدعا علیه را گفته شود و میانجی
نفس مرا مهلت ده سه روز اگر بدهدرها کند
و اگر نه فسخ موده شود و ملازمت او ملازمت
او مقدار مجلس قاضی بود **سوال** اگر مردی
دعوی کرد بر یکی بجسری و مدعا علیه گفت
بر من فلان غایب امانت نهاده یا کرد و کرده
است نزد یک من با غضب کردم از و بینم
برین اقامت کرد **جواب** حضورت نباشد
میان او و میان مدعی او و اگر گوید بخشیرم

از فلان غائب بس او خصم باشد و اگر مدعی
گوید در دیده شده است از من و بینم اقامت
میکند حضورت رفع شود و اگر مدعی گوید
نخسیریم از فلان و ذوالید میگوید امانتت
بر من اگر بین نباشد حضورت ساقط و سوز
دهد به طلاق و نه با ازادی و سوز دهد
جهود را بخدای کفر و دآور و توریث بر روی
علیه السلام و نصرانی را سوز کند دهد بخدای که
فرود آور و انجیل را بر عیسی بیخا بر علیه السلام
و مجوسی را سوز کند دهد بخدای که افسرید
اتش را و سوز کند دهد در خانهای عبادت
جناب کلیسا و کشت **سوال** سوز کند مغلظ
بر سر واجب آید یا نه **جواب** واجب نیاید
بزمانه بجان امان بزمان جناب سوز کند دهد
بماه رمضان و جمعه و شب قدر و شب براه و پنج
بدین مانند و مکان جناب سوز کند خورد و بخانه کعبه
بیت المقدس و یا مسجدی از مساجد **سوال**

الکرم دی دعوی کند شری بنده و بالغ بیع را
چنانکه باشد سوز کند چگونه دهد **جواب**
گوید که با الله میان شما بیع قائم نیست و سوز کند
نهد بخدای مابعت یعنی نفس و ضعیف تو و غافل
سوز کند دهد با الله این مدعی مستحق نیست
بدین کالا که دعوی سوز کند نهد بخدای ما غضب
یعنی بستم بستری و اگر مدعی بنکاح منکر را سوز کند
دهد با الله که میان شما نکاح قائم نیست و اگر
زنی بطلاق دعوی میکند شوهر او را سوز کند
دهد با الله این زن از تو پای کشاده نیست
بر لفظ سوز کند نهد که طلاق نداده **سوال**
اگر سرای در دست یکی است دو کس دعوی
میکند یکی از ایشان بجمع سرای دیگر نصف
سرای و هر دو بین اقامت کرده بکنند
جواب نزد یک امام اعظم ابو حنیفه رضی
الله عنه صاحب جمیع را ثلث ارباع دهند
یعنی سه حصه خانه و مرصاحب نصف ارباع

سرای و نزد یک صاحب میان ایشان
انداخت گشت دو حصه مرصاحب جمیع را و یک
حصه مرصاحب نصف را **سوال** اگر نصف
سرای در قبض یکی باشد و نصفی در قبض
دیگر هر دو صاحب قبض باشند **جواب**
جمیع سرای مرته عی صاحب جمیع را نصفی بر
وجه قضا و نصفی نه بر وجه قضا و هر یک درین
دعوی کنند یکی صاحب ید باشد و دیگر خارج
بینم خارجی قبول کنند زیرا که در ملک قبول
کنند اگر نزاع میرود میان دو کس در ستوری
و هر یک از ایشان بینم اقامت کرده اند که خانه
زاد منست و تاریخ سن ستور یاد کرده اند ستور
انکس را باشد که سن ستور مشکل باشد میان
هر دو مناصف ستور است و باشد **سوال**
اگر نزاع میرود در ستوری که یکی از ایشان
سوار است بر آن ستور دیگری لکام ستور
گرفته است **جواب** را کب اولی باشد و همین

حکم دارد اگر نزاع در شتر میرود و یکی را
از ایشان بر شتر باری باشد صاحب
بار او لیتر باشد و اگر نزاع می رود در قمیص
یکی از ایشان پوشیده است و دیگری
استین گرفته است لا باس او ظالی باشد
سوال اگر بایع و مشتری را ثمن نزاع می رود
بایع میگوید بصد درم فروخته ام مشتری
میگوید بنجاه خریدم یا در مبیع خلاف
افتد یا بایع میگوید صد من بصد درم فروخته
ام مشتری میگوید دویست من بصد درم
خریدم قول که معتبر باشد **جواب** هر که
بینم اقامت کند و اگر هر دو بینم میکنند
بینم آن کس معتبر باشد که زیادت
ثابت کند و اگر هر دو ثمن بینم نزارند
قاضی مشتری را گوید رضاده بدان بهای
که بایع دعوی میکند بایع فسخ کند و بایع
را گوید رضاده بدان مبیع که مشتری دعوی

میکند یا بیع را فسخ کن اگر رضا ندهند هر دو
را تن سوگند خوردند یا هر دو تن از سوگند
نگول آرند قاضی بیع را میان ایشان فسخ کند
و اگر یکی سوگند خورد و دیگری نگول آرند آنس
که نگول آرند دعوی سوگند بروی لازم آید
سوال اگر اختلاف افتد میان بائع و مشتری
در اجل مشتری گوید بجهت خسریم و بائع
گوید ببنقده و خرد ام یا اختلاف افتد
در استیفا بعضی ثمن مشتری گوید بعضی از
ثمن تسلیم کردم یا بیع منکر شود و قول قول
که معتبر باشد **جواب** قول قول منکر معتبر باشد یا
سوگند بهر و اگر بیع هلال شد پس اختلاف
می رود نزد یک امام اعظم ابو حنیفه رضی الله عنه
و ابو یوسف رحمه الله هر دو را سوگند ندهند
و قول قول مشتری باشد و نزد یک محمد بهر دو را
سوگند ندهند مشتری را اندک صد من بعد
درم خسریم و بائع را بر آن صد من بنجاء

درم نفی و ختم چون هر دو سوگند خوردند
اندر بر قیمت مالک فسخ کنند **سوال** اگر هلاک
شد یکی از دو بنده پس اختلاف می رود
در ثمن بائع و مشتری را **جواب** نزد یک امام
اعظم رضی الله عنه و ابو یوسف رحمه الله هر دو
سوگند ندهند مگر بائع رضا دهد بترک حصه
هلاک شده نزد یک محمد بهر دو را سوگند
دهد و بیع را فسخ کند بر بنده زنده و حاکم قیمت
بنده هلاک شده حکم کند م بائع را او بنده
زنده مشتری را **سوال** اگر نزع می رود میان
زن و سنوی در مهر شوهر میگوید هزار درم است
و ان میگوید هزار درم است قول قول
که باشد **جواب** هر که بین اقامت کند بر بین
او قبول کند و اگر هر دو را بین نباشد نزد
امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه
هر دو را سوگند دهند فسخ نکند نکاح اما
حکم کند مهر مثل اگر مثل چندان باشد که سنوی

اعتراف میکند یا پیش از آن حکم بدین شوی
میکوید و اگر جنس آن بشر که زن اعتراف
نموده است که پیش از آن حکم کرده شو
بدین زن دعوی کرده و اگر مهر مثل پیش از اعتراف
شوی باشد یا کمتر از دعوی زن بمهر مثل حکم
کرده شود **سوال** اگر نزاع می رود میان اجیر
و میان مستاجر مثلاً مردی یکی را مزد دور گرفت
از برای دوختن بیره پس اختلاف افتاد
میان ایشان در زنی میگوید مرا بیکدم من
دور گرفته و صاحب جا منیم درم اعتراف
میکوید **جواب** بنکریم اگر دوختن خفته است
خود هر دو را سوگند دهند و فسخ کند اجاره
را و اگر بعضی دوخته باشد قول قول در زنی
باشد در این دوخته باشد یا سوگند
بهم و اگر اختلاف افتد میان مولی و مکاتب
در حال کتابت نزد یک امام اعظم رضی الله
عنه سوگند ندهند و نزد یک صاحب سوگند

دهند و نزد یک صاحب سوگند دهند و کتابت
بت فسخ کنند و اگر نزاع می رود میان زن
و شوی در متاع خانه نزد یک امام اعظم
رضی الله عنه متاعی که صلاحیت مرد دارد مرد
را دهند و این صلاحیت هر دو دارد موقوف
دارند بوفات اگر غنیمت مرد می رود زن را
دهند و نزد یک ابو یوسف قاضی رضی الله
عنه مثل چهار زن باشد زن را دهد و باقی
مرد را باشد و نزد یک محمد رحمه الله اینج
مشکل باشد بهم احوال مرد را دهد و نزد
یک امام زنف و شافعی رحمهم الله اینج
مشکل باشد میان ایشان مناصف باشد
و نزد یک مالک مشکل و غیر مشکل میان
ایشان مناصف کنند بدهند و نزد یک
انلی لیلی رحمه الله تمامت مرد را باشد
مگر جامه پوشیدنی زن را دهند **سوال**
اگر مردی کنیزک فروخت پس کنیزک

فرزند آورد و در قبض مشتری بس دعوی
 کرد بایع که این فرزند منست نسب ثابت
 شود یا نه **جواب** اگر کسی از شش ماه از روز
 بیع آورد ده باشد نسب ثابت شود و کینزک
 اعم ولد کرد و قاضی بیع را فسخ کند و کینزک
 مر بایع را فرماید و من مشتری را و اگر تم
 دعوی کند مسموع باشد اگر چه دعوی بایع
 باشد یا بس از آن همه حال بایع اولی
 باشد از مشتری و اگر بیشتر از شش ماه
 فرزند آورد ده باشد بیشتر از شش ماه
 بایع باطل باشد مگر مشتری تصدیق دارد
 و اگر فرزند آورد ده بود کینزک اعم ولد
 نشود و دعوی او مسموع نباشد اما اگر کینزک
 ببرد و فرزند بر جایست اگر از شش ماه
 آورد نسب ثابت شود و فرزند بایع گیرد
 و مشتری بر آن من کل ر و کند نزد یک امام
 اعظم و امام ابو یوسف و امام محمد رحمهم

الله فرزند باز دهد و نصیب کینزک بروی
 لازم آید **سوال** اگر زنی بیک شکم دو فر
 زند آورد و شوهر هر یکی را دعوی میکند نسب
 هر دو میشود و الله اعلم **باب صد**
دهم اندر شهادت شهادت
سوال فرضت **جواب** اگر گواهی پوشیده دارد
 اظنه را نکند و ابا باشد یا نه **سوال** اگر مدعی
 طلب کند و گواهی در واقعه خود باشد
 منجر باشد اگر خواهد گواهی دهد و اگر خوا
 هد ببوشد اما پوشیدنی فاضلتر است و در
 سرقه بران جمله گواهی دهد کی ثابت شود
 و قطع واجب نیاید بلفظ سرقه یا دنگندر که بدر
 دید گوید که فلان را دیدم فلان چیز گرفت
 و در واقعات چون بیع و شری و اجارات
 و قرص و نکاح و عتاق و طلاق و ایج بدین
 مانند فریضه باشد ادای شهادت و اگر
 ببوشد انم باشد و معاقب گردد **سوال**

اگر کواهی در واقعه زنا باشد و العیاذ بالله چهار
مرد از او مسلمان و عادل و در باقی حدود و
وقضاص دوم مرد عادل و کواهی زنان در حدود
وقضاص دوم مرد عادل و کواهی زنان در حدود
وقضاص زنا باشد و هر چه جز حدود و قضاص
باشد کواهی دوم را یا یکم و دوزن قبول
باشد بدعوی مال و غیر مال چون طلاق و خلع
و وکالت و وصیت **سوال** در بکارت
و وکالت کواهی زنان بی مرد شوندر بیان
جواب هر واقعه که مرد را نشاید اطلاع بران
کواهی قبول کند خاصه در بکارت و ولادت
اگر شهادت لفظ شهادت یا میکند میگوید ما
معلوم است یا گوید متیقنیم بیقین میدانیم قبول
نباشد شهادت او نزد یک امام اعظم حکم
کند حاکم بر ظاهر عدالت مسلم مگر حدود و قضاص
ویرسد از کواهان و اگر طعن کند خصم ایشان
بیرسد هنوز دیک صاحبیه جاریست

در سر که بپرسد در سر و و علائق است این
مسد بر دو وجه است یکی آنست که حکم بنفس
خود ثابت شود بیع و شری و اقرار و غضب
و قتل و حکم و حاکم پس چون شاهد شنیده باشد
یا بریده حدال باشد که کواهی بدان اگر چه او را
کواه نگرفت باشد که کواهی دادن نکوید که کواه
گرفت ما نکوید که کواهی هم دو وجه است
که حکم بنفس خود ثابت نشود چون کواهی بر کوا
هی اگر مردی مردی را در واقعه کواه
گرفت روانباشد که کواهی دهد
مگر که این کواه او را کواه گیرد و اگر و قویا دنیا
شد بر حکم خط خویش کواهی روانباشد
اگر چه خط می شناسد مگر که واقویا دارد
کواهی نابینا و بنده و محدود و قذف
پس از توبه بشنوند بیان نشوند
زن کواهی بدر بر فرزند یا فرزند بر سر
زند و نه کواهی فرزند بر پدر و مادر برای

صاحب دونه کواهی مرد بر زن و یازن برای
شوی و نکواهی مولی بر بنده خود و نه بر کتاب
خود و نه کواهی شریک بر شریک در آنچه شریک
باشند اما از برای برادر یا عم کواهی دهد قبول
باشد و زوانباشه شهادت محنت و نوحه
کد و کس و کوی و مدرن خمر و زوانباشه
شهادت کسی که بازی کند بطیور و نه مکتوب
کبیر که موجب ضرر و بکش و نه شهادت
مردی که بی میز در کرمان رود یا با خواهر باشد
یا مقامی نزد باز و شطرنج بار باشد یا مردی
که افعال مستحق جناح در شارع بول کند یا نان
بخورد یا اسلاف خود را دشنام دهد اگر چه
حسنت او پیش از سیات باشد اما شهادت
اهل لاهو بشنوند مگر خطا بین یعنی مبتدع
در اخبار و انایات و در معاملات بشنوند
مگر کواهی خطان بیان که ایشان گروهی اند
و کواهی اند و کواهی قرض کننده از قرض ستاننده

ستاننده بشنوند و کواهی ذمی در حق ذمی
اگر چه مختلف ملک باشد بشنوند اگر چه
حسنت ایشان از سیات غالب باشد
سوال اگر دو تن کواهی دادند که روز عید
بیک کشته و دو تن دیگر کواهی دادند که روز
عید بکوفه کشته شد است کواهی کدام طا
قبول کنند **جواب** بنکریم اگر این هر دو طایفه
برابر کواهی دهند نزد یک حاکم کواهی
هر دو طایفه مقبول نباشد اما اگر نخست
طایفه کواهی دادند قاضی بران حکم کرد پس
دیگر کواهی دادند قبول نکند و زوانباشه
قاضی را که بر جمع کواهی دهند بشنوند و حکم
کند و زوانباشه مگر کواهی آنرا که کواهی بخیر
لی از آنک معاينه کرده باشند چون خیر بدیشان
از مخبر صادق و وثیقت رسیده باشد کواهی
ایشان بشنوند و ایشانرا حلال باشد که
کواهی دهند **سوال** کواهی بر کواهی در همه

حقوق روا باشد یا نه **جواب** روا نباشد در
هر حقی که بشهوت ساقط گردد و خوف
محدود و قصاص واجب جز محدود و قصاص پیش
بشنوند کواهی یک تن بر یک تن و کواهی
دو تن بر دو تن بشنوند **سوال** کواهی کواها
فسخ کی قبول کنند **جواب** چون اصل بپیرند یا
غائب باشند سه روزه راه یا بیشتر تا چهار
باشند جنایت در مجلس حاضر نتوانند
سوال اگر احوال اصل مرگواهان فسخ را
عدالت کنند روا باشد یا نه **جواب**
اگر کنند یا نکنند هر دو حال روا باشد اما قاضی
در حال ایشان نظر کند اما اگر کواهان اصل
منکر شوند کواهان فسخ را کواهی کواهان
فسخ قبول کنند **سوال** بر کواهان دروغ
چه واجب آید **جواب** نزد یک امام اعظم
تشمیر کنند با زار و تعزیر نکنند و نزد یک
ابو یوسف و محمد و محمد بن اسماعیل بزنند زنی که

که موجب در و باشد و جسر کند **باب**
صد یا زدهم اندر رجوع شهادت
اگر رجوع کند کواهان از کواهی خویش بکنند
جواب اگر پیش از حکم گردند هیچ واجب
نیاید و اگر بعد از حکم گردند رجوع کرد حکم
فسخ نشود و برایشان ضمان واجب آید آنچه
بکواهی ایشان تلف شده باشد و رجوع
نباشد مگر بحضرت حاکم **سوال** اگر دو تن
کواهی دادند بجالی و قاضی قضا کرد پس رجوع
کردند **جواب** ضامن شوند مال مرمشهد و علیه
را و اگر یکی از ایشان رجوع کند نیمه مال را
ضامن شود و اگر سه تن کواهی دادند بجالی
بس حاکم حکم کرد بدو بس یکی از سه تن
رجوع کرد بروی هیچ واجب نیاید و اگر یکی
دیگر رجوع کرد ضامن شود هر دو راجع نصف
مال را و اگر کواهی داد یکم و دو وزن بس باز
بازگشت یک زن ضامن کرد در رجوع حق و اگر

بازگشتند دوزن ضامن شوند نصف حق
و اگر گواهی بگیرد و دهن زن هشت رجوع کردند
ضمان برایشان واجب نیاید و اگر یک زن
رجوع کرد ربع حق بر هر سه واجب آید اگر سه
رجوع کردند مردان و زنان نزدیک امام عظیم
رضی الله عنه بر مردان حق واجب آید و بیج سد
س بر زنان و نزدیک صاحبیه نصف حق بر
مردان و نصف دیگر بر زنان **سوال**
اگر دوشن گواهی دادند بر زنی بنکاح بمقدار
مهر زن بس رجوع کرده اند ضمان واجب
آید یا نه **جواب** واجب نیاید و همین حکم دارد
اگر گواهی دادند بر مردی تزویج کرده است
زنی بمقدار مهر مثل بیج واجب نیاید و اگر گواهی
دادند بیشتر از مهر مثل بس رجوع کردند
ضامن شوند زیادت را و اگر گواهی دادند
دو کس بیج کالا بمثل قیمت یا بیشتر بس رجوع
کردند ضامن نشوند الا نقصان **سوال**

اگر گواهی

اگر گواهی داد دو کس بر مردی که زن خود را
طلاق گفت است پیش از دخول بس رجوع
کردند **سوال** ضامن شوند نصف مهر را و اگر
بعد از دخول گواهی دادند از ادا بنده
قضائی قاضی ناقد باشد بنده از ادا شود گواها
بقیمت بنده تا وان دار کردند و اگر دوشن گواهی
دادند تقصا ص بس رجوع کردند بعد از قتل
ضامن شوند دیت را و قصاص نکند ایشان را
سوال اگر گواهان فرج رجوع کنند ضامن
شوند یا نه **جواب** ضامن شوند اگر گواهان
اصل منکر شوند و گویند گواهان فرج نگرفتند
ایم ضمان برایشان واجب نیاید و اگر گویند
گواه گرفتیم و غلط کردیم ضامن شوند اگر
گواهان فرج تکذیب کنند گواهان اصل
را گویند غلط کردید و گواهی ایشان
التفات نکند بقول ایشان **سوال**
اگر گواهی دادند چهار کس بر ناود و کس

س

کواهی دادند با حصان بس رجوع کردند کواهان
احصان **جواب** ضامن شوند و اگر رجوع کردند
مراکبان از ترکیب ضامن شوند اگر کواهی
دادند دو کس تبیین و دو کس دیگر بر وجود
شرط جنایت دو کس کواهی دادند که زید
سوگند خورده است اگر بنده او فلان
کار بکند از دو کس دیگر کواهی میدهند که
بنده زید فلان کار کرد پس رجوع کنند **سوال**
ضمان بر کدام کواهان واجب آید **جواب**
بر کوهان یمین و الله اعلم بالصواب
باب صد و از ده اند
قاضی سوال نصب کردن مر قضا را و ولایت
قضا مفوض کردن بکس و ایا باشد **جواب**
انک شهادت در وجود باشد و آواز
اهل اجتهاد و لا باس که در آید در قضا انک
او استوار باشد از نفس خود از میل و جود خود
را نگاه نتواند داشت او را نشاید که قضا قبول

کنند و ولایت قضا کردن مکروه باشد مگر که او
را تقلید کنند و او واثق باشد که وجود او میل
کنند چون قضا قبول کرد بر وی واجب کرد
که تسلیم دارد و یوان قاضی انک پیش از زود
بوده است و از حال محبوسان تفحص کند هر
که اقرار کند حتی تا زام کند و هر که منکر شود
از مدعی وی بین طلب و بر قول مجرد قاضی
معزول این قاضی را نشاید که قضا کند بر و
مگر بین اگر پیشه اقامت کند در خلاص وی
تعمیل کند تا حال وی روشن نکند و در ودا
یع و از تقاع مال اوقات تفحص کند و بقول
قاضی التفات نکند انکس معترف باشد
بدیاد بست او را و اوقات و یا و دیعت باشد
که قاضی معزول بمن تسلیم کرده است و در حال
حکم در مسجد یا در موضعی نشیند که ظاهر باشد
و مجلس عام باشد یا ضعیف و قوی او را بتوا
دید و قبول کند هدیه مگر از آن ذورحم

محرم یا از کسی پیش قضا از و حدیه میگرفت
و حاضر نشود هیچ دعوی مگر آنک دعوت عام
ببشر و حاضر باشد بجز آنکه و بیمار را بپرسد
و نهان نزار و یکی از دو خصم را بی خصم او چون
حاضر شوند و دو خصم بدعوی میان ایشان برابری
کند در جلوس و پیش آوردن و یکی از ایشان
را اشارت نکند بوعده که بدان بشاد شود و
و حجت تلقین نکند بس چون حق ثابت شود
نزدیک او و صاحب حق حبس طلبند بحبس
کردن بر روی تعجیل نکند و بر روی حکم نکند و
بفرماید تا حق به صاحب حق تسلیم کند بس اگر
امتناع آرد از تسلیم حق او را حبس فرماید
برای ویشی که بدل مال باشد چون پیش بیع و قرض
و یا بدل عقدی چون مهر و کنفارت و حوالت و بهرج
حسب این باشد چون غضب و ارضش جنایت
اگر بگوید من در ویشم حبس نفرماید مگر آنک
عرایم ثابت دارند که او را عالی است انگاه

دوماه یا سه ماه حبس فرماید بس از حال
تفحص فرماید اگر مالی ظاهر نکرد و او را مخلص
کند و چون از حبس بیرون آید میان
او و میان و ام خواهان او فصل نکند
اگر او را زیادت از نفقه آن چیزی حاصل
کرد و ام خواهان او را نکست دهد
سوال مرد را از برای نفقه زن و از برای
نفقه اولاد حبس کنند یا نه **جواب**
نکنند مگر با قدرت از نفقه و از آن امتناع
آرد **سوال** قضا زن نافد باشد یا نه
جواب نافد باشد در همه چیز مگر در حدود
و قصاص **سوال** نامه قاضی در کل واقعات
مقبول باشد چون کواهی دهند نزد یک
قاضی از برای نفقه زن حبس کنند و برای
نفقه اولاد حبس نکنند اگر دو کس کواهی
دادند بی حضور خصم حکم نکنند و بنویسد بکواهی
کواهان حکم کند سوی قاضی چون نامه

را بدان قاضی بر سر نشاید که قبول کند مگر
بشهادت دو مرد یا یک مرد و دو زن و
چون قاضی نامه نویسد باید که بر کواهان
نخواند تا ایشانرا واقف معلوم شود پس
مهر کند و بدیشان تسلیم کند و چون بر قاضی
دیگر که بر و بنشته باشد بر سر قبول نکند
انرا مگر بحضور حضم پس چون تسلیم کردند کوا
هان نامه او را بر پیش روی مهر نامه و کواهان
کواهی دهد که این نامه فلان قاضی
است بسوی تو بفلان واقف تسلیم ما را در
مجلس حکم کرد و خواند نامه را بر کواهان
بر ما و مهر کرد انرا چون برین جلد کواهی دهند
قاضی نامه را بکشاید و بر حضم بخواند و او را
نازم کند و قبول کرده نشود نامه قاضی
در حدود و قصاص **سوال** قاضی را خلیف
کردن بر قضا و ابمشه یانه **جواب**
روان باشد مگر که ولایت قضای او را

مغوض کند **سوال** اگر بر و داشته شد سوی
قاضی حکم حاکم **جواب** بر و واجب آید که امضا
کند و بر حکم وی قضا کند مگر آن حاکم مخالف
قرآن و احضار باشد و اجماع باشد انگاه نشاید
که بدان حکم کند قاضی بر غایب مگر آنکه حاضر
شود کسی قام مقام او **سوال** اگر حکم کردند
در کسی یکی را تا میان ایشان حکم کند و
و ایشان بحکم او رضادهد در سکت باشد
یا نه **جواب** چون حکم کند بر صفت و شرط
حاکم باشد اگر کافر یا سبده یا فری
یا محدود و قذف یا فاسق یا کورک را حکم کند
روان باشد **سوال** اگر دوش یکی را حکم کرد
پس از آنکه او حکم کند این دوش را آید
که رجوع کند یا نه **جواب** آید که اما چون حکم
کرد ناظم شد بر گردن ایشان پس ازاله
رجوع نتواند کرد اما حکم کرد پس ازاله حکم او
را بقاضی برداشته شد اگر موافق مذهب

او بیشتر امضا کند و اگر مخالف بیشتر باطل کند
و در حدود و قصاص حکم کردن کسی را روا بنا
شد جز قاضی و اگر حکم کردن در خون خطا
بس حکم کرد قاضی بر عاقله نافذ نباشد حکم
حاکم بدیلت بر عاقله روا باشد که بین نشینند
و حکم کند بکواه و نه بنکول قضا کند حکم قاضی
بر مادر و پدر و فرزندان باطل باشد
والله اعلم بالصواب **باب صد سیزدهم**
دهم اندر قسمت سوال قاضی را شناید که بکار و
مردی را تا قسمت خانها و زمینها و دیهها و ضیاع
را بی مزد و مشا بهر باین **جواب** روا باشد و
مشا هره او از بیت المال بدهند اگر قاسم
بی مزد و کار نکند قاسمی نصیب کند تا بمر و کار کند
و واجب باشد که قاسم عادل باشد و امین و دانا
بقسمت کردن و جبر نکند قاضی مردمان را بر یک
قاسم اگر سه چهار قاسم اندر شهر می شریک شوند
در قسمت نشاید که قاضی را بگذارند ایشانرا که

شریک

که شریک شوند **سوال** اگر خانه ایست میان
وارثان قسمت میشود مرد قاسم عدد در ^س
واجب آید یا بر اندازه مانصب **جواب**
نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله
عنه بر عدد رؤس و نزدیک صاحب رحمة الله
بقدر نصیب **سوال** اگر ورثه جدا جدا آمدند نزد
یک قاضی دعوی کردند که خانه ایست و یا
زمینی مال امیراثر رسیده و آن در تصرف
ایشانست قسمت فرماید باین **جواب** نزدیک
امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه قسمت
نفرماید تا آنجا که کواه گذرا شد بر مرکب آن
و بر عدد ورثه و نزدیک صاحب رحمة الله
روا باشد که قسمت با عتراف ایشان کند و یاد
کرده شده است در کتاب قسمت که بقول
ایشان قسمت کند **سوال** اگر مالی مشترک
دعوی کنند که میراث رسیده است جزو عقار
جواب قسمت بقول ایشان کند و اگر دعوی

در عقار کنند که با بخشیدم از قسمت میان
 ایشان و اگر دعوی ملک کنند و یا در نکند سبب
 را چگونه نقل شده است بدیشان قسمت
 کنند میان ایشان از ابراهیم بقول ایشان اگر
 یکی از شرکاء نفع میگیرد و بنصیب خود قسمت
 کنند بطلب یکی از ایشان نفع میگیرد و دیگری را
 زیان می رسد که نصیب او اندک است اگر صاحب
 قسمت کثیر طلب میکند و اگر صاحب قلیل
 می طلبد نکند و اگر به یکی را از ایشان زیانست
 قسمت نکند مگر بتراضی همه **سوال** اگر خانه
 قسمت کنند میان ایشان به یکی را از ایشان
 که در آب باشد در ملک دیگری یا که در نی باشد در
 حال قسمت شرط کرده نباشند بس این دعوی
 کس طرح کند قسمت را یا نه **جواب** اگر ممکن
 کرد و گردانیدن از کدر نی و کدر آب نشاید
 که در نصیب دیگری که کدر سازند و اگر ممکن نگردد
 گردانیدن انگاه قسمت را فسخ کنند **سوال**

اگر خانه

اگر خانه است که او را علوست سفل نه یا سفل
 است و علو نه یا هم علوست و هم اسفل
 راست از هر یکی را علاصه و قسمت کرده شود
 بقسمت و جز این معتبر نباشد اگر اختلاف
 افتد ورثه را در نصیب خانه بس گواهی دهند
 قاسمان بنصیب هر یک پیدا گواهی ایشان بقبول
 باشد اگر یکی ورثان از قسمت دعوی غلط کند
 و گوید آنچه نصیب من بود بدست این برادر منست
 او را تصدیق ندادند مگر گواهی دهد بر نفس
 خویش که نصیب بستمم و اگر گوید حق بستمم
 حضم گوید تمام شده قول قول حضم باشد
 یا سوگند بهم و اگر گوید نصیب رسیده است در
 که دعوی میکند بستمم دیگر ورثه او را درو
 زن میدارند هر دو سرق را سوگند دهند و
 فسخ کنند باز قسمت او از سر تازه کنند
 اگر خانه میان ورثان قسمت کرده اند هر کسی
 را نصیب معین رسیده یک تن مستحق پیدا آمد

این
 غ

این قسمت را فسخ کنند یا نه نزدیکی
امام اعظم رضی الله عنه فسخ کنند آنکه که نصیب
او برفته است باز کرد و بدان نصیب برترتیک
خویش و نزدیکی صاحبیه قسمت را فسخ کنند
و باز از سر تازه کنند و الله اعلم **باب**
صدقه بیاورد هم اندکی اگر حکم اگر اه کی ثابت
شود **جواب** چون حاصل کرد و از کسی اوقاف در پیش
بر راندن اینج او وعده کند چون سلطان یاز
وی بی باک که هیچ نرسد یا و رسی اینجا نباشد **سوال**
اگر مردی مریمی را گواه کرد و بد این بیع کند مال
خود یا بر چشم بدین کالا بد اینج اقسرا کند م
فلان را هزار درم یا بد اینج اجارت دهد خانه خود
را و این اگر اه یا بقتل یا بزور و سخن یا مجبوس
کردن بس بیع و شری کرد و درست باشد یا نه
جواب درست باشد بس از اگر اه روای باشد
اگر خواهد بدان بیع رضا دهد و اگر خواهد
فسخ کند و کالا با رستاند و اگر بهاء کالا قبض

کرده بود یا اگر اه اجارت نباشد مران بیع را
و بر مشتری واجب آید رد کند کالا اگر
قائم باشد در دست او و اگر بلاک شد
در دست مشتری و او مکروه بنوده باشد
قیمت کالا مر با بیع را صنامن شود و مکروه را آید
که مکروه را تا وان داد کند اگر خواهد **سوال**
اگر مردی را اگر اه بکشد بکشتن و دیگری **جواب**
روان باشد یعنی مباح نباشد که او را بکشد
صبر کنند تا کشته شود و اگر بکشد آنم باشد
و قصاص بر اگر اه کنند واجب آید چون قتل
بعد باشد و اگر اگر اه کرد و بر طلاق زن او یا
از او کردن بنده بس بکرد طلاق واقع شود و بنده
از او کرد و بد اینج اگر اه کرده اند قیمت بنده و نصف
کابین زن اگر پیش از دخول باشد و اگر اه کرد در زنا
نزدیک امام اعظم ابو حنیفه کوفی رضی الله عنه
حد واجب آید مگر که اگر اه سلطان کند و نزدیک
صاحب حد واجب نیاید و اگر اگر اه کند بر وقت

زن فسخ نشود و با استحقاق و قیاس است
که فسخ شود و والد اعلم بالصواب
باب صد بانزیم اندر سیر سوال
جهاد فرض است یا سنت جواب فرض کفایت است
اگر طائفه بجای آرد از دیگران ساقط شود و اگر هیچ
کس بجای نیارد همه بزمند کرده اند ترک غنیمت و
بر کافران واجبست اگر چه آغاز نکند اما هر کس
و بر بنده وزن و نابینا و جاهل مانده و دست بریده
واجب نیست سوال اگر عدو غلبه کرده اند بر
شهری جواب دفع کردن ایشان بر همه مردمان
واجب آید از زنان و مردمان و از ادوینده
بیرون آیند زنان بی دستوری شوی و بنده
بی دستوری موی سوال اگر مسلمانان در دار
حرب رفته اند بس محصر کردند شهر ایشان را دعوت
کنند با اسلام بس جواب اگر اجابت کردند دست
باز دارند غازیان از کشتن ایشان و اگر امتناع
ارند دعوت کنند با و از جزیه بس اگر قبول کردند

با و از جزیه خون و مال ایشان بکاهد گشته
شود و جناح از آن مسلمانان و لشکر اسلام
را نشانید که بکافران کارزار کنند پیش از آنکه
ایشان را اسلام خوانند مگر بس از آنکه ایشان
دعوت اجابت نکنند اگر ایشان را اسلام دعوت
کردند و ایشان ابا آوردند بار دیگر واجب
نیست که دوم بار خوانند اما مستحب است
که بخوانند اگر ابا آرد از خدای تعالی یاری باید
خواست و یا کیشان جنگ باید بیوست سنگ
منجیف باید انداخت و باید نفت باید انداخت
تا بیرون تابسوزد و جانها را ایشان کدر باید
کرد تا بیرون کنند و درختان ایشان را قطع باید
کرد و کشتهها را ایشان را تپاه باید کرد و اگر میان
صف کافران مسلمانانی که اسیر هستند تا بازرگان
و کافران سب می سازند اگر غازیان بر ایشان
نیز آرد از مذکب و دکان مسلمانانی که اسیرند بر ایشان
یا با اسیرانی که کافران اسیرند خود ساختند

اندر همین حکم دارد و قصد کند تیر بر کفار و با
ولا باس یعنی باکی نیست زنان را و مصاحف
بیرون بردند با مسلمان چون لشکر بزرگ
و این توان بود و مکروه باشد که بیرون آرند
و اگر لشکر اندک باشد و این نتواند بود و زن
قتال نکند مگر بدستوری شوهر و سینه بستوری
مولی چون عدو هجوم کند بغیر عام کرد و نگاه
بدستوری بی دستوری ایشان کارزار کردن
روا باشد مسلمان را باید که با کافران عدو
نکند و حیانت و مسلم نکند و زنان را بکشند
و پسر و فرزند و نابینا و جاه مانده را نکشند
مگر آنکه باشد یکی از ایشان از آنها که دیده شود
در حرب یا باشد زن ملک سوال امام سیرانرا
بکشند جواب در مردان نخیار باشد و اگر خواهد
بکشند و اگر خواهد برده کشند و اگر خواهد بگذارد
تا زنها را مسلمانان شوند و خدمت ایشان
کنند و روا نباشد که ایشان را بدار حرب باز

فرستند

باز فرستند **سوال** چون لشکر اسلام
از دار حرب بدار اسلام آید و ایشان
غنایم بسیار باشد که نتوانند آورند بکشند
جواب بکشند پس از بکشتن بسوزند اما
بی نکند که آن بچه داشتند ستور باشد
و روا نباشد که در دار حرب بگذارند
و غنیمت در دار حرب قسمت نکند تا دار
اسلام نیاید نزد یک علماء ما رحمهم الله
و نزد یک امام شافعی رحمه الله علیه روا باشد
که در دار حرب قسمت کنند **سوال** ایشانرا
کارزار میکنند و دیگران که بشنودن ایشانند
بهج ترجیحی باشد در غنیمت یا نه **جواب** همه برابر
باشند اگر غازیان حرب کردند غنیمت بدست
آورده پیش از آنکه در دار اسلام آرند
مردی بدیشان در دار حرب بیوست شریک
باشد با ایشان و حقی نیست مراهل بازار لشکر
را در غنیمت مگر آنکه کارزار کنند اگر امان داد

مردی از ادیان از اد کافر را یا جماعتی
 را یا اهل حصی را اهل شهر را در دست پند
 آقا ایشان در و انباشت یکی از مسلمانان ^{بکشند}
 ایشان را بگیرد و بکشد و زوانباشت ^{مسلمانان} امان
 زنی و نه و نه امان اسیر و نه از ان بازگالی
 که در آمدند بر ایشان و روانباشت نزد یک
 امام اعظم امان بنده که حسرتی را امان دهد
 مکرانک مولی اجازت داده باشد و نزد یک
 صاحب رو با باشد امان او سواک امام غنائیم
 را چگونه قسمت کنند خسی از و بیرون کنند حق
 در و ایشان و مسکینان و یتیمان چهار
 خمس مرغان یا نرا قسمت کنند جواب سوار را
 چه دهند و بیاوه را چه سواک سوار را دو
 سهم و بیاوه را یک سهم اگر غازی و واسب
 وار در نزد یک امام اعظم و زفر و حسن بن زبیر
 و محمد حسن رضوان الله علیهم یک اسب دهند
 و نزد یک ابو یوسف دو اسب دهند زیادت

ایشان را مکرانک از ایشان فضا و غیره و الخاه امام

از ان ندهند و اسب جنگی و جنبیت هر دو برابر
 اند حد را جلد را سهم نیست و نه استرا سواک
 خمس چند قسمت کنند جواب خدای تعالی خمس
 را پنج قسمت فرمود و چنانکه در کلام مجید یاد
 کرده است واعلموا انما غنم من شیء فان لله
 خمسهم والرسول والذی القربی والیتامی و
 المساکین و این السیل خدای تعالی سهم خود
 یاد کرد و از برای افتاح کلام را بترک نام خدای
 تعالی کنند و سهم بیغایر بیفتاد بخت او و صفی
 آن بود بیغایر صلی الله علیه و سلم از غنمت پنج
 خوشی آمدی بر گرفتی چون سهم بیغایر بموت
 بیفتاد و این نیز بر افتاد باقی خمس را سه سهم
 کنند یک سهم یتیمان را و یک سهم مسکینان
 و یک سهم انباء السیل را در و ایشان را خویشان
 رسول در ابتداء و مقدم وارند ایشان را
 او توانان ذوالقربی را نزد یک علماء ^{قط} ماسا
 شده است ندهند بدان وجه که بعثت نصرت

واکرده اند و نصرت برافزوده است و بوجهی
 بدهند بعلت درویشی و ادندی و درویشی
 قایم است و نزدیک شافع و اجیت
 که بدهند زمین عرب عنزیب یا
 خراج و حد آن از جاتا کجاست
 زمین عرب تمام عنزیب و حد آن عدن است
 تا بنزدیک بین بکشند حد او از شام تا عرف
 اما سواد تمام خراجی است و حد آن عنزیب
 و عقبه حلوان و اراعت عبادان و زمین
 سواد ملک است مراهل انزار و اباشه که فرو
 شدند و تصرف کنند در آن و به زمین که در راه
 حربه اهل آن مسلمان شده اند یا امام
 فتح کرد بقره و علیه و میان غازیان قسمت کرد
 آن همه عنزیب است اما اگر امام بقره و علیه کشاد و هم
 بران محل قرار داد خراجی باشد سوال
 اگر کسی از آن امام زمین مرده زنده کرد خراجی
 باشد یا عنزیب جواب نزدیک ابو یوسف

اگر زمینها خراجست خراجی باشد و اگر از زمینها
 عنزیب است عنزیب باشد زمین بصره عنزیب
 یا خراجی با جماعی صحابه رحمهم الله عنزیب است
 و محمد رحمته الله میگوید اگر زنده کرد اسیر یا جایی
 خود کند است یا چشمه خود بیرون آورده است
 از دجله یا از جویها بزرگ که ملک کسی نیست
 آن همه عنزیب باشد اما اگر زنده کرد بجوی عجمیان
 عجمیان کند اند چون جوی ملک نزد جزیب
 آن خراجی باشد از زمین
 نزدیک علماء ما رحمهم الله از و ساقط نشود و
 نزدیک شافع رحمته الله ساقط نشود اگر خراجی
 که خراج گزار است دو ساله خراج جمع شده است
 تمام خل شود بیک ل بسند کنند جهودان
 و نرسایان و کافران خراج گزار کنارند
 تا کشت و کلیسا و بتکده ها در شهر لیدام بنا کنند
 یازده روا نباشد که بگذارند مگر که در پیش
 بیرون شده باشد انرا ابادان کردن بگذارند

خراج گزاردن و جهودان و ترسیان را نگذارند
 که ایشان لباس مسلمان کنند و بر امام واجب است
 که جدا کنند میان مسلمانان جهود و ترسا و کافر
 لباس ایشان و مراکب ایشان و زینت ایشان
 و گاه ایشان و نزارند ایشان را که براس نشینند و
 سلاح بندند اگر امتناع از بد از جزیره یا مسلمانانی
 را بکشند یا بخابرها و دشنام گویند یا بر زن
 مسلمانان زنا کنند یا عهد ایشان مگر که لاحق
 شوند بدار حسب یا حسب و ج کتد بر مسلمانان
 یا شهر بر از شهرها از مسلمانان غارت کنند و حرب
 کنند نگاه عهد ایشان شکسته شود و همه را بکشند
سوال اگر گروهی از مسلمانان غلبه کردند بر شهری
 و بیرون آمدند از طاعت امام **جواب** امام ایشان را
 گوید بیا بیرو و جماعت مسلمانان امیر و مشبه که
 ایشان را بود کشف نکند و آغاز نکند بقا بقال تا
 ایشان آغاز نکند چون آغاز کردند نگاه مسلمانان
 کارزار کنند و جماعت ایشان را تفرقه کنند و محرومان

ایشان را

ایشان را نکشند و کربلجا نزارند و مال ایشان
 قسمت نکند زنمان و فرزندان ایشان را بر سه
 نکشند و با کی نیت که کارزار کنند سلاح ایشان
 اگر محتاج باشند مسلمانان بدان و نگاه دار امام
 اموال ایشان و بد ایشان باز نهد و میان غازیان
 قسمت نکند تا توبه کنند ایشان بس باز دهد
 ایشان را و اجماع ایشان یعنی باغیان کرد و کتد شهرها
 که بدان غلبه کرده باشند از خراج و عذر امام دوم
 باز نستانند اگر باغیان صرف کرده باشند در حق
 خود با داشتستان از اجماع گرفته شود از نو و اگر
 صرف نکرده باشند سوی حق خود بر خداوند مال
 واجب آید میان خود و میان خدای تعالی به
 ببینند ادانند دوم با و الله اعلم بالصواب

فی تاریخ کتد و شامین
 و تجمیحه فی شهر
 شوال
 ۹۸۵